Đặc San Vô Vi

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI THẾ GIỚI

SỐ 9 THÁNG 12 NĂM 2020

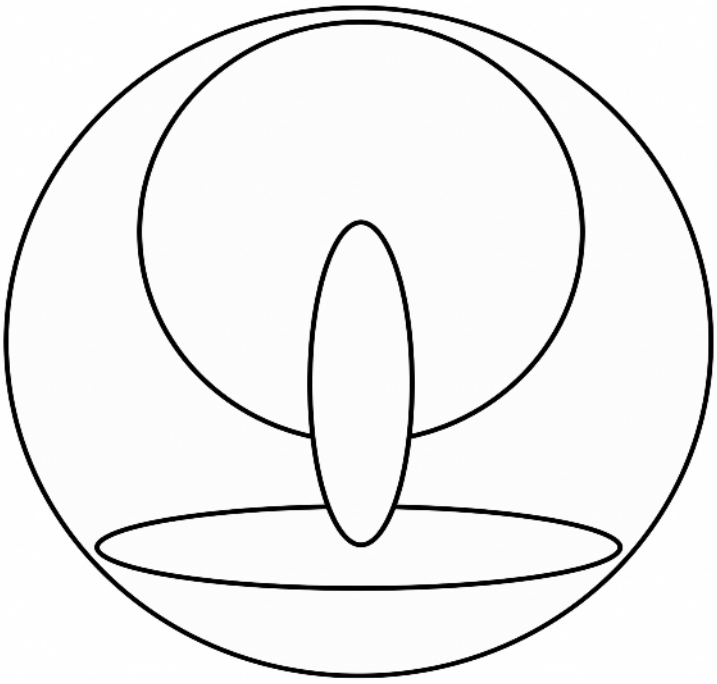

CHÀO MỪNG ĐỨC THẦY GIÁNG SINH ĐỘ ĐỜI

13 THÁNG 11 NĂM 1923 ÂL - 20 THÁNG 12 NĂM 1923 DL

DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2020

Đặc San Vô Vi

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP
TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU

Chủ Biên: Vô Vi

Thực Hiện: Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Bài Vở Và Hình Ảnh: Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần cống hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.

2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.

3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.

4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.

5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.

6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.

7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh

Kính Bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923-2009

Lá Thư Đặc San Vô Vi

Nhân dịp chào mừng ***Giáng Sinh Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên (ngày 13 tháng 11, năm 1923 ÂL - tức là ngày 20 tháng 12, năm 1923 DL)*** cũng như đón chào ***Noel*** và ***Năm Mới 2021***, ***Đặc San Vô Vi (ĐSVV)*** tiếng nói của bạn đạo Vô Vi khắp năm châu xin chân thành gởi lời thương yêu cùng với tấm lòng thương nhớ, tri ân Đức Thầy - vị Cha Già kính yêu đã hy sinh và hiến dâng cả một cuộc đời mình cho Vô Vi Đạo Pháp.

Kính thưa quý bạn, một năm đã qua; một năm mà nhân loại phải nhận sự trừng phạt của thiên tai địa ách và dịch bệnh với bao nhiêu chết chóc, kinh hoàng chưa từng có trong một thế kỷ qua.

Cháy rừng, bão lụt, chiến tranh chính trị và dịch bệnh Vũ Hán bùng nổ; cả thế giới bị rơi vào tâm trạng hỗn loạn và bất động. Sự sống được bao trùm bởi một bầu âm khí thâm đen, ảm đạm được xông ra từ những nhà thiêu tập thể. Xác người chết được chồng chất, oan hồn kêu khóc. Người chết không được an táng chu đáo, còn kẻ sống thì bị nhốt chặt tại tư gia. Xác người bị đối xử bạc đãi không kém gì những cái xác của súc vật bị chết vì dịch bệnh. Nhà nhà phẫn nộ, lời cầu nguyện, tiếng kêu la đứng trước thần chết, nhìn sự ra đi của người thân và xóm giềng trong sân hận và bất lực. Đây là hình ảnh và cảnh tượng địa ngục của trần gian, mà có lẽ sẽ khó mà xóa đi trong ký ức và tâm trí cho những ai đã từng chứng kiến và trải qua những thời gian đen tối kể trên.

Tất cả đều nằm trong cơ trời, sàng sảy và khảo đảo qua sự tiến hóa của luật nhân quả. Những bài học giáo dục tâm linh quỷ khóc thần sầu này quả nhiên nằm ngoài sức tưởng tượng của loài người và ***Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp"*** năm nay với chủ đề là ***"Nguyên Lý Tận Độ"*** được chuẩn bị tổ chức tại khách sạn ***Thansur Sokha Hotel Cambodia***, cũng

bị gián đoạn trong sự họp mặt của hữu vi, hiện hữu. Tuy nhiên, về mặt tinh thần Vô Vi thì bạn đạo vẫn tích cực hướng về Đại Hội, hướng về Bề Trên, Thầy Tổ, kiên tâm trì nguyện, một lòng tiếp tục cuộc hành trình và thử thách, chuẩn bị thân tâm để bước vào ***Kỷ Nguyên Di Lạc*** mà Đức Thầy đã chuẩn bị trong phần cuối của sách ***"Nguyên Lý Tận Độ".***

Trong tinh thần cùng tu cùng tiến, cùng xây dựng một cơ đồ tâm linh của ***"Kỷ Nguyên Di Lạc"***. ĐSVV sẽ luôn luôn hợp tác, tiếp tay cùng bạn đạo chuyên chở những chương trình xây dựng lành mạnh cộng đồng Vô Vi cũng như giúp bạn đạo xa gần có thêm quan hệ và giềng mối qua tu tập. Riêng với sự đóng góp của những bài viết kinh nghiệm tu học cá nhân, không ít nhiều, cũng tạo nên một nét đẹp trong vườn hoa Vô Vi, giúp bạn đạo có thêm tài liệu để kiểm chứng kết quả tu học của bản thân, giúp người tu có thêm niềm tin trong quá trình thực hành ***Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.***

Cũng trong giai đoạn thử thách này, ĐSVV ước mong ***Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu*** sẽ là tiếng chuông thức tỉnh, kêu gọi sự đoàn kết, thương yêu xây dựng và tha thứ để có thể Ô Hê ! cùng nhau hiên ngang tiến thẳng vào ***Kỷ Nguyên Di Lạc*** mà Đức Thầy đã dạy: ***Thương yêu tha thứ, tiến sâu chơn tình.***

Ban Biên Tập Đặc San xin chân thành cảm ơn bạn đạo Vô Vi đã phát tâm hỗ trợ bài vở, hình ảnh, cũng như tài chánh, để ***ĐSVV - Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu*** có thể liên tục phát hành hằng năm đến với cộng đồng Vô Vi**.** Chúng con, xin cảm ơn Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy đã minh chứng và soi sáng cho tất cả mọi phát tâm duy trì, phát triển và quảng bá Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Chúc Mừng Giáng Sinh Độ Đời Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.

Chúc Mừng Noel và Năm Mới 2021.

Kính chúc bạn đạo gặt hái được nhiều kết quả tu tập để chuẩn bị bước vào ***"Kỷ Nguyên Di Lạc".***

Kính thư,

Ban Biên Tập Đặc San Vô Vi

Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu
1883 - 1967

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
Du Hành Đạo Pháp

Đại La xoay chuyển khắp năm châu

Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu

Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp

Quý tưởng Trời cao tâm hành triển

Học hỏi vô cùng tâm tự tiến

Phục vụ thành tâm, tâm tự giác

Quyết định tự tu chẳng đổi dời

Quy y Phật Pháp thành tâm tiến

Hướng về Trời Phật óc sáng choang

Dẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền

Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

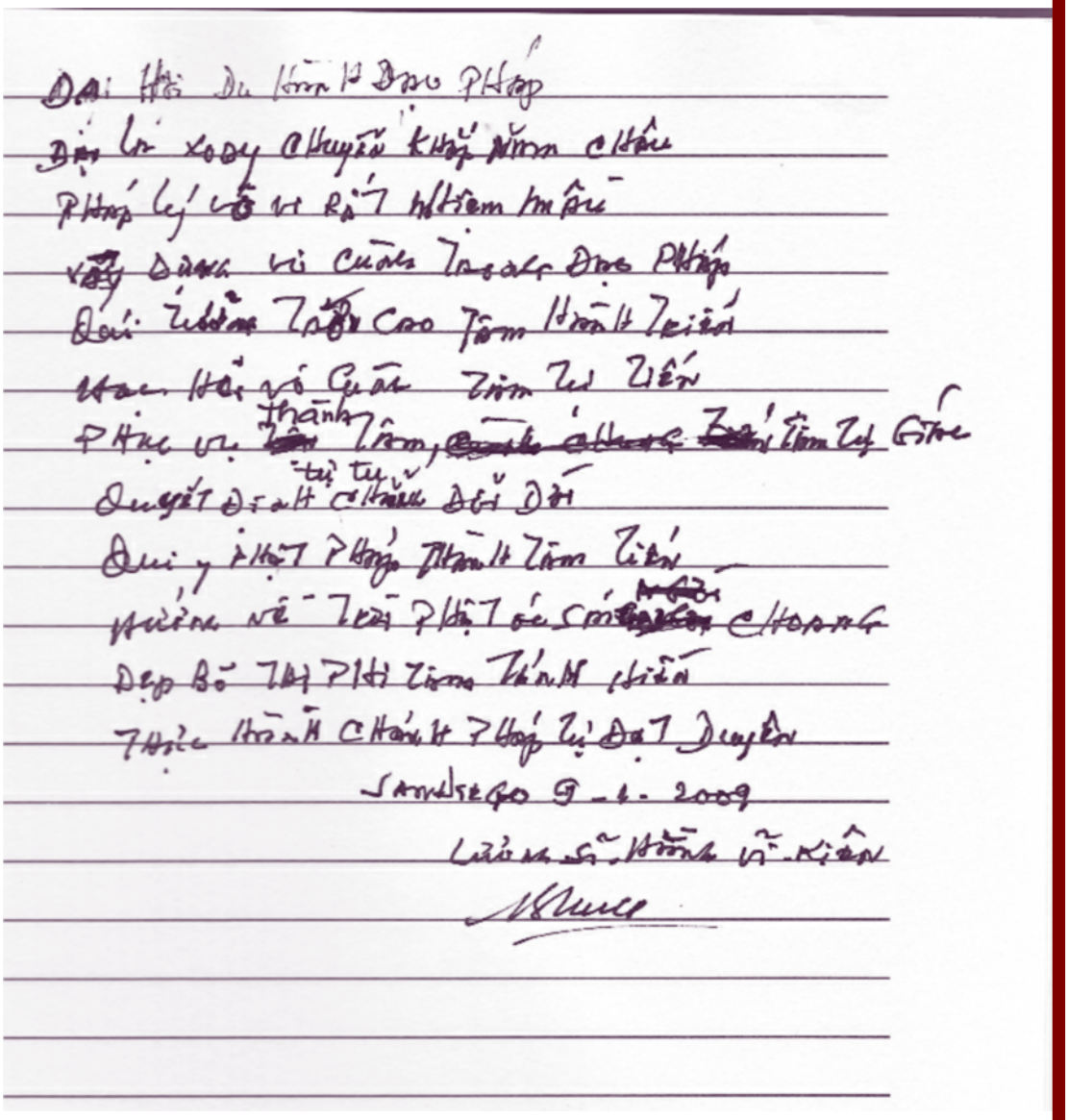
Lương Sĩ Hằng Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
1923-2009

Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp

Bản Chép Tay Của Đức Thầy

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
Đặt bước xuống thuyền không chậm chậm
Pháp lý vững vàng rất thiêng liêng
Vững dòng vui cuộc Tăng Đoàn Pháp
Đưa Thầy Cao Tâm Hành Tiến
Hoan Hỉ vô Quan Tâm Tự Tiến
Phục vụ Thánh Tâm, ~~Quan~~ ~~Thế~~ Tâm Tự Giác
Quyết Đạt Chân Đời Đời
Qui y Phật Pháp Thành Tâm Tiến
Hướng về Trời Phật tỏa ~~Hào~~ Hoàng
Đẹp Bờ Thị Phi Tâm Thánh Hiền
Thực Hành Chánh Pháp Tự Đạt Duyên

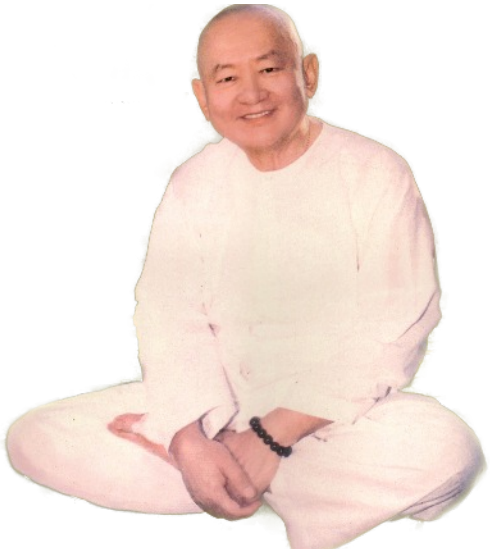
San Diego 9-6-2009

Lữ Hành Sĩ Hồng Võ Kiên

Đặc San

Mỗi năm đóng góp tiền xu
Đặc san soạn thảo trình bày chung vui
Chúc cho bạn tiến chẳng lùi
Thành tâm tu luyện an vui phần Hồn

Một năm mới có một lần
Tóm thâu tài liệu góp phần dựng xây
Hình ảnh vui đẹp của Thầy
Hòa cùng các giới vui vầy cảm giao
Góp bài xây dựng đổi trao
Cùng chung đóng góp ước ao thỏa tình
Thầy cùng xây dựng hành trình
Thiền ca khai triển tâm linh thực hành
Người người hoan lạc hướng thanh
Thực hành chánh pháp đành rành hơn xưa
Năm đi năm đến rất nhanh
Thiền ca phục vụ các ngành giải thông
Cảm ơn Trời Phật hóa công
Toàn năng ban chiếu một lòng tự tu.
Kính bái
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
Atlantic City, 26-11-2003

Nguyên Lý Tận Độ

Kỷ Nguyên Di Lạc

Thiền Sư Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thiên cơ biến chuyển không ngừng nghỉ, tạo cảnh chết chóc vô cùng thê thảm, tâm người tự động hướng về người đau khổ, cầu nguyện và bố thí vật chất cho đến chơn ngôn, tận độ và cứu vớt, tùy duyên độ hành. Di Thiện Tối Lạc, giúp người không kể công, lượng từ bi phát triển, sống an lành trong tinh thần tận độ. Nhiên hậu mới hấp thụ được sức mạnh của Đấng Tạo Hóa đã và đang chuyển cho quần sanh.

Quý yêu Trời Phật và chung tiến hòa bình trong kỉ nguyên vô cùng đổi mới. Hướng thiện tự cứu thay vì mưu mô sát hại lẫn nhau, gần nhau, nghiên cứu và xây dựng cho nhau trong tinh thần cứu độ theo hành trình của Thượng Đế.

Trong óc của vạn linh tại thế biết quý thương thân xác của mình với mọi giới, trong định luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất, cùng chung xây dựng trong tinh thần đóng góp bất vụ lợi, phù hợp với tình Trời hợp nhất thăng hoa. Khám phá sự tinh vi của Trời Đất đã hình thành theo định luật nhân quả mà tiến thân. Sống trong cảnh nay còn mai mất, tâm ý vô can, hiểu luật của Trời Đất mà sanh tồn, không biến dạng trong chân lý không dư, không thiếu.

Người tu thiền cảm thức điều lành của Thượng Đế đã và đang hành đại sự chung, thì tâm an mà tu tiến, sẽ không động loạn trong cuộc biến thiên của Trời Đất. Tâm thành và dứt khoát tiến thân thì phần hồn sẽ được cứu.

Kỉ Nguyên Di Lạc là một kỉ nguyên mới để dẫn tiến tâm linh trong thực hành và khai triển thực chất của hành giả tại mặt đất.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Kỷ Nguyên Di Lạc

Ô Hê ! Ô Hê !

Yêu, yêu, yêu, thật là yêu !

Thương, thương, thương, thật là thương !

Về đây chung sống, thương yêu hòa bình (bis).

Ô Hê ! Ô Hê !

Cuộc đời tạm bợ đó nghe !

Vui buồn mê chấp, chẳng về được đâu ! (bis)

Ô Hê ! Ô Hê !

Kỷ Nguyên Di Lạc giải sầu.

Thương yêu tha thứ, tiến sâu chơn tình. (bis)

Ô Hê ! Ô Hê !

Chẳng còn động loạn bối bê.

Tình thương thanh tịnh, hương quê của hồn. (bis)

Ô Hê ! Ô Hê !

Tự tu tự thức sanh tồn.

Khai thông khối óc, chẳng còn si mê. (Bis)

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Nguyên Lý Tịnh Độ Tình Thương Và Đạo Đức

Tình thương do ánh sáng phát triển từ trong thâm tâm mà ra. Từ khổ thức giác đi tới thương, dần dần đi tới tình thương cứu độ, vạn linh chung tiến hòa bình. Biết đường tự sửa tức là hành chơn pháp. Hướng thẳng trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ mà tiến trong tự nhiên và hồn nhiên. Càng tiến lên càng dứt khoát chủ kiến phân minh mọi sự kích động và phản động. Tự trở về với căn bản thanh tịnh trong lúc chào đời, nhiên hậu mới nhận xét sự động loạn của nhơn sanh mà thương cho nhơn loại đã và đang hướng về động loạn, đang cầu xin và ước mong được sớm thành sự, nhưng kết quả có sự gì mà thành. Nhớ nhớ, thương tâm rất khó dứt khoát.

Mở đường trí tuệ thăng hoa, chỉ có hành giả Vô Vi tự cảm thức chính mình trở về với thanh cảnh. Lúc giáng trần nhẹ nhàng và bản thể toàn thân thanh tịnh, hòa hợp với Trời Đất. Mọi người cảm thấy thương và mừng cho sự hiện diện của tâm linh khối óc đã chào đời. Tràn đầy sự thương yêu của Trời Đất ban chiếu. Tình thương siêu diệu của Trời Đất đã hình thành trên mặt đất, sống trong sự thật thà và tiến hóa trong sự quy định của Trời Đất, lớn dần trong khổ cảnh. Tình thương của Trời Đất túc trực và tận độ giờ phút khắc, an bài trong trật tự của sự sống còn, từ vật chất cho đến tâm linh.Người tu thực hành thì mới thật sự thương mình. Siêng năng hành pháp thì mới quý thương Trời Phật, đã từ trong khổ mới có cơ hội dứt khoát tình đời đen bạc. Hướng về hồn mà tu tiến thì mới có lối thoát trong cõi vô cùng hội nhập vào biển yêu của Thượng Đế và chư Phật đã và đang an ngự. Cảm thức được vạn linh đang cộng hưởng những gì của Trời Đất ân ban. Nguyên lý tròn vo chuyển chạy khắp hoàn vũ, cứu độ quần sanh bằng tình thương và tận độ. Đạo đức cao dày của Trời Đất đã và đang đánh thức chúng sanh trong cơ tiến hóa. Người tu thanh tịnh tức khắc sẽ giác ngộ, hội nhập vào cõi vô sanh và bất diệt. Cảm

thức điều này thì mới có cơ hội khai thông và đi đến chỗ toàn giác được, dư thừa chơn lý bố thì quần sanh, đồng hành đồng tiến.Hằng hà sa số Phật Tiên hội nhập vào xác loài người thực hiện tình thương và đạo đức. Từ khổ, thiếu, mới khao khát luật lệ hòa bình trong tâm thức của nhơn sinh trên mặt đất; toàn năng điển quang của Trời Đất và Thượng Đế Đại Bi, đang tận độ hành giả với hành trình thành tâm tu học hướng về Vô Vi mà hành pháp.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Nguyên Lý Tận Độ

NHẬN ĐỊNH CÕI PHÙ SANH

Cõi phù sanh là nơi sống tạm, phần hồn ngự trên sự mong manh của ngũ tạng: tim, gan, tì, phế, thận đều là chất nhờn và lụa mỏng, tóm thâu luồng điển của vũ trụ quang mà sống.

Thần kinh từ khối óc chằng chịt liên hệ với nhau, vận hành bởi điển quang thanh lọc qua sự hô hấp, nhịp tim và bộ gan hoạt động đồng nhịp bơm máu cung ứng lên bộ óc, chuyển thành sự sáng suốt hỗ trợ cho tâm thân vận hành theo chiều hướng quân bình vô cùng tinh vi. Từ bộ chỉ huy cho đến khối óc, thụ hưởng, nhận định, phân minh rõ rệt từ ánh sáng cho đến tia sáng bên ngoài cho đến trong, dìu tiến phần hồn hướng về thanh nhẹ mà tu. Bằng lòng sửa chữa từ li, từ tí cho kịp kì tiến hóa, kịp kì khai triển tâm linh, tiêu diệt bệnh căn ẩn tàng trong ngũ tạng, đồng thời giải mê phá chấp cho cuộc sống còn nơi mặt đất.Hồn cảm mến thương Trời Phật đã thành đạo, rời khỏi thể xác loạn động hấp thụ ngoại cảnh không cần thiết cho cuộc sống. Tự thức và thực hành những chuyện cần thiết mà tự tu tự tiến, chuyên hành: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền định để tự giải nghiệp tâm, bố thí chơn ngôn độ đời trong thời gian sống tại thế, tiếp thu ánh sáng của nội tâm thì mới cảm nhận được nguyên lý của Trời Đất mà sanh tồn tại mặt đất này qua rất nhiều thế hệ. Rồi phần Hồn cũng phải ra đi, xác thì phải trả lại cho lòng đất, tan rã và hội tụ, thực hành hóa hóa sanh sanh, biến thành hoa quả nuôi dưỡng quần sanh.

Triệu triệu ức ức phần hồn đều phải chấp nhận luật nhân quả của Trời Đất mà tiến hóa, hòa hợp với ánh sáng của mặt đất và tu luyện, tùy theo khả năng sẵn có của chính mình mà tiến. Tự cảm thức trần gian là một cái còng, trực diện thực hành và tự giải mở bằng từ quang sẵn có của mỗi tâm linh phần hồn.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Kính Gởi Bạn Đạo Năm Châu

Hò ơi! Chuyển hóa nhiệm mầu
Cha thương quán độ kết tàu về quê
Mỗi năm tái ngộ hướng về
Ba ngày học hỏi, hò ơi!
Ba ngày học hỏi giải mê trược trần.

Hò ơi! Đóng góp một phần
Hướng về thanh tịnh góp phần dựng xây
Một năm chỉ có ba ngày
Vô Vi ăn tết, hò ơi!
Vô Vi ăn tết đổi thay thế tình.

Hò ơi! Phát nguyện một mình
Quyết tu quyết tiến tâm linh đạt hòa
Sống trong không khí một nhà
Giải mê phá chấp, hò ơi!
Giải mê phá chấp chan hòa tình thương.

Hò ơi! Mở trí khai đường
Gieo gương lành mạnh hỗ tương đậm đà
Quí thương bạn đạo thật thà
Tự khai tội lỗi, hò ơi!
Tự khai tội lỗi vượt qua nghiệp trần.

Hò ơi! Cảm thức nghĩa ân
Trong đời có đạo mỗi phần dựng xây
Quyết tâm tiến hóa hằng ngày

Theo Thầy học đạo, hò ơi!
Theo Thầy học đạo cao sâu tâm người.

Hò ơi! Ướm nở nụ cười
Tham thiền nhập định người người yên vui
Thực hành tự luyện rèn trui
Qui về một mối, hò ơi!
Qui về một mối quí yêu đạo đời.

Hò ơi! Học hỏi hợp thời
Trời ban thanh điển con thời hòa tu
Xét mình còn dại khờ ngu
Tu tâm sửa tánh, hò ơi!
Tu tâm sửa tánh giải mù giải mê.

Hò ơi! Chơn lý chẳng chê
Trở về thanh tịnh giải mê thực hành
Hướng về điển giới thanh thanh
Trăm hoa đua nở, hò ơi!
Trăm hoa đua nở em anh một nhà.

Hò ơi! Cảm thức tâm hòa
Dù cho xa cách nhớ Cha hoài hoài
Nơi nao cũng có điển Ngài
An bài sắp đặt, hò ơi!
An bài sắp đặt cho hai đạo đời.

Hò ơi! Chẳng có thỉnh mời
Tự tâm thực hiện lập đời Tân Dân
Thanh thanh diệu diệu tiến lần

Quay về nguồn cội, hò ơi!
Quay về nguồn cội nghĩa ân tràn đầy.

Hò ơi! Tan tựu đổi thay
Chia tay bạn đạo vui say mắt nhìn
Lệ trào tâm nguyện làm thinh
Cùng chung tự hẹn, hò ơi!
Cùng chung tự hẹn sửa mình kỳ sau.

Hò ơi! Thấm thía đổi trao
Xa Thầy xa bạn lệ trào nhớ thương
Học bài gọt rửa hỗ tương
Tình thương huynh đệ, hò ơi!
Tình thương huynh đệ nhớ thương hoài hoài.

Hò ơi! Định luật chẳng sai
Thắng thua cũng vậy cũng vay trả dần
Ra về cảm thức góp phần
Hưởng vui thắng cảnh, hò ơi!
Hưởng vui thắng cảnh lột trần trược ô.

Hò ơi! Nguyện niệm Nam Mô
Ra về an tịnh Nam Mô liên hồi
Chẳng còn lý luận sang tồi
Bình an thượng lộ, hò ơi!
Bình an thượng lộ tự hồi về quê.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
Las Vegas, 07-05-1987

Nguyên Lý Tận Độ

MƯU MÔ

Cuộc sống trong kích động giữa nhơn quần, mưu cầu thực hiện sự sống còn, mưu tâm bày ra đủ chuyện. Thậm chí lợi dụng tình thương giữa nhơn quần, khai thác từ gia đình một, tìm thị hiếu và niềm tin, lợi dụng tình thế sách động đưa mọi người vào chỗ uất ức, chống đối đối phương, tạo khổ cho nhau. Đệ trình giải pháp, mưu cầu địa vị. Miệng nói bênh vực dân lành kì thật kiếm tiền mưu sinh. Nói chuyện hi sinh vì người kì thật là chia rẽ để trị.Ôi! Cuộc sống phũ phàng toàn là luận điệu lường gạt chính mình và nhơn quần. Cũng vì lòng tham vô bờ bến, lôi cuốn lẫn nhau trong động loạn. Giành đất, giành cờ, biểu lộ bản chất bẩn thỉu, tranh giành quyền lợi, đòi hỏi dân chủ và nhân quyền, nhưng không biết được vị trí của dân chủ và nhân quyền nằm đâu? Ngày đêm suy tư bất ổn, khó ăn khó ngủ, luôn luôn suy tư hướng về đất nước nhưng không biết được căn bản đất nước ở đâu. Tìm đủ mọi cách khắc phục nhơn tâm, cuống cuồng theo ngoại cảnh, không biết chính mình đã từ đâu đến và sẽ về đâu. Chạy theo chiều hướng phát triển của vật chất gọi là văn minh, quên cả phần hồn và gốc gác thanh nhẹ của chính mình, tức là phần hồn đang chịu trách nhiệm giữa Trời và Đất. Mất tâm điển hòa bình giữa Trời và Đất. Không biết tài sản cuối cùng của Trời Đất đã hình thành.

Mắt thấy, tai nghe tạo ra sự sáng suốt phục vụ tâm thân và tận dụng quyền năng sẵn có để khai thác và xây dựng chính mình từ đời lẫn đạo. Hồn vía phân minh, nhiệm vụ rõ ràng. Phần hồn là chủ của thể xác nhưng hành sự không đàng hoàng, liên hệ với Trời Đất mà không hay. Phạm rồi tái phạm, tạo loạn cho chính mình, mất trật tự tự nhiên và hồn nhiên. Đòi hỏi dân chủ mà phần hồn không biết làm chủ. Nhân phẩm của Trời Đất tan biến mất. Nhân tốt của Trời Đất đã hình thành. Tự thấy cuộc sống lẻ loi, mất sự liên hệ tự nhiên và hồn nhiên. Lạm dụng muốn có nhân quyền nhưng quên đi sự tiến hóa vô cùng của phần hồn.

Nhân tốt của Trời Đất có quyền hướng về thanh tịnh mà tu sửa trong chu trình tiến hóa. Khi đọc và hiểu được nguyên lý của Trời Đất thì rất hổ thẹn với chơn tâm thanh tịnh của chính mình. Ở mặt đất này, thiếu thanh tịnh, không thông cảm nguyên lý của Trời Đất, dù đạt tới địa vị cao nhất ở trần gian đều là bơ vơ và không có lối thoát.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thực Hành Chất Phác

Thực Hành Chất Phác chơn tình,
Khai thông trí tuệ hành trình quang khai.
Tự mình khai triển dồi mài,
Trí tâm thanh nhẹ tiến hoài không ngưng.

Khai thông trí tuệ chẳng ngừng,
Hiếu Trời Hiếu Phật cảm ưng luật Trời.
Cùng chung xây dựng hợp thời,
Khai minh tâm trí đời đời dựng xây.

Xa xưa cho đến ngày nay,
Lúc nào cũng tiến cũng rầy nội tâm.
Cảm thông nguyên lý mừng thầm,
Thực hành chánh pháp sửa tâm rõ ràng.

Cảm minh thiên địa tự bàn,
Trở về Thiên Quốc phát quang chơn hồn.

Sống trong nguyên lý sanh tồn,
Thực hành là chánh, giữ hồn lo tu.

Tránh phần động loạn khờ ngu,
Duyên Trời, duyên Phật an du phần hồn.
Chẳng còn nuôi dưỡng ác ôn,
Qui y Phật Pháp giữ hồn lo tu.

Kính bái

Lương Sĩ Hằng - Vĩ-Kiên.

Philadelphia, 05-12-2006

Diễn Văn Khai Mạc "Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019"

Kính thưa Bề Trên,

Kính thưa Đức Tổ Sư,

Kính thưa Đức Thầy,

Kính thưa Bạn Đạo,

Nhân dịp kỷ niệm 10 năm ra đi của Đức Thầy kính yêu, ***Ban Tổ Chức Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp"*** và toàn thể quý bạn đạo tham dự Đại Hội năm nay, xin cúi đầu đảnh lễ và ghi nhớ công ơn đến vị Cha Già kính yêu đã hiến dâng cả một cuộc đời trong chu trình xây dựng - ***Đạo Tình Thương Và Đạo Đức.***

Thầy ơi ! Vậy là đã một thập niên rồi. 10 năm không gặp, còn đâu là những lời thương yêu răn dạy qua ánh mắt từ bi và nụ cười vị tha không khác gì vị ngọt cam lồ hay những liều thuốc, xoa dịu đi nỗi đau mỗi khi chúng con tìm đến Thầy sau những trận đòn chí tử của nghiệp lực, của trái ngang của cuộc đời.

Thương Thầy ! Nhớ Thầy ! Cho dù thời gian có là liều thuốc làm giảm đi một phần nào của sự mất mát đó, nhưng vẫn không thể nào làm mờ đi được những kí ức và kỷ niệm chung sống bên Thầy. Thầy đã ru chúng con qua từng câu Di Đà Lục Tự, dỗ dành răn dạy qua chân lý Chơn Kinh, Thiền Ca thanh nhẹ, an nhàn, chung vui Đại Hội ăn mừng mỗi năm. Thương Thầy ! Nhớ Thầy ! Và chúng con chỉ có thể lệ rơi trong nuối tiếc. Tiếc cho sự ỷ lại của bản thân khi được sống trong tình thương và hào quang của Đức Thầy và khóc vì hổ thẹn khi đã không làm tròn hạnh hiếu đạo của đứa con Vô Vi khi Đức Thầy còn tại thế.

Giờ Thầy đi rồi, chúng con mới hiểu: Còn Thầy con còn tất cả, mất Thầy rồi, tuổi thơ của đạo cũng mất hết luôn. Tình Thầy dành cho chúng con là nguyên lý tận độ, là Chơn Lý của vị tha, là sự nhẫn nhịn, hòa mình, dấn thân đi trước. Nước mắt chan cơm lời Thầy vẫn còn văng vẳng bên con và Thầy sống chỉ với mục đích là tận độ.

Độ chúng sanh, độ chúng con. Độ qua ánh mắt, nụ cười. Độ qua lời trách la rầy khi sai. Tùy duyên hóa độ, theo cơn khảo đảo của luật nhân quả là cách Thầy trực tiếp dùng để giáo dục và tu sửa tâm tánh cho hành giả Vô Vi. Đó chính là trực chỉ nhân tâm, thấy tánh hư tật xấu là cách Thầy khơi dậy cái tri thức giác ngộ cho chúng con.

Kính thưa Đức Thầy,

Kính thưa Bạn Đạo,

Hồi tưởng lại đêm 23 tháng 9 năm 2009 (Tức là m*ùng 5 tháng 8, Năm Kỷ Sửu)*. Cả một bầu trời trong xanh bỗng trở nên cô tịch, như mất tất cả. Tin Đức Thầy ra đi! Và cũng chính vào giây phút đó, chúng con mới thật sự hiểu câu nói : "Khi cha còn tôi còn tất cả, cha đi rồi tất cả cũng đi" hay là câu : "Cha đi tôi chẳng còn gì, bơ vơ luôn cả đường đi lối về". Mất tất cả ! Tất cả đều trở nên mơ hồ đảo lộn, không còn phương hướng, chỉ biết nhìn nhau rồi khóc, rồi lo, như con tàu không người lái, đang lênh đênh giữa đại dương vô tận.

Rồi trong cái âm u, tuyệt vọng đó ! Chúng con đã tìm ra ánh sáng và hy vọng qua pháp thiền Vô Vi, qua lời Di Chúc, Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp" và vô số kinh sách, thi thơ, nhạc Thiền và băng giảng mà Thầy đã lưu lại. Tất cả những gia sản tâm linh quý báu đó, nay đã trở thành người bạn đồng hành, chiếc gối đầu nằm, cùng chúng con trưởng thành và lớn mạnh để dũng hành theo gót chân Thầy.

Thầy đi ! Nhưng thầy không bỏ rơi chúng con. Thầy đi ! Nhưng lời khuyên giải và luồng điển tình thương ân độ của Thầy mãi mãi vẫn còn đó; vẫn soi sáng, dẫn đường, giúp chúng con vượt qua bóng tối và cạm bẫy cám dỗ của dòng đời. Và tất cả những điều đó được ứng nghiệm qua bài thơ : "Thầy Đi"

Thầy Đi

Thầy đi, để lại pháp tràng,
Con vui thực hiện đàng hoàng hơn xưa.
Sống tu có giấc có giờ,
Bình tâm học hỏi thiên cơ hữu tình.
Dấn thân hành đạo một mình,
Hòa đồng tự thức cảm minh luật Trời.
Tâm hồn sáng suốt nhớ Trời,

Quán thông thực hiện những lời chơn ngôn.
Thành tâm tiến hóa ôn tồn,
Dở hay tự thức, chẳng còn si mê.
Dồi mài tiến triển hướng về,
Vô sanh bất diệt bối bê chẳng còn.
Đường đi, sẵn có đường mòn,
Thiệt thà tiến hóa chẳng còn bơ vơ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Lời thơ tuy ngắn gọn nhưng đầy đủ. Ý thơ phân giải, trật tự, rõ ràng. Như la bàn, cẩm nang tu học. Đường đi Thầy đã dọn sẵn hết rồi, chỉ cần chúng con trung tín, chất phác thực hành, thì sẽ có cơ duyên hội ngộ cùng Thầy Tổ.

Kính thưa Đức Thầy,
Kính thưa Bạn Đạo,

Ngoài ra, về tương lai của Vô Vi, Đức Thầy đã nhắn nhủ như sau:

"Tương lai của Vô Vi là do hành giả mà thôi. Không có dốc lòng hành thì không có kết quả, dốc lòng hành thì cơ hội tu tốt. Ước vọng mọi người thoát nghiệp và tiến tới sáng láng vinh quang".

Tương lai của Vô Vi và cả sự nghiệp của Vô Vi, Đức Thầy cũng đã trao hết lại cho anh em chúng ta, với ước vọng là chúng ta phải dốc lòng thực hành để có thể cứu độ bản thân và ảnh hưởng đến người xung quanh. Lời nhắn nhủ trên, đã được nhắn lại qua chủ đề Thầy ban cho Đại Hội năm nay là: ***"Thực Hành Tự Cứu".*** Cho thấy, những gì Thầy đã lo và chuẩn bị cho chúng ta trong nhiều năm qua, nay cũng là lúc chúng ta phải tiếp nối. Phải biết buông bỏ và hy sinh đi cái tôi của phàm ngã. Phải biết học **nhẫn**, học **hòa** thì mới có cơ hội tiếp nhận được 3 luồng điển thanh nhẹ Bi, Trí, Dũng luôn luôn được ban chiếu từ Bề Trên. Và chỉ có dốc lòng thực hành thì mới có thể tự cứu tâm, thân và ảnh hưởng đến người khác. Đó chính là

sự nghiệp và tương lai của Vô Vi, và cũng là nền tảng chính của chủ đề Đại Hội năm nay: ***"Thực Hành Tự Cứu"***.

Đức Thầy thường dạy: "Có đến thì phải có đi", hay "Có sinh thì phải có diệt". Tuy Đức Thầy đã từ bỏ xác thân tứ đại, nhưng đã để lại cho hành giả Vô Vi một ***Pháp Thiền Như Ý***, cùng với một cơ đồ tâm linh với đầy đủ kinh sách, băng, hình ảnh và nhạc thiền, với ước mong nhân sinh có thể theo đó thực hành, tự cứu lấy mình và ảnh hưởng đến người khác. Đó là nguyện vọng và ước mơ của hơn 50 năm hoằng pháp độ sinh của một vị Thầy chỉ một lòng Vĩ Kiên với một lời nguyện duy nhất là: "Tử vì Đạo".

Hôm nay, ngày 22 tháng 9 năm 2019, nhân dịp ***Kỷ Niệm 10 Năm Ra Đi Của Đức Thầy Kính Yêu*** cũng như khai mạc chào mừng ***Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp" với chủ đề Thầy ban là "Thực Hành Tự Cứu" - được tổ chức tại khách Sạn Cholchan Pattaya, Thailand.*** Chúng con xin thành tâm cúi đầu ghi nhớ công ơn dạy dỗ của Đức Thầy cũng như cùng nhau hồi tưởng lại những hình ảnh, những âm thinh kỷ niệm đầy sống động, đã tuần tự theo dấu chân Thầy. Vì hạnh nguyện ***Tử Vì Đạo*** của Đức Thầy, anh em chúng con xin nguyện trung tín, ***Giữ Gìn Đạo***. Tiếp tục ấn hành và quảng bá một kho tàng văn hóa tâm linh mà Đức Thầy đã để lại với lời dạy***: "Một Chữ Cũng Không Sửa".***

Kính chúc Đại Hội thành công viên mãn.

BTC – Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp"

Kỷ niệm với bà Tám

Hàng năm, mỗi độ đông về, khi vài nơi đã lác đác có tuyết rơi, thì một nhóm bạn đạo Montreal lại chuẩn bị những buổi họp mặt thân thương quây quần chung quanh bà Tám ở viện dưỡng lão Jean De La Lande nơi bà cư ngụ từ nhiều năm qua, trong các dịp lễ Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán do chị Huệ Tuyết tổ chức, với sự góp sức của anh Công, chị Cẩm Hồng và vài bạn đạo khác. Năm nay, mùa đông lại về, nhưng bà Tám đã không còn hiện diện ở thế gian, chắc hẳn nhiều bạn sẽ cảm thấy hụt hẫng, thiếu vắng ánh mắt nụ cười hiền hòa, gương mặt tươi vui dí dỏm của bà Tám khi cùng bà xem lại những hình ảnh, phim ảnh sinh hoạt cùng Thầy thủa xa xưa : khi thì pic nic ở bãi biển Cap-Saint-Jacques, lúc thì trao quà Giáng Sinh ở thiền đường anh chị Thuần, nghe Thầy hát Ô-Hê, hoặc nghe bà Tám hát tiếng Hoa trong một khóa sống chung ở Châteauguay mà Thầy là thông dịch viên ra tiếng Việt cho bạn đạo, ….

Cho dù mấy năm gần đây bà Tám không thể phát âm được như lúc trước, sau hai lần bị tai biến, nhưng đầu óc bà vẫn còn rất minh mẫn, vừa lắng nghe bạn đạo bàn chuyện thời sự, hay nhắc lại vài kỷ niệm vui, … vừa gật gù tủm tỉm cười, thỉnh thoảng cũng nói một tràng … mà có lẽ ai cũng « đoán » đúng ý của bà nên cùng cười thật vui. Mọi người đều có cảm tưởng rất rõ là có sự hiện diện điển quang của Thầy trong khung cảnh ấm cúng của căn phòng họp nhỏ bé chỉ đủ cho khoảng 12-15 người. Cũng có khi bất ngờ, bà gọi thật to tên của vài bạn đạo làm họ giật mình, trong tiếng cười rộn rã của các bạn khác. Dĩ nhiên là bà Tám cũng cười thích thú.

Sinh nhật bà Tám là dịp cho bạn đạo gần xa tề tựu về từ Ottawa, Toronto, Texas, San Diego, San Jose, Sacramento, Florida, Michigan, Sydney, Cairns, … Cho nên phải chọn nhà hàng ở phố Tàu, gần khách sạn, gần metro, có phòng ăn riêng cho khoảng 30-40 người, và bà Tám cũng phải được phép đặc biệt xuất viện vài tiếng đồng hồ để cùng tham dự. Bạn đạo từ xa đến, nhất là những người phải đi máy bay, thì ngày nào cũng tranh thủ vào viện dưỡng lão thăm bà. Bà Tám vừa vui vừa cảm động, bà nhớ mặt nhớ tên từng người, nhiều khi bà muốn bỏ luôn các buổi ăn, giờ ngủ nghỉ, để có thêm thì giờ với các bạn. Có lúc từ giã bà ra về, bà không muốn, nước mắt lưng tròng, làm các bạn phải hứa chắc là sẽ trở lại ngay ngày hôm sau. Cho nên, cũng có năm chị Tuyết tổ chức thêm ở viện dưỡng lão một buổi sinh nhật nho nhỏ, hay những buổi họp mặt vào các dịp lễ Hiền mẫu, Tân niên, Tất niên dương lịch, ...

Với thời gian, dần dần bà cũng quen, hay đúng ra là chấp nhận hoàn cảnh của tuổi già. Chứ sau khi Thầy rời bỏ trần gian, bà cứ trông mong được Thầy về rước đi luôn. Cho nên để khuây khỏa nỗi nhớ Thầy, hàng tuần bà thường ghé tới thiền viện Jolicoeur mang theo thức ăn do chính tay bà nấu, ngồi chơi với các mầm non Vô-Vi, trò chuyện với các bác lớn tuổi, thăm phòng Thầy, cắt bánh sinh nhật, xem album, nhận ra một số đồ đạc quen thuộc ở nhà bà được lưu giữ ở thiền viện sau khi chúng bị vất bỏ, …

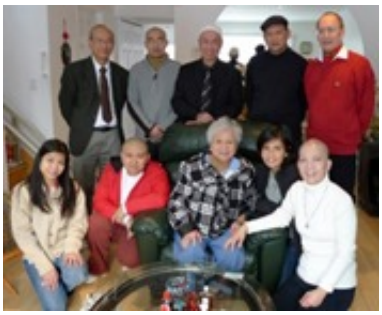
Dĩ nhiên là bà Tám cũng rất vui mỗi khi được bạn đạo ghé thăm tại tư gia, dù là vào các dịp đặc biệt hay chỉ ghé ngang một chút khi thuận tiện. Lúc nào bà cũng vui vẻ tươi tắn đón tiếp, không những ở phòng khách mà luôn cả trong nhà bếp, phòng ngủ, ngoài vườn, … làm cho ai cũng có cảm tưởng mình là người thân ruột thịt trong gia đình bà.

Vài bạn đạo được chọn để giúp trò chuyện, vệ sinh, ăn uống, bầu bạn với bà, … thì dễ nhận biết khi nào có điển Thầy qua bà vì những lúc đó bà khác hẳn, từ ánh mắt trong sáng, sắc mặt hồng hào, đầy sinh lực, … hoàn toàn không giống dáng vẻ hàng ngày ủ rũ, mệt mỏi, chán chường, buồn ngủ, … Có một chị bạn đạo nhiều năm rèn luyện khí công, biết rành điển lực, biết bấm huyệt để chữa bệnh, … trong một lần ghé thăm được bà nắm bàn tay và bất ngờ bấm ngón tay thì chị phải nhiều lần la đau để xin bà buông tay ra. Chị này gọi đó là sức mạnh của thần lực, chứ không thể là sức của một bà lão yếu đuối bệnh hoạn trên 90 tuổi. Vài bạn phương xa có mặt lúc đó thì ngạc nhiên, nhưng tôi thì quen rồi vì đã mấy lần kinh nghiệm.

Chẳng hạn như có lần một mình tôi tới thăm bà, đang ngồi bên cạnh nói chuyện với bà trong phòng khách tại tư gia, bỗng nhiên bà ngưng nói, quay sang nhìn tôi chăm chú, rồi đứng dậy nắm tay dẫn tôi đi vô phòng ăn, y như hồi Thầy còn tại thế vẫn thường làm như vậy. Lần đó tôi sợ quá vội xin phép chạy ra xe, lấy cớ là có món đồ bỏ quên, một lát sau mới trở vô thì mọi việc trở lại bình thường, bà Tám trở lại giống như lúc tôi mới tới.

Từ đó, các bạn để ý là tôi hay đi chung với vài bạn khác khi tới thăm bà, mà cũng ít tới thăm hơn. Tội nghiệp có lần vừa thấy tôi, bà nói một hơi, cho dù không nhận ra được từng lời nhưng trong lòng tôi cảm thấy thật là có lỗi, cảm thấy như bà trách sao lâu quá không thấy tới thăm. Làm tôi nhớ lại lúc Thầy còn tại thế, lâu lâu tôi ghé thăm thì Thầy hay kể chuyện lúc xưa ngày nào Thầy cũng đi bộ từ Chợ Lớn tới Đa Kao thăm ông Tư, đứng ngoài cửa chờ ông ngoắc mới dám vô, chỉ để nghe ông nói vài câu rồi lại đi bộ về, còn ngày nay tôi có xe hơi cách nhà Thầy chỉ 10 phút, cửa nhà Thầy không có khóa, mà tôi thì lại không thường tới lui.

Dù đã có kinh nghiệm, vậy mà có lần bà bất ngờ gọi tên tôi thật to thật rõ, tôi cũng còn giật mình. Các bạn khác chỉ cười vui chứ không biết hết lý do.

Đời người ngắn ngủi. Không ai thoát vòng sinh lão bệnh tử. Các bác lớn tuổi cứ lần lượt ra đi. Ai còn tại thế thì phải đi xe lăn, walker, chống gậy, … không thể tự túc như ý muốn. Cho nên thiền viện Jolicoeur có chương trình hàng năm tổ chức đưa đón để bạn đạo bô lão có dịp họp mặt, hoặc viếng thăm từng người, từng nhóm tại tư gia, tại viện dưỡng lão, trước khi không còn cơ hội. Bà Tám rất hoan nghênh các ngày « Bô lão » này. Bà đặc biệt tự nấu ăn đãi bạn đạo tới thăm. Bà nấu ăn rất ngon và hãnh diện khi mọi người tận tình thưởng thức và tấm tắc khen không tiếc lời.

Bà cũng thích được chụp hình, tự đạo diễn và sắp xếp vị trí cho mọi người. Bà rất thích lần có nhiều bạn đạo già trẻ bé lớn, nam nữ đầy đủ, quây quần chung quanh, vì cảm thấy luôn được thương yêu quý mến cho dù không còn Thầy. Bà cũng thích chụp chung với hình Thầy treo trên tường. Có lần tôi phải chụp nhiều kiểu và cho bà xem từng tấm cho tới khi bà vừa ý. Cho nên tôi phóng to tấm hình hôm đó và lộng khung sang trọng định đem lại cho bà sự ngạc nhiên thích thú. Nhưng rốt cuộc bà mới là người làm cho tôi ngạc nhiên thích thú khi bà bỗng nhiên rời phòng khách đi vào nhà trong, rồi một lát sau mới trở ra, một tay cầm cây búa, một tay cầm cây đinh, nhờ treo khung hình đó ngay phòng khách bên trên ghế salon, làm ai cũng phải mắc cười.

Sau lần họp mặt Giáng Sinh 2019 mà chị Tuyết phải vắng mặt cũng như lần sinh nhật bà Tám trước đó vì bệnh tình anh Jim L-S-Thường trở nên trầm trọng, mọi việc đều nhờ anh Công sắp xếp, nhưng anh Công cho biết sẽ về Việt Nam vào dịp Tết Canh Tý 2020, cho nên bạn đạo định chờ luôn tới tháng 4 khi anh Công trở lại Montreal sẽ tổ chức sinh nhật bà Tám. Cũng may là bất ngờ chương trình của anh Công bị thay đổi vào phút cuối ngoài sự kiểm soát của anh. Cho nên rốt cuộc có được buổi họp mặt cùng bà Tám vào ngày 26 tháng 1 nhằm mồng 2 Tết trước khi đại dịch Covid-19 xảy ra, mà đó cũng là lần cuối bạn đạo chung vui với bà.

Thường lệ, bạn đạo đưa bà xuống phòng họp lúc 11 giờ sáng và khoảng 2 giờ sau là bà đã thấm mệt, phải đưa bà lên phòng nghỉ ngơi, trễ lắm là 2 giờ trưa. Nhưng hôm đó thật là đặc biệt, vì bà nói chuyện rất nhiều, nói cả tiếng đồng hồ rồi mới nhắm mắt nghỉ chừng 10-15 phút, rồi lại tiếp tục nói cũng cả tiếng đồng hồ nữa. Chị bạn đạo trách nhiệm giúp bà gọi tôi lên vì nghĩ là bà muốn nói chuyện với tôi, hoặc hy vọng là tôi sẽ hiểu bà có điều gì dặn dò. Rất tiếc là tôi không có khả năng để hiểu, mà có lẽ chẳng ai đoán được bà nói cái chi mà nói nhiều thế. Chỉ biết là chắc chắn có điển của Thầy, bởi vì bà rất tỉnh táo và có rất nhiều sức.

Đợt đầu bà vừa nói vừa nắm bàn tay mặt của tôi, nhất định không chịu buông ra ngay cả lúc chụp hình lưu niệm tập thể. Lúc bà nhắm mắt nghỉ, tôi mới tranh thủ chạy về chỗ ngồi ở cuối phòng, ăn sơ sơ một chút. Bạn đạo sợ tôi đói bụng sắp sẵn thức ăn vào dĩa. Đợt sau bà còn vui hơn và còn nhiều sức hơn đợt đầu, vừa nói vừa nắm luôn 2 bàn tay của tôi thật chặt, và cứ như

thế cho tới lúc bạn đạo dọn dẹp xong xuôi rồi lần lượt chào bà ra về.

Ai cũng tủm tỉm cười, không hiểu gì cả, đoán mò là tôi được bà cho nhiều điển …. của Thầy. Bà Tám cũng luôn tươi cười, khi đã ngưng nói mà vẫn nắm chặt mấy ngón tay như sợ buông ra thì tôi sẽ chạy mất như trước đó. Chị bạn đạo trách nhiệm thấy vậy bảo tôi tha hồ mà thưởng thức … điển. Gần 3 giờ trưa, ai cũng về hết, tôi đành phải nhắc chị đưa bà lên phòng vì còn phải uống thuốc, và đưa cho bà 2 cái khăn để nắm thay cho mấy ngón tay của tôi. Lúc đó bà mới nhắm mắt và đầy vẻ mệt mỏi.

Tôi không ngờ đó là lần cuối bên cạnh bà, vì sau đó đại dịch Covid-19 bùng nổ lớn ở Montreal, nhà già, nhà quàn, di chuyển, … đều bị giới hạn gắt gao. Cũng may mà bà ra đi thanh thản, nhẹ nhàng. Chỉ còn cách thiền hướng tâm kính chúc bà thượng lộ bình an về cõi sáng thanh nhẹ, siêu thăng tịnh độ. Đó là ngày 6 tháng 4, 2020. Tang lễ được tổ chức vào ngày 14 tháng 4 với vài con cháu và vài bạn đạo trách nhiệm.Tôi có cảm tưởng được bà về thăm sau giờ thiền qua dạng ánh sáng êm dịu, khi vừa nhắm mắt ngả lưng nhưng chưa ngủ, và qua làn điển nhẹ rút trên đầu sau khi hoàn tất buổi thổ táng tại nghĩa địa Laval, phía bắc của đảo Montreal, vào ngày 21 tháng 6 năm 2020, giữa 2 đợt đại dịch Corona.

(Sinh hoạt của cộng đồng Võ Vi Canada http://www.voviphatphap.org/comm/vovi_ca.html).

Mỹ Kim

Tháng 11 năm 2020

Bạn Đạo Tâm Tình

Kính gửi anh Châu.
Đồng kính gửi Ban tổ chức Đại Hội VVKHHBPP 2019.

Lời đầu tiên con xin bày tỏ lòng biết ơn và tri ân tới Đức Tổ Sư Đỗ Thuần Hậu, Đức Thầy Vĩ Kiên - Lương Sĩ Hằng đã cho con biết đến những nguyên lý Đời Đạo Song Tu - nhân duyên đến hồn nhiên và tự nhiên. Đức Thầy có nói Tu là phải vui, phải mạnh dạn tự sửa mình mỗi ngày. Không nói suông, không lý thuyết, câm miệng lo tu, công phu thực hành, niệm Phật mỗi phút giây.

Một lòng hướng tâm về Đại Hội 2019 để được gặp gỡ bạn Đạo 5 châu hội tụ về, chung một mái nhà, thời gian và khoảnh khắc đáng quý bên nhau. Thực sự với con đó là những giây phút quý báu mà không dễ tự nhiên mà có. Con chân quý từng phút giây. Nam Mô A Di Đà Phật.

Lần Đại Hội này con may mắn được phân công nhiệm vụ vào đội Thiền Ca để phục vụ Đại Hội, con cảm thấy rất vui, hạnh phúc và cũng hồi hộp nữa. Vì không biết mình có hoàn thành tốt nhiệm vụ không, cũng bởi học hát mà lời nọ cứ lẫn lời kia, âm tiết đôi khi chênh, phô chẳng thấy yên tâm gì cả. Vậy mà khi đến Đại Hội, được gặp các anh chị, được phát áo đồng phục rồi luyện tập tranh thủ trước và sau giờ Đại Hội mà ồn ồn ào ào rồi đâu lại vào đấy, mọi thứ đều rất tuyệt vời.

Con xúc động nhất là giây phút cuối Đêm Văn Nghệ, khi đã đêm muộn mà chẳng ai mệt mỏi, tràn đầy năng lượng, khí thế, cùng nắm tay nhau nối vòng tròn lớn say sưa hát với những tâm thức vô tư hồn nhiên vốn dĩ như những gì luôn sẵn có trong mình, giờ mới được thỏa những niềm vui, hạnh phúc. Con tin rằng Đức Thầy ơi trên cao giờ phút đó cũng đang hiện diện, ban ân điển vui cùng các con, hoá giải trược ưu cho toàn thể các bạn đạo có mặt trong Đại Hội 2019 này. Giờ này khi ngồi viết những dòng này con vẫn cảm nhận được âm thanh và không khí những giây phút đó nguyên vẹn.

Lần đi Đại Hội lần này con mời được hai mẹ của con : mẹ đẻ Phạm Thị Yên sinh năm 1947 và mẹ chồng Nguyễn Thị Hoa sinh năm 1950, cùng 2 con gái của con Phạm Nguyễn Minh Thư 2006 và Phạm Nguyễn Minh Trang 2010. Còn duy nhất bố chồng con đã đăng ký nhưng do chưa đủ duyên vì sai năm sinh trên hộ chiếu không tham dự được.

Đây là một ân điển ơn trên ban cho con. Con biết ơn vô cùng.

Đại hội 2019 lần này bản thân con nhìn thấy những công phu và chuyên cần của con còn nhiều yếu kém, chưa dứt khoát với bản thân, vẫn còn bị vía dẫn dụ làm phần hồn vẫn chưa thoát được. Mỗi năm Đại Hội để được nhìn lại quá trình tu tập, tinh tấn của bản thân trong một năm. Được các nhắc lại tinh thần tôn chỉ tu đúng theo pháp để tự điều chỉnh cho đúng.

Sau đại hội, gia đình hai bên của con có sự ôn hoà, hoà thuận hơn, mọi công việc cũng bình an, con lại càng cảm thấy đủ nhân duyên để được biết pháp và có bài để hành pháp, công phu mỗi ngày.

Càng tu bài học càng nhiều và càng lớn. Nếu không công phu thì không thể chịu được sóng to gió lớn trên đời. Ít nhất luôn có một hướng rõ ràng để trở về, để quý trọng thời gian hơn, nhắc nhở mình nhiều hơn.

Con luôn một lòng hướng tâm đến Đại Hội mỗi năm để được kiểm thảo, học hỏi, gặp gỡ gia đình Vô Vi tràn đầy tình Yêu Thương và Hạnh Phúc.

Lời cuối thư con kính chúc ban tổ chức và toàn thể bạn đạo Vô Vi sức khỏe - tinh tấn - an vui mỗi ngày.

Mỗi năm Đại Hội chúng ta gặp nhau những giây phút quý báu, trân trọng và không gì so sánh hơn.

Mong muốn của con mỗi năm sẽ có thêm nhiều người thân, bạn bè, đồng nghiệp đủ nhân duyên để được tham dự những kỳ Đại Hội Vô Vi quý giá, giúp họ được thấy con đường trở về của chính mình.

Trân trọng!

Chân quý cảm ơn anh Châu và BTC rất nhiều ạ.

Nguyễn Thúy Phượng

Tâm Tình Các Cháu Tham Dự Đại Hội Vô Vi

Con Phạm Nguyễn Minh Trang 10 tuổi.
Con cảm thấy rất vui vì được đi chơi, tham quan nhiều nơi ở Thái Lan cùng mọi người. Nhờ đi Thái Lan con học được nhiều thứ và biết nhiều điều hơn về Thái Lan. Con mong sẽ có nhiều Đại Hội để có nhiều hiểu biết và hiểu nhau hơn.

Phạm Nguyễn Minh Trang

Con Phạm Nguyễn Minh Thư 14 tuổi.
Lần đi Đại Hội này đã để trong con rất nhiều cảm xúc. Con được giao lưu và gặp gỡ các bạn đạo từ khắp nơi trên cả nước. Tiếp xúc với mọi người giúp con học hỏi được rất nhiều điều. Khi nghe mọi người chia sẻ khiến con nhận thấy mình còn sai rất nhiều, và từ đó nhận sai và tu sửa. Con cũng có được rất nhiều những trải nghiệm thú vị và không thể quên được từ chuyến đi lần này. Sau chuyến đi, con cảm nhận rất nhiều giá trị mà mình lĩnh hội được và những bài học đắt giá. Con cảm ơn các bạn đạo vì những điều tuyệt vời này. Con cảm ơn đến Thầy, người đã cho con ân điển và các lời khuyên làm cho mình nhận ra mình chưa đúng chỗ nào và phải sửa chỗ nào. Và cuối cùng con muốn cảm ơn Mẹ Phượng vì đã tài trợ và tặng cho con cơ hội được đi tham gia Đại Hội Thái Lan. Con xin chân thành cảm ơn!

Phạm Nguyễn Minh Thư

Tản Mạn Năm "Hai Không Hai Không"

Năm 2020 với thật nhiều biến chuyển, đêm Giao thừa đất trời chuyển giao giữa năm cũ và năm mới mà có tiếng sấm vang. Ở Việt Nam, tập quán xưa đêm giao thừa mà có tiếng sấm thì rất "độc" năm đấy có nhiều chuyện xảy ra; lại thấy khoảng cuối năm 2019 học mục tuần báo Vô Vi có nhiều câu hỏi thầy nhắc về thiên cơ, động đất, cháy rừng, chiến tranh… Và rồi năm 2020 đúng là có nhiều biến động, dịch covid 19 trên toàn thế giới, những điều tưởng bình dị bỗng trở nên khó khăn: gặp gỡ bạn bè, ngồi vỉa hè uống ly cafe, công việc,…

Nhưng với những người bạn đạo Vô Vi gặp nhau sao vẫn thấy vui, thấy yêu đến lạ! Ở Việt Nam, 2 tuần giãn cách xã hội là 2 tuần con gần như ở trong nhà; không còn bận rộn lo nghĩ công việc, không cần alô đối tác, cũng không bận tâm phải trả lời email, việc duy nhất để làm là hành pháp. Đúng là không thể quay ra bên ngoài thì có thời gian quay vào bên trong, 2 tuần giãn cách xã hội là khoảng thời gian vui trong thực hành, sớm tối được nghe băng thầy giảng con càng nhận ra bấy lâu nay mình đã ôm chuyện đời quá nhiều: công việc, tiền bạc, địa vị, gia đình, bạn bè… mà thực sự không nhiều dành thời gian, tâm trí cho đạo pháp, cho tu tập để tăng trưởng công phu của chính mình.

Hết giãn cách xã hội, bạn đạo hân hoan được gặp nhau, ai cũng bảo 2 tuần ở nhà được công phu tốt hơn. Cũng là lúc các bạn đạo hỏi nhau khi nào được đăng ký, liệu có đi đại hội được không nhỉ? Con lại cảm thấy những dịp đại hội phước báu lắm mới được tham gia, là bề trên ân độ chứ không phải có chút xíu tiền muốn đặt vé máy bay, book phòng khách sạn là tham gia được.

Tham gia đại hội, con được vui trong tình yêu thương chan chứa của bạn đạo, được gặp gỡ lại bạn đạo có khi cả năm mới gặp 1 lần nhưng sao vẫn thấy thân thương đến thế; là những ngày con được vui chung sống dưới mái nhà được ơn Trên ân độ.

4 năm hành Pháp là 4 năm con có duyên lành được tham gia đại hội. Năm 2019, đại hội Du Hành Đạo Pháp với chủ đề "Thực Hành Tự Cứu", con hiểu đó là lời nhắc nhở của Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy phải ráng thực hành, chỉ có thực hành chất phác mới tự cứu được mình trước nhiều biến chuyển sắp tới.

"Thực Hành Tự Cứu" hướng tới năm 2020 - hai không hai không. Khi con thấy có thể năm 2020 sẽ không được tham gia đại hội thì vẫn thấy buồn, thấy nhớ; nhưng khi nghe bạn đạo chia sẻ đại hội quan trọng nhất là đại hội ở bên trong, khi đủ duyên lành thì đại hội bên ngoài sẽ được tổ chức để chung vui thì con thả lỏng hơn, chịu lo việc của chính mình.

Con xin cảm tạ Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy đã chỉ đường dẫn lối cho con!

Xin tri ân các cô chú, anh chị bạn đạo đã dành nhiều tâm sức tổ chức các kỳ đại hội để bạn đạo chúng con được vui trong tình thương mến!

Nguyễn Thị Thủy.

Cuộc Sống

Giáng lâm mang xác làm người

Học tham học dục học cười dở hay

Xa xưa cho đến ngày nay

Lúc nào cũng có đổi thay thế tình

Đi đi lại lại một mình

Có sanh có diệt có tình giả chơn

Gắn liền kích động keo sơn

Cuối cùng cũng phải đổi thay thế tình

Biết mình biết họ biết tâm linh

Hành trình tự tiến hợp trình trời ban

Thiên cơ biến chuyển bạc bàn

Tự mình thức giác là đàng tự tu

Cộng đồng nhơn loại dự trù

Cảm minh thiên địa an du phần hồn

Vạn linh phát triển sanh tồn

Mỗi năm mỗi khác giữ hồn lo tu

Luân lưu cơ tạng mê mù

Tim gan phế thận giao du thế tình

Sống cùng nguyên khí cảm minh

Tình người tạm bợ hành trình trời ban

Tham dục vất vả khó an

Sanh trụ hoại diệt bước sang đạo đời

Tranh nhau giết chóc nơi nơi

Tan xương nát thịt có trời chứng tâm

Đẻ ra nguyên lý diệu thâm

Đời nay sống tạm âm thầm ăn năn

Biết mình tạo tội giao tầng

Phần cao phần thấp phần cần tự tu

Biết mình khờ dại còn ngu

Buồn vui khó tiến khó tu về trời

Bằng lòng buông bỏ hợp thời

Trí tâm bất ổn khó rời tham sân

Cộng đồng nguyên lý xét phân

Tân niên vẫn đến nghĩa ân tràn đầy

Thế gian đủ cảnh đủ thầy

Dạy cho hiểu đạo vui vầy cảm giao

Thực hành từ thấp tới cao

Chạy theo tiền bạc rêu rao đủ điều

Lòng tham muốn có thật nhiều

Tiền tình duyên nghiệp tạo điều không hay

Tranh nhau phá hoại hàng ngày

Trăng sao ban chiếu vui say tình đời

Thật tâm tu tiến sáng ngời

Trời ban rõ rệt hợp thời thăng hoa

Biết mình hiểu họ chung nhà

Tự tu tự giải tự hòa tiến lên

Càn khôn vũ trụ bề trên

Độ tha không dứt đạt nền cảm thông

Sống hành luật lệ hóa công

Tự tu tự tiến một lòng hành thông

Đời là tạm cảnh hóa công

Sanh sanh hóa hóa một lòng tự tu

Bằng lòng nhịn nhục khờ ngu

Tự mình buông bỏ an du phần hồn

Vượt qua nguyên lý sanh tồn

Về nơi thanh tịnh giữ hồn lo tu

Càn khôn vũ trụ dự trù

Cứu người thức giác tự tu tự hòa

Thực hành nguyên lý gần xa

Bình tâm xây dựng tự hòa tiến lên

Hào quang sáng tỏa đạt nền

Tu tâm sửa tánh vững bền tự tu

Thực hành nguyên lý người ngu

Không mê không chấp tự tu tự hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Tâm sự với Đức Thầy tại Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019 được tổ chức tại Pattaya, Thái Lan cũng là mùa "Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy" lần thứ 10. Mười năm Đức Thầy rời thế gian, mười năm vắng bóng Đức Thầy, mười năm thương nhớ cho nên nhân dịp 10 năm "Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy" này và trong chương trình "Tâm sự với Đức Thầy" tôi cũng muốn nói lên một chút niềm thương nhớ của mình đến với Đức Thầy. Hôm nay tôi xin phép được chia xẻ cùng với các bạn:

Kính thưa Đức Thầy,

Năm ngoái, 2018, bạn đạo đã bầu chọn thành phố Pattaya là địa điểm tổ chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019 năm nay. Tại thành phố này con cũng có một chút kỷ niệm với Thầy nên hôm nay con kính xin phép Thầy cho con được đôi lời tâm sự với Thầy.

Kính thưa Đức Thầy,

Năm 1996 chúng con tham dự Đại Hội "Âu Á Tương Hội" tại Pattaya, ở khách sạn Ambassador Jomtien, cách đây khoảng 20km về hướng nam. Vì là lần đầu tiên tới Thái Lan nên chúng con đã tới sớm trước vài ngày dự tính đi thăm viếng vài thắng cảnh tại Bangkok. Chúng con đến Bangkok lúc trưa và vào buổi chiều, tối có đi dạo sơ qua một vòng phố Bangkok nhưng đến sáng ngày hôm sau khi Ban Tổ Chức (BTC) xuống Pattaya trước 2 ngày để sắp đặt công việc Đại Hội thì chúng con đổi ý không muốn ở lại Bangkok nữa và xin tháp tùng đi theo để có thể phụ giúp được gì cho BTC mặc dù lúc đó chúng con không phải là thành viên của BTC.

Khi xuống tới Pattaya thì thật bất ngờ khi chúng con thấy Thầy đã có ở đó, làm cho chúng con rất vui mừng. Vì các anh chị trong BTC bận họp với khách sạn để duyệt lại các chương trình Đại Hội và lúc đó bạn đạo cũng chưa có ai tới cho nên chúng con được Thầy ân hưởng cho vui sống với Thầy trong 2 ngày trước Đại Hội. Lúc đó Trúc có thưa với Thầy là "*Thưa Thầy ở đây vui quá, sau này có dịp chúng con sẽ đem các cháu đến đây...*". Và Thầy có nói

"*... Các con bây giờ thấy vui như vậy nhưng tới lúc đó không có vui đâu...*" làm con có chút thắc mắc nhưng cũng không hỏi lại. Sau đó thì chúng con cũng không có dịp trở lại nơi này vì hàng năm chúng con chỉ có đủ thì giờ tham dự Đại Hội, các Khóa Sống Chung hay Thiền Ca.

Khi tham dự Đại Hội hàng năm thì con rất vui vì được nhìn thấy hình bóng Thầy thương yêu, được gặp lại các bạn đạo thân quen cho đến năm 2009 thì Thầy rời khỏi thế gian, nhưng trước khi rời thế gian Thầy đã để lại cho chúng con Đại Hội Du Hành Đạo Pháp. Đại Hội Du Hành Đạo Pháp là Đại Hội duy nhất mà Thầy là Trưởng Ban Tổ Chức và Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2009 là Đại Hội Vô Vi đầu tiên và cũng là cuối cùng mà Thầy đã tuyên bố khai mạc và bế mạc. Sau lời tuyên bố bế mạc Đại Hội, Thầy đã cho chúng con thêm lời dạy cuối cùng là *"... Cứ theo đó mà làm, cứ theo đó mà đi..."* Lời dạy này chúng con đã và đang tiếp tục thực hiện với những Đại Hội Vô Vi Du Hành Đạo Pháp hàng năm.

Kính thưa Đức Thầy,

Năm 2010 chúng con tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp tại Florida trên chuyến du thuyền đi vùng biển Caribbean. Lần đầu tiên đến Đại Hội mà trong lòng chúng con rất buồn vì từ nay không còn được nhìn thấy hình bóng Thầy thương yêu. Ngay trong buổi lễ giỗ lần đầu tiên BTC đã chính thức đưa ra Di Chúc của Thầy và khi Di Chúc được đọc lên qua giọng nói của Thầy thì hầu như tất cả bạn đạo không ngăn được nỗi xúc động đã vỡ òa tiếng khóc như muốn trút hết nỗi niềm thương nhớ Thầy. Trong Di Chúc của Thầy có câu "*... dù xác thân tôi không có sự hiện diện tại thế gian, nhưng phần thiêng liêng vẫn làm việc với các bạn...*" và ngay trong năm giỗ đầu tiên này con nghĩ Thầy đã làm việc cho chúng con. Đó là câu chuyện là tất cả các phòng của bạn đạo từ các phòng cấp thấp nhất đều được nâng cấp mà trong đó hơn 90% số phòng được nâng cấp lên phòng balcony là loại phòng đắt tiền nhất trên du thuyền mà không phải trả thêm đồng nào. Điều này chưa bao giờ xảy ra cho bất cứ một chuyến du thuyền nào cả. Con nghĩ lúc đó có lẽ Thầy đã làm việc để cho chúng con có một chút niềm vui hầu giảm bớt đi phần nào nỗi buồn thương nhớ vì sự xa vắng Thầy. Câu chuyện này con đã có kể lại trong ĐSVV 2015.

Và qua những năm sau đó khi làm việc ghi danh cho Đại Hội con cũng cảm nhận được sự quang chiếu và làm việc của Thầy để cho bạn đạo chúng con tham dự Đại Hội được hưởng trọn vẹn thanh quang điển lành và mọi sự bình an khi đến cũng như khi về như lời Thầy thường hay chúc các bạn đạo thượng lộ bình an. Thầy cũng quang chiếu trong việc làm của chúng con ngay cả những phần việc bình thường nhất.

Phần trách nhiệm của con là ghi danh Đại Hội trong đó có việc in cẩm nang và in thẻ Đại Hội. Bình thường theo những tổ chức khác thì việc in thẻ Đại Hội giản dị chỉ là in tên Đại Hội, huy hiệu Đại Hội và tên bạn đạo tham dự trên nền giấy trắng, tuy nhiên đối với riêng con, con nghĩ vì đây là Đại Hội của Thầy cho nên con muốn trình bày, vẽ kiểu phần nền của thẻ Đại Hội đặc biệt hơn nhưng vì không có khiếu về việc này cho nên con có nhờ một bạn đạo giúp. Và kể từ năm 2010 thẻ Đại Hội mỗi năm đều được trình bày khác biệt nhau nhưng cho đến năm nay bạn đạo đó cho biết có một sự kiện đặc biệt xảy ra về thẻ Đại Hội 2019 có kể lại cho con nghe và cho con thuật lại câu chuyện này. Con cũng kính xin phép Thầy để kể lại sự kiện đặc biệt này như sau:

Hàng năm, kể từ năm 2010 vào khoảng tháng 5, tháng 6 sau khi nhận được huy hiệu Đại Hội chính thức từ BTC và trước khi trình bày và vẽ kiểu phần nền của thẻ Đại Hội bạn đạo đó đều có hướng tâm về Thầy và xin thỉnh ý, sau khi nhận được ý thì bạn đạo đó đã trình bày thẻ theo ý của Thầy. Nhưng năm nay mới vào khoảng tháng 2 thì bạn đạo đó đã nhận được ý của Thầy, và điều đặc biệt là lần này Thầy đã cho bạn đạo đó thấy trước thẻ Đại Hội năm nay cũng như Thầy cho luôn chủ đề phần nền của thẻ Đại Hội. Chủ đề phần nền của thẻ Đại Hội 2019 Thầy ban cho là luồng Hào Quang của Thầy qua hình dáng ngồi của Thầy ban chiếu xuống Đại Hội, tượng trưng là hình huy hiệu Đại Hội, và sau đó ban chiếu xuống cho từng mỗi bạn đạo tham dự qua tên của bạn đạo.

Vì mới tháng 2 chưa có huy hiệu Đại Hội cho nên bạn đạo đó đã dùng huy hiệu của năm trước để làm mẫu. Sau vài lần chỉnh sửa mà mỗi lần chỉnh sửa theo bạn đạo đó cho biết đều có ý của Thầy theo dõi từng đường, từng nét cho đúng. Sau khi trình bày xong thì con có đem in thử một bản và bạn đạo đó cho biết thẻ được trình bày giống như thẻ của Thầy đã cho thấy trước. Tối đó khi ngồi thiền và lúc bắt đầu vào thiền định thì bạn đạo đó thấy Thầy tới qua hình dáng đứng và đến thật gần. Đây là lần đầu tiên bạn đạo đó thấy Thầy đến mà 9 năm trước đó không có thấy.

Sau khi nhận được huy hiệu chính thức của Đại Hội 2019 bạn đạo đó đã thay thế huy hiệu mẫu và khi kể lại câu chuyện này bạn đạo đó vẫn còn xúc động và có nói thêm mặc dù không muốn mê tín nhưng cũng phải tin vì việc Thầy đến gần và sự cảm nhận gần gũi đó như là thật, giống như khi bạn đạo đó có vài lần được đi và ở bên cạnh Thầy khi Thầy còn tại thế. Bạn đạo đó nghĩ rằng năm nay nhân 10 năm Tưởng Niệm Đức Thầy rời thế

gian, có lẽ Thầy đã hồng ân đặc biệt ân ban Hào Quang đến cho Đại Hội và đến cho mỗi bạn đạo tham dự.

Kính thưa Đức Thầy,

Năm xưa tại Pattaya khi nghe Thầy nói "... *Các con bây giờ thấy vui như vậy nhưng tới lúc đó không có vui đâu...*" thì con có thắc mắc, nhưng bây giờ những thắc mắc đó đã được giải tỏa vì sau những năm đi Đại Hội con không còn ham thích đi tới chỗ nào khác ngoài niềm vui đến Đại Hội:

- Đến Đại Hội con vui vì con nhận được thanh điển của Thầy để giải bớt những sự phiền muộn của đời thường.

- Đến Đại Hội con vui vì con được lặn ngụp trong biển điển quang của Thầy mà ở trong đó có một số bạn đạo đã giải được những căn bệnh hiểm nghèo của nghiệp thân.

- Đến Đại Hội con vui vì con được đồng hành cùng với những người bạn có cùng chung một tâm thức, có cùng một niềm tin và có cùng một lòng trung tín với lời dạy của Thầy *"... Cứ theo đó mà làm, cứ theo đó mà đi...*".

- Đến Đại Hội con vui vì con được sống trong hào quang bảo bọc, che chở và thương yêu của Thầy.

- Và năm nay đến Đại Hội con vui hơn vì qua câu chuyện thẻ Đại Hội, Thầy đã cho chúng con biết là lúc nào Thầy cũng thật gần gũi với chúng con và lúc nào Thầy cũng làm việc với chúng con và cho chúng con.

Kính thưa Đức Thầy,

Con kính cảm tạ Thầy về tất cả những gì Thầy đã ân ban cho con. Có một lần con gặp Thầy khi mới vào thiền được vài năm, con có hỏi Thầy là "... Nếu kiếp này con tu không trọn thì kiếp sau con có gặp được Pháp Vô Vi không?..." thì Thầy có nói *"... Kiếp sau còn có pháp hay hơn Pháp Vô Vi này nữa...*". Con cũng có nghe được một câu thơ của Thầy trong một bài thơ con không nhớ rõ tên "... *Làm sao báo đáp thâm ân Tình Trời...*". Hôm nay, con không biết lấy gì để báo đáp thâm ân Tình Trời, Tình Thầy cho nên con xin phép được tiếp tục câu chuyện năm xưa là nếu kiếp sau hoặc nhiều kiếp sau đó nữa có trở lại thì con kính xin Thầy cho con được gặp Pháp Vô Vi, nhưng nếu là Pháp mới thì cho con xin được gặp Pháp mới có gốc Vô Vi để con được tiếp tục đi theo con đường của Thầy mà con đang chập chững đi trong kiếp này.

Kính thưa Đức Thầy,

Con kính cảm tạ Thầy đã cho phép con được nói lên đôi lời tâm sự với Thầy:

- Đó là lời tâm sự của một đứa học trò với Thầy, là một vị Minh Sư đã giảng dạy cho con những lời chơn lý cao siêu, đã trao cho con một Pháp Thực Hành Tự Cứu để tìm lại sự sáng suốt của chính mình.

- Đó là lời tâm sự của một đứa con với Thầy như là một Người Cha, một Nghiêm Phụ, nghiêm khắc la rầy con những khi con bê trễ.

- Và đó cũng là lời tâm sự của một đứa con với Thầy như là một Người Mẹ, một Hiền Mẫu, sẵn sàng giơ tay nâng đỡ con những khi con sắp ngã gục trên đường về nguồn cội.

Con kính thương và nhớ Thầy.

Nguyễn Hữu Lâm

10 tháng 11 năm 2020

Portland, Oregon, USA

Cảm Tưởng Về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Con xin giới thiệu con là Nguyễn Lam Trà – bạn đạo ở Thành phố Hồ Chí Minh. Con đến với Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một cái duyên từ Dượng con *(chồng của cô ruột con)*, là một bạn đạo đã hành pháp được nhiều năm rồi. Bản thân cũng khá quan tâm đến việc thiền và các lĩnh vực tâm linh nên khi con biết được Dượng có đang theo hành pháp Vô Vi con liền tò mò hỏi thăm, sau đó lại mò lên youtube tìm tòi về phương pháp này.

Cứ thế nghe dần dần về những gì Thầy Tám đích thân hướng dẫn và giải thích rõ ràng, rành mạch phương pháp công phu theo Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cùng với những lời giảng thật hay đã đi sâu vào trong tâm thức con, lúc ấy con nhận ra con đã trót yêu Pháp rồi và con đã thực hành luôn Pháp lý mà không cần lo ngại hay nghi ngờ điều gì.

Sau 3 tháng tự thực hành ở nhà, con chưa biết là mình có thực hành Pháp đã chuẩn xác hay chưa và còn nhiều điều con muốn học hỏi và tìm tòi về Pháp nữa, thế là con đã nói chuyện với Dượng và may mắn được Dượng kể về Đại Hội "DU HÀNH ĐẠO PHÁP" diễn ra hàng năm. Sau khi nghe, con rất thích và ao ước được tham gia "Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2018" được tổ chức tại thủ đô Yangon, Myanmar.

Trong khi thực hành Pháp, lúc này con vẫn mới chỉ là một cô sinh viên năm ba, vẫn còn đang cố gắng hàng ngày làm việc để tự chi trả cho việc học và sinh hoạt hàng ngày thì tiền đâu mà đăng ký tham gia Đại Hội, ấy vậy mà mọi việc đến với con như một giấc mơ, cuối cùng con đã tham gia được Đại Hội, có cơ hội hiểu rõ hơn về Pháp lý và được hòa mình vào tình thương của cộng đồng Vô Vi nhờ vào sự hỗ trợ và tạo điều kiện từ Đức Thầy và các bạn đạo, tại đây, con xin cảm ơn chân thành đến mọi người một lần nữa ạ.

Qua Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp 2018" tại Myanmar, con được đắm chìm vào tình thương Vô Vi, được học và chỉnh sửa phương thức hành Pháp của mình cho chuẩn xác hơn, bên cạnh đó, con còn được lắng nghe và học hỏi rất nhiều điều về cuộc sống cũng như con đường hành đạo từ các câu chuyện, kinh nghiệm của các bạn đạo khác, con cảm thấy không những mình được tiếp thêm động lực, được truyền cảm hứng hơn trong con đường tu tiến mà còn trong cuộc sống của mình nữa. Con đã tự nhủ với bản

thân mình rằng phải cố gắng thật nhiều hơn khi trở về, trở thành phiên bản tốt nhất của mình để rồi từ đó có thể vay Pháp, trả Pháp, góp phần giúp đỡ cho những bạn khác có cơ hội như con được tham gia Đại Hội để mà được tiếp xúc, giao lưu và học hỏi Pháp rõ hơn từ cộng đồng Vô Vi của mình.

Trên đây là những lời tâm sự đơn sơ của con gửi tới Đức Thầy và các bạn đạo. Cuối cùng, từ tận đáy lòng mình, con xin chân thành cảm ơn một lần nữa đến Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy và các bạn đạo ạ.

Kính trọng,

Nguyễn Lam Trà.

Tháng 11 năm 2018.

Công Danh Phú Quý

Công-danh phú-quý bất như nhàn,

Cực-khổ nghèo giàu há dám than,

Mang gậy Kim-Cang về bến Giác,

Thẳng đường thẳng lối đến Tây-Phang.

Tây-Phang vạn-lý khổ nài bao,

Góp gió ngàn phương mới thấy sao,

Bệnh, tử, lão, sanh, nào sá kể,

Pháp Thần do Phật thẳng bay cao.

Bay cao, xuống thấp tự nơi mình,

Thanh lọc điển Hồn mới phát minh,

Trược biến Thanh nhờ công chuyển pháp,

Quốc Hồn kêu gọi, hỡi sanh-linh!

Tổ Sư - Đỗ Thuần Hậu

Tâm Sự Cùng Bạn Đạo

Con xin đảnh lễ Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy.

Kính thưa quý bạn đạo.

Con tên Nguyễn thị Hồng Mỹ bạn đạo Q.7, TP.HCM. Trong những bài giảng của thầy con có nghe thầy nói khi mình tu tốt thì lời nói sẽ thông suốt, đầu óc có trật tự có thể sẽ xuất thành kệ. Nay gần tới ngày nộp bài rồi mà trong đầu con chưa hiện ra chữ là con biết mình đang tu ở trình độ nào. Thôi thì để con trình bày quá trình con đến với pháp và sau khi thực hành con được những gì, như lời tâm sự với Thầy và chia sẻ với bạn đạo. Trước đây con hay đi chùa tụng kinh, làm công quả, tâm hướng Phật và nghe những bài giảng của quý thầy, lúc đó con chưa biết gì đến pháp lý Vô Vi cũng không biết Thầy là ai, đến khi con gặp được những quyển sách như Địa Ngục Du Ký, Luân Hồi Du Ký, Nhân Gian Du Ký, con lại ngạo mạn so sánh phân biệt, không tin và cũng không đọc vì còn chấp vào hình tướng, con nghĩ sách bên đạo Phật in ấn đẹp có nhà xuất bản tôn giáo rõ ràng, còn sách này photo lại chắc tà ma ngoại đạo gì đây *(con xin sám hối ạ)*.

Duyên may đến với con là con là con được biết tới chị Nguyễn Dung cùng hai bạn đạo Mai và Quang. Mùa hè 2018 hai bạn ấy rủ con đi tham gia khoá sống chung ở trụ sở Giác Thức Hà Nội, con đi vì nghĩ đưa con đi chơi sau mấy tháng đi học và cho mình một chuyến thư giãn. Lúc đầu, con còn bỡ ngỡ chưa hoà đồng với mọi người nhưng con thấy các bạn đạo rất nhiệt tình, chu đáo, tận tâm phục vụ. Mỗi ngày cùng nhau sinh hoạt và thiền chung con thấy ấm áp và có cái nhìn khác. Sau đó về nhà con tìm hiểu tiểu sử và những bài giảng của Thầy trên youtube vì khi hành pháp nào phải hiểu rõ tiểu sử của vị đó như khi đi chùa phải hiểu về cuộc đời và lịch sử của Đức Phật. Mặc dù chưa hiểu sâu về phương pháp hành thiền, nhưng con thích nhất ở pháp này là vì sức khỏe dạo đầu con làm còn lơ mơ lúc lên bờ lúc xuống ruộng, chiếu minh chừng 3 hơi là con ngủ. Đến khi tham gia ksc lần 2 và sau khi đi đại hội ở Pattaya về con mới quyết tâm thực hành nhiều hơn, không còn so sánh phân biệt nữa và cũng

không dám chê đạo nào. Con nghĩ trước đây đi chùa kinh Phật thì để lại rất nhiều, mà cũng chưa đi học giáo lý ngày nào, khi tụng kinh thì không hiểu nghĩa, còn đến với pháp này Thầy chỉ cách thực hành trực tiếp luôn nên con thích. Trước khi đi đại hội, gia đình con cơm không lành canh không ngọt, tưởng như rạn nứt đã nhiều. Năm sau đó con thấy có một sự chuyển biến rõ rệt, con mới nghiệm ra từ những lời giảng của Thầy. À, thì ra đây là những bài học để mình học và tiến hoá, trước đây mình chỉ nhìn lỗi của người khác, giờ nghĩ lại cảm thấy hổ thẹn. Chồng con giờ thay đổi rất rất nhiều, đi làm về biết mở pháp ra nghe quý thầy giảng biết giúp đỡ vợ con, không còn say xỉn như mấy năm về trước *(con nói ra để thấy sự chuyển biến trong gia đình con chứ không phải lên án vạch tội ạ)*. Mỗi khi có sự kích động và phản động từ bên trong hay bên ngoài con đều học được chữ nhẫn, nhìn lỗi của mình trước và tìm cách hoá giải. Mặc dù không được như mong muốn nhưng đó là cả một sự nhiệm mầu.

Trải qua biết bao thăng trầm của cuộc sống giờ con đã tìm được sự bình yên bên đạo pháp, con cảm thấy yêu thương tất cả mọi người, mọi loài. Chỉ có tình thương mới xoá bỏ hết mọi hận thù, oán ghét, hơn thua, tranh giành, đố kỵ. Và con cũng xin tri ân đến Tổ Sư người đã sáng lập ra Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tri ân đến Đức Thầy người đã soi sáng để con học tập và tu tiến. Và cũng xin tri ân đến mọi người những bạn đạo đã chia sẻ những kinh nghiệm, giải đáp mọi thắc mắc trong con.

Bài viết của con có phần dài dòng mong mọi người hoan hỷ. Con kính chúc quý bạn đạo thân tâm an lạc, tinh tấn tu hành để trở về đúng với chơn tâm bản tánh và nguồn cội của mình.

Quận 7, ngày 24/6/2020

Con Nguyễn thị hồng Mỹ

Tỏ

Năm tháng cứ lặng lẽ trôi qua, thời gian trôi thật nhanh. Vậy là một kì đại hội mới lại sắp tới. Thời gian giúp mỗi một con người trưởng thành, phát triển hơn được thông qua những bài học mà ta gặp trên đường đời… Biết được tới Pháp Lý Vô Vi Huyền Bí Phật Pháp là một duyên lành đối với tôi và tôi thầm cảm ơn điều đó rất nhiều.

Nếu được hỏi rằng: Bạn đã hiểu và làm được gì tốt cho bản thân từ khi biết pháp?

Vâng, học hỏi được nhiều lắm, biết được cũng kha khá cái hay ho, nhưng xin thưa rằng tất cả những gì tôi đang biết và học được nó vẫn đang ở dạng lý thuyết mà thôi. Biết mà không thực hành được thì vẫn là còn tối tăm, ngu muội lắm. Và tôi nhận ra điều đó vài tháng trước đây, nhất là thông qua những lần sinh hoạt tuần báo. Ở các bạn đạo khác thì tôi cũng không rõ như thế nào, mức độ thông hiểu của họ tới đâu mà nhiều khi tôi thấy họ cũng đang bị cái thuyết nó che đậy khi mà tôi nhìn thấy được cái lời nói và hành động của họ chẳng ăn khớp gì hết à. Thầy từng nói " chỉ có ta sai, chẳng có ai sai", vậy mà tôi lại nhìn ra cái sai của người khác thế? Vậy là tôi cũng đang Sai cái to đùng rồi. Tôi cũng không khác gì họ thôi, có những thứ đơn giản, mình nói ra mà mình không làm được nên mình hay bị cái lời nói nó lừa phỉnh, nói thì dễ làm thì khó, nói xong bỏ đó, nói xong bỏ đó….

Đó, biết sai rồi mà đâu có thấy ăn năn, hối lỗi gì đâu! Luôn tìm lý do bao biện cho cái lỗi đó, vì khi tìm được cái Lý rồi thấy nó hợp lý gì đâu à, nhiều khi mình thấy mình thật vi tế, tự mình đi lừa dối bản thân, rồi tự mình nhận lỗi…nhưng sửa lỗi thì mãi không thấy đâu.

Tôi đang nói cái Sai của mình, vì bước sang năm thứ 4 từ khi biết pháp mà giờ này vẫn thấy mình dậm chân tại chỗ. Không phải không thấy mình tiến bộ nhưng sự tiến bộ đó thì thực sự chưa xứng đáng so với những năm tháng vừa qua. Vậy vì sao tôi chưa tiến bộ vậy? Tôi chưa hành pháp đúng? Cũng có thể lắm chứ. Hay tôi mải chạy theo thành tích của người khác mà quên đi khả năng của mình ở đâu,? Cũng có thể như vậy!... Có một điều làm tôi TỎ ra, đó chính là sự LƯỜI.

Tôi thấy mình lười kinh khủng khiếp, sức ỷ lại và sự lì lợm của bản thân chắc có lẽ không ai sánh được. Người ta không sợ chi, chỉ sợ lười, thế mà tôi lại dính vào "căn

bệnh nan y" này, Đó, chính vì lười mà tôi cứ mãi lẹt đẹt như thế này mãi nè.

Tự nhiên đến đây không biết viết gì nữa. Thôi thì ai có bài người đó học, tôi cũng đang học bài của tôi. Ta tự chịu trách nhiệm về những lời nói, hành động của mình, cho cuộc sống của mình. Không ai sống thay ai và cũng không ai sống thay ta. Như vậy là cỏ vẻ cũng TỎ ra một phần nào rồi…

Trên đây là một vài tâm sự của con với Bề Trên, Đức Tổ Sư, Đức Thầy cùng quý bạn đạo. Con xin được cảm ơn những nhân duyên mà con đã, đang và sẽ có. Con vô cùng biết ơn ạ.

Con,

Trần Linh

Đố Ai

Đố ai biết được chính mình
Tình đời đen bạc hành trình tự tu
Mất quân bình tạo cảnh khờ ngu
Đem thân dục lạc khó tu khó hòa
Cảm thông nguyên lý một nhà
Tự tu tự tiến chan hòa yêu thương
Tình thương đạo đức mở đường
Giúp hồn tiến hóa rõ gương Phật Trời
Cùng tu khai triển hợp thời
Sống vui tạm cảnh nơi nơi an hòa
Biết mình tận hưởng tình Cha
Đứng ra gánh vác cùng hòa tự tu
Vía hồn thanh nhẹ giao du
Biết mình rõ rệt giải mù nội tâm
Cùng chung nguyên lý mừng thầm
Tâm ta tâm họ tâm tầm tương lai.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Vô Vi Thực Hành

Vô Vi môn phái thực hành

Tâm thân an lạc đạt thành Vô Vi

Không ham cảnh tạm sân si

Lễ đời giả đạo làm chi họ cười

Nguyên căn sẵn có trong người

Tự hành tự đạt người người an khương

Cơ trời thay đổi gắng lường

Không hành khó đạt khó tường lý chơn

Bày ra lời lẽ giận hờn

Văn xuôi văn ngược như đờn đứt giây

Trong ta đã sẵn có thầy

Thầy là sáng suốt ngày ngày sửa sai

Chớ nên lý luận ai tài

Tự mình chôn lấp chẳng ngày tiến lên

Đạo là xoa dịu hai bên

Bên tà bên chánh lập nền tiến thân

Cơ trời chuyển hóa cân phân

Không tà không chánh đâu cần phải tu

Tu nhờ nghịch cảnh nhờ ngu

Sửa tâm sửa tánh khỏi mù như xưa

Tìm ra chân lý xa xưa

Đâu dè nó đã hợp vừa lòng nhân

Nằm trong định luật cân phân

Kiếp này không tiến, tiến lần kiếp sau

Thực hành xét rõ nhiệm màu

Dù cho cúng bái đập đầu chẳng minh

Bên trong sắp sẵn chơn tình

Ăn năn tự sửa hiểu mình hiểu xa

Càng tu càng tiến càng hòa

Nằm trong bí quyết dù xa hay gần

Muôn loài vạn vật có phần

Học rồi tiến hóa cơ tầng quang khai

Quang vinh sẽ đạt có ngày

Trở về nguồn cội gặp Thầy hòa minh

Đại Hồn hòa hợp chơn tình

Cộng đồng Tiên Phật tạo khuynh hiếu hòa

Thế gian trần trược đi xa

Vì là đi xuống ta bà nơi đâu

Đi lên hòa hợp ý trời

Vô Vi chánh pháp tự rời tiến thăng

Nơi nào cũng điển thanh bằng

Cũng nơi thức giác khó khăn tiêu trừ

Thế gian lý luận tùy người

Người thời giữ pháp, người cười kẻ tu

Xét xem hai đứa cũng ngu

Pháp đâu có mất, lập tù bao vây

Vì chưa hiểu rõ chuyện này

Không lo tu luyện lo rầy với nhau

Bày ra lễ nghĩa thật thà

Tâm tà lợi dụng khó hòa Hư Không

Thực hành tự tiến chớ trông

Bề trên phù hộ, lẽ công chỗ nào?

Càn khôn chơn lý chẳng cao

Học hoài không hết nơi nào là cao

Nếu không thực tập tự rào

Nói cao nói thấp nơi nào chẳng thông.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Nhìn Lại Chặng Đường Quay Vào Bên Trong ...

Năm 2020, một năm với nhiều biến động, đó là thử thách nhưng cũng là cơ hội cho bản thân tôi được có thời gian tĩnh lặng để quay về bên trong nhiều hơn. Hành trình từ lúc biết pháp tới lúc hành pháp là quãng thời gian thật nhiều điều đáng trân quý. Ở Vô Vi, giá trị hiện tại mà tôi thấy tâm đắc nhất là việc thấy mình rõ hơn trên mỗi chặng đường, những hoạt động hướng ngoại dần được giảm bớt, tôi có cơ hội nhìn thấy nhiều những lỗi sai của mình trong quá khứ và hiện tại và tương lai

Mỗi góc khác nhau của tâm lẫn thân được khai phá một cách rõ rệt hơn, để thấy bản thân mình đã vô minh nhiều như thế nào, và cũng thấy hành trình tu học thực sự rất cần tới nhịn nhục, cần mẫn. Không đơn thuần là tôi không còn tham tiền, tôi không tham gia những hoạt động này kia đã là hết tham, sự tham này được làm sáng tỏ thì lại có sự tham khác lộ diện, không ở hành động cụ thể mà còn khởi nguồn từ suy nghĩ một cách rất vi tế.

Càng tu càng thấy bản thân có hàng lớp lớp những điều cần sửa chữa, cả thân lẫn tâm. Và lại càng thấy trân quý hơn Pháp Lý Vô Vi, một phương tiện cứu cánh cho tiểu hồn còn nhiều trần trược. Bốn pháp chính là Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định và Niệm Phật - nêu ra là đơn giản nhưng càng đào sâu lại càng thấy giá trị lớn lao của nó và để thêm thấm thía lời dạy của Đứa Thầy: "Thực hành tự cứu, tự cứu thân ta..."

Diệu Linh

Tình Thầy Tận Độ

Bạn đạo hỏi muốn hỗ trợ điển trị bịnh cho thân nhân thì phải đặt tay như thế nào mới đúng? Trong buổi tiếp chuyện với ký giả Trường Kỳ tại Montreal ngày 9-10-2002, Đức Thầy dạy nguyên văn:"nhờ bạn đồng thiền để tay trái lên trung tâm bộ đầu, đưa tay mặt lên trời ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, chuyển điển vũ trụ xuống có thể cứu được bịnh nan y…".

Trong TBVV số 476 ngày 8-12-2019, Mục Bé Tám câu số 3 hỏi: "chuyện nào là chuyện lớn?", Đức Thầy đáp: "Thưa chuyện bệnh hoạn là chuyện lớn". Vì bịnh hoạn ảnh hưởng rất nhiều trong sinh hoạt hằng ngày và trở ngại không ít cho việc tu tập, nên Đức Thầy dạy hành giả thực hành thêm những pháp phụ gia tăng sức khỏe? Và bên dưỡng sinh khuyên mỗi ngày đi bộ được mười ngàn bước trở lên có lợi cho sức khỏe.

Tiện đây tôi xin ghi lại lời dạy Đức Thầy về Thể Dục Trợ Luân để chúng ta có dịp ôn lại, như sau: Làm điều hòa máu huyết, tăng gia sức khỏe, hay ngăn ngừa và trị được bịnh trĩ, cao máu…Tập bất cứ lúc nào trong ngày khi bụng trống hay tập trước buổi công phu trong đêm khuya. Đứng thẳng, lưng thẳng, hai chân dang ra bằng khoảng cách chiều ngang của hai vai. Đầu ngón chân co lại bám trên mặt đất. Tay thả lỏng. Co lưỡi răng kề răng, mắt nhắm. Hơi thở bình thường. Ý ngó thẳng trung tim chân mày (nếu mở mắt thì nhìn vào một điểm nào đó trước mắt). Đầu óc để trống. Bắt đầu tập cánh tay duỗi thẳng, cùi chỏ thẳng và mềm mại, từ từ đưa hai tay song song ra phía trước một cách nhẹ nhàng khoảng 30 độ, rồi vẫy bật cổ tay cho hai bàn tay cong lên trên. Ngón tay hướng về trước, cánh tay vẫn duỗi thẳng. Rồi từ từ thả hai cánh tay xuống và kéo song song ra phía sau cho thiệt hết mức, rồi vẫy cụp bàn tay lên, lòng bàn tay hướng lên trên, ngực ểnh, con trê (hậu môn) rút thót lên. Hai cánh tay vẫn duỗi. Tập như vậy khoảng 15 phút hay 300 cái. Có thể làm nhiều lần trong ngày. Làm nhẹ, chậm càng tốt. Nhớ đưa lên nhẹ rồi kéo xuống cho thiệt hết..

Tập Thể Dục Trợ Luân khi lực hai tay trở về cực tiểu "thì mười ngón chân bám xuống mặt đất", nhận địa lực đưa lên cho hai tay chuyển qua chu kỳ kế tiếp. Ngược lại khi lực hai bàn chân lui về cực tiểu, thì hai tay "kéo xuống cho thiệt hết" lấy trớn đưa

xuống tiếp sức cho hai chân...Tay liên quan với tim, còn chân thì liên hệ với thận, tay chân phối hợp đong đưa là tâm thận giao nhau đưa khí huyết luân lưu khắp châu thân. BS Lê Quốc Khánh gọi Thể Dục Trợ Luân là Đạt Ma Dịch Cân Kinh, ông viết lúc tập nửa thân trên buông lỏng (thượng hư), còn nửa thân dưới giữ chắc (hạ thực), hai bàn chân khum khum vững chắc như rễ cây giữ chặt gốc cây xuống đất, còn thân thủ thì hư hư thật thật uyển chuyển lắc lư như thân cây thanh thoát vươn lên trước làn gió nhẹ, gọi là thể dục trợ luân?

Bác sĩ thần kinh bảo: "người lớn tuổi nếu thần kinh tọa bị kẹt tại xương chậu sẽ làm ảnh hưởng đến việc đi đứng và không tự chủ được tiểu tiện...". Thể Dục Trợ Luân vận hành khí huyết đánh tan độc tố, hy vọng về già giảm thiểu độc tố kết lại thành vôi tại các khớp xương làm tắc nghẽn thần kinh nẻo hóc? Trong Nguyên Lý Tận Độ Đức Thầy dạy:"có phóng có thâu thì mới có quân bình và sức khỏe", hành pháp hay tập thể dục cũng nên lắng nghe gia giảm thế nào trên dưới quân bình hầu giúp cho thần thái lạc quan trong cuộc sống. Khi lớn tuổi sức khỏe xuống lúc nào không hay, đừng làm quá sức sai gân trái khớp rất khó phục hồi?

Năm 1978, sau khi sanh vợ tôi thường bị đau bụng…Mùa Thu năm 1981 vào một chiều Thứ Bảy tôi đưa nhà tôi đi Bác sĩ tái khám, sau khi khám xong vợ tôi bước ra với tâm tư nặng trĩu? Trên đường về cô nói trong hai năm nay Bác sĩ điều trị bằng thuốc mà vẫn chưa có kết quả? Ông sẽ cho em uống thuốc thêm hai tuần nữa xem thế nào, nếu cần ông đưa vào bịnh viện mổ xem có vấn đề gì không?

Năm 1981, cụ Vũ Đình Mẫn lấy bút hiệu Hoàn Nguyên biên soạn quyển sách phương pháp thực hành theo Pháp Lý Vô Vi, trên bìa cụ in Pháp Lý Vô Vi là "Báu Vật Thời Đại". Quyển sách được chia ra làm bốn phần đăng trên nguyệt san Văn Nghệ Tiền Phong trong bốn tháng liền phổ biến cho mọi người. Trong thời gian chờ bên ngoài tôi đọc báo Văn Nghệ Tiền Phong đăng phần cuối dạy thiền theo Pháp Lý Vô Vi. Nên khi nghe vợ tôi nói bác sĩ muốn đưa vào bịnh viện mổ, tôi liền nói anh vừa xem tài liệu dạy thiền theo Pháp Lý Vô Vi, tác giả nói phương pháp nầy đơn giản dễ tập, và có thể trị được bịnh mà thuốc thường không thể?

Tôi khuyên nhà tôi là chúng ta cùng nhau ngồi thiền để trị bịnh…Thế là trong chiều hôm đó chúng tôi quyết định ăn cơm và đi ngủ sớm để khuya dậy ngồi thiền theo Pháp lý VôVi. Hai tuần sau văn phòng Bác sĩ gọi điện thoại lại hỏi vợ tôi uống thuốc thấy thế nào? Lúc bấy giờ vợ tôi mới chợt nhớ là chưa uống viên nào mà bịnh thì đã hết từ lúc

nào? Còn riêng tôi nghe nói hồi nhỏ khó nuôi lắm, nên lớn lên không được khỏe mạnh như mọi người. Khi qua định cư tại vùng Tây Bắc Hoa Kỳ với khí hậu lạnh mưa nhiều nên tôi bị cảm cúm hoài. Thực hành Pháp lý Vô Vi một thời gian tôi không còn bị cảm cúm lặt vặt, và đi làm suốt mười năm không lấy ngày bịnh nào. Quả đúng là "Báu Vật Thời Đại".

Kính thưa bạn đạo,

Sau đây, tôi xin chép lại nguyên văn bài viết nói về luân xa để chúng ta cùng nhau nghiên cứu: Trong Ấn Độ giáo và một số nền văn minh Á châu, một chakra được cho là nexes của năng lượng tâm linh hay/ và sinh lý ẩn trong cơ thể con người. Luân xa tiếng Phạn là chakra, nghĩa là bánh xe hay vòng tròn xoay chung quanh trục của nó. Luân xa là những nhà máy thâu phát năng lượng (centrale d'energie). Có bảy luân xa chính nằm dọc theo đường kinh trung ương Sushumna từ dưới xương cùng lên tới đỉnh đầu. Khu vực màu năng lượng trên cơ thể:

1- Luân Xa Thứ Nhứt là Muladhana Chakra (Sanskrit): vị trí nằm giữa hậu môn và bộ phận sinh dục, tương đương với Huyệt Hội Âm của châm cứu học. Nó được biểu hiện bằng một bông sen bốn cánh màu đỏ, chủng tự tiếng Sanskrit của nó là LAM. Luồng hỏa hầu Kundalini nằm phục ở đây. Hành giả Yogi khi thành tựu phép quán tưởng luân xa nầy, sẽ làm chủ được địa đại, tiêu trừ nghiệp quá khứ, biết được ba thời quá khứ, hiện tại, vị lai, thọ hưởng niềm hoan lạc tự nhiên.

2- Luân Xa Thứ Hai là Swadhisthana Chakra: vị trí nằm dưới rốn chừng bốn ngón tay, tương đương với Huyệt Quan Nguyên, biểu hiện bằng bông sen sáu cánh màu cam, chủng tự là VAM. Thành tựu quán tưởng luân xa nầy sẽ làm chủ được thủy đại và các giác quan, biết được cảnh trung thiên (monde astral). Tham ái, giận hờn, ngã mạn, ganh tỵ và các phiền não khác đều được tiêu trừ. Vượt thoát tử thần.

3- Luân Xa Thứ Ba là Manipula Chakra: vị trí ở giữa rốn và xương ức (sternum), tương đương với Huyệt Trung Quản. Biểu hiện bằng bông sen mười cánh màu vàng, chủng tự là RAM. Người Yogi thành tựu phép quán luân xa nầy sẽ làm chủ hỏa đại, không còn sợ lửa thiêu đốt, hoàn toàn thoát khỏi bịnh tật.

4- Luân Xa Thứ Tư là Anahata Chakra: vị trí giữa ngực, tương đương với Huyệt Đản Trung. Biểu hiện bằng bông sen mười hai cánh màu xanh lá cây, chủng tự là YAM. Thành tựu phép quán tưởng luân xa nầy, làm chủ được phong đại, tùy ý bay lượn trong

không gian hoặc chui nhập vào thân người khác, đầy đủ các đức tính của chư thiên và tình thương vũ trụ.

5- Luân Xa Thứ Năm là Visuddha Chakra: vị trí ở dưới cổ, tương đương với Huyệt Thiên Đột. Biểu tượng bằng bông sen mười sáu cánh màu xanh da trời, chủng tự là HAM. Thành tựu phép quán tưởng luân xa nầy sẽ làm chủ được không đại, thân thể không bao giờ tàn hoại, ngay cả khi thế giới bị tiêu diệt, đạt được thông suốt bốn kinh Veda và ba thời quá khứ, hiện tại, vị lai.

6- Luân Xa Thứ Sáu là Ajna Chakra: vị trí giữa hai chân mày nơi mà huyền môn thường gọi là con mắt thứ ba, tương đương với Huyệt Ấn Đường. Biểu hiện bằng bông sen hai cánh màu xanh nước biển, chủng tự là A. Thành tựu phép quán tưởng luân xa nầy, người Yogi tận trừ nghiệp quá khứ, trở thành người hoàn toàn giải thoát ngay trong hiện đời, đạt được tám phép thần thông (siddhi) và ba mươi hai phép phụ.

7- Luân Xa Thứ Bảy là Sahasrara Chakra: vị trí trên đỉnh đầu, tương đương với Huyệt Bách Hội. Biểu tượng bằng bông sen ngàn cánh màu tím, trắng, vàng. Chủng tự là OM. Khi luồng hỏa hầu chạy lên tới đây hành giả Yogi nhập một với Thượng Đế, trở thành một bậc giác ngộ giải thoát hoàn toàn. Thâu hút năng lượng vũ trụ thiên nhiên rồi phát ra nuôi dưỡng cái thân (thô và tế).

Bảy luân xa nầy hoạt động đúng mức, không nhanh không chậm, không nghẽn tắc. Nhưng khi bị xúc động mạnh về tình cảm, hoặc uất ức đè nén cảm xúc, hoặc bị tai nạn chạm mạnh nơi thân thì các luân xa có thể bị tổn thương, hoạt động bất thường, chiều quay lệch lạc. Từ đó cơ thể mất dần năng lượng, Đông y gọi giai đoạn nầy là khí huyết không thông. Ta có thể đi châm cứu, uống thuốc bổ, nhưng đó chỉ là cách gỡ gạc một phần mà thôi, vì nó không thể tái lập quân bình hoàn toàn được, vì vết thương nằm sâu nơi luân xa. Lý Âm Dương Ngũ Hành, kinh mạch của Đông y đã được du nhập Phật Giáo. Trong giới Tăng sĩ đã có những danh y như Tuệ Tịnh Thiền sư (thế kỷ 14) và gần đây đó là Thượng Tọa Thích Tâm Ấn. Tăng Ni có những người đi học châm cứu để cứu nhân độ thế, thực hiện lý tưởng từ bi của Bồ Tát. Nay biết được lý thuyết của luân xa, chúng ta có thêm khí cụ và phương tiện cứu nhân độ thế hữu hiệu hơn.

Kính thưa bạn đạo,

Thượng Đế sanh ra con người có cơ thể cấu trúc xương sống đứng "cột vũ trụ của bản thể" do Hồn Vía làm chủ, gồm có: đầu mình tay chân, ngũ tạng lục phủ, ngũ sắc ngũ

quang, huyền sắc huyền quang...Đầu đội trời chân đạp đất, Chủ Nhơn Ông sử dụng thần kinh bộ đầu tiếp nhận nguyên khí Cha Trời lan tỏa khắp châu thân, đồng thời Chủ Nhơn Bà điều hành hai chân hấp thụ sức sống Địa Mẫu kích hoạt cơ thể hỗ trợ sự sống.

Với một bản thể "được cấu trúc bởi siêu nhiên", trải qua quá trình học hỏi, và chứng nghiệm trong cuộc sống mới trưởng thành hoàn hảo cho phần Hồn học hỏi tiến hóa. Đức Phật dạy "làm người ai cũng có Phật tánh", nên hành giả VôVi đối đãi bình đẳng thực hành đời đạo song tu là làm tròn bổn phận gia đình xã hội giao phó, và đêm đêm ngồi thiền để trở về Phật tánh của chính mình.

Ông B.Sơn cũng viết về luân xa tôi nghĩ cũng có liên quan đến thiền nên ghi lại một đoạn, như sau: "Chúng ta nên lưu ý là Luân Xa 1 không cần phải được "mở". Vì Hỏa Xà do một sự kích thích nào đó tự động lên não, không cần ai mở. Nếu người nào nói "mở" Luân Xa 1, người đó là kẻ bịp bợm…Hỏa Xà là một sức mạnh "Thuần Dương" cực nóng dùng để giúp cho các Luân Xa "sáng" ra, khiến cho con người tỏa ra một vầng hào quang thánh thiện. Có người chỉ té mạnh cũng làm cho Hỏa Xà bật dậy và "chạy" lên não (tẩu hỏa nhập ma?). Vì có sự nguy hiểm nên không có pháp tu tập nào dạy đệ tử trực tiếp phanh luyện luân xa nầy?

Đức Thầy dạy "Pháp Lý Vô Vi giúp cho hành giả từ căn nặng trở về căn nhẹ". Trong sáu tháng đầu Pháp Lý Vô Vi dạy hành giả tập Soi Hồn ổn định thần kinh khối óc, khai sáng mách điển Hỏa Luân Xa tại chữ Nam (# Luân Xa Thứ Sáu), và Pháp Luân Chiếu Minh ổn định ngũ tạng làm sống động lại Mạng Môn tại chữ A thuộc Thủy Điển Luân Xa (# Luân Xa Thứ Ba). Khi hai điểm Âm Dương khơi nguồn cho sự sống lúc ban đầu được kích hoạt, chỉnh sửa lại sự méo mó trong bảy luân xa gia tăng sức khỏe? Qua tháng thứ bảy hành giả mới thực hành đủ ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Định Thần khai triển nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tạo điều kiện cho Hồn Vía tương hội xuất lên đảnh lễ Phật học đạo.

Phần Hồn là chơn không thanh tịnh phải có bóng Vía bên trong mới thành Anh Linh xuất lên học đạo là trong có ngoài không? Ngược lại Thánh Anh xuất ra phải có sự thanh tịnh của phần Hồn bên trong thì không bị ngoại cảnh chi phối là trong không ngoài có? Thực hành Pháp Lý Vô Vi Hồn Vía luôn luôn khắn khít bổ khuyết cho nhau đi học đạo hướng về trung dung là không mê không chấp, buông bỏ tánh hư tật xấu, sống tương thân hòa ái cùng mọi người để lần mò trở về Phật Pháp.

Tiểu Hồn được chiết ra từ Đại Hồn mang tính đồng nhứt, cho nên hành giả thực hành Pháp Lý Vô Vi phát triển điển quang xuất Hồn đảnh lễ Phật học đạo đều giống như nhau. Còn Tiểu Thiên Địa tuy nguyên lý cấu tạo cơ thể giống nhau, nhưng vì duyên nghiệp, tư tưởng, hoàn cảnh khác nhau, cho nên trong lúc tu hành chứng nghiệm thể hiện ra còn tùy thuộc mỗi người. Như hành giả bẩm sinh Vía nhẹ ngồi thiền có thể nhìn thấy sự phát triển điển quang và hiện tượng tâm linh huyền diệu.., trong khi bạn đạo Hồn tịnh thì lại trở về với thanh tịnh nội tâm. Nhờ chứng nghiệm trong thực hành nên những huynh tỷ nầy rất tin tưởng vào pháp lý, rồi chia sẻ những chứng nghiệm thanh và tịnh lại cho chúng ta cùng nhau cố gắng tu hành đi đến cứu cánh chung là thân tâm thanh tịnh.

Pháp Lý Vô Vi là pháp tu tắt dạy hành giả Soi Hồn ổn định thần kinh bộ đầu, khai khiếu huyền quang xuất Hồn đảnh lễ Phật học đạo trong thời gian ngắn nhứt. Nghe nói nếu không thực hành pháp Soi Hồn thì tu lâu lắm chúng ta mới có thể xuất Hồn ra khỏi thể xác? Hành giả thực hành đều đặn từ 10 đến 15 năm thì năm luân xa tại Nam Mô A Di Đà đều khai sáng đưa Hồn vượt lên ba tầng thuộc cảnh sắc giới của Tiểu Thiên Địa? Trong Kinh A Di Đà Chú Giải Đức Ông Tư dạy: "Đà ấy sắc vàng trùm khắp cả - Tròn vo che phủ núi Tu Di…", và Đức Thầy cũng dạy: "Đ…À là nó phóng quang ra tất cả lỗ chân lông…", che chở người tu?

Thiền luận quyển thượng trang 375 viết: "Định và Huệ giống như cây đèn và ánh sáng, có đèn là có ánh sáng". Ngồi thiền thấy điển rút thanh nhẹ, ý chí thanh cao, bộ đầu phát quang mặt mày hồng nhuận là Hồn đã xuất lên hòa thượng…Nhưng chúng ta vẫn chưa trọn lành vì nghiệp lực còn chằng chịt bên trong, nên khi xả thiền tâm ý còn buông lung theo ngoại cảnh, như căn nhà bản thể thiếu một dây nóng đèn đuốc tối tăm. Vì còn vô minh nên từ ý nghĩ lời nói cho tới hành động lại tạo thêm nghiệp, và thỉnh thoảng nằm ngủ chiêm bao thấy rơi vào cảnh âm u mê muội…

Pháp lý Vô Vi dạy hành giả Soi hồn, Pháp luân Thường chuyển, Định Thần thả lỏng cho Hồn xuất lên đảnh lễ Phật học đạo là "tạo đức", ngày lo niệm Phật sửa tâm sửa tánh sáng suốt để "lập hạnh" hỗ trợ việc công phu hành pháp. Trong Thiên Đàng Du Ký, Đức Thiên Tôn dạy: "định nhiều tức ngu, huệ nhiều tức điên". Dưới hạ thừa rất khó sáng phía dưới lại có Đơn Điền, không nên làm kinh động đến trung khí tại Đơn Điền, dục vọng nổi lên có thể ảnh hưởng tánh hạnh người tu? Còn phần Hồn xuất lên ba tầng là tới "la phong" thì không thể lên cao hơn, nếu cố vươn lên bộ đầu quá sáng khiến cho tinh thần căng thẳng bực dọc, nộ khí xung thiên cũng có thể làm tổn đức? Đức Tổ sư

dạy rằng: "Chờ lúc Trúc Cơ kết quả thành-Biệt niệm trong mình Thần mới hóa-Lấy Ly bổ Khảm khí bèn thanh...".

Nguyên Lý Tận Độ Đức Thầy dạy: "Đạo đức cao dầy của Trời Đất đã và đang đánh thức trong cơ tiến hóa. Người tu thanh tịnh tức khắc sẽ giác ngộ, hội nhập vào cõi vô sanh và bất diệt. Cảm thức điều nầy thì mới có cơ hội khai thông và đi đến chỗ toàn giác được, dư thừa chơn lý bố thí quần sanh, đồng hành đồng tiến". Hình như Ngài muốn nhắc nhở chúng ta qua bao năm xuất Hồn đảnh lễ Phật học đạo ("xuất thế"?), đã đến lúc "nhập thế" sống như người bình thường thực hiện đời đạo song tu?

Đức Thầy dạy "Nam Mô mở lên bộ đầu dẫn luồng điển đi lên tột cùng thanh nhẹ, đem sự sáng suốt đó dòm lại thấy sự sai lầm của chúng ta mà tự sửa…". Đêm đêm hành giả ngồi thiền xuất Hồn lên đảnh lễ Phật học đạo, ngày lo niệm Phật giữ tâm thanh tịnh kiểm điểm đời đạo "dòm" thấy sai lầm ăn năn sám hối, mở tâm mở trí tham gia vào công tác tổ chức đại hội, bố thí thiện ngôn, giúp đỡ người nghèo và hỗ trợ lẫn nhau tu hành, để cùng nhau học tập mười điều thực hành tâm đạo của Đức Thầy, là: "Nhịn nhục và cần mẫn, Dứt khoát thất tình lục dục, Tha thứ và thương yêu, Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa, Bố thí và vị tha, Đối đãi thực tâm và lễ độ, Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ, Giữ tâm thanh tịnh bất cứ trường hợp nào xảy đến, Quên mình trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật, và Hòa tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm".

Đức Thầy dạy "Tu bằng trí bằng ý", hành giả dùng trí ý hướng dẫn nguồn minh triết thanh cao soi rọi khắp châu thân ngày càng sáng ra? Đức Thầy còn dạy "Ý đâu thì tâm đó", lúc niệm Phật phải biết là mình đang niệm Phật, khi niệm hành thì để ý theo bước chân...Trong sinh hoạt hằng ngày hít vô, thở ra, ăn uống, ngủ nghỉ phải có ý thức, và nhứt cử nhứt động phải phân biệt thiện ác, tốt xấu để tự sửa mình...Tu như thế nào có thể giữ được Hồn luôn luôn sáng suốt ở lại trong ta thì thể Vía không còn hướng theo ngoại cảnh khổ đau huyền hoặc? "Phật là người tỉnh thức", và Đức Thầy triền miên trong tỉnh thức nên pháp thân luôn tỏa sáng.

Đức Thầy dạy:"một giọt điển quý hơn vàng", nên ai gần người tu cũng cảm thấy nhẹ, người bịnh hoạn yếu đuối gần hành giả Vô Vi lại thấy dễ chịu? Đức Thầy dạy rằng "chiếc xe không chạy thì đổ xăng làm gì?", Thầy muốn chúng ta giữ tâm thanh tịnh niệm Phật cho thanh khí điển luân lưu tự nhiên như thế? Khi cơ duyên đến cứ bình tâm niệm Phật cho Chủ Nhơn Ông sáng suốt chuyển thanh khí điển khắp châu thân để làm công quả ngay trong sinh hoạt hằng ngày một cách vô ngại. Cho đến khi đức hạnh vuông tròn,

định huệ phân minh, Âm Dương trên dưới quân bình thì Hồn Vía mới thật sự hòa điệu, chơn tâm bừng sáng tỏa khắp châu thân vượt qua ba tầng sắc giới để trở về vô thinh vô sắc như Đức Thầy dạy?

Thực hành pháp lý VôVi khai triển nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật xuất Hồn lên đảnh lễ Phật để học đạo, hồi quang về đánh thức vạn linh quay vào nội tâm hướng về nguồn cội…Nhưng đường vào nội tâm lại thanh tịnh vắng lặng không thể diễn trả bằng lời nói hay văn tự, thời gian có thể làm cho chúng ta xao lãng? Đức Thầy thường dạy: "người tu cần phải có đức tin, dũng chí, và sự trung tín", và "đời người đâu có mấy lần sáu chục năm", "thời gian và tuổi đời không cho phép hành giả bê trễ hay hướng ra ngoại cảnh".

Đức Thầy còn dạy rằng: "một đời một đạo", "với tâm thành thì trong tám vạn bốn ngàn pháp môn, pháp nào cũng có thể đưa hành giả đến giải thoát". Lúc còn tại thế Đức Thầy muốn bạn đạo chúng ta hằng tuần ngồi chung lại động viên cho nhau giữ vững đức tin "kiên cường chiến thắng chính mình" lập hạnh buông bỏ tánh hư tật xấu, cho Chủ Nhơn Ông tỉnh thức quy vào trong để thể hiện tình yêu thiêng liêng siêu thoát, là kiên trì thực hành khứ trược lưu thanh "luân lưu tuôn chảy trong từng hơi thở…", ngõ hầu đánh thức vạn linh sáng suốt cùng Chủ Nhơn Ông lèo lái thuyền từ trở về bến giác để làm tròn đại nguyện chung.

Trong kinh Phật dạy: "Linh Chi Tịnh Thủy, Biến Xoáy Tam Thiên, Tánh Không Bát Đức Lợi Nhơn Thiên, Pháp Giới Quảng Tăng Diên (tinh?), Diệt Tội Tiêu Khiên, Hỏa Diệm Hóa Hồng Liên", như bài khẩu khuyết người tu? Thực hành pháp lý Vô Vi khai thông tam quan xuất Hồn đảnh lễ Phật học đạo, từ pháp giới bao la hồi quang về hườn tinh bổ não, diệt tội tiêu khiên cho nguyên lý lục tự phát quang thành "hỏa diệm hóa hồng liên"?

Trong Pháp Bảo Đàn Kinh Đức Lục Tổ dạy: "Niệm trước mê-muội tức là phàm phu, niệm sau giác ngộ tức là Phật, Niệm trước dính cảnh tức là phiền não, niệm sau lìa cảnh tức là Bồ-Đề". Thực hành Pháp lý VôVi Khoa Học Huyền Bí xuất Hồn đảnh lễ Phật học đạo thiết lập ăng-ten? Khi chúng ta sở hữu tâm hồn cao thượng hồi quang phản chiếu trở về tu bổ sửa chữa cho màn hình bản thể trong sáng thì làm gì cũng là Phật pháp?

Đức Thầy dạy "Nam Mô là Soi Hồn, A Di là Pháp Luân Thường Chuyển, và Đà Phật là Định Thần". Tu hành theo lời dạy Đức Thầy là giữ tâm thanh tịnh niệm Phật khai

triển nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật...Theo ông B.Sơn thì: "Khi các Luân Xa được khai thông thì Hỏa Xà đi lên sẽ hội nhập với các Luân Xa, chia bớt sức nóng trước khi lên giúp cho bộ não "làm việc" hay là hoạt động thật mạnh giúp cho con người minh mẫn sáng suốt tới mức siêu phàm!". Như Đức Thầy thường dạy là "lục thông quy về lục tâm thông, lục tâm thông mới là đệ tử nhà Phật".

Phỏng theo lời dạy của Cha và Tổ Thầy, học hỏi từ bạn đạo, và tham khảo trong kinh sách…Phần tâm thức mỗi hành giả đều có chứng nghiệm riêng, nơi đây tôi chỉ khai triển theo sự hiểu biết hạn hẹp của mình trên phương diện hình thức, và trân trọng trình lên đây chúng ta cùng nhau nghiên cứu. Thành thật cám ơn bạn đạo bỏ chút thì giờ xem qua, nếu có điều chi sai sót xin Huynh Đệ Tỷ Muội lượng tình tha thứ cho.

Kính thư,

Khổng văn Cúc, ngày 27 tháng 10 năm 2020

Ghi chú: những chữ nghiêng là ghi lại lời dạy Tổ Thầy hoặc từ kinh sách chép ra.

Vạn Vật Thái Bình

Đại hội vui tươi đón bạn hiền

Năm châu bốn bể thức tâm giao

Tình thương sống động từ tâm tiến

Biến cải đời nay hiếu với hiền.

Hiếu hiền chơn lý tự xuyên,

Bàn vui học hỏi tạo duyên thế tình.

Vượt đời qua đạo tự minh,

Tình thương sống động tự mình cảm vui.

Càn khôn vũ trụ rèn trui,

Tâm linh tiến hóa bùi ngùi tiêu tan.

Mỗi năm, mỗi hội, mỗi bàn,

Chơn tâm thanh tịnh cảm an đời đời.

Thương yêu tha thứ nơi nơi,

Giúp người đau khổ mở lời nhủ khuyên.

Tự mình thức giác chẳng phiền,

Bền tâm vững chí nối liền căn cơ.

Triển khai từ phút từ giờ,

Vui hòa làm một thiên cơ hợp bàn.

Chẳng còn ngăn cách lầm than,

Qui y Chơn Pháp rõ ràng hơn xưa.

Thiên Đàng rưới Pháp như mưa,

Tâm người đón nhận mới vừa lòng Cha.

Chung vui học Nhẫn, học Hòa,

Tình người vạn vật cũng là tiến thôi.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Montreal, Canada, 1983

Hình Ảnh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019

Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019 - Thailand

Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Vô Vi Quốc Tế - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu

Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu

Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu

Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Thực Hành Tự Cứu
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Lễ Dâng Hoa Kính Thầy

Hội Thảo Tu Học

Hình Ảnh Sinh Hoạt Tổng Hợp

FOOD

EXIT

Đại Hội
2019

Đại Hội - Võ
Thailand - 2019

Chương Trình Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu Hằng Năm Qua Video Hướng Dẫn Của Đức Thầy

Chương Trình Kiểm Tra Phương Pháp Công Phu Hằng Năm Qua Video Hướng Dẫn Của Đức Thầy

Văn Nghệ Võ Vi

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi Quốc Tế
Hành Tự Cứu
Pattaya - Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Pattaya - Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Pattaya - Thailand - 2019

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Thực Hành Tự
Quốc Tế

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Pattaya - Thailand - 2019

Thực Hành Tự Cứu

Thực Hành Tự Cứu

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Thực Hành Tự Cứu

Thực Hành Tự Cứu

DU HÀNH ĐẠO PHÁP

DU HÀNH ĐẠO PHÁP
Đại Hội - Võ Vi
Hành Tự Cứu
ttaya - Thailand - 2019

Tự Cứu
Võ Vi
ttaya

Đại Hội - Võ Vi
Hành Tự Cứ

Viếng Thăm Mộ Tổ - 2019

Sinh Hoạt Thiền Đường Hồ Văn Em

Hình Ảnh Khó Quên Giữa Thầy Và Bạn Đạo

Ngày 9 tháng 3, năm 2009
Tiễn đưa Đức Thầy vềthăm Việt Nam.
Phi trường Los Angeles

Hình chụp với Đức Thầy
Thiền Viện Nhẫn Hòa, 2006

Nguyễn Kim Dung, bạn đạo Võ Vi từ Việt Nam du lịch Canada 2 tháng thăm con cháu.

Chụp ở thiền đường « Qui Hội Tâm Linh và Sức Khỏe » (Jolicoeur) Montreal, tháng 6 năm 1993, đúng lúc Thầy cho mở khóa sống chung đầu tiên nơi đây, 8 tháng sau ngày Thầy khánh thành thiền đường này.

Nguyễn Hồng Hoàng

Chụp ở khóa « Sống Chung Hòa Bình » tháng 7 năm 1988 tại Villa St-Martin, Montreal.

Đứng xem Thầy, bà Tám, chị Thuần và bạn đạo chung quanh bàn Roulette.

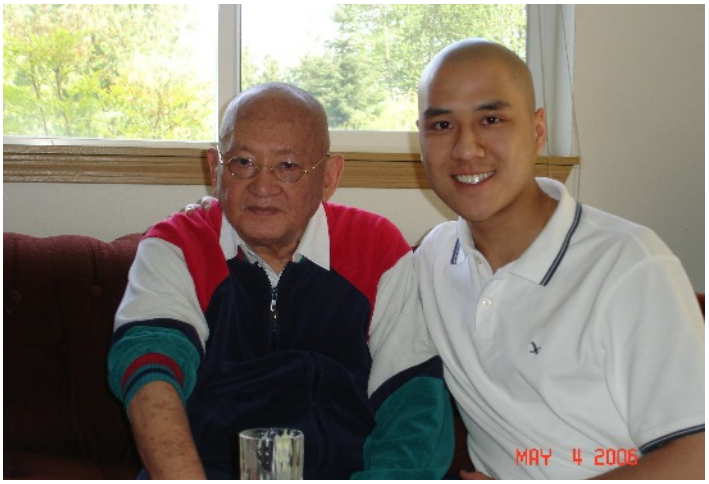

Chụp ở bữa tiệc Giáng Sinh năm 2002 tại 1 khách sạn ở Atlantic City, lúc đó MK mới trình lên Thầy bức thư tóm tắt những điều cần trình bày để xin phép dùm cho bạn đạo ngoại quốc được duy trì và phát triển thiền đường Jolicoeur sau khi bạn đạo thiền đường « Qui Hội Tâm Linh và Sức Khỏe » (Jolicoeur) đã cùng Hội Võ-Vi Canada bỏ phiếu quyết định dọn đi nơi khác vào đầu năm 2003. Vừa được trao thư, Thầy đã mở ra đọc ngay, nhưng MK xin Thầy về nhà hãy xem vì trong buổi tiệc, Thầy là nhân vật chánh, mà thư thì dài tới 3 trang, cho nên Thầy đưa thư cho bà Tám giữ. Lúc đó nghe Hồng Châu kêu « Mama » làm Thầy và MK cùng nhìn về phía có tiếng gọi, vậy là Hồng Châu click ngay 1 photo thật đẹp.

Nguyễn Hồng Châu

Chụp ở thiền đường « Thức Tâm" Montreal, tháng 8 năm 1989 nhân dịp Thầy ghé thăm và khánh thành.

MAY 4 2006

MAY 4 2006

MAY 4 2006

MAY 4 2006

Wine&Dine
Wine&Dine

Sinh Hoạt Trụ Sở Giác Thức Hà Nội

Gia Chánh

Canh Mướp Nấu Lạc[1]

Vật liệu:

- 2 quả mướp
- 100g lạc nhân
- Hành lá, hành củ, gia vị

Cách làm:

Nên tìm mua đúng loại mướp hương, món canh sẽ thơm ngon hơn rất nhiều. Lạc ở đây chúng ta có thể sử dụng lạc khô. Nhưng ngon nhất vẫn là nấu bằng lạc tươi còn nguyên trong củ.

- Đầu tiên, ngâm lạc vào nước cho mềm trong khoảng 30 phút nếu dùng lạc khô. Còn dùng lạc tươi thì ta tách vỏ lấy hạt. Không bóc phần vỏ lụa vì vỏ lụa của hạt lạc rất tốt cho sữa khỏe. Trong quá trình nấu phần vỏ lụa cũng chín mềm, không gây cảm giác lợn cợn khó ăn.
- Mướp hương rửa sạch, nạo vỏ và thái vát.
- Giã phần lạc đã ngâm nước bằng cối đến khi hạt lạc nát vụn theo ý muốn. Nếu không có cối thì có thể dùng máy xay để xay lạc cùng một chút nước.
- Hòa lẫn phần nhân lạc vừa giã vào 1,5 lit nước và khuấy đều ta sẽ thấy phần nước trở nên trắng như sữa.

[1] Lạc: Trong Nam gọi là đậu phộng.

- Lọc qua rây để lấy phần nhân lạc. Xào qua nhân lạc cùng xíu dầu ăn, hành củ, gia vị nếu thích ăn vị đậm đà.
- Lưu ý trong lạc đã có sẵn dầu lạc nên nếu sử dụng dầu ăn để xào nhân thì chỉ bỏ một lượng rất nhỏ để không bị ngán.
- Đun sôi cả phần nước và cái ở trên. Trong quá trình đun, nếu xuất hiện bọt thì dùng muỗng nhẹ nhàng vớt bọt ra.
- Khi nước sôi khoảng 5 phút thì thả mướp hương vào đun cùng trong khoảng 3 phút. Mướp rất nhanh chín nên chú ý không để bếp sôi lâu quá sẽ bị nát.
- Nêm nếm gia vị cho vừa khẩu vị. Thả thêm hành lá vào và tắt bếp.
- Múc ra bát và thưởng thức

Diệu Anh sưu tầm

Thạch Dừa

Vật liệu:

- Dừa tươi: 3-5 trái nhỏ
- Bột rau câu dẻo: 10 gr
- Đường phèn
- Cốt dừa, nhãn (tuỳ thích).

Cách làm:

- Dừa chọn trái vừa, cho thạch vào trong trái dừa ngon và hấp dẫn hơn.
- Lấy nước dừa khoảng 1,5 lít. Cho nước dừa vào nồi, cho bột rau câu dẻo vào khuấy đều, ngâm 30 phút.
- Dừa vắt lấy 1/2 chén nước cốt hoặc mua loại có sẵn. Nhãn bỏ vỏ và hạt lấy phần thịt để nguyên hoặc cắt làm 2 hoặc 3 cho vào trong trái dừa 3-5 trái nhãn tuỳ thích.
- Cho nồi nước dừa và rau câu lên bếp nấu khuấy liên tục, cho 150-200 gr đường phèn hoặc đường cát vào nấu cùng cho sôi nhẹ vài phút tắt bếp, đổ vào trong trái dừa hoặc khuôn nhỏ. Chừa một ít rau câu trong nồi, sau đó cho lên bếp, cho cốt dừa vào khuấy và nấu thêm ít phút rồi lại tiếp tục cho vào trái dừa hoặc khuôn. Chờ nguội cho vào ngăn mát tủ lạnh.
- Bạn có thể thêm màu cho đẹp nếu thích. Màu xanh lá dứa, màu đỏ, vàng siro dâu, cam... Cho màu sau khi tắt bếp.

Diệu Anh sưu tầm

Hủ Tíu Miền Tây Chay

Vật liệu cho 4 tô hủ tíu:

1. ***Nước lèo:***
   - 1 Củ cải trắng.
   - 1 quả mướp hương già.
   - 1 Một củ sắn già.
   - 100gr nấm đùi gà hay nấm bào ngư *(hoặc nấm rơm).*

2. ***Nhân:***
   - 1 gói lá hoành thánh.
   - Một bát đậu phộng *(Hủ tíu miền Tây cần đậu phụng rang dầu).*
   - 1 củ khoai lang Nhật Bản luộc.
   - 50gr đậu xanh ngâm mềm.

3. ***Ớt xa tế:***
   - 10gr ớt khô.
   - 2 tép xả.
   - 7 củ hành tím.
   - 1 củ poireaux [tỏi Tây] *(các bạn nào không ăn thuần chay thì có thể thay thế bằng hành tím).*
   - Một lá hủ ky xé miếng vừa.
   - Một miếng đậu hủ.

- Chả lụa chay hoặc Ham chay Đài Loan.

4. ***Rau:***

Ngò gai, Ngò rí, Húng quế, Giá, Hẹ, Chanh.

5. ***Hủ tíu:*** Dùng loại bột lọc dai.

Cách làm:

- Đậu xanh ngâm mềm; bỏ ½ muỗng cà phê muối vô nồi, nấu xâm xấp nước cho mềm. Cạn nước, đem đánh tơi hoặc đem xay sinh tố.

- ***Đậu phộng rang dầu:***

Lau sơ đậu phộng cho sạch bụi, đem rang với dầu từ nguội. Đảo đều cho đến khi dầu sôi, hạ lửa. Thấy đậu phộng hơi vàng đem vớt ra bỏ vô tô.

- ***Ớt xa tế:***

Cắt hành tím lát mỏng, cây xả dập nát băm nhuyễn, hành tím hoặc poireaux cắt lát băm nhuyễn.

Muốn hành tím hay poireau giòn lâu thì lượng dầu phải gấp đôi lượng hành.

Dầu nóng sủi tăm thì cho poireau/hành tím vô nồi đảo đều đến khi thấy hành vàng non thì đổ toàn bộ hành và dầu vô tô nhỏ. Nhớ cho thêm một muỗng dầu nguội để cho hành khỏi bị cháy.

Cho một muỗng canh dầu, đợi dầu nóng sủi tăm thì cho xả vô đảo đều cho đến khi vàng thơm. Chế dầu ra bớt: Vớt hành phi bỏ vô trộn chung với xả rồi tới ớt khô. Trộn đều bỏ vô tô.

- ***Nhân hoành thánh:***

Trộn đều đậu xanh đánh tơi ra với 2 muỗng canh vơi đường và khoai lang luộc tán nhuyễn.

Cách gói hoành thánh:

Cho ½ muỗng cà phê nhân đậu xanh/ khoai lang vào giữa lá hoành thánh rồi gấp chéo thành hình tam giác.

- ***Chiên Hoành thánh và đậu hủ ki:***

Dầu nóng sủi tăm thì bắt đầu cho hoành thánh chiên vàng hai mặt là được. cũng dầu đó chiên lá hủ ki xé nhỏ vừa xèo lên vàng hai mặt theo ý mình thích là được rồi đem vớt ra.

Đậu hủ chiên vàng hai mặt là được.

- Giò lụa/ Ham chay cắt khoanh.

Cách nấu nước lèo:

- Gọt vỏ mướp Hương, củ cải trắng và củ đậu.
- Củ sắn cắt khoanh rồi đem cắt miếng.
- Mướp cắt cắt đôi rồi bổ làm tư ướp chút muối để khỏi bị thâm trong 5 phút rồi đem rửa sơ nước.
- Cho muỗng canh dầu vô nồi đợi dầu nóng sủi tăm bỏ hành tím phi vàng. Sau đó cho liền 2 litre nước vô để hành khỏi bị khét. Đợi cho nước sôi bắt đầu cho các loại rau củ vào.
- Xào nấm với tí muối và dầu cho đến khi nấm mềm thì bỏ chung vô nước lèo.
- Nêm ½ muỗng cà phê muối và ½ muỗng cà phê bột nêm chay.
- Nấu trong vòng 45 phút.
- Tắt bếp và nêm lại cho vừa khẩu vị gia đình.

Cách trình bày:

- Thái hẹ, ngò gai, ngò rí khoảng 1cm.
- Thái hành lá bỏ vô nồi nước lèo.
- Nước dùng nấu lại cho sôi rồi sửa soạn cho ra tô.
- Trụng hủ tíu chín theo ý thích cá nhân.
- Cho vô tô:

  Một bên để giá sống với đậu phụ chiên thái miếng lát *(4 miếng)* cùng với các loại rau *(ngò gai vv...)*, hai lát giò lụa chay.

  Một bên để hủ tíu trụng với chút dầu chiên hành tím *(cho khỏi bị dính)* cùng với đậu phụng rang. Múc nước lèo cùng với ít rau củ và nấm bỏ vào. Trên cùng bày 2 miếng hoành thánh và đậu hủ ki chiên.

- Hủ tíu Miền Tây dùng nhiều nước lèo mới ngon và đặc biệt dùng rất nhiều rau ngò gai và húng quế.

Diệu Anh sưu tầm

Đậu Đen và bệnh Tiểu Đường

Lưu ý: Đây chỉ là góc nhìn của riêng tôi, các bạn nên nghiên cứu thêm và bàn thảo cùng bác sĩ gia đình trước khi thay đổi việc trị liệu nha.
Các bạn thân mến,

Nếu các bạn không bị vướng với căn bệnh Tiểu Đường thì đúng là may phước nhiều đời. Tôi bị chấm sơ sơ có 10 năm mà đã thất điên bát đảo với bệnh này. Uống thuốc từ nặng đến nhẹ, cộng thêm các loại trà xanh, trà đen, trà gạo lức, rồi ăn cơm gạo lức với muối mè, rồi nhịn ăn, v.v. Nhưng cuối cùng chỉ giảm một thời gian, rồi đâu lại vào đấy, vẫn phải tiếp tục dùng thuốc Tây để giữ cho lượng đường trong mức vừa phải 100-120. Đó là cũng may tôi vẫn giữ thói quen tập thể dục ngày 2 tiếng, chứ nếu không thì không biết sẽ ra thế nào. Tôi có quen nhiều bạn cũng bị tiểu đường, người thì kiểm soát được và giữ ở mức trung bình. Vài người thì thua, phải mất tay mất chân, liệt thận phải đi lọc máu ngày 3 lần ở bịnh viện, mỗi lần 3 hay 4 tiếng, hay lọc hàng đêm tại nhà.
Có người sinh ra với bịnh tiểu đường *(loại 1)*, còn bình thường là loại 2 tức là vướng bệnh khi tụy tạng *(pancreas)* bị yếu đi, không sản suất đủ chất Insulin để trung hòa lượng đường do chúng ta mang vào cơ thể. Thường khi bị bệnh tiểu đường hai cơ quan lọc trong cơ thể là gan và thận cũng thường yếu theo.

Qua 10 năm chiến đấu với bịnh tiểu đường, tôi nghĩ vấn đề quan trọng nhất mà bệnh nhân cần để ý nếu muốn hạ thấp lượng đường là:
A. Bớt lượng đường đem vào người. Trực tiếp là bớt ăn đồ ngọt sau nữa là bớt ăn các loại ngũ cốc như cơm, bánh mì, bún, mà nên thay vào đó là các loại protein. Vì protein giúp chúng ta no lâu, mà lại không tạo ra nhiều chất đường trong cơ thể.
B. Bữa ăn sáng cần ăn nhiều *(50%)*, bữa trưa ít hơn *(30%)*, và tối ít nhất *(20%)*. Bữa ăn tối càng ít cơm, bánh mì, bún càng tốt. Hay nhất là rau luộc, rau hấp, hay rau sống. Lý do ăn nhiều vào hai bữa sáng và trưa là vì chúng ta có nhiều thời gian hơn mà tiêu hóa lượng thức ăn qua các hoạt dộng trong ngày. Còn ăn nhiều bữa tối thì ngoài chuyện làm đường gia tăng, qua thời gian sẽ có thể làm mỡ tăng *(cholesterol)*, và vòng eo cũng theo đó mà tiến lên.

Tôi đã theo 2 phương thức trên để giữ lượng đường ở mức trung bình 120, với sự hỗ trợ của 2 viên Metformin 500mg/ngày. Dù vậy tôi vẫn chưa vừa ý lắm vì mỗi khi đo độ đường A1C vẫn là gần 7 hay 7+, mỗi sáu tháng.
Tình cờ một hôm có chị bạn cùng lớp năm xưa viết email cho biết là có người trong nhà thờ đã chịu thua không kiểm soát được bệnh tiểu đường qua thuốc men, bác sĩ cũng bó tay. Nay nhờ ăn đậu đen *(black bean)* đã đem lượng đường trở về bình thường. Hình như cậu này đã ăn mỗi bữa ăn một chén đậu đen. Tuy nhiên không biết rõ là có ăn với các

món khác nữa không, và chuyện tập thể dục cũng không biết ra sao.

Cũng lấy làm lạ, tôi vào xem trong Internet thì được biết là Đậu Đen rất tốt cho cơ thể. Nào là giúp giảm đường, giảm cholesterol, giúp tim mạch vì làm máu huyết lưu thông dễ dàng, v.v. Ba món trên tôi đều bị dính cả, nên cũng là dịp cho tôi thử nghiệm. Vả lại tôi chẳng ngán chi với cái món đậu đen, vì tôi là vua ăn chè ngày trước. Tôi đã hẹn với chị bạn là tôi sẽ ăn thử Đậu Đen trong một tháng rồi sẽ trình làng cho mọi người cùng biết.
"https://www.medicalnewstoday.com/articles/289934#benefits"

1. Tôi vẫn tập thể dục bình thường 2 tiếng mỗi ngày, vẫn theo chế độ ăn uống sáng 50%, trưa 30%, tối 20% với nhiều rau bữa tối.
2. Tôi chỉ ăn một chén lớn Đậu Đen cho bữa ăn sáng. Nếu vẫn còn đói thì ăn thêm 1 bánh croissant, hay 1 lát sandwich. Tôi nấu Đậu Đen trong nồi Slow Cooker loại 3 quart. Ngâm 2 cup Đậu Đen buổi chiều, tối cho vào nồi đổ gần đầy nước, nấu ở Low suốt đêm. Sáng ra là có món Đậu Đen ăn sáng trong 5,6 ngày. Tôi ăn Đậu Đen không đường và vẫn thấy ngon như ăn chè Đậu Đen thuở nào vậy. Chưa đủ can đảm ăn Đậu Đen ngày 3 bữa, vì vẫn còn tham ăn, tham uống. Nên dùng đậu đen hiệu Goya của Mỹ hoặc Canada. Loại đậu đen trong hộp và của VN, Thái, Tàu ăn không ngon và không có hiệu quả bao nhiêu.
3. Cùng lúc, vì làm biếng pha cà phê, tôi rót cho 1 tách sữa tươi loại Whole Milk uống thế xem ra sao. Ai dè lại thấy sữa ngon hơn cà phê, đỡ mất công, và hay nhất là bớt phải dùng sữa đặc và đường cho hai cữ cà phê hàng ngày. Lạ quá, sẵn đà tôi bỏ luôn cái màn cà phê đã ăn sâu trong người từ 50 năm qua một cách dễ dàng.
4. Tôi cố gắng theo dõi kết quả qua thử nghiệm đường mỗi sáng, thử A1C tuần rồi, cholesterol, gan, thận, Coronavirus luôn. Tôi thấy lượng đường của tôi hàng ngày nằm trong khoảng 100-110 nhiều hơn. Hôm nào cà rem bánh ngọt nhiều lắm thì mới qua 110, nhưng vẫn dưới 120. Bác sĩ gọi lại cho biết là A1C lần này chỉ có 6.4 quá tốt so với hai lần trước, cholesterol cũng giảm, áp huyết cũng giảm nên đề nghị là tôi vẫn tiếp tục dùng thuốc như cũ.
5. Tôi đã thử bỏ không uống thuốc trị tiểu đường, nhưng thấy đường lên cao hơi nhiều nên phải uống trở lại. Để hôm nào lấy can đảm tôi sẽ ăn mỗi ngày 3 chén Đậu Đen như cậu tín hữu trong nhà thờ người bạn xem sao. Cô hàng xóm thấy tôi ăn Đậu Đen ngon lành bữa sáng, nên cũng ăn thử được một tuần thì xin tha, vì ớn quá.

Thế là nhân dịp ở nhà lần này, tôi đã bỏ được cái màn ghiền cà phê, kiểm soát được phần nào lượng đường, mỡ, áp huyết trong người. Hy vọng càng ngày sẽ càng khá hơn.

Nguyễn Đức Trọng
VA 9-Nov-2020

Thư Từ Lai Vãng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

L, ngày 17/3/1998

Kính thưa Đức Thầy,

Con là thằng T ở Thiền viện TÂM LINH TỰ CỨU L., X, kính cẩn đảnh lễ Thầy và xin phép trình lên Thầy : ngày động thổ xây thiền viện là ngày 28/3 nhằm ngày 1 tháng 3 âm lịch năm Mậu Dần. Toàn thể anh em bạn đạo chúng con xin Thầy giúp về mặt Vô Vi, được sự che chở của Thầy, tụi con rất an tâm.

Hiện con có 30 lượng vàng do nguồn tài trợ cư ứng công quả. Theo bản vẽ gởi qua trình Thầy thì xây trệt, nhưng "mạnh thường quân" góp ý lên một từng lầu, nên chắc thiếu nhưng chúng con cố gắng xoay trở.

Thưa Thầy, đọc được Voviled số 141 con cảm động quá, Thầy đã "đỡ đầu" cho con để cho con được làm việc hiệu quả hơn, con xin cúi đầu tạ ơn Thầy. Vừa qua cô T có đem qua trình Thầy mấy cuộn băng con tập nói, nhờ Thầy duyệt và cho lời dạy. Con thấy Thầy con sung sướng từ thớ thịt khi hiểu được nguồn minh triết mà Thầy dẫn độ chúng sanh.

Bạn đạo của chúng con là anh chị S ở Ấp C, T., tu hành chính đính. Chị ngồi hằng đêm trên 4 giờ, công quả tốt. Ngày hôm qua con út (N) của Anh Chị bị tai nạn xe chết. Trước sự việc Anh Chị không thể kèm lòng, dầu thấu hiểu được luật vô sanh. Bạn đạo đã an ủi cầu nguyện theo Thầy dạy, nhưng chị vẫn muốn báo lên Thầy để được an ủi. Vậy kính xin Thầy ban cho vài lời để làm ấm lòng bạn đạo S.

Chúng con nhìn Thầy khỏe mạnh, đọc chữ tốt, chúng con mừng lắm. Băng video, cassettes của Thầy là bảo vật của chúng con. Xin Thầy ở lại với chúng con lâu hơn.

Kính hôn Thầy,
V.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cairns, ngày 18/5/98

V,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 17/3/98 được biết thiền viện mà Thầy đã đặt tên: "Thiền Viện Tâm Linh Tự Cứu", nay đã bắt đầu có mạnh thường quân, bắt đầu đóng góp trong chương trình xây dựng. Tâm thành thì mọi việc ở tương lai sẽ thành.

Chúng ta là một số người tự nguyện và tự tu tự tiến. Cần thực hành chứ không cần lý thuyết. Nói được làm được, chứ không nói xưng danh và vô trách nhiệm. Chỉ có thực hành nhiên hậu mới tự cứu được. Ba cuốn băng con giảng rất đúng, tinh thần xây dựng cho chung, vừa tu vừa giảng về trật tự của nhơn sinh và Trời Đất là điều cần thiết cho người kế tiếp. Nhắc nhở nhau trong hiếu nghĩa hành đạo, đó là trật tự tiến hóa của phần hồn. Có hành có khai triển trực giác thanh tịnh, thì mới có cơ hội bố thí chơn ngôn, quý hơn tiền bạc và thế lực tạm bợ.

Còn về việc của N thì việc tiến hóa của cháu theo luật nhân quả đã ấn định, chết sớm để đền tội tiền kiếp. Chuyện đó rất thông thường trong cơ tiến hóa của mỗi tâm linh, có đến thì phải có đi trong định luật, không có một ai tránh khỏi được. Anh chị S lại có cơ hội học thêm bài sanh trụ hoại diệt và hồi sinh của tâm linh. Đó cũng là giai đoạn thử thách của người tu, có cơ hội tiến hóa vào lãnh vực thanh tịnh thức giác và tận độ, thì mới thấu hiểu con là nợ, vợ là oan gia. Chung quy cũng học khổ để tiến thân. Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới Phật Pháp. Thực hành chất phác hơn, nhiên hậu mới có cơ hội tận độ quần sanh ở tương lai. Người tu phải chứng kiến sự sanh tử luân hồi thì mới hiểu được luật nhân quả mà hành sự. Những sự kích động và phản động đều là bài học xây dựng sự tiến hóa của tâm linh. Lần lần sẽ tự thức và tự dứt nghiệp duyên, cảm thông và dứt khoát đường đi nước bước của tâm linh, dũng mãnh thực hành đến đích. Nhờ cơ hội này hành thiền rốt ráo hơn, hướng tâm tận độ cho con mình. Phần hồn sẽ được tiến hóa tốt hơn, càng thiền nhiều thì từ trường sẽ sưởi ấm cho con mình được ấm áp ở nơi cõi cô đơn và lạnh lẽo. Khi hồn lìa xác thì cảm thấy lạnh lẽo và cô đơn.

Phụ mẫu tu là tạo dù độ cho con cái tiến hóa tốt. Lo tu tức là lo cho phần hồn chính mình ở tương lai, và sưởi ấm cửu huyền thất tổ. Tâm thức càng ngày càng lớn rộng. Phần hồn đến cõi Đại La sẽ không bỡ ngỡ, dũng mãnh tiến tới ánh sáng vô cùng, thì mới cảm thức được hồn là vô sanh bất diệt. Phụ mẫu sanh con chứ không sanh lòng. Mỗi nghiệp duyên đều khác nhau, còn ôm xác phàm còn cảm thấy khổ. Rời khỏi thể xác trong một thời gian thì sẽ cảm thấy vui, vì mỗi phần hồn đều có vị trí tiến hóa cả. Người không tu thì đua nhau tiến hóa theo luật nhân quả. Người thật tâm tu thì ngược lại, có tiên đồng dẫn tiến tùy theo trình độ. Hạnh đức dày hay mỏng đó thôi. Vạn sự hình thành bởi nhứt không. Từ không giới đến, rồi cũng phải ra đi với hai bàn tay không. Người tu trúng đích thì phải tiến hóa tới không giới thì mới đúng. Niệm Phật khai mở huyền bí của nội tâm, sẽ đạt tới chơn không. Anh chị S muốn bàn việc này với Thầy thì sẽ được khai triển phần kiến thức nhiều hơn.

Chúc con và bạn đạo an vui trong thanh tịnh. Ba cuốn cassette của con, Thầy đã nhận và nghe hết. Rất tốt!

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

B, ngày 31/1/98

Kính gởi Ông Tám
(tức là ông thầy kính mến của con)

Thưa Ông Tám, con tên là N, 13 tuổi. Trước con xin kính chúc Ông Tám năm mới được nhiều sức khỏe để dìu dắt chúng con.

Ông Tám ơi, con là đứa trẻ vô phước về mặt đời, nhưng về mặt đạo con thấy có duyên và có phước, con xin kể ông nghe hoàn cảnh của con:

Con là đưa trẻ có cha có mẹ mà cũng như mồ côi. Mẹ con thì khờ, cha con là người trung lưu lạc vào Nam. Cha con thì mồ côi, lạc loài, ở đợ từ thuở nhỏ, trôi nổi vào Long Khánh, gặp mẹ con cũng ở đợ ở Long Khánh. Cha mẹ gặp nhau, lập thành vợ chồng, rồi sanh ra chúng con, tất cả sáu đứa, nhưng cha mẹ không nuôi nổi.

Sanh ra đứa nào, vừa thôi bú thì gởi về Sông Bé cho ông bà ngoại con nuôi, nhưng ông bà ngoại cũng nghèo lắm và cũng hiền hơn người ta nữa, nên chúng con được ông bà ngoại đùm bọc bằng bữa cơm bữa cháo tạm sống qua ngày. Con cùng được đi học ở lớp nghèo, thấy vậy mợ ba của con (tức là K) nói với con là con mang một dòng máu khờ, từ ông bà đến cha mẹ và con cũng khờ. Mợ ba con học PLVVKHHBPP của Ông Tám, mợ ba con thông minh lắm. Mợ ba con dốt mà biết làm thơ đó Ông Tám. Cho nên mợ ba con khuyên con muốn học giỏi và thông minh thì phải biết Soi Hồn, thở Chiếu Minh và rảnh rang phải niệm Phật. Nhờ vậy con nghe lời mợ ba, nên mợ ba tận tình hướng dẫn cho con. Con làm theo như vậy : lúc rảnh con Soi Hồn, khi chăn bò cho ông bà ngoại cũng niệm Phật. Nhờ vậy con học biết chữ, con học giỏi hơn chị con, như vậy mợ ba nói con có duyên với Phật pháp, ráng tu để giải nghiệp. Mợ ba con cũng tận tình giúp đỡ con, như quần áo hoặc cho cho con ăn cơm, nhưng mợ ba cũng nghèo, chỉ ở nhà phụ việc nhà. Cậu ba con đi bán cà rem. Mợ ba con phải nuôi hai đứa con của cậu mợ, và nuôi giùm thằng em của con nữa. Con thấy vậy con thương mợ lắm, muốn kêu mợ ba bằng mẹ, nhưng ngại miệng. Có lúc con nói với mợ ba, thì mợ ba nói kêu bằng mợ cũng tốt rồi, miễn là con tu cho tốt là mợ ba vui.

Ông Tám ơi, con cũng thương Ông Tám lắm; con thường hay ra nhà mợ ba để nghe ông giảng trong băng. Con được coi băng Sứ Giả Hòa Bình. Mợ ba con nói con cũng là Sứ Giả Hòa Bình, và mọi người cũng là Sứ Giả Hòa Bình. Còn những người chưa tu cũng là Sứ Giả mà là Sứ Giả khác. Mợ ba kêu con phải nhịn tất cả mọi người, cố gắng niệm Phật thì tương lai con sẽ sung sướng hơn, sẽ được sống trong tình thương của bạn đạo. Mợ ba con nói vậy có đúng không Ông Tám?

Ông Tám ơi, sao con bị bạn con nó ăn hiếp con hoài; có lúc con cũng nhịn nó nhưng mà con buồn lắm Ông Tám ơi. Mợ ba con kêu con viết thơ cho Ông Tám đi, thì Ông Tám sẽ giúp đỡ cho con. Mợ ba con nói viết thơ mợ ba gởi giùm. Mợ ba sẽ tốn tiền, nhưng vì quá thương con, mợ ba chịu tất cả. Ông Tám ơi, mợ ba con nghèo hơn người ta mà dốt nữa, vậy mà con thấy mợ ba con giúp người ta có được nhà ở, người khác có vốn mua bán, trị những bệnh ngặt nghèo nữa. Có nhiều bệnh khó lắm, người ta đi bác sĩ không hết mà mợ ba con trị hết, rồi mợ ba con cũng kêu họ Soi Hồn và thở Chiếu Minh. Nhưng sao mợ ba con nói với họ là "tự học trị lấy" ? Học là nhờ Ông Tám giúp đỡ cho mợ ba, chứ sự thật mợ ba con không có giỏi như

họ tưởng và mợ ba không có tài gì hết. Vậy Ông Tám có giúp cho mợ ba con không, sao con không thấy ?

Con buồn nên viết vậy cho Ông Tám để con được vui. Thôi cuối cùng con không biết viết gì nữa. Nếu Ông Tám nhận được thư con thì con xin Ông Tám gởi về địa chỉ sau đây ...

Con xin cám ơn Ông Tám,
N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Cairns, ngày 9/5/1998

N con,

Ông Tám vui nhận được thơ con đề ngày 31/1/98 được biết con đang hành pháp qua sự giúp đỡ của mợ Ba. Thế gian là cõi tạm, nghèo thì phải ở đợ cho người khác thì mới có cơm ăn, vật chất nghèo nhưng chịu hành đạo thì sẽ không nghèo, vì ngày đêm hành pháp liên hệ cùng Trời Phật, tu tiến thì sẽ giải tỏa được sự phiền muộn sái quấy của nội tâm, thì chỉ có vui và khỏe mạnh. Mợ Ba dốt mà chịu hành pháp, mợ Ba nghèo mà vẫn vui vì mợ Ba hiểu được nguyên lý của Trời Phật sau khi tham thiền nhập định.

Con càng ngày càng lớn, trí óc sẽ được thay đổi tốt trong tinh thần xây dựng và nhịn nhục. Con còn phước được ông bà ngoại chăm sóc, còn hơn những đứa trẻ điếc câm mà không ai lo lắng. Con nên ngoan ngoãn hành thiền rốt ráo tự đạt tới sự khỏe mạnh cho người thân được vui.

Cuộc sống là tạm, thực hành tự cứu là chánh. Con nên giàu lòng tha thứ và thương yêu thay vì ghét giận tự hại tâm thân. Mợ Ba cũng phải nhịn nhục phục vụ chồng con, mới đúng tinh thần người tu Vô Vi.

Chúc con vui tiến và nhịn nhục.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
B, ngày 5/5/1998

Kính thưa Ông Tám,
Con tên là Q. L., một đệ tử trì trệ và thiếu dũng mãnh trên đường tu học, thường xa cách Thầy và bạn đạo vì thiếu tu. Nay con mạnh dạn gởi thư đến Ông Tám, nêu một vài thắc mắc của chính con, mong Thầy chỉ dạy.

1) Trên đường tu học, có thời gian con bị mê lầm và rồi không thực hành đứng đắn nên vướng vào duyên nghiệp. Con lập gia đình. Khi lấy vợ lại không làm tròn bổn phận. Lúc anh Q. về VN, con có nêu thắc mắc này, thì anh Q. nói là : lúc anh lấy vợ, anh đâu có nói là anh sẽ đi tu, mà bây giờ anh chỉ muốn đi tu thì không được, vậy anh phải thực hiện bổn phận làm chồng.
2) Con lập gia đình gần 10 năm nhưng không có con là tại duyên Trời hay do ở con?
3) Con phải lập hạnh hành trình lâu dài để thuận tình để gia đình không đổ vỡ hay là dứt khoát lo tu?
4) Con có làm ăn buôn bán, người ta thiếu nợ tiền bạc, con phải làm sao ?
5) Sau cùng xin Ông Tám cho con bài thơ tên hành trình tu học.

Cuối thư kính chúc Ông Tám an khang. Kính mong Thầy chỉ dạy.

Kính thư,
Con, QL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Cairns, ngày 19 /5/98

QL,
Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 5/5/98 được biết con đang bối rối vì sự tham dục của chính con, không giải quyết được việc gì trong cuộc sống, tự chán chê hạnh đức của chính con. Con thiếu hạnh đức thì làm sao tự cứu được. Người tu Vô Vi áp dụng nguyên khí của Trời Đất thì mới trở về với tự nhiên và hồn nhiên, tức là tự cứu. Con cần niệm Phật đều và làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều lần trong ngày. Vợ chồng không có con, tức là không có nợ, như thế dễ tu hơn. Nếu con quyết tu sửa và xây dựng cơ đồ tâm linh thì phải dũng mãnh thực hành đời đạo song tu, thì gia đình mới có hạnh phúc. Vợ chồng phải dấn thân phục vụ lẫn nhau, buôn bán làm ăn để học luật nhân quả của Trời mà tiến thân. Mỗi mỗi đều có lý do của nó. Người đời giựt của không trả, kể như ta đã trả cho họ là xong. Duyên lành sẽ đến, bất ngờ sẽ có cơ hội mới tốt hơn. Không cần lo. Vui trong tinh thần giúp đỡ nhau thì sẽ giải quyết được nhiều chuyện.
Con xin thơ khuyến tu, phải học thuộc lòng. Nó là cẩm nang cho cuộc sống.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ
Cali, ngày 24/5/1998

Kính Đức Thầy,

Con tên là V T, theo PLVVKHHBPP đã 23 năm, nhưng kết quả tu học không bằng một nửa của người mới tu học. Tại sao ? Vì nghiệp lực của con quá nặng nề.

Kính Đức Thầy, con nhận được pháp thiền này do một người khùng (mà chị con nuôi trong nhà) trao cho con. Ông ta đã lượm quyển "TÔI TẦM ĐẠO 1,2,3 " trong đống sách báo mà VC sắp đem đốt. Sau khi đọc quyển sách, con đến thiền đường Ông Em để nhờ chỉ cách thực hành công phu (1 lần). Sau đó, con phải vào trại học tập cải tạo. Con dấu sách Thực Hành Công phu trong người. Bảy tháng đầu con tu tập có tiến bộ : sức khỏe tốt (mặc dầu ăn cơm với muối nhiều hơn thịt cá). Thân tâm con được an lạc, không lo nghĩ nhiều đến gia đình, vợ và 2 con nhỏ (1 tuổi và 7 tháng). Con biết chấp nhận hoàn cảnh thực tại và lo hành pháp. Mỗi đêm con thiền mê đi suốt một giờ rưỡi, khi tỉnh lại tưởng chừng như mới 15 phút. Con thấy được nhiều ấn chứng. Khi con rời khỏi trại học tập, vì phải đương đầu với miếng cơm manh áo, con gặp nhiều nghịch cảnh, con vẫn kiên trì theo đuổi Pháp Lý, nhưng không đều đặn, có đêm mệt mỏi quá ngủ luôn. Sau đó nghe được băng giảng đạo của Đức Thầy, con cố gắng chỉnh đốn lại và cố gắng ngồi thiền mỗi đêm 45 phút vì ban ngày bôn ba động loạn, và tình trạng như thế suốt 23 năm qua !!

Kính thưa Thầy, điều ước mong của con từ nhỏ là tìm được một PHÁP MÔN hữu hiệu đưa con đến chỗ giải thoát. Con đã biết tụng kinh, lần chuỗi niệm Phật lúc lên 10 tuổi (theo Pháp môn Tịnh Độ). Khi lớn lên con mong gặp được MẬT TÔNG PHÁP vì pháp môn này đích thân minh sư truyền dạy, nhưng con không được toại nguyện. Con đã đọc nhiều triết lý phật giáo của Đức Thầy TÂY AN (Phật giáo Hòa Hảo), Triết Lý Thiền Định của SUZUKI, KRISHNA MURTI ... . Con thấm nhuần được Triết Lý Vô Vi của Phật pháp qua Đức Thầy TÂY AN :

" Tu đầu tóc không cần phải cạo,
Miễn cho tròn cái đạo, làm người ..".

Đức Krishna Murti nói :

"Chỉ cần 5 phút thành Phật nếu bạn thật sự buông bỏ hoàn toàn ...
Nhà chùa, nhà thờ là nơi ngục tù giam hãm chúng ta !..."

Nhưng cái khó của giáo lý là :

- Làm sao "Cho tròn cái đạo làm người" ?
- Làm sao "thật sự buông bỏ hoàn toàn ?

và không có phương pháp nào thực hành rốt ráo đến mục tiêu đó. Những Bậc Cao Minh đại giác đã nhiều năm, nhiều kiếp tu tập mới có thể nói được điều đó dễ dàng. Chứ chúng sanh nghiệp lực dẫy đầy và yếu đuối không thể thực hành được điều đó nếu không có phương pháp giải mở. Con cũng có nghe danh tiếng của Đức Cao Minh Thiền Sư, Đức Ông Tư ở Sadec, nhưng con không có duyên gặp gỡ. Mãi cho đến ngày nhận được quyển sách "TÔI TẦM ĐẠO" của Đức Thầy. Con đọc nghiền ngẫm những câu vấn đạo của Đức Thầy giải đáp. Con nhận thấy rõ nét triết lý Vô Vi Phật Pháp mà con đã thấm nhuần trong tâm não: - "Nếu ăn chay mà thành Phật thì con bò đã thành Phật ..." - " ...Thượng Đế trong nội tâm, bàn thờ trong nội tâm ..." Song hành với triết lý Vô Vi đó. Đức Thầy còn có 3 pháp hành để giải nghiệp lực cho chúng sanh.

Kính thưa Đức Thầy, cái khổ tâm của con là đi vào ĐẠO mà không có cơ duyên diện kiến MINH SƯ truyền pháp. Con cứ ôm cái triết lý Vô Vi và 3 pháp thực hành (PL, SH, TĐ) lượm được mà tu tập với nghiệp lực dẫy đầy, giống như kẻ hành khất nặng nề với những rác rưởi chồng chất trên người trong bước đường lang thang tìm sự an lạc cho thân tâm. Qua băng

giảng của Đức Thầy, con học được chữ Nhẫn Nhục và Từ Bi. Đức Thầy đã nhẫn nhục làm tapis cho thiên hạ. Đức Thầy đã từ bi thương xót chúng sanh trong cảnh khốn cùng mà không màng đến sự cực nhọc vất vả của tâm thân. Những lần nhắc đến đức độ cao cả của Đức Thầy là con khóc. Con không biết tại sao ? Có lẽ vì công năng khổ hạnh của Đức Thầy quá cao siêu và to lớn như sa mạc, còn kết quả tu tập của con suốt 23 năm qua như hạt cát (chứ không được một nắm cát) trong sa mạc. Đức độ và Đạo hạnh của Đức Thầy không ai sánh bì kịp.

Suốt 23 năm qua, lúc nào con cũng mơ được diện kiến với Đức Thầy. Sau 3 năm gia đình con sang Mỹ (1995), ổn định tạm cuộc sống, con muốn tìm gặp Đức Thầy nhưng chưa có cơ hội. Dịp may có người bạn đạo ở Georgia báo tin sắp có Đại Hội Võ Vi ở Las Vegas. Được tin con mừng quá, vội liên lạc với thiền đường Thiền Thức, nhưng không còn chỗ trống. Con liên lạc với anh Trường ở Texas, thì anh cho biết phải đóng tiền trước để giữ chỗ. Con chỉ nghỉ được có 2 ngày cuối tuần (vì mới vào làm không có phép). Ngày bắt đầu Đại Hội là ngày Chúa Nhật. Con xin nghỉ ốm 1 ngày để có thể dự Đại Hội thêm 1 ngày thứ hai. Đến chiều ngày đầu tiên của Đại Hội, gia đình con gặp chị bạn đạo hỏi "có gặp Thầy chưa ?", "Biết đâu mà gặp!" . Rồi chỉ chạy đi liên lạc với ai đó, vì chiều thứ hai 4 giờ là gia đình con phải về Cali để kịp sáng hôm sau đi làm. Mãi đến ngày thứ hai của Đại Hội, lúc 2g30, con gặp lại chị và được biết Đức Thầy đã chờ gặp con vào buổi trưa (12g00). Thế là trễ rồi! Cầm số phòng của Đức Thầy trong tay lòng con nửa mừng nửa lo. Không biết mình sẽ làm gì đây khi gặp Đức Thầy, vì đây là lần gặp gỡ đầu tiên.

Gia đình con ngồi đợi ở phòng khách trong sự hồi hộp và lo nghĩ không biết mình phải nói gì đây? Đức Thầy chợt hiện ra, lòng con đang phân vân. Bỗng con nghe tiếng Đức Thầy : "Cái gì nữa đây ? Giờ này không có tiếp khách". Lòng con xe lại. Con cảm nghĩ mình vô phước, không duyên gặp gỡ từ lúc vào Đạo. Khi có cơ may gặp được cũng chẳng nhận được lời chỉ giáo tâm tình!! Vợ và con của con cũng ngơ ngẩn đưa mắt nhìn con. Con ra hiệu cho họ quỳ xuống chân Đức Thầy và chỉ nói được câu : "Gia đình con đến lạy từ biệt Đức Thầy. Xin phép Đức Thầy cho con về, ngày mai con phải đi làm, không tiếp tục dự Đại Hội được". Gia đình con cúi lạy Đức Thầy 3 lạy. Đức Thầy hỏi : - Về đâu ? Đi bằng gì?

- Dạ, con đi xe về Cali

- Đi đường mất 4 giờ rưỡi ?

- Dạ

- Thôi về ráng lo tu

- Dạ

Sau đó, gia đình con xá Đức Thầy và lui ra để Đức Thầy còn ăn uống trước khi xuống Hội Trường. Trên đường về, ngồi trên xe, vợ con hỏi :

- Em thấy Thầy làm sao ấy !

Có lẽ thầy phải xuống Hội Trường đúng giờ. Vả lại mình đã đến trễ. Lúc Thầy chờ mình, mình không gặp được chị bạn đạo để biết trước. Khi được tin Thầy cho phép diện kiến thì đã quá trễ! Lỗi tại mình không liên lại được chị ấy. Kính Đức Thầy, xin Đức Thầy tha tội cho con. Miệng thì nói thế với vợ con, nhưng thâm tâm con nghĩ : Sao Thầy lạnh nhạt thế! Phải chi Thầy hỏi, các con đến có việc chi đây ? Và sau đó Thầy nói vài lời để xoa dịu lòng nhớ nhung, mơ ước gặp gỡ mấy chục năm qua !!! Suốt lộ trình về, tâm tư con vui buồn lẫn lộn. Vui là hạnh ngộ được Đức Thầy, được lạy Đức Thầy, đã mãn nguyện. Buồn là lần đâu tiên gặp gỡ quá ngắn ngủi thời gian và ngắn ngủi lời nói ... Bỗng nhiên, con chợt nhớ ra câu chuyện cầu đạo

của nhị Tổ Thần Quang. Tổ sư Thần Quang, khi xưa cầu đạo với Đức ĐẠT MA TỔ SƯ, ông phải quỳ trước cửa động suốt 7 ngày đêm dưới trời tuyết giá lạnh. Khi được diện kiến Đức ĐẠT MA TỔ SƯ, Thần Quang thưa :

- Kính Bạch Thầy, con không có gì làm lễ ra mắt Thầy!

- Cánh tay của ngươi!

Thần Quang không ngần ngại rút gươm chặt đứt cánh tay trái của mình dâng lên TỔ SƯ. Cuối cùng con nghĩ ra, Đức Thầy đã thử tâm Nhẫn Nhục của con, nhưng con không lĩnh hội ngay tức khắc. Thế là con đã thi rớt Đức Nhẫn Nhục mà con đã học qua lời chỉ giáo của Đức Thầy qua băng giảng đạo. Người xưa có cách thử tâm kẻ cầu đạo rất khắc nghiệt. Ngày nay, Đức Thầy chỉ thử tâm kẻ học đạo bằng lời nói lạnh nhạt mà con đã bị động tâm thì làm sao học được đạo ? Hôm nay con viết lại những dòng cảm nghĩ của con dâng lên Đức Thầy. Thư viết đến đâu, nước mắt con chan hòa đến đó. Con nghĩ mình không có nhiều cơ may sớm gặp Đức Thầy khi vào đạo, không được Đức Thầy ban Ân Điển khi gặp gỡ... Tuy nhiên, dù sao con cũng đã diện kiến Đức Thầy, lạy Đức Thầy như học trò lễ lạy SƯ PHỤ khi nhập môn. Thế là con mãn nguyện rồi! Con ráng cố gắng tu sửa như Đức Thầy đã dạy.

Kính thưa Đức Thầy, mọi người sinh ra với một duyên nghiệp riêng, căn cơ tu học riêng. Do đó cũng phải có sự chỉ giáo riêng rẽ của MINH SỰ con kính lạy Đức Thầy cho con lời chỉ dạy riêng theo đúng căn cơ tu học của con. Con phải tu hành thế nào để tiến bộ trên đường tu học, và phải làm gì để góp phần vào công cuộc xây dựng chung ThƯỢNG ĐẾ.

Sau cùng con kính gởi đến Đức Thầy số tiền 1250$ để đóng góp vào chương trình "Cứu Khổ Ban Vui". Số tiền này con đã dành dụm suốt 3 năm qua để đi dự Đại Hội, nhưng nay con gởi đến Đức Thầy chuyển cho người nghèo khổ. Số tiền tuy nhỏ nhưng nó là cả tháng lương con đi làm hiện nay Con mong số tiền nhỏ bé này mang lại một ít niềm vui cho người nghèo khó ở VN và làm giảm bớt một phần nào niềm đau xót của Đức Thầy đối với chúng sinh. Kính mong Đức Thầy nhận nơi đây lòng kính yêu của con đối với Đức Thầy.

Con rất mong nhận được thơ hồi âm của Đức Thầy. Một lần nữa, con kính lạy Đức Thầy tha lỗi cho con vì con đã viết thơ quá dài làm mất thì giờ quý báu của Đức Thầy. Kính lạy Đức Thầy,

Ng H V T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 27/6/98

V T,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 25/5/98 được biết con vẫn thành tâm hành pháp và giàu lòng bác ái, đã gởi 1200$ giúp đỡ người nghèo. Số tiền này Thầy sẽ chuyển về VN cho trường học dạy trẻ câm điếc tại Lái Thiêu do soeur N. đảm trách. Con có duyên lượm được pháp và tự tu, là điều may cho phần hồn của con, nay lại được đến xứ Mỹ tự do, lại có cơ duyên tham dự đại hội tại Las Vegas chỉ có một ngày rưỡi, phải trở về nơi trú ngụ đi làm. Căn lành ngộ pháp tự thực hành, khứ trược lưu thanh, hướng tâm về Trời Phật, khai triển Phật Pháp. Duyên may gặp được bạn đạo, tài liệu dồi dào, trì chí tu tiến. Người tu cần nghịch cảnh để sớm

thức tâm, lấy oán làm ân, thực hành đứng đắn, phân minh đời đạo trong thực hành. Chư Phật đều chịu khổ nhịn nhục mới thành. Sau sự khổ nhục là sự siêu thoát và sung sướng.

PLVVKHHBPP là cứu khổ ban vui, tự tu tự tiến, trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật theo sự giải thích trong cassette của Thầy đã thực hành, truyền cảm luồng điển trong tâm thức. Nơi nào cũng tu được, chỉ thiền hướng về hướng Nam là được rồi. Chỉ cần thành tâm niệm Phật thì mới giải được nghiệp chướng trong nội tâm.

Thiên đàng địa ngục do tâm. Nếu tâm chúng ta thanh tịnh thì hoàn toàn sẽ giải được nghiệp. Lúc nào cũng sống trong không mà có. Còn tự ái thì lúc nào cũng còn chấp chay và mặn. Thành tâm quyết chí tự giải và tu tiến thì mọi việc sẽ được yên vui. Hoàn cảnh là ân sư, thực hành là chánh, sẽ quán thông muôn chiều kích động và phản động. Học từ bi và thực hiện từ bi, con có duyên gặp Thầy nhưng con chưa cảm giác luồng điển thanh tịnh của Thầy đã và đang làm việc với con trong lúc hành thiền.

Mỗi khi con nhắc đến đức độ của Thầy thì con cảm động đến rơi lụy, chứng minh tâm từ bi của con có, con mới cảm động. Khi con thông cảm sự khổ nhục của Thầy đã chịu đựng từ bao nhiêu năm qua, tin tưởng nơi Trời Phật mà hành sự, vì người kế tiếp. Sự ngược đãi của Thầy đối với người tu là cứu chứ không có hại. Nếu thật sự nhịn nhục thì chỉ có thương chứ không có ghét. Vì sự khổ nhục của đồng loại, Thầy đã dùng nước mắt chan cơm và đau đớn từ sớ thịt. Nhờ cơn điêu luyện của tình đời đen bạc, mà Thầy đã tự vượt mãi cho đến ngày nay Thầy vẫn khỏe mạnh và tiếp tục phục vụ bạn đạo khắp các nơi trên thế giới và cả các bạn ở quê nhà. Nhắc đến Thầy con khóc là con sẽ tự giải được trược khí của nội tâm. Chúng ta chỉ có thầm tu thầm tiến trong thực hành, nhiên hậu mới có cơ hội khai thác tài sản cuối cùng của Đấng Toàn Năng đã ân ban. Chúng ta chỉ lập lại trật tự thanh tịnh sẵn có mà tận hưởng những gì đã và đang ân ban, mang xác làm người chẳng có khả năng tạo ra một hạt cát. Chỉ có thuận theo tình trời để học hỏi sự thanh tịnh mà thôi. Hiểu được thanh khí điển hóa sanh vạn vật, thực hành phát triển điển tâm, thì chẳng có chay mặn, chỉ biết phục vụ từ gia đình cho đến xã hội không cách biệt. Tâm thành sẽ hiểu rõ nguồn căn của chính mình mà tu. Thanh nhẹ là duyên, nặng trược là lún sâu và phá hoại. Con hiểu được sự thử thách của Thầy đối với con thì con cố gắng tu nhiều hơn, để dẹp tất cả tự ái mới tiến sâu vào đạo mà tu. Ở đời này chỉ có Trời Đất và Đạo là sung sướng và hạnh phúc nhứt, đó là gia tài cuối cùng của người tu Vô Vi.

Càng nhập định sẽ càng tỏa ánh sáng từ khối óc cho đến cơ tạng. Trung tim bộ đầu liên hệ với luồng điển cái của vũ trụ mà tu, thì mới thật sự thoát nghiệp trần gian, hết lo và hết khổ, chỉ có vui trong thanh tịnh mà thôi. Dứt khoát chủ kiến mới thoát tục. Chúc con và gia đình vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
TY, ngày 1/1997

Con thành tâm kính bái Thầy. Thưa Thầy, con tên C. T. M., quê con ở trung du miền Bắc. Con vào Nam bộ năm 1991. Hiện nay con đang ở Sàigòn. Thưa Thầy, đầu năm 1992, con được chị gái con và bà B. hướng dẫn cho con tu theo PLVV của Thầy.

Trong tu hành con hết sức cố gắng, con thấy con tiến bộ: con bỏ nhiều tính nóng, hờn giận, và tính đau khổ một mình. Còn về sức khỏe thì con chưa được bao nhiêu. Thưa Thầy, nghe băng của Thầy đã bao nhiêu lần con khóc. Con ước ao xin ơn Trên ban sức khỏe cho Thầy, để một lúc nào đó đất nước thanh bình, Thầy về nước cho con được gặp Thầy.

Thưa Thầy con rất tin tưởng vào PLVVKHHBPP mà Thầy chỉ dạy, con còn có một điều xin Thầy chỉ dạy cho con : Thưa Thầy con nghe nói tu hành mà không đủ máu huyết thì khó thành đạt. Thưa Thầy, có lúc con cũng bi quan nhưng con vẫn cố gắng và hy vọng tin tưởng một lúc nào đó con được vượt lên.

Kính xin Thầy chỉ dạy cho con những gì con còn sai lầm trong đạo pháp. Thưa Thầy, lần đầu tiên con viết thư kính thăm Thầy, con còn ngu si mê muội, và mấy hôm nay con lại bị đau nữa, thư con có điều gì sai trái, con xin Thầy tha thứ cho con và dạy bảo con để con tu sửa lỗi lầm.

Con kính chúc Thầy luôn luôn mạnh khỏe để dìu dắt chúng con thoát vòng bể khổ lên bờ bến giác.

Kính bái,
Con C. T. M.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Cairns, ngày 8/5/98

T. M. ,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 1/1997 được biết tâm hồn của con chưa yên vì ngoại cảnh lôi cuốn quá nhiều khó tu khó hành. Người tu PLVVKHHBPP, cần niệm Phật tự chỉnh đốn tâm thức của chính mình, nhiên hậu mới dứt khoát tu tiến, hòa hợp cùng luồng điển cái của cả càn khôn vũ trụ. Bệnh do tánh sanh, tướng do tâm phát. Nếu con chịu thực hành đứng đắn, sẽ được cải sửa tâm thức của chính con, hướng về sự thanh nhẹ của Trời Phật mà tu. Tu là phải học từ bi và thực hiện từ bi, tự khai mở tâm thức, nhịn nhục tối đa, siêng năng niệm Phật và hành pháp. Khóc là giải trược từ tâm mà ra, khai minh tâm thức qua sự dày công hành pháp, giải tỏa mọi sự phiền não không cần thiết và thực sự cần thiết thì tâm thân sẽ được bình an. Con có duyên lành do Trời Đất ân ban, con mới được làm chủ một thể xác tức là tiểu thiên địa do tứ giả: nước lửa gió đất hợp thành. Bên trong có ngũ tạng, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, thần kinh từ khối óc cho đến cơ tạng chằng chịt và rất có trật tự, liên hệ cùng Trời Đất. Ai ai cũng muốn sống vui và hòa hợp với các giới linh động tâm giao của Trời Phật.

Người thực hành PLVVKHHBPP sẽ sống trong một cuộc sống tràn đầy ý nghĩa hóa hóa sanh sanh của Trời Đất. Cần học nhịn nhục và cần mẫn nhiên hậu mới đạt đến tâm siêu giác, chuyển chạy từ trung tim bộ đầu, hòa hợp với thanh quang của Trời Phật mà tiến hóa. Hồn là chủ của thể xác, lúc nào cũng thực hành trong xây dựng, bằng lòng xây dựng thì sẽ tự vượt tầm ô trược và đau khổ. Biết được xác thân này là một tài sản của Thượng Đế đã ân ban hình

thành, đi đứng ngồi nằm và suy tư đều là tự động. Hấp thụ nguyên khí của Trời Đất mà sống, tràn đầy sự nâng niu và xây dựng của Trời Phật, lúc nào cũng tận độ và dìu tiến tâm linh. Con vẫn còn may mắn được hiểu và hành PLVVKHHBPP thì nên hành đúng và tự khai thác lấy chính con, thì con sẽ đạt pháp, vui với Trời Phật mà tiến hóa, tự buông bỏ sự lo âu và tranh chấp vô lý, nhưng chỉ biết sửa mình để cho phần hồn có cơ hội tiến hóa mà thôi. Trì tâm niệm Phật theo băng giảng của Thầy, thì con sẽ mạnh từ tâm lẫn thân. Tu để tự đạt và tu để hành triển chứ không phải tu để cầu xin và tự hại.
Chúc con vui tiến trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
V, ngày 30/04/98

Thầy kính thương,

Con T. đã nhận được thư Thầy đầu năm, đó là bài thơ dài nói về cuộc đời con, đó là món quà đầu năm, làm con cảm xúc và vui mừng không xiết.

Con tạ ơn Thầy quá đỗi thương những đứa con ở quê nhà. Qua những tờ Ledweekly con cũng cảm nhận được những lời vàng ngọc dạy dỗ của Thầy.

Thưa Thầy, mấy hôm trước con ngủ thấy có một bà bận áo dài vào nhà con với ba thanh niên rồi đưa con 6 viên thuốc tể đen, bảo con uống luyện khí công mỗi ngày 2 viên. Con nghĩ uống hay không tùy mình, thế mấy bữa sau con trong lúc thiền định lại như có ai đút vào miệng con cái gì đó và con lại nuốt, liên tục mấy ngày. Có bửa con phải nghiến hai hàm răng chặt cứng, nó không mở hai hàm răng con, đưa qua đưa lại. Sau đó mình con ê ẩm, uể oải, có bửa thở pháp luân không được, thiền thì không định tâm được, khó chịu phải xả. Con làm chiếu minh, sáng sáng thở pháp luân cho sâu, mong giải phần ô trược ác ôn ra, con nghĩ thế. Bây giờ thì đỡ đỡ, nhưng khó định lúc thiền định. Con ráng niệm Phật và làm chiếu minh nhiều. Các bạn bảo ăn chanh luôn vỏ. Uống chanh con sợ mất máu. Con chỉ biết làm thế thôi, mong Thầy chỉ dạy thêm.

Còn chồng con mất nay cũng 9-10 năm, nhưng các bạn nói ổng theo con hoài, làm sao tu. Con nghĩ khi sống chồng con cũng hiền hòa, biết đạo đức, đâu đến nỗi nào, bây giờ có còn theo thì con cứ cố gắng tu, cố gắng niệm Phật thường xuyên, cùng giúp chồng con thức tâm tu theo, có phải thế không thưa Thầy ?

Thưa Thầy chỉ bảo cho con thêm để con sáng tỏ trên đường tu học cho tinh tấn hơn.

Qua bài thơ con thấy như ước nguyện mình đã đạt thành, phấn khởi và tinh tấn hơn lên, mặc dù những trở ngại cứ dồn dập đến, nhưng rồi ngó lại thấy mình còn ô trược, còn nhiều rác rến chưa quét sạch; những thanh nhẹ ở giai đoạn đầu tự biến mất hết, chỉ còn lại tối đen nặng nề, rồi tự động ráng cố lên, cố lên nữa, rồi lại lấy bài thơ Thầy ra đọc, lại vui và cố cố lên.

Con quỳ con khấn Cha Trời
Cho Thầy có dịp để về Việt Nam
Anh em huynh tỷ chúng con
Ước mong diện kiến thỏa lòng nhớ thương
Điển quang Thầy tỏa yêu thương
Như gà mái mẹ quý yêu con bầy
Thầy xoè cánh phủ chở che
Các con bình tĩnh định tâm ngồi thiền
Thầy phủ điển lành Thầy chở che cho
Định tâm con tưởng đỉnh đầu
Có Thầy ở đó kề bên con hiền
Nhớ Thầy con cứ làm thơ
Thương Thầy con cứ lấy bài ra ôn
Ôn đi ôn lại ôn hoài
Ôn cho thanh điển hòa thanh mới vừa.

Kính bái Thầy
Con, T.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Montreal, ngày 16/6/98

T. con,

Thầy vui nhận được thơ con được biết con đã và đang vui hành PLVVKHHBPP. Con cần niệm Phật khai thông nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật thì không cần biết chồng theo hay không. Có chồng là có nghiệp. Niệm Phật là giải nghiệp, thì tâm hồn sẽ được thanh thản, chỉ có độ chứ không thâu vô nữa. Con không nên lo nghĩ về chuyện không hữu ích cho tâm lẫn thân. Cần phát triển điện năng từ khối óc cho đến cơ tạng, thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển giải mê phá chấp thăng hoa tốt đẹp. Học từ bi và thực hiện từ bi là cần thiết, thế gian chỉ có một đạo là Tình Thương, thực hành PLVVKHHBPP là biết thương mình, thương gia đình nhân loại cùng Trời Phật, trung tín và hiếu nghĩa rất cần thiết cho người tự tu tự tiến.

Nhớ con Thầy lại tạo duyên
Giúp con tiến hóa nối liền căn cơ
Cảnh đời không khác giấc mơ
Nay còn mai mất thiên cơ hợp bàn
Bình tâm khai triển nhiều màn
Quy không điển giới thiên đàng ta đi
Cần tu sáng suốt tự truy
Trời là chơn lý uy nghi độ hành
Thực hành hướng thượng tâm thanh
Cảm thông nguyên lý bức tranh của trời

Tu hành khai triển chơn lời
Trong không mà có đời đời dựng xây
Lui về thực chất vui vầy
Tâm không là đúng, tâm này cảm an.
Tự tu tự tiến tự bàn
Đời là tạm cảnh tâm an thực hành
Chúc con mạnh khỏe tiến nhanh
Thành tâm tu luyện đạt tranh Phật Trời.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

Ông Tám kính,

Đây là lần đầu tiên con viết thư cho Ông Tám, con kính chúc Ông Tám dồi dào sức khỏe để dìu dắt chúng con trên đường về nguồn cội mà hằng ngày hằng đêm chúng con mong đợi.

Kính thưa Ông Tám, con thực hành PLVVKHHBPP gần một năm, con thấy nhiều tiến bộ về cả tinh thần lẫn thể xác, và có vài thắc mắc nhờ ông Tám giải thích để con tiếp tục trên con đường hành hương về cội nguồn.

Con có những biến chuyển như sau : lúc đầu con công phu thì con thấy người con rất nhẹ và từ đỉnh đầu của con như có một sức hút vô hình nào đó kéo lên càng lúc càng cao, mà cái bị kéo là một làn khói trắng và dài. Nhưng con ngồi công phu lúc sau này thì nó nhỏ dần, và con thấy đó là một cái bóng màu trắng, hình dáng giống Quan Âm lắm, cái bóng đó nhỏ khoảng 20 cm. Rồi một thời gian con công phu, con thấy người con rần rần lên, khi con nằm trên ghế bố thì như người con rung chuyển đều đều, rồi hôm sau thịt con bắt đầu rung lên, từng vùng thịt nó nhảy ở mỗi chỗ đó như một trái tim vậy đó. Và trước đó thì các khớp xương con hầu như nó rời rạc ra, mỗi khi con cử động, hoặc con lên cầu thang thì nó kêu róp róp giòn lắm, và cũng từ đó trên đỉnh đầu con như có một trái tim.

Con quên nói Ông Tám biết lúc con thấy bóng trắng bay lên thì con nghĩ đó là hồn con, vì cái hiểu và cái thấy của con : hình như nó chưa hòa hợp vào cái bóng đó. Con thấy bóng trắng bay lên thì con cố gắng cho cái hồn và cái hiểu biết của con cho chúng nhập vào một; và những hôm sau con cùng bay lên như thế cho tới nay. Khi con bay lên thì con thấy chỉ có con và không trung mênh mông không bờ bến; và có lúc con cố xem kỹ và chú ý tập trung tư tưởng thì con thấy những cảnh nhỏ, nó thu hẹp và có giới hạn. Trong giấc mơ thì con thấy con đi toàn những cảnh quen thuộc, sau khi con tỉnh dậy thì cảnh trong mơ hoàn toàn con chưa tới. Con rất mong Ông Tám giải thích giùm con.

Hiện nay con vẫn công phu hằng đêm thì con thấy lỗi của con ở đâu mà quá chừng luôn, con thấy con như một hạt cát trên bãi cát vậy. Con không biết như vậy con có tiến không?

Ông Tám biết không, hiện nay con chưa chồng mà con đang ăn chay. Con rất sợ một ngày nào đó con có chồng rồi thì con phải bỏ đi quá trình công phu của con bao lâu nay lắm đó.

Cuối thư con kính chúc Ông Tám mãi mãi sống với chúng con để dìu dắt chúng con đến nơi đến chốn. Con rất mong thư giải thích của Ông Tám.

Con,
P.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Cairns, ngày 9/5/98

P con,

Ông Tám vui nhận được thơ con cho hay con đã và đang thực hành PLVVKHHBPP được một năm. Những gì con đã kể trong thơ, chứng minh vía con được nhẹ và đang khai triển lãnh vực tiểu thiên địa của con. Bộ đầu con nứt, con có cơ hội nhận được luồng điển của thần lực hỗ trợ. Con nên tiếp tục hành Pháp Luân Thường Chuyển đều, đầy rún đầy ngực và tung lên bộ đầu, đồng thời thường xuyên niệm Phật, tự khai mở huyền bí của nội tâm, thì mọi việc ở tương lai sẽ tiến triển tốt. Càng tu càng thấy tánh hư tật xấu của chính con thì con mới bằng lòng tiếp tục tu sửa, từ tiền kiếp đến bây giờ càng sửa được nhiều, thì phần hồn sẽ được nhẹ nhàng, tự cảm thức mọi sự trên đời là không. Vạn sự khởi đầu bởi nhứt không.

Con thực hành PLVVKHHBPP là pháp của chính con, con hoàn toàn làm chủ thực hành chánh pháp khứ trược lưu thanh và tự giải nghiệp tâm, sẽ không tiếp tục tạo nghiệp chồng con nữa. Tu vui tâm thức thăng hoa nhẹ nhàng, quý thương chính mình và ảnh hưởng người kế tiếp. Bộ đầu được thấy ánh sáng, điển rút là đúng đường khai triển chơn tâm, liên hệ với luồng điển cái của vũ trụ, dũng mãnh tu tiến, khai triển trực giác của chính con, thấy để học để tiến, không cần nói ra, nhưng chỉ cặm cụi tự tu tự tiến. Thầm niệm Nam Mô A Di Đà Phật, khai mở đại trí, cương quyết tu hành đắc đạo. Đêm đêm hành như vậy thì sẽ dẹp bỏ phần mê tín dị đoan và dứt khoát chủ kiến của chính con. Thích tu và lo tu nhiên hậu mới có cơ hội tận độ quần sanh ở tương lai. Mỗi mỗi đều do nguyên khí của trời đất hình thành, chơn tâm thanh tịnh thì mọi việc sẽ tiến triển tốt ở tương lai. Niệm, thường niệm và vô biệt niệm nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật theo cassette mà ông Tám đã niệm và phân giải cho con thực hành. Đó là một liều thuốc chữa trị tâm thân.

Chúc con thanh tịnh trì niệm trong thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
V, ngày 23/4/1998

Thầy kính thương,

Đầu thư con kính chúc Thầy luôn khỏe để hướng dẫn chúng con trở về nguồn cội. Thầy thương! Con đã ngộ PLVVKHHBPP gần 1 năm, con thấy lòng con thanh thản hơn, vui vẻ hơn, mặc dù cuộc sống con cùng gặp nhiều khó khăn. Con đã nghiên cứu và thực hành pháp, được chị Tr. tận tình chỉ dẫn, con thích lắm. Con tiếc là con gặp pháp trễ quá, nhưng con vẫn cố gắng. Có lần con ngủ quên, con đã thấy Thầy đi ngang qua giường nhắc con, mặc dù con chưa biết Thầy, nhưng hình ảnh Thầy làm con tỉnh hẳn, và con nhớ hình bóng Thầy đến bây giờ.

Năm nay con được 29 tuổi, con làm thợ may giúp đỡ các em con đi học. Con sống xa gia đình từ lúc 20 tuổi. Cuộc sống gặp khó khăn con đều nghĩ về Trời Phật giúp con. Ba má con nay cũng 60 tuổi rồi, con luôn cầu mong cho ba mẹ con khỏe lúc tuổi già, các em con có công ăn việc làm hết, là con sẽ nhẹ nhàng hơn. Con rất thương ba má con vì ông bà rất hiền lành, không hơn thua gì với ai, cả một đời cơ cực lận đận, nhưng mọi việc đều đã qua, ông bà rất tin tưởng ở Trời Phật.

Thầy ơi! có lần con nghe băng giảng của Thầy "làm 1 việc cho tất cả mọi việc", nên con thích và con nghĩ mình lo tu sửa chính mình thì mình sẽ cứu chính mình, mà là đứa con hiếu thảo nữa. Nhưng con nghe Thầy nói tu pháp này phải khó khăn lắm, nên con cảm thấy lo, nhờ Thầy chỉ giúp cho con. Hơn nữa xuân 1998, con có nhận 4 câu thơ của Thầy tựa "vô sanh", Thầy giải thích cho con rõ, rất biết ơn Thầy :

"Quy hình thanh tịnh chẳng bàng hoàng
Kiến tánh phân minh tự vượt sang
Đường đạo không ngừng chơn phát triển
Thực hành chất phác tự mình yên".

Đến bây giờ con vẫn sống độc thân, mà trong dòng họ nhà con rất nhiều người con gái sống độc thân đến hơn 50 tuổi, nhưng phục vụ xã hội rất tốt. Con hành pháp trong gia đình cũng có người phản đối, nhưng con sẽ vượt qua. Thầy ơi! Từ khi hành pháp đến nay, mặt con nổi đầy mụn đến nỗi con đi ra ngoài ai cũng quở, nhưng con hy vọng có ngày sẽ hết. Thầy có cách gì chỉ cho con hết không?

Thôi con kính chúc Thầy thật nhiều sức khỏe để dìu dắt chúng con trên con đường đạo, con cũng cố gắng theo bước chân Thầy đã đi. Con thật biết ơn Thầy và Đức Ông Tư đã đốt đuốc dẫn đường cho chúng con trở về quê xưa chốn cũ.

Con cầu nguyện Phật Trời cho có ngày Thầy trở về quê hương để chúng con được nhìn thấy một lần và quỳ bên chân Thầy, lòng hân hoan vui vẻ ngập tràn hạnh phúc ở tương lai. Thật biết ơn Thầy, xin kính bái Đức Thầy và Đức Tổ Sư. Thương nhớ Thầy nhiều lắm. Rất mong thư Thầy.

Con,
NTL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Montreal, ngày 16/6/98

L con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 23/4/98 được biết con đang thực hành PLVVKHHBPP và thành tâm niệm Phật, tự vượt qua nhiều nghịch cảnh. Tất cả đều do sự trì tâm trong thực hành. Con tu về PLVVKHHBPP thì phải tận dụng trí ý niệm Phật khai triển đại trí hướng về không giới mà hành pháp. Vạn sự trên đời đều là không. Cần hướng về chơn không thì mới có cơ hội giải thoát. Con bằng lòng thực hiện PLVVKHHBPP, con sẽ đạt tới sự quân bình của nội tâm qua thời gian thành tâm và tự cảm thức nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật mà Thầy đã giải thích tận tường trong băng cassette. Người mà không hiểu chính mình là người có tội. Sự sống của nhơn loại tại thế đều liên hệ với luồng điển cái của cả càn khôn vũ trụ, không chịu hướng tâm phát triển tâm linh thì sẽ không có cơ hội giúp cho phần hồn tiến hóa. Muốn biết nguyên lý vô sanh thì phải tu giải nghiệp lực, thì mới hiểu rõ điều này.

Quy hình thanh tịnh chẳng bàng hoàng
Kiến tánh phân minh tự vượt sang
Đường đạo không ngừng chơn phát triển
Thực hành chất phác tự mình an.

Con không bao giờ sống độc thân. Có Trời có Đất có Đạo, chưa bước vào dục giới, nhưng đang giải dục, để bớt nghiệp thân thì có. Hồn của con là vô sanh bất diệt, cho nên ở đời cha mẹ sanh con không sanh lòng. Cho nên gia đình kẻ tu người không là chuyện thường tình. Về phần hồn con có duyên lành tự ngộ duyên hành đạo cùng Thầy. Từ trường phát triển điện năng giao cảm, gần gũi tâm linh cùng nhau xoay chuyển trong chơn tình tiến hóa gọi là ngộ. Mỗi buổi sáng con nên uống nửa trái chanh pha với nước lọc, rắc vào một chút tiêu và một chút muối, giải tỏa độc tố trong bao tử trước khi ăn sáng 30 phút, thì bộ gan của con sẽ được nhẹ. Con nên ăn rau luộc hay hấp nhiều hơn trong buổi ăn. Chất xanh sẽ giúp đỡ bộ gan bớt nóng thì mụn sẽ giảm. Thường làm Pháp Luân Chiếu Minh và uống nước rau má trong ngày. Niệm Phật thường xuyên, xây dựng tánh nhịn nhục trong thực hành. Chúc con vui khỏe và tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
CM, ngày 26/12/97

Ông Tám thương kính,

Đã lâu con không có dịp viết thơ cho ông Tám. Nhân dịp có ông bà B Đ P về VN, con có những thắc mắc và muốn được tâm sự với ông Tám trường hợp riêng của con.

Bản chất của con đau yếu từ nhỏ nên gặp pháp môn thiền này, con chỉ muốn tập cho có sức khỏe mà thôi. Từ khi ông Tám rời khỏi VN, con vẫn theo pháp hành, nhưng càng thở PL nằm xong, con cảm thấy người lạnh toát và cơ thể rất nhạy cảm với môi trường bên ngoài, có lúc

nhìn cái gì cũng thấy người chơi vơi như ở đâu dâu, mắt thì hoa cả lên, không tập trung được, cho nên con cảm thấy sợ và ngưng hành pháp từ đấy. Nói chung con không có ý muốn tu hành như phần đông những bạn đạo khác có ý muốn tiến tới những gì cao thượng về tâm linh. Vì cơ thể yếu đuối nên con chỉ muốn cố gắng và ước ao được sống như những người khác. Vậy mà ngay cả ước mơ tầm thường đơn giản ấy con cũng khó thực hiện được.

Ông Tám nhớ cách đây 10 năm con cũng có hỏi ông Tám về khối u trong bụng của con, con đã đi siêu âm nhiều lần và được xác nhận là không hề có khối u nào, nhưng mà lấy tay sờ vào vẫn thấy một khối u cứng ngắc. Nó giật và trồi vặn ruột con như con rắn. Lần ấy chị Bê có trả lời cho con là ông Tám nói do bộ tiêu hóa, mà chỉ cần thanh lọc là đủ. Con đã thanh lọc 2 lần 35 ngày không kể những lần 14 ngày và 7 ngày..., chỉ uống nước chanh đường, mà bệnh con vẫn không khỏi. Nhiều khi con rất muốn hành pháp để trợ cho cơ thể, nhưng bị hành quá, người mỏi mệt ủ rũ, thần khí tiêu hao con cũng không ngồi thiền được.

Mới đây có người chỉ con lại ông thầy chữa bịnh, chỉ cho con cái phép để mang trong người. Nếu con mang trong người, thì cơ thể khỏe mạnh, khá lên thấy rõ. Nhưng nếu con không đeo trong người thì bị hành bịnh. Con cảm thấy sức khỏe đôi chút. Con cố gắng hành pháp lại khoảng 3 tháng nay, vì con cũng biết chuyện gì cũng phải tự lực cánh sinh, vẫn tốt hơn là nhờ tha lực. Con còn mấy điều gút mắc mà con vẫn chưa đáp được :

- Gia đình con theo đạo Thiên Chúa và con hành thiền như vậy thì theo người ta nói, người làm tôi 2 chủ như vậy phần đời sẽ không được êm xuôi, không được như ý. Cho con biết ý kiến của ông Tám ra sao ?

- Cơ thể con yếu như vậy thì có thể có phần thiêng liêng nào tá vào khiến con bị khối u không thực như thế, và làm trở ngại cho việc lập gia đình của con hay không, vì nhiều lần định lập gia đình đều bị thất bại.

- Hồi ông Tám còn ở VN, ông Tám có nói với con "Chừng nào tới phiên mầy lấy chồng, đem chồng đến trình diện tao coi". Ý của ông Tám là sao ? Con có thể lập gia đình cuộc sống, có cuộc sống an cư, cuộc đời con sống cũng có ý nghĩa hơn.

Ông Tám thương kính, con biết ông Tám chỉ lo cho sự tiến hóa tâm linh của nhân loại. Ông Tám chỉ cho người ta tu thôi, nhưng con không hề có tham vọng ấy, dù con vẫn biết đường lối đó tốt đẹp. Nhưng con tự cảm nhận con không có khả năng đi cho trọn vẹn được, vì nó đòi hỏi quá nhiều cố gắng, quá nhiều hy sinh, mà con thấy con không thể chịu đựng được. Con cũng biết là do căn nghiệp của con sâu nặng. Sống một mình bơ vơ không nơi nương tựa, không gia đình là cả một sự kinh khủng đối với con. Nay con viết thơ này mong ông Tám thương giúp đỡ con được lòng như sở nguyện.

Con, NT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 12/7/98

NT,

Ông Tám vui nhận được thơ con đề ngày 26/12/97 được biết con đang mang nghiệp thân, bệnh hoạn yếu ớt và không lối thoát. Con muốn có sức khỏe mà không chịu hành đúng pháp.

Sự hiện diện của con bao gồm nhiều yếu tố hình thành. Cần sự khai triển hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất nhiên hậu mới đạt được sức khỏe. Cuộc sống có tâm linh thì mới có sự sáng suốt. Con muốn có cuộc sống bình thường chung vui như mọi người thì con phải tự hiểu chính con đã từ đâu đến đây và sẽ về đâu.

Người đi trước đã tìm được một pháp tự cứu bằng cách tận dụng nguyên khí của Trời Đất hành triển, tâm thân ổn định. Cần thành tâm niệm Phật theo băng giảng của ông Tám thì mới khai mở được Đại Trí. Nếu không chịu niệm Phật tự khôi phục chấn động siêu nhiên trong nội thức và khai mở huyền bí trong nội tâm, thì chiều sâu của nội tâm không có, thì khối thần kinh sẽ không được quân bình.

Mỗi buổi sáng thức dậy con nhớ uống 1 ly nước chanh, rắc một chút tiêu và một chút muối trước khi ăn sáng, sẽ giúp cho bộ tiêu hóa của con càng ngày càng tốt hơn. Chồng con là duyên và nợ, còn tu hành về PLVVKHHBPP là tự cứu hòa hợp với nguyên khí mà tu. Con là đạo Thiên Chúa, chỉ có xây dựng niềm tin mà thôi. Còn tu về PLVVKHHBPP là tự khai thác tâm lẫn thân, hòa hợp với càn khôn vũ trụ mà tiến hóa. Hồn sẽ ý thức được nghiệp lực từ nhiều kiếp ẩn tàng trong khối óc thần kinh mà tự tu tự giải, tự khai triển trực giác của chính mình, hướng về thanh tịnh mà tu, từ đó gây dựng niềm tin rất vững vàng sớm gần Chúa hơn. Càng tu thiền đàng hoàng càng sẽ thấy rõ sự bảo bọc của Chúa, lúc nào cũng xây dựng cho tâm linh tiến hóa, thực hiện tình thương và đạo đức quý yêu muôn loài vạn vật, như tình của Đấng Toàn Năng đã và đang ân ban. Con tu cho chính con và ảnh hưởng nhiều người kế tiếp, đó là nhiệm vụ thiêng liêng cao cả, tức là làm đại sự chứ không phải là tiểu sự. Phần hồn của mọi người đến từ không giới và sẽ trở về với hai bàn tay không. Không ai có thể mang theo một vật gì khi hồn lìa khỏi xác.

Chồng chết thì vợ con khổ, cứ vậy mà tiến hóa nếu không dốc lòng tu thì phần hồn sẽ không được cứu. Hồn là chủ của thể xác, trách nhiệm đối với Trời Đất và quần sanh. Nhìn thấy nghe được và nói được đều mượn của Đấng Toàn Năng, đều là học hỏi hướng về thanh tịnh mà tu. Vô Vi chỉ có pháp niệm Phật, tự khai đại trí mà tu tiến, chứ không nuôi vọng tưởng không thành, tự khai triển trực giác của chính mình. Có chồng có con không khác gì gông cùm tại thế, ràng buộc trong sự ràng buộc, rồi cũng phải buông xuôi và ra đi. Bụng con có nhiều gas cho nên bị năng đau. Ở ngoài này có charcoal là loại thuốc than có thể giúp giải bớt gas.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ
San Jose, ngày 17/10/98

Kính Đức Thầy mến yêu,

Không có gì quý cho bằng được đọc thơ Thầy, lệ rơi lả chả. Những lời vàng tiếng ngọc Thầy dạy con, ôi con tê tái, tâm hồn ruột đau như cắt. Thầy ôi sao con quá thương Thầy!

Mỗi lần xem thơ Thầy bịnh con khá hơn 1 nửa và con người phấn chấn. Ngày đêm ôm ấp Thầy trong tâm can của con, không lúc nào quên chân dung và hình dáng của Thầy. Con quá

sung sướng nhất là Thầy kêu con bằng con, con vui quá. Chớ Thầy kêu con bằng Bác Bảo, con buồn lắm, không dễ gì thân già như con mà lại gặp 1 minh sư tại thế, khó có ai có duyên lắm. Con thật có phước gặp Thầy lúc tuổi già, ôi phước là phước.

Con kính trình qua bịnh con cho Thầy rõ : hiện giờ thì bác sĩ cho uống thuốc 1 ngày 4 viên hạ máu, 1 viên tiểu đường, 1 viên phù thủng, 2 viên trị chất mỡ trong máu. Tuy nhiên bịnh vẫn cầm chừng không tăng không giảm.

Hiện giờ con giảm 1/3 thuốc tây, mỗi bữa ăn cơm nhai 2 tép tỏi, và con tiếp tục uống trà dấm ngày 2 chung trà và không ăn tối. Lúc đầu bụng hơi khó chịu, nhưng bây giờ quen rồi, dễ chịu lắm, bệnh sưng khá hẳn, người lại nhẹ ra, bụng nhỏ lại. Nhưng lạ thay, bây giờ không muốn ăn nhiều nữa. Lúc bụng đói, tay chân lạnh, con làm chiếu minh 78 hơi thì tay chân ấm lại. Bệnh con khá 50 %. Ngày đêm con mê nghe băng Thầy, ôi nó hay quá. Chuyện ngoài đời con không còn biết gì cả, chỉ nhớ Thầy trong óc. Con mê kinh A Di Đà của Đức Tổ Sư, hay quá, huyền diệu quá. Con nguyện tháng tám năm tới con sẽ đi Đại Hội ở Canada để gặp Đức Thầy của con.

Cuối thư con cuối lạy tạ ơn Thầy và thương Thầy quá đi thôi.

Lê Tiến Bảo

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 10/11/98

Tiến Bảo,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 17/10/98 được biết con đã xây dựng được niềm tin, đã đem được thể xác đi bất cứ nơi nào mà con đã quy định, bất chấp sự bệnh hoạn hành hạ thể xác. Vậy con đã nắm vững chiều hướng giải thoát của phần hồn, chứng minh là hồn làm chủ. Sự quyết định đều có hiệu lực, vậy con nên dấn thân trong lãnh vực sáng suốt thanh tịnh mà tu. Tâm linh lúc nào cũng xây dựng trong chu trình tiến hóa. Đời là tạm, trí vững tâm an. Sống có ngày, chết có giờ, tùy duyên thực hành mà tiến hóa. Việc đến đâu sẽ khai triển đến đó, có lo sẽ tạo thêm khổ mà thôi. Xác già, tu thực hành PLVVKHHBPP thì không tuổi tác và già nua. Chỉ có tu là sẽ tiến, không tu thì sẽ lùi và động loạn. Nguyên khí của Trời Đất chỉ có khôi phục nguyên năng sẵn có của Đấng Toàn Năng đã ân ban. Nhìn được, nói được, nghe được đều do Đấng Toàn Năng ân ban thanh nhẹ hình thành, sống trong tự động và an vui. Người tu cần hành pháp khứ trược lưu thanh hình thành sự thanh nhẹ sẵn sàng chứa đựng sự thanh cao bất diệt của Đấng Toàn Năng đã hằng hữu cứu độ từ giờ phút khắc. Tu hướng thượng, đường hướng giải thoát rõ ràng, bệnh tình của con nên nhờ chị Xuân An, hay hỏi anh chị Mùi tại San Jose số điện thoại của ông thầy tàu trên 80 tuổi tại WA, nghe nói chuyên trị bệnh nan y, các bệnh mà bác sĩ chê, ông đã cứu được vài trường hợp. Người Mỹ đã nhờ ông chữa khỏi bệnh, đã tặng ông một căn nhà để tiếp khách ở xa đến. Ông này chuyên trị bằng thuốc bắc. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với ông bằng điện thoại trước. Nếu có dịp con nên đến đó một lần xem kết quả ra sao. Nếu tốt sẽ giúp được nhiều người ở tương lai.

Con có duyên lành tu tốt sẽ gặp thầy thuốc tốt cứu chữa vài ba thang sẽ thoát nạn. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ
VN

Kính thưa Thầy,

Con nhận được số tiền 11.634.000 (mười một triệu sáu trăm ba mươi bốn ngàn). Con đã làm xong công tác từ thiện Thầy đã giao. Từ nay về sau, chị U. được một mái nhà ấm tình thương, sạch sẽ và vững chắc. Con hy vọng rằng chị U. sẽ yên lòng tu tiến và tu mãi mãi, và làm điều tốt đẹp để ảnh hưởng những người chung quanh. Chị U. rất vui và mọi người lân cận cũng hết lời khen tặng và cảm kích.

Con kể Thầy nghe chuyện này vui lắm : những người ở lân cận chị U. họ thấy con đeo kính mát hơi đẹp đẹp, có một cô trầm trồ khen hoài. Con thấy ý cổ muốn, con liền cởi ra tặng cổ. Cổ nhận và vui lắm. Hai hôm sau con trở lại, có một cô khác nói : em muốn cái áo khoác giống như cái áo của chị, nhưng biết chừng nào em may được. Con cũng cởi liền áo khoác ra tặng cổ. Cổ rất thẹn thùng và nhận lấy. Và kể từ đó họ phụ chị U. chuyển gạch, cát, đá và xi măng vô tận nhà. Họ đối với Chị U. rất vui vẻ, họ xóa bớt mặc cảm và không còn chia rẽ nhau nữa. Ở A. S., vườn cây và mương rạch chuyển vật vô tận nhà khó lắm Thầy ơi! Nếu không có Thầy giúp thì chị U. tới chết cũng không có được cái nhà như vậy đâu. Con tặng họ mắt kính và cái áo khoác con cũng tiếc lắm, nhưng đổi lại là họ vơi đi lòng ích kỷ, họ biết trợ giúp cho nhau thì con thấy cũng hài lòng, không có gì đáng tiếc.

Trở lại vấn đề con làm nhà cho chị U., chi phí tổng cộng là 8.600.000 đồng, còn lại 3 triệu đồng con tặng :

- 1 triệu cho một bạn đạo ở T. U. để lợp lại mái nhà tranh.
- 1 triệu cho các anh chị ở miền Tây lên tận miền Đông tìm việc làm, họ vất vả và khổ sở lắm.
- 1 triệu cho anh bạn đạo LB để làm vốn sinh sống.

Con cũng có mua một số thuốc xông để biếu cho người nghèo mà họ cần xông trược.

Con làm xong công tác này từ thiện này con rất khỏe và vui vì Thầy có hỗ trợ cho con. Những lần trước con tự lực đi quyên góp hết nơi này đến nơi nọ mới làm được một mái nhà, nên có phần hơi vất vả, vì ở VN nghèo lắm Thầy ơi, nhưng tình thương bạn đạo thì ấm áp vô cùng.

Con cùng tất cả mọi người xin cảm tạ ơn Thầy.

KS

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Olympia, ngày 22/8/98

KS,

Thầy vừa về đến thiền viện Nhẫn Hòa chiều 21/8/98, nhận được thơ hồi âm và tường trình của con về công việc từ thiện mà con đã làm xong. Trong tinh thần phụ giúp đồng loại, con bằng lòng dấn thân cứu độ người nghèo khổ trong giai đoạn này là rất cần thiết để phát triển tâm tu của chính con, và ban pháp cứu khổ ban vui cho mọi người trong cơn khốn khổ. Thầy rất vui khi nhìn thấy căn chòi của chị U. đã được thay đổi mới. Đó cũng do công sức của người tu đóng góp. Mọi người đều vui và tự cảm thức việc làm cao quý do Trời Phật chuyển đến vùng hẻo lánh. Bớt phần cô quạnh, chị U. nay hiểu được có Trời có Đất thì có Đạo. Thành tâm tu tiến thì mọi việc sẽ được yên vui, sống thuận tình Trời mà tiến. Dày công tu tâm linh sẽ phát triển đến vô cùng. Con tu con đắc con dâng hiến điều lành cho mọi người ở tương lai. Thầy cũng vậy, lúc nào cũng âm thầm hỗ trợ cho con phát triển bác ái và từ bi. Những gì con có là Trời Phật ân ban, bằng lòng chia sẻ cho người kế tiếp là hạnh đức của con, có thể xoa dịu mọi đau khổ ở xung quanh con. Thật tâm tu, chơn tâm phát triển dấn thân độ đời. Hạnh đức trao tâm, chiều sâu phát triển, không phụ Đấng Toàn Năng, dấn thân hành pháp, hội nhập cộng đồng Tiên Phật, giải mê phá chấp một lòng tu tiến. Những gì con đã gởi tặng, Thầy rất cảm động và đã nhận đầy đủ. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của con.

Dâng Lên Thầy

Dâng lên Thầy lòng quý thương yêu
Dâng lên Thầy tâm tu thanh nhẹ
Dâng lên Thầy trí mở tâm yên
Dâng lên Thầy tình xuyên các giới
Dâng lên Thầy nhập định hiếu trung
Dâng lên Thầy bao dung tình đạo
Dâng lên Thầy thấp cao cộng hưởng
Dâng lên Thầy đường tu phát triển
Dâng lên Thầy nguyện vọng khai thông
Dâng lên Thầy âm thầm tự tại
Dâng lên Thầy mãi mãi không quên
Dâng lên Thầy Bề Trên chứng kiến
Dâng lên Thầy tự kiến đạo tâm
Dâng lên Thầy âm thầm đắc pháp
Dâng lên Thầy tự ráp thành thơ
Dâng lên Thầy thiên cơ xây dựng
Dâng lên Thầy mối đạo tình thương
Dâng lên Thầy mảnh gương tận độ
Dâng lên Thầy Nam Mô dứt khoát
Dâng lên Thầy man mát tình thương
Dâng lên Thầy trên đường tiến hóa
Dâng lên Thầy công quả xinh tươi
Dâng lên Thầy thực hành tâm đạo
Dâng lên Thầy diện mạo Trời ban
Dâng lên Thầy thiên đàng tự giác

Dâng lên Thầy cát bụi về không
Dâng lên Thầy một lòng tu tiến
Dâng lên Thầy quyến luyến tình thương
Dâng lên Thầy mối tình chất phác
Dâng lên Thầy khiêm nhường tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
V, ngày 15/5/98

Tôi tên là T, 74 tuổi, Lá thư kính dâng Thầy lời nói trung trực báo tin vui.

Tôi trình bày lên Thầy cái bụng lớn và bả vai đau nhức, hiện cả năm lo thuốc không bớt (ăn uống bất thường). Trong khi Thầy xem thư tôi, có phép huyền vi và nhiệm mầu bề Trên ân ban cho ân sư một điển quang cực mạnh, theo tôi tưởng Thầy giải bệnh cho tôi cũng như tất cả chúng sanh, thì bệnh tôi từ đó càng ngày càng bớt đến ngày nhận thơ của Thầy, ngày 21/11/97 bệnh hết luôn. Tôi nghĩ là hy hữu nhưng mà sự thật hết bệnh. Vì lòng tin của tôi trước đây, nhận hành PLVV bằng sách băng của Thầy, và có một người xa lạ đem cho tôi mượn sách và băng để nghe, đọc, tìm hiểu, và người đó hướng dẫn tôi hành y thời gian khoảng 10 tháng, tôi thấy vật gì chiếu sáng trước mặt bay như bọt sà bông con nít thổi chơi, bay qua li ti độ 5 tấc rồi mất. Sau hỏi bạn và lời giảng của Thầy, đó là hà sa, nên vui mừng tiến tu đến ngày hôm nay, và cũng có người đến đầu giường kêu tôi nửa đêm bảo là cố gắng lên, giựt mình dậy là đúng giờ hành pháp, mà chẳng thấy ai. Sau hơn một năm cũng ngồi thiền đúng giờ như thường lệ, hai chân từ bàn chân chạy rần rần lên bộ đầu, rồi phát ánh sáng từ trên trán xuống trước mặt, chỗ ngồi tua ánh sáng như đèn rọi có màu sắc, rọi như vậy 2 lần rồi vắng luôn. Thưa Thầy, tôi xin kể nghiệp tôi quá nhiều : Từ 30 mấy tuổi đến nay 74 tuổi phải chịu nghiệp, toàn là nặng và chết nhiều lần mà đã qua. Tôi kể mạng tôi, như Tết Mậu Thân bị thiết giáp bắn lủng bắp đùi, rồi leo trụ điện cao độ 10 thước để treo loa phong thanh bị điện giựt từ cao rớt xuống đất ngay trụ điện có 3 vòng cọc sắt rào kẽm gai, mà rớt trợt ngồi bên ngoài đống cát và mất thở, bạn chở vào nhà thương khoảng hơn tuần là giải phóng về nhà, rồi sau đây bị nhồi máu cơ tim cả đêm không nằm được, thở không khỏe, họ bảo chở đi nhà thương. Tôi nói chưa chết không chịu đi, đến sáng mới đi cấp cứu một tuần lễ về nhà. Rồi thời gian kế đi chặt củi, cái tay đứt máu quá chừng. Còn nhiều bịnh linh tinh bất thường như bị cúm đi phải chống gậy mà không vững, mà tại sao chưa "chết".

Kính xin Thầy có hai câu hỏi sau đâu :
1) Khi nhà Phật nói kiếp này con người đời đạo bị khảo đảo nhồi quả, nghiệp vay thì phải trả cho hết, mới được về, vậy có đúng không?
2) Ngồi thiền mắt thấy sáng, có phải như mình tối thấy sáng của trăng lờ mờ hay sáng như thế nào ?

Ít vần thơ kính dâng Thầy :

May nhờ gặp đặng pháp Thầy
Không tu bỏ dở cuộc đời hóa sanh
Có tu mới biết đặng mình
Sanh già bệnh chết có cho trường tồn
Ít ai sống hơn trăm tuổi
Pháp nào cũng dạy ăn ngay ở lành
Pháp Thầy chỉ dạy thực hành
Đơn giản dễ dàng không buộc điều chi
Công nông trí thức doanh thương
Muốn hành thì dễ ngày giờ khỏi lo
Lúc nào rảnh rỗi nghỉ ngơi
Ngồi nằm tập luyện pháp Thầy ân ban
Ngày đêm phải có vài lần
Giải thông ngũ tạng máu hòa lưu thông
Thân hình tráng kiện vui tươi
Lại thêm sức khỏe siêng năng việc nhà
Tránh đau tật bệnh bất hòa
Không tốn tiền bạc khỏi lo chi Thầy
Pháp Thầy chỉ dẫn cứu đời
Trong vòng sáu tháng biết ngay sự tình
Cố hành đúng đắn đừng sai
Răng kề co lưỡi miệng thì ngậm luôn
Mắt nhắm ngồi ngó hướng Nam
Trong giờ Tý thấy huyền vi lạ lùng
Nếu bạn lắng trược lưu thanh
Thành tâm học hỏi theo triết minh sư
Khai thông trí tuệ mỗi người
Chơn tâm thức giác tự mình tiến lên
Càn khôn vũ trụ của mình
Tạo thành chơn giác thấy trong lẫn ngoài
Mến thương đạo đức dồi mài
Lời vàng tiếng ngọc tôn sư sẵn sàng
Đáp giải cho chung rõ ràng
Chỗ nào khuất lấp có Thầy kề bên
Thầy đã chẳng nệ công lao
Muốn cho sanh chúng tiến mau kịp kỳ
Chuyển hóa tâm linh thức giác
Còn trì trệ tâm hồn gây động loạn
Nghĩ suy nỗi khổ lụy phiền
Cho bằng thanh tịnh giải tỏa phiền ưu.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Atlantic city, ngày 10/8/98

Anh T,

Tôi vui nhận được thơ anh đề ngày 15/5/98 được biết anh dũng mãnh tu tiến và tự xây dựng niềm tin dứt khoát thực hành, lại được kết quả an vui. Thành tựu điển quang hà sa bầu trời chuyển chạy khắp nơi nơi. Tự cảm thức đường tu là chánh, tác thơ khuyên đời, tự diệt tham sân khai tầng trí đạo, phân minh thanh trược, nghiệp lực giải phân, cao tầng tự tiến, xuyên qua đời đạo trong lành. Lời thiết thật của anh sẽ được LedWeekly đăng tải, độ tha trong thực hành. Sáng là thấy rõ ràng như ban ngày, thì mới xác nhận là ta đã đến đó rồi, không tin chiêm bao mờ ảo. Còn về thuốc thanh lọc nếu có dịp, chúng tôi sẽ gởi tặng cho anh một bộ. Nhớ uống đúng theo lời dặn khi nhận thuốc. Nghèo mà có tâm tu chúng ta nên tương trợ lẫn nhau.

Hiểu được trong không còn có không nữa, nhiên hậu mới đạt đạo.

Quân bình tự đạt thật thanh cao
Rõ lẽ càn khôn tự bước vào
Chiếu cố tâm lành duyên tận độ
Thực hành chánh pháp niệm nam mô

Trì tâm khai triển bước vô
Điển quang thanh nhẹ nam mô thực hành
Nằm trong định luật hóa sanh
Duyên may lại có hướng thanh đạt hòa
Tự mình thức giác thật thà
Trì tâm tu luyện chan hòa tình thương
Ánh trăng ban chiếu gieo gương
Toàn năng hướng độ yêu thương muôn loài
Sống trong ban chiếu chiếu hoài
Duyên may tự đạt chẳng sai chút nào
Khai thông từ thấp đến cao
Chẳng còn duyên nghiệp thanh cao độ đời
Bình tâm học hỏi kịp thời
Trời ban tình đẹp nơi nơi cảm hòa
Gốc là nguồn cội một Cha
Tinh ba vũ trụ chan hòa yêu thương
Khai thông tự mở trí đường
Khiêm nhường tu tiến yêu thương độ hành
Khai thông nguyên lý bức tranh
Trời ban tình đẹp âm thanh cảm hòa
Cùng chung huynh đệ một nhà
Cùng chung xây dựng cùng hòa tiến lên
Càn khôn vũ trụ sẵn nền

Thương yêu tha thứ chẳng quên luật trời
Cảm minh nguyên lý thảnh thơi
Sanh trụ hoại diệt hợp thời thăng hoa
Cảm thông nguyên lý gần xa
Tâm không dấy động chan hòa yêu thương
Vía hồn thanh thản dựa nương
Cùng chung tiến hóa cùng đường tự tu
Quán thông giải tỏa mê mù
Đọc thơ tự thức tự tu hoài hoài
Thế gian chẳng có ai tài
Trí tâm thanh nhẹ tiến hoài không ngưng
Thành tâm khai triển tưng bừng
Chiều sâu ánh sáng vô cùng thâm sâu
Thực hành ngắn gọn về mau
Chiều sâu tâm đạo làu làu thức tâm
Thành tâm tự hát tự ngâm
Đời là tạm cảnh ta tầm đến nơi
Chúc anh thanh tịnh nghỉ ngơi
Pháp Luân Thường Chuyển tự xơi điển trời
Khai thông tâm điển buông lời
Chơn ngôn tận độ tự rời tham sân
Càn khôn vũ trụ cao từng
Gần xa cũng vậy lần lần sửa tu
Xứ ta pháp sáng chẳng mù
Không tu thuyết lý tạo mù tạo mê
Cảm ơn nhà báo chấp mê
An ninh không có lại quê hơn người
Vía hồn loạn động không tươi
Khổ mà không biết người người chán chê
Không thông nói láo tạo nghề
Bươi bươi móc móc mải mê thực hành
Chẳng còn ý nghĩa cao thanh
Từ bi không có ở ăn khó hòa
Luận văn bày đặt phá nhà
Tâm không đạo đức khó hòa nơi nơi
Vui hành trí tuệ thảnh thơi
Mặc đời phê phán tình trời vững tin
Mong anh khai triển tâm linh
Thương yêu tha thứ chính mình tự tu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
Sài Gòn ngày 2 tháng 03 năm 1999,

Kính gởi Đức Thầy cùng Quý Đạo Hữu quý mến,

Con để ý thấy mấy năm gần đây, mặc dù Đức Thầy thường nói đến Pháp Luân Thường chuyển (PLTC), nhiều đạo hữu cũng có rất nhiều câu hỏi về PLTC và đã được Thầy trả lời cặn kẽ, nhưng tới nay vẫn còn không ít điểm thắc mắc. Trước tình trạng này con xin phép được đóng góp một phần. Vì con nhận thấy PLTC rất quan trọng, cho nên cần phải kêu gọi hành giả thực thi cho đúng đắn.

Trong những lần anh chị em đến nghiên cứu hơi thở với Đức Thầy thì Đức Thầy thở một hơi chỉ có 1 phút 30 giây. Tuy nhiên trong các bài giảng của Đức Thầy thì lại có rất nhiều đoạn cho biết là hành giả vô vi có thể pháp luân thường chuyển với thở hơi dài vô tận. Chẳng hạn như : "cái hơi tự ý nó chuyển là nó đi dài dài. Vô bao nhiêu nó cũng vô vô vô..., nhẹ. Một hơi dài ghê lắm, mà rất nhẹ, bằng ý." *(trích trong Thực Hành Tự Cứu, trang 151)*. Trong nhiều bài giảng khác cũng có những đoạn nói về PLTC tương tự như vậy. Thưa Thầy, tại sao lại có 2 hiện tượng rất cách biệt nhau như vậy ? Phải chăng Thầy đã cố tình thở ngắn lại để lấy đó làm cái căn bản chung cho tất cả hành giả thực hành Pháp Luân Thường Chuyển? Điều đó ví như khi chúng ta muốn xây cái nhà là phải làm cái nền cho đúng mức chịu đựng của nó, còn cái nền không đúng thì cái nhà sẽ dễ bị đổ về sau. Còn khi Thầy nói đến những chỗ hít thở pháp luân thường chuyển hơi vô hoài như vậy là ở mức cao hơn mà hành giả sẽ đạt được và có thể đạt được nếu chịu khó kiên trì tập đúng theo lời chỉ dẫn trong kinh sách của Đức Tổ Sư là "hít cho tới nghẹt, tức hơi khó chịu" và theo lời chỉ dẫn của Đức Thầy là "hít cho tới ngộp tức chết bỏ"? Từ cái căn bản như vậy, nếu hành giả cố gắng "làm thét, làm thét" như sự kêu gọi của Thầy thì nó sẽ mở ra để tiến tới chỗ khi hít vô không còn thấy ngộp nữa. Đó chính là lúc bắt đầu đạt được sự thanh nhẹ.

Sau khi không còn thấy hơi thở ngộp mà lại thấy nhẹ trong lúc thở pháp luân nữa là hành giả đã hít được thanh khí điển. Hít thanh khí điển để khai thông ngũ tạng, nhâm đốc mạch, niệm Phật rất ít tạp niệm, mới thật sự quay vào trong để sửa tâm, sửa tánh, dễ vào định trong lúc thiền. Lúc đó hành giả sẽ nhận thấy con đường tiến rất rõ rệt, ít có trạng thái "tiến một bước lùi ba bước" như đã từng có từ mấy mươi năm qua.

Cuốn Nghiên Cứu Pháp Luân đã gom góp và ghi lại những điều chỉ dẫn về PLTC của Đức Tổ Sư và của Đức Thầy, cộng thêm phần thực hành của những đạo hữu đã thực hành đúng theo lời chỉ dẫn ghi trong đó. Tuy nhiên, do có sự khác biệt trong lời giảng của Thầy và trong lúc thầy thở cho bạn đạo xem như đã nêu ở trên, nên nhiều người đã cho rằng quyển sách đó chủ trương sửa pháp và nói quá sự thật.

Con kính mong Đức Thầy làm rõ điều này để giải toả mọi ngờ vực, hoang mang của nhiều đạo hữu.

Điều mà con thiết tha mong ước là anh chị em chủ thiền đường, chủ thiền viện và anh chị em có hoài vọng mình tiến bộ, để tâm nghiên cứu cuốn Nghiên Cứu Pháp Luân mà Đức Thầy đã nhiều lần xác nhận.

Với kinh nghiệm thực hành, anh chị em chúng con ở VN sẵn sàng trao đổi và cùng học hỏi để cho phần thực hành được mau tiến bộ. Quý bạn đạo hải ngoại có thể trao đổi với đạo hữu Nguyễn Huỳnh Chung tại Mỹ, đạo hữu Hữu Ẩn tại Úc.

Con kính xin Đức Thầy cùng Quý Đạo Hữu tha thứ vì đã làm mất rất nhiều thời giờ quý báo của các bạn.

Con xin được phép hôn Đức Thầy và kính chúc Quý Đạo Hữu tinh tấn trên đường tu học.

Con, L

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

L. con,

Hơi thở là một liều thuốc đả thông cơ tạng. Lúc ban đầu hít mạnh lần lần đi đến nhẹ chuyển bằng ý; bụng vẫn phình, chuyển lên đầy ngực và tung lên bộ đầu. Khi bộ đầu được rút từ lỗ mũi và trung tim bộ đầu đồng hít thì hơi thở trở thành ánh sáng. Khi quen rồi, chỉ biết thở bụng như lúc sơ sanh. Muốn biết giá trị của Pháp Luân Thường Chuyển thì hãy nhìn sự sống của con rùa, chỉ nhờ PLTC mà sống nghìn năm. PLTC cũng là thuốc trường sanh của Trời Đất đã cung ứng nguyên khí cho chúng sanh an vui. Rất cần cho sự sống hằng ngày. Cho nên người tu có đời có đạo là đầy đủ và an vui. Không còn sự thiếu thốn suy tính lăng nhăng như người đời quên Trời Đất và Đạo là chỉ có dồn cục tham lam, thắc mắc và sân si. Biết được nguyên khí của Trời Đất, thì hít thở càng nhẹ càng quý. Bộ đầu khai thông thì chiều sâu càng ngày càng rộng mở. Sáng tức là thanh nhẹ. Sáng tức là quân bình, dũng mãnh tu tiến, quý trọng sự thanh cao, không chạy theo sự nặng trược, tự giải toả sự phiền muộn sái quấy.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày tháng năm

Kính thưa Thầy,

Con tên là T, được sự giúp đỡ của Thầy, nay con được sống dưới mái nhà tường vững chắc, nền được tráng xi măng sạch sẽ. Con không biết lời nào để nói hết lên lòng biết ơn và sự sung sướng vui mừng của con. Vùng đất ở đây chuyển gạch, ngói, cát, đá vô tận nơi rất là khó khăn, qua nhiều giai đoạn. Nhưng nhờ cô K khơi dậy tình thương trong lòng mọi người ở chung quanh, nên họ tận tâm gánh vác hộ con vô tận nơi. Bây giờ con được hiểu thêm tình thương và sự nhẫn nại là cao quý. Con thấy những người chung quanh họ không còn khi dễ và chia rẽ với con nữa. Con cũng không còn mặc cảm nữa. Con thấy tình thương của Thầy và bạn đạo sưởi ấm cho con và hình như sưởi ấm luôn một vùng đất lạnh, và từ hồi nào đến giờ mấy người chung quanh đây họ lạnh nhạt với con lắm, nay họ thương con và họ biết làm đạo đức nên con

thấy rất vui. Nay con được nhà mới, mọi người tới chơi và mừng cho con. Con vui lắm. Vậy con viết thơ này gởi tới Thầy để Thầy vui. Con nguyện từ nay con cố gắng tu nhiều hơn để tiến lên thêm chút nữa và để không phụ công ơn Thầy và các bạn đạo lo cho con.
Con xin thành thật cám ơn Thầy và các bạn đạo.

Con,
T.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Olympia, ngày 22/8/98

T con,
Thầy vui nhận thơ con được biết con rất vui mừng khi có được phương tiện tốt cho cuộc sống. Thế gian vô nan sự, bá nhẫn thành kim thị thái hòa. Chính con và gia đình đã và đang vượt qua bao khổ cảnh có có không không của cuộc sống tạm bợ, mãi cho đến nay con mới thấy rõ tình thương và đạo đức thì mới thật sự xây dựng cho chung. Nay con có duyên lành gặp được K. S. , bằng lòng tu tâm sửa tánh, dấn thân độ đời. Con nên noi gương lành mà tu tiến. Cuộc sống hiện tại không phải do tiền hay thế lực. Sự thật nó là liên hệ cùng nguyên khí của Trời Đất mà sống. Càng lo âu càng xa Trời Đất và vắng mất sự thanh tịnh sẵn có của chính mình. Tai nạn sẽ dồn dập và khó thở, vì tự ái không giải quyết được cơ đồ tâm linh của chính mình. Nay con hiểu được giá trị của sự tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất mà tu thì mọi việc sẽ được khôi phục tốt đẹp. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
VN, ngày 17/01/99

Gởi Thầy kính yêu,
Đầu xuân năm mới con chúc Thầy được nhiều sức khỏe, sống lâu trường thọ. Sau đây con có đôi lời kính xin trình qua Thầy. Sự việc vừa qua con có lỗi với Thầy vì lý do: Ông S. có đến nhà con và hỏi thăm việc vợ con làm từ thiện. Con nghe lời ổng nói dường như đe dọa vợ con, dường như theo dõi việc vợ con làm. Ổng có những lời con không vừa ý, vì con nghĩ rằng lời nói của ổng không làm cho vợ con thêm tiền mà làm cho vợ con chùn bước. Riêng bản thân con tu còn rất dở, cho nên con nổi nóng quá độ, thay vì con chửi ổng, trước mặt ổng con còn nể, con chửi Thầy và chửi luôn các bạn đạo xấu bụng. Hôm nay tâm con đã lắng dịu, chơn trực nghĩ ra rằng Thầy là một chiếc xe tải tất cả rác rưới cho con. Nếu con không chửi Thầy mà con chửi ổng, chắc có lẽ xảy ra chuyện rồi, nhờ Thầy gánh vác cho tất cả chúng con. Vậy con viết thơ này thành thật xin lỗi Thầy, bởi vì ông L. có gắn máy nghe âm thu đoạn con chửi Thầy.

Ổng có nói xóa bỏ, nhưng con sợ ổng gởi đoạn ấy cho Thầy nghe thì con xấu hổ với Thầy và bạn đạo. Vậy con xin Thầy và bạn đạo bên đó có nghe được đoạn băng đó thì thương tình tha thứ cho con. Vợ con bên này tu hành nghiêm chỉnh, làm việc từ thiện rất nhanh nhẹ. Đối với người vợ, con lúc nào cũng nhịn nhục, thương yêu và tha thứ. Còn vợ con thì còn nhịn nhục hơn con nữa.
Con cố gắng tu nhiều, nhìn gương vợ con mà tiến bước. Đôi dòng để Thầy được rõ. Một lần nữa, con chúc Thầy và các bạn vui khỏe.

Kính bái,
HT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Monaco, ngày 14/03/99

T con,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 17/1/99, được biết con ăn năn sám hối sau khi thức tâm. Thầy chỉ biết phục vụ mà thôi. Thầy không có phe đảng ganh ghét ai cả. Chuyện Thầy bị chửi rất thường. Ở ngoài này có nhiều người tu một thời gian, được thầy phục vụ chu đáo, trí óc minh mẫn và sáng được một phần nào, cũng chửi Thầy hơn con đã chửi. Thầy vẫn quý thương họ vì họ là nhân lành của Trời Đất đã hình thành. Thầy chỉ biết nhịn nhục để học thêm, không thù hận bất cứ một ai, chỉ có vui trong xây dựng mà thôi.
Hiện nay con đang ở trong vị trí phục vụ mọi người, rất cần sự nhịn nhục kiếm cơm nuôi gia đình, tức là tạo điều lành cho xã hội, lúc nào cũng cần sự tiếp xúc đối đãi tốt với mọi người, chỉ có vui chứ không có buồn, mua mười đồng bán một cắc, còn phải nhận sự chê hay khen của người khác :

Cười để hiểu
Cười để vui
Cười để tự hiểu tình người
Cười để tạo thành sự an lạc
Cười để giải tỏa sự phân ưu
Cười để phá tan uất khí
Cười chơn lý cho sâu
Cười quên đi thù hận
Cười giữ phận làm người
Cười rưới tươi mọi giới
Cười tiến tới nơi nơi
Cười không rời thanh nhẹ
Cười sức khỏe nội tâm
Cười âm thầm tiến hóa
Cười con cá cũng vui

Cười rèn trui thực chất
Cười không mất tiền xu
Cười an vui muôn thuở
Cười thanh điển phát quang
Cười muôn đàng rất hợp
Cười chẳng ngộp mệt tim
Cười làm thêm điều tốt
Cười cốt giác người tu
Cười không mưu tìm lợi
Cười giải hết trần tâm
Cười diệu thâm tiến hóa
Cười giải phá trần tâm
Cười mê lầm biến mất
Cười thăm thẳm trời sao
Cười đón rào không bỏ
Cười sáng tỏ thực lòng
Cười khỏe vui hợp nhất
Cười trong trắng về không
Cười thong dong tự tại
Cười nhớ mãi không quên
Cười căn nền tốt nhứt
Cười không mưu không lợi
Cười vạn vật trầm ngâm
Cười một lòng tu tiến
Cười duyên đạo bình minh
Cười chơn tình bộc phát
Cười khai thác đường tu
Cười óc ngu trở sáng
Cười thanh quang chiếu rọi
Cười mọi chuyện đều hay
Cười dịp may sẽ đến
Cười sẽ mến Trời cao
Cười trăng sao vẫn chiếu
Cười chẳng mếu chẳng lo
Cười thơm tho diệu ngọt
Cười thấu lọt tai người
Cười rưới tươi mọi giới
Cười đi tới không lui
Cười rèn trui tự thức
Cười rõ hồn là chánh
Cười giải tánh khờ ngu
Cười an du tự tại
Cười mãi mãi an vui

Cười bằng mười thang thuốc
Cười thắp đuốc tự đi
Cười sân si biến mất
Cười chẳng dấu công khai
Cười quang đãng trời xanh
Cười vui hành tới đích
Cười xích mích làm chi
Cười dự thi là chánh
Cười giải gánh trược ô
Cười Nam Mô tự thức
Cười không tức không hờn
Cười tùy cơn tiến hóa
Cười chẳng có chẳng không
Cười cuồng phong biến mất
Cười xây cất đạo tâm
Cười âm thầm tự thức
Cười giải mức ăn thua
Cười chẳng mua chẳng bán
Cười một lòng xây dựng
Cười muôn dân vui sướng
Cười đường hướng khai tâm
Cười của công là một
Cười dựng cột xây nhà
Cười an vui ấm áp
Cười khai vị ăn ngon
Cười làm con vẫn khỏe
Cười thêm trẻ không già
Cười tình ta là một
Cười tự lột trần tâm
Cười khai thông bát ngát
Cười khai thác mê lầm
Cười giữ tâm thanh sạch
Cười bá mạch khai thông
Cười việc càng giải quyết
Cười thời tiết vẫn thông
Cười trong lòng bớt bận
Cười chẳng hận buồn lo
Cười thực chất khai thông
Cười không trông không nhớ
Cười không nhờ ai cứu
Cười hồn nhiên tiến hơn
Cười thóa mạ cũng không
Cười một lòng tiến hóa.

Thầy viết một bài cười để cho con học thuộc lòng cho vui. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
Ngày 07/04/99

Ông Tám kính mến,
Thấm thoát mà đã hơn 13 năm, con mới có dịp viết thư thăm ông Tám. Trước hết con kính chúc ông Tám được dồi dào sức khỏe.
Ông Tám kính mến, quá trình hành pháp của con trên đường suôn sẻ và thăng tiến, bỗng một hôm con đang ngồi thiền thì trong đầu có ý muốn biết Thượng Đế là người như thế nào ? Dài hay ngắn, tròn hay méo ? Thì trong đầu con nghe tiếng nói: "Muốn biết Thượng Đế như thế nào thì quay về bản thể". Vừa nghe xong luồng điển của con từ trên cao rớt xuống bản thể liền. Mấy hôm sau con ngồi thiền và có ý hướng luồng điển đi lên như mọi khi thì hỡi ơi luồng điển đi lên yếu xìu, không còn thanh nhẹ và dũng mãnh như trước nữa. Con nghĩ chắc vài hôm thì sẽ trở lại bình thường thôi. Nhưng hỡi ôi! Năm năm dài con chỉ đi quanh quẩn trong bản thể mà thôi chứ không hề xuất ra ngoài, cứ đi lên rồi lại đi xuống. Đó là học đạo ở bên trong, còn bên ngoài là cái thể xác Cha cho con học đủ thứ kể cả "tứ đổ tường" môn nào cũng thuộc hết ráo. Thể xác con càng học nhiều chừng nào thì ý chí của con lại càng mãnh liệt chừng nấy, đã bao lần con đã cố gắng hướng luồng điển xuất phát ra khỏi bản thể, con rất là đau khổ. Nhớ lại ngày nào mình cũng đã từng đi mây về gió mà ngày nay bị giam lỏng trong cái thể xác khó chịu này, phải chăng là để trả cho cái giá "Muốn biết Thượng Đế là ai". Cuối cùng rồi thì con cũng biết Thượng Đế là ai, có những đêm ngồi thiền con ngâm mấy câu thơ trong bài " Biết được Cha Trời" mà ông Tám đã gởi cho con hồi trước. Phải chăng ông Tám đã chỉ trước cho con nhưng tại con vô minh không hiểu ý để rồi phải trả một thời gian dài năm năm. Bây giờ con đã biết rồi và thời gian cũng đã hết con lại được phục hồi năng lực như xưa và có tiến bộ hơn trước. Đó là lý do tại sao trong thời gian dài con không viết thơ thăm ông Tám, nhân đây con xin ông Tám giải thích giùm con vài câu hỏi.

1- Năm 1989 con đã khai mở cửu khiếu và sau đó gặp bài học thì cửu khiếu đóng lại. Ngày hôm nay cửu khiếu lại được khai thông, trạng thái cũng giống như ngày trước (1989). Kính xin ông Tám cho biết trên đỉnh đầu chỉ có một lỗ là Hà đào thành, còn tám lỗ kia thì không, phải chăng 8 lỗ đó là 8 lỗ bằng điển ?
2- Khi cửu khiếu khai thông con cảm thấy cái đầu của con như được phủ một cái nón sắt, cảm nhận hơi nặng nặng, vài hôm sau thì nó cao hơn và nhẹ hơn, cuối cùng thì thật nhẹ khó mà cảm nhận được, đôi lúc con cũng cảm nhận được nó như một cái gì đó che chắn trên đầu ?
3- Hành giả tu tới giai đoạn hoặc trình độ nào thì mới khai thông cửu khiếu ?
4- Tám lỗ điển đó với điểm Hà đào thành có liên quan gì với nhau không ?

5- Khai thông cửu khiếu thì hành giả tiến đến giai đoạn nào trên đường tu học ?
6- Pháp Luân Thường Chuyển của con ngày nay đi đến giai đoạn không hít vô mà cũng không thở ra, nhưng mà cảm nhận nó đầy, không biết có đúng không ? Con là người đã đưa ra Pháp Luân Thường Chuyển dài hơi mà hiện tại bạn đạo trong nước cũng như ngoài đang bàn thảo, anh L. cũng đã nhiều lần nhờ ông Tám chứng minh về Pháp Luân Thường Chuyển.

Thư khá dài con xin dừng bút, kính chúc ông Tám luôn luôn được nhiều sức khỏe
Con,
PL

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Monaco, ngày 08/04/99

PL,
Ông Tám vui nhận được điện thơ của con và được biết con vẫn còn tưởng nhớ đến ông Tám, tức là nhớ khởi điểm tu học của chính con, thực hành PLVVKHHBPP. Điểm chánh của nó là PLTC. Chú ý PLTC mà hành thì tất cả luồng điển trong cơ tạng sẽ được khai thông và ổn định, thì mới cảm thức được phần hồn từ Tam Thập Tam Thiên giáng lâm xuống thể xác, tu xuất tới vô cùng tận. Hồn hợp với Đại Tự Nhiên mà tiếp tục hành pháp tới vô cùng, lúc nào cũng không ngừng nghỉ, tức là dày công tu tiến bằng trí, bằng ý. Càng tiến càng hiểu được Thượng Đế là vô cùng, thanh quang bao trùm khắp cả càn khôn vũ trụ. Người tu thiền tưởng đến Ngài thì sẽ được gia tăng tinh thần phục vụ như Ngài, lúc nào cũng phục vụ trong sáng suốt, tự cảm thức giờ thiền là giờ làm việc với Ngài, thì hành động sẽ phát triển theo Đại Bi mà tiến hóa, trong sự có có không không mà tận độ mà thôi. Biết được Thượng Đế thì sẽ biết tất cả.
Trong tự nhiên và hồn nhiên đạt tới thanh tịnh là sẽ đạt được sự sáng suốt, tự cảm thức được bài học của Ngài đã tận độ và an bài, trong thực hành mà học tiến đi tới vô cùng, nhiên hậu mới thức được phần hồn là vô sanh bất diệt. Hiểu được mình nhiên hậu mới có cơ hội giải nghiệp tâm trong dứt khoát. Qua nhiều năm thực hành liên tục, con mới cảm thức chính con là quan trọng, liên hệ cả càn khôn vũ trụ. Bộ đầu phân ra Đông Tây Nam Bắc, cảm thông được điều này thì mới cảm thức cửu khiếu trụ hóa trên khối óc. Hành pháp là giải thông cơ tạng thì mới rõ nguồn căn vạn linh đã kết tụ trong và ngoài tiểu thiên địa, mỗi mỗi đều từ điển quang nên hình thành, chấn động của khối óc sẽ quân bình, tự dẹp bỏ Tham Sân Si, an vui trong cuộc sống. Có Trời, có Đất, có Đạo là mãn nguyện, rồi trụ vào điển giới mới phát triển ánh sáng thật sự thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỞI THẦY TỪ PHÁP
Nice, ngày 12/04/99

Kính thưa Thầy,

Duyên tiền định, con được sự ban ơn của Thầy từ khi con bước vào cuộc đời Vô Vi. Sự thiền đem lại rất nhiều kết quả đẹp cho con. Tuy nhiên con vẫn biết rằng con đường con rất dài và còn phải nhiều sự chịu khó tu thân và tha thứ.

Ba con là ông QVV, ông nội là QVT là một thầy thuốc tàu rất giỏi ở G Đ. Ông ngoại là LVT là đốc học trường trung học P T G ở C Th, má con là Lương CV, tức là bên má là giòng họ LƯƠNG.

Từ nhỏ độ 10 tuổi, con ở trong một gia đình đông anh em 12 người. Con ham học và muốn thanh tịnh để học hỏi, vì thế lúc ra khỏi trường học là con đi đến chùa để tìm lại thanh tịnh và học hỏi. Khi trở về nhà là bài vở đã xong. Trong lúc thời gian đến chùa, một vị sư đã giảng dạy con chữ "có" và chữ "không". Nhờ thâm hiểu hai chữ này từ lúc nhỏ, con trải qua tuổi thành niên, vượt qua mọi khó khăn. Con sang Pháp trong lúc đất nước chiến tranh với mảnh tú tài và 19 tuổi. Trên mảnh đất xứ người không biết một ai, rất là chông gai, ngôn ngữ, ăn uống, sự học và sự sinh nhai tài chánh của một sinh viên. Đêm đêm phải đi đàn ở một tiệm ăn sang ở Paris để tiếp tục sự học. Đôi khi ngủ gục trong lớp, khi tan học, giáo sư phải gọi thức dậy. Rất là nhiều chông gai. Nhưng rồi con vẫn được bằng kỹ sư kế toán điện tử "ingénieur Informaticien" vì lẽ đó nên hiện tại con là consultant về "Solution Domaine Ressources Humaines". Con ở Nice 3 ngày làm việc. Trong 5 ngày của tuần tới con sẽ đến Evian để làm việc cho hãng Eau Evian và Casino Evian. Con mong muốn với sự chấp thuận của Thầy để có dịp hầu chuyện với Thầy ở thiền viện Qui Thức.

Những ngày ngắn ngủi ở Thonon, 05/03/99-07/03/99, con đóng góp trong chương trình văn nghệ. Con được một may mắn phổ nhạc bài "Vé số" của Thầy. Khi trở về Paris, hôm tối chúa nhựt bài vé số vẫn còn văng vẳng trong trí óc con.

Ngày thứ sáu vừa qua được bức thơ của chị NKH với một bài thơ mới của Thầy là bài "Cười". Con rất là sung sướng và vinh hạnh được đóng góp thêm. Con cố gắng để phổ nhạc, để góp công trong phổ biến thiền ca. Bài này con sẽ quy họp các huynh đệ Pháp họp hát để có một dịp gần đây cống hiến trước Thầy và các bạn hữu Vô Vi. Một lần nữa, con rất cám ơn Thầy đã gởi đến con bài thơ của chính Thầy đặt, nói lên 4 câu tóm tắt cuộc đời của con và những câu kế tiếp là khuyên nhủ. Con rất là cảm động sự nồng nhiệt và sốt sắng của Thầy. Con cũng không quên lời cám ơn chị HV chuyển lời lại cho Thầy.

Thơ khá dài, con xin tạm bút và chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Mong gặp lại Thầy một ngày gần đây

Con,
VT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Monaco, ngày 16/04/99

VT,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 12/04/99, được biết con bắt đầu đi công tác năm ngày tại Evian và muốn gặp Thầy tại thiền viện, việc đó chẳng có khó khăn.

Từ lúc trẻ cho đến lúc thành tài cũng đều nằm trong trật tự của cuộc sống. Trời Phật đã và đang hy sinh, nhiên hậu mới có hạnh đức tốt để ban chiếu cho chúng sanh. Sau khi ngộ nạn thức tâm tu, là điều lành của cuộc sống tâm linh. Căn bản của nó là khai triển phần hồn tiến hóa tới vô cùng mà tu. Sự thật là sự thật, không thể sửa đổi được. Ở đời này có duy linh và duy vật, hai chữ "có, không" dạy cho người đời tiến hóa và giải bỏ sự tranh chấp vô lý mà tu. Thực hiện sự cần thiết và không thực hiện những điều không cần thiết. Con đã và đang cảm thức những gì đếm được rồi cũng phải buông bỏ mà ra đi. Hiểu được điều này thì hồn vía mới được hồi sinh hướng về không giới mà tu. Tu thì phải có pháp, và có trí, ý, mà tu. Thời đại càng ngày càng văn minh thì sẽ không cho phép chúng ta mê tín và dị đoan. Nhơn sinh phải học hòa và học nhẫn mới tu được.

CUỘC ĐỜI

Cuộc đời tạm bợ vẫn quanh co
Thế thái nhơn tình vẫn đắn đo
Uyển chuyển tình đời trong học hỏi
Thức tâm tu tiến chẳng dặn dò

Trí ý thực hành trong không, có
Thế thái nhơn tình vẫn phải lo
Lời hay lẽ phải cũng do
Tâm mình chịu học quanh co tiêu trừ
Cảm thông tiếng hát giọng cười
Siêu nhiên cấu trúc vui cười nở hoa
Bình tâm thanh tịnh một nhà
Càn khôn vũ trụ chan hòa yêu thương
Điện năng sáng chói như gương
Bền tâm học hỏi yêu thương mọi người
Cảm thông tiếng nói giọng cười
Trời ban tình đẹp người người cảm thông
Biết mình tùy thuộc hóa công
Sanh sanh hóa hóa một lòng tự tu
Biết mình khờ dại còn ngu
Thành tâm tu luyện an du phần hồn
Vạn linh sống động sanh tồn

Cùng tu cùng tiến cùng hồn dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Ông tu ông đắc ông thay tình Trời
Vui hành tâm trí sáng ngời
Về nơi thanh tịnh chẳng lời thở than.

Chúc con vui tiến.
Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ VIỆT NAM
VN, ngày 15/3/99
Kính dâng Đức Thầy,

Không Không

Thương Thầy con lại lệ rơi
Thương Thầy con lại chẳng rời công phu
Thương Thầy con lại gắng tu
Gắng hành, gắng sửa, giải mù nội tâm
Thương Thầy con lại âm thầm
Hòa vui xây dựng cội mầm thiện chơn
Thương Thầy con dứt dỗi hờn
Dứt nỗi loạn động, dứt cơn tủi buồn
Thương Thầy lệ lại trào tuôn
Giải bao trần trược, khơi nguồn tịnh thanh
Thương Thầy con hết chấp tranh
Không còn giành giựt, những danh lợi đời
Thương Thầy con hết chơi vơi
Hết luôn sầu hận, cao vời niềm vui
Thương Thầy hôm sớm rèn trui
Lưu thanh khử trược, đẩy lui ác tà
Thương Thầy độ khắp ta bà
Nên con học dũng, vui hòa khổ đau
Thương Thầy chung thủy trước sau
Nên con phải gắng dồi trao dũng lòng
Thương Thầy tận độ dày công
Nên con gắng giữ KHÔNG KHÔNG vẹn toàn
Thầy thương Thầy dạy bảo con
Thương Thầy con quyết hành tròn Đạo Chơn
Thầy thương chỉ rõ nguồn cơn

Thương Thầy con quyết quy hườn cội xưa

MC

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM
Monaco, ngày 07/04/99

MC,

Thầy vui nhận được bài thơ của con đã viết rất
đầy đủ cho người hành pháp .

Nhớ thương Thầy hành pháp tu
Nguyên lý thâm sâu tự giải mù
Mê muội giựt giành tạo ngu
Tham dâm động loạn khó tu khó hành
Hướng tâm khai mở thanh thanh
Trời cao bể rộng thực hành đạt thông
Nằm trong nguyên lý hóa công
Thực hành khai triển giải vòng ước mơ
Thiên cơ cũng sẽ định giờ
Tâm làm thân chịu chẳng mơ độc trì
Bình tâm tu học tiến hoài
Trong không mà có, có ngày độ tâm
Lý trời siêu diệu thậm thâm
Khai phần trí tuệ khai tâm thuận hòa
Càn khôn ánh sáng vẫn xa
Tâm hòa đạt pháp xuất qua cõi Trời
Thành tâm học hỏi nơi nơi
Quy về một mối do Trời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Tâm làm thân chịu vui vầy cảm giao
Dấn thân mới rõ nhiệm mầu
Trời cao bể rộng trước sau dung hòa
Dù cho Thầy, bạn, cách xa
Chung hành là một, chan hòa yêu thương
Thực hành đóng góp gieo gương
Cùng chung tiến hóa cùng đường tự tu
Chúc con sáng suốt an du
Chung tu cùng tiến an du hoài hoài.

Quý thương,

Lương Vĩ Kiên

THƯ GỞI THẦY TỪ HOA KỲ

Los Angeles, ngày 28/03/99

Con kính Thầy,

Con là L xin kính thăm và chúc sức khỏe Thầy, Tết rồi con có về VN thăm má con bị đau. Má con tên là NTH, sanh năm 1905, hiện tại má con nằm một chỗ vì bị té, không đi được 5 năm nay. Má con vẫn còn sáng suốt lắm. Má gởi lời thăm Ông Tám được mạnh khỏe. Má con thường nhìn hình thầy và nói Thầy giống ông Phật Di Lạc lắm, trong mơ má con nói gặp Thầy. Con xin hỏi giùm cho má, con trình lên Thầy. Má con xin ý Thầy, má con sợ khi gần chết má con lẫn nên má con nói má con chết, muốn thiêu và đem ra biển bỏ tro cốt, hỏi Thầy xem có tốt không? và chết có mời thầy chùa đến hay là mời bạn đạo của con, và bạn đạo đến phải làm sao ? Con xin Thầy thương má con và trả lời gấp giùm. Con cám ơn Thầy nhiều lắm. Con kính chúc Thầy nhiều sức khỏe.

Con kính thương Thầy,
LT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco ngày 7 tháng 4 năm 1999

LT,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 28 tháng 3 năm 1999, được biết con có về VN ăn Tết và đã trở qua Mỹ, cộng với hình ảnh của TVTLTC, hình của các bạn rất vui. Còn về việc má, con quyết định rất tốt, khi hồn rời khỏi xác thì chỉ có thiêu cho nghiệp lực tiêu tan, tro bỏ biển, rất tốt, luồng điển liên hệ với từ trường của cung trăng và rất dễ thăng hoa. Còn thủ tục đưa phần hồn khi lâm chung thì 7 nam 7 nữ đứng hai bên niệm Phật là sẽ đưa phần hồn ra đi nhẹ nhàng. Thầy có giảng về việc này trong một cuốn băng tại Đức, nơi Thiền Đường anh Đoàn Văn Thuận ở Giessen, con nên khuyên má niệm Phật cho nhiều, nằm ở nhà không làm gì hơn là niệm Phật, tức là dọn đường cho phần hồn tiến hóa. Nếu có dịp con hỏi chị Xuân An xin cuốn băng Thầy đã giảng cho anh Đoàn Văn Thuận tại Đức cho má nghe trước giờ phút lâm chung. Nếu bạn đạo đến dự cũng phải niệm Phật trong thanh tịnh, không nên khóc lóc vô ích.

Chúc cho bà thượng lộ bình an là xong. Ban đêm đến giờ Thiền, cầu nguyện cho tên họ của bà được siêu thăng tịnh độ là đủ rồi, không mời thầy tụng niệm tạo nghiệp cho phần hồn bất an.

Chúc con vui hành trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu

THƯ Của ĐỨc THẦY

V/D: Chuẩn cho phần Nguyện của những bạn mới tập thiền Vô Vi trong sáu tháng đầu.

Để giản dị hóa giúp các bạn mới tìm hiểu Vô Vi và muốn tập thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do tôi hướng dẫn, kể từ nay tôi chuẩn cho các bạn mới tập thiền Vô Vi trong 6 tháng đầu, ở phần niệm có thể dùng ý niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên sáu luân xa, còn riêng hai câu nguyện Quan Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ có thể dành cho người tập thiền bắt đầu nguyện sau sáu tháng thực hành.. Những phần khác trong video do tôi thực hiện như Soi Hồn-Xã thiền-Chiếu minh không thay đổi.

Riêng các bạn đã hành thiền Vô Vi từ 6 tháng trở lên không có gì thay đổi.

Việc chuẩn cho giản dị nầy nhằm mục đích giúp các bạn mới bắt đầu tập thiền có cơ hội tham gia tìm hiểu về pháp thiền Vô Vi, một pháp thiền đem lại lợi ích cho sức khỏe và sự trong sáng của tâm hồn.

PLVVKHHBPP là một pháp thiền thích ứng với mọi người, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng hay dân tộc.

Chúc các bạn thực hành tốt và đạt được nhiều kết quả.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng
Vỉ Kiên,

Hawaii ngày 5 tháng 5 năm 2003

Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu

Hello Minh,
Thầy trả lời Minh với những highlight màu đỏ như sau:

Kính Thưa Thầy

Con có vài điều thắc mắc trong phương pháp công phu cần sự minh giải của Thầy trước khi con viết phương cách kiểm soát phương pháp công phu cho ban Tu Học :
1) Về SOI HỒN: - Trước 1990, thì trong pháp SOI HỒN có:

- ý tập trung ba báu linh tinh khí thần, nhìn thẳng từ trung tâm chân mày nhìn ra đằng trước: đúng

- tập trung ý trên đỉnh đầu : không cần

Các sách và DVD Thầy sau 1990 không nhắc đến, vậy con nên bỏ hay không?
Con nên theo DVD của Thầy đã hướng dẫn mà làm, để tránh mọi hiểu lầm khác có thể xảy ra.

2) Thở pháp luân thường chuyển, khi thở ra có nghĩ thở ra bằng đỉnh đầu không?
Không nghĩ thở bằng đỉnh đầu!!. Khi thở ra, tự động xẹp bụng là đúng.

3) Thở pháp luân thường chuyển, khi hít vào có chia hơi làm 3 phần không? 1/3 cho bụng, 1/3 cho ngực, 1/3 cho đầu *(Khi hít vô khoảng 1/3 hơi đầy bụng, vẫn giữ bụng căng, hít tiếp lên ngực 1/3 hơi và hít 1/3 hơi cuối tung lên bộ đầu.)*

Khi hít vào mà nghĩ như vậy là không đúng. Khi hít vào, ý ra lệnh: "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" là đúng.

4) Khi thiền định có thả lỏng, dễ ngủ phần dưới mũi không? *(Dễ ngủ phần từ sống mũi trở xuống.)* Video Thiền không có chỉ như vậy.

Con xin cảm ơn Thầy,
Tu Hiền

BẢN HƯỚNG DẪN KIỂM SOÁT CÔNG PHU THIỀN THEO PHÁP LÝ VÔ-VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

NGUYÊN TẮC :

Khi hướng dẫn kiểm soát công phu thiền, nên hỏi hành giả hành như thế nào và nghĩ gì trong đầu trong lúc hành thiền, để mình dễ kiểm soát hơn. Để tránh trường hợp sửa pháp trong tư tưởng. Ví dụ : Khi là Pháp Luân Chiếu Minh, có người nghĩ rằng khi hít vô, nghĩ rốn rút vô và thở ra nghĩ rốn tung ra…Trường hợp này, nếu người kiểm soát thiền không kêu họ nói ra, thì mình không thể nào nhận thấy là họ đang dẫn ý sai. Trường hợp họ nói thiếu thì mình phải đặt câu hỏi xem họ nói có đúng không. Sau đó mới hướng dẫn họ cách hành thiền cho đúng hơn,

Nếu hành giả có phản ứng lạ trong lúc công phu thì mình phải đặt câu hỏi kỹ hơn về cách hành thiền và quá khứ của họ. Nhứt là hỏi họ có hành pháp thiền gì khác trước khi hành pháp hay song song với pháp Vô Vi.

1. Cách Ngồi

	Cách ngồi	Phương pháp	Nên lưu ý
1.1	**Mỗi đêm thiền vào giờ nào ?**	Buổi thiền chánh phải trong **giờ Tý, từ 23 giờ đến 1 giờ sáng.**	
1.2	**Ngồi trên gì ? Có lót gì dưới chân không ?**	Ngồi trên gối cao hơn một chút giúp giữ xương sống thẳng dễ hơn. Dưới chân có lót mền, thảm hoặc gối mỏng hơn gối ngồi.	**Không nên ngồi thẳng trên mặt đất.**
1.3	**Ngồi quay mặt về hướng nào ?**	Ngồi quay mặt về hướng **Nam.**	
1.4	**Chân xếp theo cách nào ?**	Chân xếp bằng theo kiểu bán già, hay kiết già hay tréo qua nếu không xếp được. Có thể ngồi trên ghế nếu không xếp chân được.	**Nếu ngồi trên ghế thì ngồi thẳng, không dựa lưng vào thành ghế và hai bàn chân cách mặt đất thí dụ để trên một tấm thảm.**
1.5	**Kiểm soát xương sống**	Phải luôn luôn tự kiểm soát xương sống *(lưng)* giữ thẳng trong suốt thời gian ngồi công phu.	**Coi chừng bị khòm lưng hay đầu gục xuống đất khi ngồi thiền lâu. Lưng thẳng không có nghĩa là ưỡn ngực ra phía trước.**
1.6	**Kiểm soát đầu**	Đầu giữ thẳng, Rút cằm vô một chút xíu để đầu và xương sống thẳng một đường.	**Không cúi xuống quá, không ngước lên cao quá.** **Coi chừng đầu gục khi ngồi thiền lâu. Quên tự kiểm soát ngồi lâu dễ bị cúi đầu.**
1.7	**Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng,**	Răng kề răng.	**Không phải cắn răng mạnh.**
1.8	**Nhắm mắt, nhìn thẳng trước mặt**	Mắt nhắm lại, trong ý nhìn thẳng từ giữa hai chơn mày tới phía trước, chớ không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé.	**Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.**
1.9	**Ý tập trung trên đỉnh đầu**	Đỉnh đầu là giao điểm của đường từ sóng mũi qua gáy với đường nối hai vành tai	

2. Niệm

	Niệm	Phương pháp	Nên lưu ý
2.1	**Chắp tay**	2 tay chắp vào nhau đề trước ngực, chỉa lên Trời. Định tâm cho phẳng lặng.	**Không chỉa phía trước.**
2.2	**Ý niệm trên đỉnh đầu**	*(Nhiều BĐ niệm không đúng vì có thay đổi trong quá khứ).* Thầm niệm nhưng trong lúc kiểm soát phải nói lớn tiếng để mình kiểm soát. **"Nam Mô A Di Đà Phật" (3 lần)** **"Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quán Thế Âm Bồ Tát** **Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh cho đệ tử :** **xxxxx (Tên Họ) tu hành đắc đạo"** **(2 lần)** **" Con nguyện Quy y Phật, Quy y Pháp, Quy y Tăng** **Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình »** **Nhắc lại : Về nhà phải thầm niệm.**	**Các bạn đạo trong 6 tháng đầu chỉ cần niệm 6 chữ "Nam Mô A Di Đà Phật" trên 6 Luân Xa.** **Sau khi niệm xong có thể làm pháp Soi Hồn. Hai câu niệm Quán Thế Âm và Long Hoa Giáo Chủ bắt đầu nguyện sau 6 tháng thực hành.** **Các bạn thiền trong sáu tháng đầu, cần hiểu rõ ý nghĩa của Lục Tự Di Đà, tập niệm thầm trên sáu luân xa.** **Trong sáu tháng, chỉ niệm Lục Tự Di Đà trên sáu luân xa như sự hướng dẫn chỉ thiền của Đức Thầy trong DVD/video Thiền Thực Hành.** **Nhớ niệm « ... Quán Thế Âm .... » chớ không phải « ... Quan Thế Âm... ».**
2.3	**Xá**	Xá 3 cái, lưng, đầu vẫn giữ thẳng.	**Không cúi đầu.**

3. Soi Hồn

	Soi Hồn	Phương pháp	Nên lưu ý
3.1	**Kiểm soát cách để tay**	Giơ 2 tay ngang vai. Dùng 2 ngón tay cái bịt kín 2 lỗ tai trước. Dùng đầu 2 ngón tay giữa chận nhẹ lên vành khớp xương khóe mắt cho 2 mí mắt nhắm kín lại. Dùng 2 ngón tay trỏ chận nhẹ trên mí tóc chỗ màng tang. Ngón áp út và ngón út co lại vào lòng bàn tay.	**Cùi chỏ không ra phía trước hoặc phía sau.** **Bịt kín nhưng không quá mạnh.** **Không đè mạnh *(luôn luôn tự kiểm).*** **Không đè trên con mắt.** **Không đè mạnh *(luôn luôn tự kiểm).***
3.2	**Ý tưởng**	Nói trong ý "**tập trung ba báu linh tinh khí thần"** từ điểm trung tâm giữa hai chân mày nhìn thẳng tới trước, hơi thở bình thường. Cùng lúc lắng nghe điển chạy trên đỉnh đầu.	**Không nhìn và để ý bên trái hoặc bên phải.** **Không phải châu 2 con mắt vào trung tâm chân mày như lé.** **Không nên quên nhìn từ trung tâm giữa 2 chân mày thẳng tới trước trong suốt thời gian soi hồn, vì lúc đầu nhớ nhưng làm lâu hay quên.**
3.3	**Thời gian**	Từ 5 đến 15 phút.	**Không nên làm quá 15 phút dù cho cảm thấy nhẹ *(có BĐ làm gần cả giờ vì thấy điển rút, hậu quả không tốt).***
3.4	**Hơi thở**	Thở bình thường, lưng vẫn thẳng.	
3.5	**Hết Soi Hồn**	Để 2 tay nhè nhẹ xuống, để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	

4. Pháp Luân Thường Chuyển

	Pháp Luân Thường Chuyển	Phương pháp	Nên lưu ý
	Cách ngồi	Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng, ý nhìn từ giữa hai chân mày thẳng tới trước để 2 bàn tay trên đùi, 2 tay cặp theo hông.	
4.1	**Trước khi bắt đầu**	Hóp bụng vào cho sạch hơi	
4.2	**Ra lệnh**	Dùng ý thầm ra lệnh : « **Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu** » mỗi khi hít hơi vào.	
4.3	**Hít hơi vô**	Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra từ từ hít vô, ngay trong lúc bắt đầu hít vào ý liền ra lệnh : "đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu" - vừa hít vào nhẹ nhàng. Khi bụng xẹp hết, liền hít hơi vào và phình bụng ra.	**Tuyệt đối không được nén hơi, dẫn hơi.** **Làm theo khả năng của mình chứ không theo sức người khác.** **Khi đầy rún thì bụng phình ra, chỉ lúc bắt đầu thở ra bụng mới từ từ xẹp xuống.**
4.4	**Thở ra**	Khi không còn hít vào được nữa, liền từ từ thở hơi ra, xẹp bụng xuống để ép sạch hơi đáy cặn. Khi thở ra hết cạn hơi, phải bắt đầu hít vô lại. Hơi thở cần tròn đầy, không dứt đoạn.	**Thở ra phải thở xẹp hết.** **Coi chừng nín thở mà không hay.** **Coi chừng nhiều người cố gắng ép sát, và hơi bị đứt đoạn mà không biết.**
4.5	**Bao nhiêu hơi thở ?**	Từ 6 đến 12 hơi là đủ.	

5. Thiền Định

	Thiền Định	Phương pháp	Nên lưu ý
5.1	**Cách ngồi**	Vẫn nhắm mắt, lưng vẫn giữ thẳng. Tâm phẳng lặng. Hơi thở bình thường.	
5.2	**Ý tưởng**	Tập trung trí ý trên đỉnh đầu, ý thầm niệm « **Xuất Hồn lên đảnh lễ Phật** ». Chỉ chú tâm lên xoáy óc một chút thôi rồi sau đó nhìn thẳng từ trung tâm hai chân mày lâu chừng nào tốt chừng tốt chừng ấy. Ý chí thả lỏng, tâm phẳng lặng và ý dỗ ngủ.	
5.3	**Thời gian**	Ngồi càng lâu càng tốt	
5.4		Khi tâm ý động loạn có thể niệm Phật cho lắng dịu.	**Nếu không động loạn, không nên niệm vì khó nhập định.** **Ngồi yên không cục cựa.** **Ngứa không được gãi.**

6. Xả Thiền

	Xả Thiền	Phương pháp	Nên lưu ý
6.1	**Hồi điển**	Lấy 2 bàn tay vuốt mặt tiếp tục vuốt lên đầu rồi xuống tai. Dùng ngón tay cái và ngón tay giữa kéo chằn nhẹ 2 trái tai. Vuốt thêm 2 lần như vậy. Tổng cộng 3 lần, Làm như vậy để hồi điển về bản thể.	
6.2	**Xả thiền**	**Tiếp tục như video**	

7. Pháp Luân Chiếu Minh

	Pháp Luân Chiếu Minh	Phương pháp	Nên lưu ý
7.1	**Nằm trên giường**	Hai tay giang ra, không đụng vào mình. Hai chân giang ra một chút. Co lưỡi, răng kề răng, ngậm miệng, nhắm mắt. Trong ý nhìn thẳng giữa hai chơn mày tới phía trước, rồi tập trung chú ý tới cái rún Thả lỏng, quên tay quên chân.	**Trong khi tập pháp này lúc nào cũng chú ý đến cái rún. Hơi thở phải từ từ, nếu quá nhanh sẽ kém hiệu quả, nếu quá chậm thì dễ ngủ quên. Hơi thở phải nhịp nhàng, linh động**
7.2	**Khởi đầu thở**	Xẹp sát bụng xuống, thở ra hết.	
7.3	**Hít vô, thở ra**	Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Tiếp tục hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 2. Làm cho tới 12.	**Không hít lên ngực.** Không dồn hơi phần bụng dưới rốn.
7.4		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 11	**Không dùng ngón tay đếm khi thở. Không lần chuỗi để đếm.**
7.5		Hít vô phình bụng, thở ra xẹp bụng, đếm bằng ý 1. Thở cho tới 10	
7.6		Cứ như vậy xuống tới 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1	

Vấn Đạo

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI (1996), THAILAND

#TBVV222 (LED101)

(1) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, cách đây không lâu con có dịp ở T/V Gien và trong lúc Đức Thầy nói chuyện về Đức Ông Tư thì con có cảm tưởng như là con nhìn thấy Đức Ông Tư qua Đức Thầy. Kính thưa Đức Thầy có phải như vậy không và nếu như vậy thì con đã không có chào hỏi Đức Ông Tư cho đúng đắn?*

Đáp: Vì chúng ta đi chung một đường hướng của Ông Tư đã truyền. Như các bạn đang đi với tôi chỉ có một đường thôi. Sự tương ngộ không có khó khăn. Dù không thấy cũng có cảm thức một chuyện lạ trong nội tâm của chính mình. Thì sự giao cảm đó, thần giao cách cảm liên tục. Càng tu càng thanh tịnh càng thông suốt càng dễ gần nhau hơn. Thì những cái đó chúng ta trong tâm phải thành tâm đảnh lễ Ngài. Lúc nào Ngài cũng lo cho chúng ta. Vì đó là nguồn gốc dẫn giải mọi người tiến hoá.

(2) - Vấn: *Kính thưa Cha, trong lúc con ngồi thiền thì con thấy chính giữa chơn mày có một luồng ánh sáng rất là lớn và ở giữa vòng ánh sáng đó thì con thấy có một vị Bồ Tát đang trong tư thế ngồi thiền. Kính thưa Cha như vậy có đúng hay không và xin Cha giải đáp cho con?*

Đáp: Đó là nhiều khi chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật nhiều, khai triển tới thanh nhẹ, luồng điển của Đấng Di Đà ban chiếu cho chúng ta thấy rõ một vị Bồ Tát là ai- chính phần hồn đã tự nguyện hội nhập để lo tu mà thôi.

(3) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, con là Lê Quang Thắng, một trong những bạn đạo mới ở Bruxelles ở Bỉ Quốc. Trước con xin kính chúc sức khoẻ Đức Thầy. Sau con chúc Đại Hội Âu Á thành công mỹ mãn và chúc các bạn năm châu dự ĐH tiếp nhận nhiều thanh khí điển của Bề Trên. Thưa Thầy, con biết pháp môn Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp từ năm 1985, nhưng vì tánh con mê chấp, không chịu hành pháp đứng đắn cho đều nên con biết con là tội hồn xuống đây để lãnh sự tiến hoá của con người-tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục- cuối cùng cũng trở về cát bụi. Nay con nhận thức thế nào là có và không. Nghe băng giảng của*

Thầy và anh chị Thiệu nhắc nhở con đã thực hành pháp môn như đã chỉ dẫn. Con có điều thắc mắc xin Thầy chỉ dẫn.

a - Tại sao con thở Pháp Luân Chiếu Minh khó quá như vậy như là thường hay ngủ quên và đếm thường hay bị lộn?

Đáp: Đó là do mọi người bước vào tu Vô Vi là bắt đầu thực hành để chiến thắng con ma lười biếng nó ẩn tàng trong thần kinh của chính chúng ta. Khi mà chúng ta thiền phải lập lại trật tự, giờ giấc đâu đó đứng đắn. Thét rồi tạo thành một cái tập quán tốt thì chúng ta mới làm chiếu minh tốt được. Còn nói tôi có giờ tôi tới tôi làm chiếu minh một chập cho tôi khoẻ này kia kia nọ, không phải! Trong cái trật tự nó tạo thành một cái tập quán tốt. Bạn phải trở về thực hành trật tự đứng đắn giờ giấc- giờ nào làm chiếu minh, giờ nào ăn uống, không phải là ăn rồi làm, phải cách bao nhiêu tiếng đồng hồ, phải làm đứng đắn như vậy mới dẫn tiến được. Thì trong cơ thể của chúng ta là vạn linh kết hợp, dân chúng của chúng ta ở trong đó đông lắm, hễ làm không có trật tự thì nó loạn, vô mới hít cái nó ngủ, hít cái nó nghĩ bậy. Thì chúng ta làm mỗi ngày một chút làm có trật tự thì nó sanh ra một cái tập quán tốt, đúng giờ làm và sẽ tiến triển tốt ở tương lai.

b - Con xin Thầy cho con thượng kiếng Vô Vi tại nhà để soi căn nguyên bổn tánh, thấy tánh hư tật xấu. Xin Thầy chỉ dẫn thêm những điều phải làm?

Đáp: Kiếng Vô Vi thì đã đăng báo Vô Vi nhiều lâu lắm rồi, thì bạn đạo có thể họp lại làm kiếng Vô Vi và thành tâm hướng thượng đem lại cái ánh sáng cho nội tâm. Lấy kiếng Vô Vi để tránh những sự động loạn và mê tín dị đoan. Chúng ta tu với ánh sáng thực chất của Bề Trên ban chiếu chớ không phải tu về sự mờ ảo, chúng ta không với tới được. Thực hành để đạt, không phải lý thuyết bề ngoài để an ủi tạm thời rồi cũng bị thất bại.

c - Con có 4 đứa con trai, năm vừa qua đi hè với bạn nó sử dụng cầu cơ và nói là có Phật chỉ đường cho chúng nó tu. Sau đó hằng đêm con thấy chúng nó ngồi xếp bằng và để tượng Phật trước mặt rồi cùng nhau niệm Phật. Khi chúng sử dụng cầu cơ có gì hại không? Và ai đã chỉ cho chúng nó tập niệm Phật?

Đáp: Cầu cơ là rước điển thiêng liêng nhập xác, nay một chút, mai một chút rồi nó nhập toàn thân, rồi tới lúc nói bậy mới biết là con ma nhập xác. Còn chúng ta tu về Vô Vi, khai triển từ bên trong ra bên ngoài, từ tối đi tới sáng và sử dụng khả năng và thực chất của chúng ta phát triển tới thanh tịnh- khác hơn những cái môn đó. Những cái môn đó kêu phù hộ, giúp đỡ, thiêng liêng nó tới nó ra thơ ra thi rồi mình tưởng nó hay. Không phải hay. Nó cũng tu chưa tiến, biết có một góc nào đó, rồi ra bày vẽ đủ chuyện thét rồi cuối cùng là hại lấy bản thân, bị nhập xác hồi nào không hay. Cái khả năng của mình không phát triển được nếu cứ hướng ngoại thì khả năng không có phát triển được. Tới giờ cứ nhờ Bề Trên chỉ vẽ, không phải vậy. Nhờ sự sáng

suốt của chúng ta chỉ vẽ mới là đúng. Nên đi hay nên ngồi, nên đứng hay nên nằm, đó là sự sáng suốt mình có thể làm việc được. Mà khối thần kinh càng ngày càng nhẹ thì càng minh chánh và càng xây dựng tốt trực giác cho chính mình.

(4) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, Đại Hội Vô Vi Thế Giới có được tổ chức tại VN hay không? Nếu có thì bao giờ? Và có phải đợi sau năm 2000 hay không?*
Đáp: Nếu VN mọi người đều thành tâm tu học, phát triển luồng điển thì đó là ngày ĐH của VN sẽ có. Chính bạn đạo sẽ làm và Bề Trên sẽ hướng dẫn. Thành tâm tu là vạn sự chúng ta sẽ có. Phải biết rõ phần hồn chúng ta là vô sanh bất diệt, dốc lòng tu tiến tới ánh sáng vô cùng là cuối cùng phải hội tụ chớ không ai có thể cản ngăn được. Do nhiều người chịu tu trì mới đóng góp được. Như chúng ta ngày hôm nay, nhiều người chúng ta đêm đêm tham thiền chúng ta mới có duyên lành hội tụ thành Tết Vô Vi. Tết Vô Vi người ta phải đốt pháo chớ. Cái này chúng ta Tết Vô Vi trong thanh tịnh ngược lại thế gian. Thì các bạn mà trong thanh tịnh thì tương lai các bạn sẽ có một ngày hội tốt đẹp ngay ở xứ VN, người VN làm mới là đúng, xây dựng xứ sở rõ ràng ảnh hưởng cả thế giới. Toàn dân biết tu, nước chúng ta sẽ là một nước hạnh phúc cho vạn linh ở tương lai.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV224 (LED103)

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 101)

(5) - Vấn: *Kính thưa ĐT, có bạn đạo ở Mỹ Tho có một câu hỏi xin hỏi Thầy. Bác Sáu Lung chỉ bảo rằng tối trước khi đi ngủ thở 120 cái liên tục như thở chiếu minh để giải dục. Không biết có đổi pháp không, và có hiệu quả không?*
Đáp: Nếu mà làm nhiều, cái gì mà làm nhiều thì nó sẽ hư và trong phương pháp tu từ Ông Tư đến tôi đã thực hiện chớ chúng tôi không phải nói lý thuyết và không làm. Thì kết quả nó rất rõ ràng. Ngày hôm nay tôi khoẻ mạnh mà những người gia tăng hít tùm lum, làm đủ chuyện, rốt cuộc hậu quả họ đi đến đâu. Chúng ta nhìn thẳng bản thân họ đi đến đâu thì chúng ta mới áp dụng những cái gì họ đề nghị. Chớ còn những cái gì chúng tôi đã đề nghị có giấy trắng mực đen rõ ràng, có hình ảnh của tôi đã thực hành vì tôi sợ đời hay lường gạt và tôi đã làm để cho các bạn am tường tự thức tự hành chớ tôi không có giấu giếm vì chúng ta là bất vụ lợi, không có mưu lợi, không có lường gạt ai, phải nói sự thật. Cho nên các bạn kế tiếp có gì nói nấy, không nên gia tăng và sửa đổi. Sửa đổi sai một ly đi một dặm. Cõi âm đang chực chờ và hướng

dẫn sai cho mọi người để biến đổi quý vị trở nên một âm binh chiến đấu với Thượng Đế, đó là điều sai lầm nhất.

(6) - Vấn: *Kính thưa ĐT, con có nghe bđ nói là Thầy nói nếu về VN thì sẽ mất mấy năm công lực, điều đó có đúng không? Chúng con nếu có về thì sẽ bị trược không và có hại cho đường tu không?*

Đáp: Tuổi trẻ về VN ai cũng thích vui, trong cái đường hướng vui ở VN là tình, tiền, dục. Cho nên nhiều người đã về VN lâm trận và trở về đầu óc thay đổi, không tu, vợ con cũng ly tán, tại sao? Chúng ta thấy cái đường hướng nó đi xuống thay vì đi lên. Nó cực trược rồi nó mới tiến về thanh được thì cái đường lối đang đi xuống mà chúng ta chịu tu một thời gian để VN tương lai cũng hướng về thanh mà nó cực trược thì nó phải trở về thanh. Cho nên trong thời gian cực trược chúng ta đi vô sợ lâm trận tuổi trẻ về VN nhiều chú đã bị rồi, có bằng chứng chứ tôi không có nói láo đâu.

(7) - Vấn: *Kính xin ĐT cắt nghĩa dùm cho con. Con là Nguyễn Thị Lợi, từ Houston đi dự ĐH khi vào phòng tắm ở khách sạn Thailand tự nhiên điển rút từ trên bộ đầu xuống đến lưng, phía trước ngực bị tức, không biết tại sao có bị bùa phép gì không?*

Đáp: Đi tắm hơi hay đi tắm gì? *(đáp: đi tắm trong phòng tắm khách sạn Thailand)*. Mấy chú thanh niên qua đây đừng có đi tắm hơi nhe. Đi tắm hơi là hơi đàn bà sẽ làm khó các bạn đó. Còn chúng ta bị điển rút tức ngực thì ta vô ta làm chiếu minh một chập cho nó hoá giải cái điển trong ngực, đâu có bị tức ngực được. Cũng cái vấn đề ăn uống, ăn đồ chiên nó cũng bị như vậy. Không có gì đâu, cứ thực hành đứng đắn thì nó trở lại hết.

(8) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trong trạng thái thiền định, đang lúc nửa mê nửa tỉnh, đầu con cúi gục về phía trước. Thưa Thầy vậy con có nên thả lỏng hay kéo đầu lên thẳng đứng. Con kính xin cám ơn Thầy.*

Đáp: Lúc nào chúng ta cũng phải thiền ngay thẳng đứng đắn. Xương sống là vũ trụ, nếu không thẳng là cái óc nó loạn. Ngồi phải thẳng. Thà là ngồi ít hơn là ngồi nhiều gục xuống, tạo loạn thần kinh, chạy bậy luồng điển, chạy bậy không tốt, rồi sanh ra chiêm bao mộng mị, nói bậy nói bạ. Chúng ta phải ngồi thẳng lưng, lúc nào cũng thẳng lưng thẳng đầu, luồng điển đi rõ rệt, đi lên. Nếu mà gục xuống nó có xuất ra nó cũng chuyển theo ngũ hành ở trong căn nhà đó rồi nó biến thể nói bậy nói bạ, không đúng. Thẳng luôn luôn.

(9) - Vấn: *Con Đỗ Thị Khai xin chuyển lời của Ông Nguyễn Văn Đăng tại cư xá Phú Lâm B. Con vốn tuổi già, lưng bị còng quá nhiều. Khi con ngồi thiền, phải dựa lưng vào thành giường và có chiếc gối kê ở sau lưng. Thưa Thầy vậy có được không? Nếu không con phải làm sao? Mắt con mù, lưng con còng, sợ không thiền được tốt, kính xin ĐT chỉ dạy cho.*

Đáp: Già rồi mới biết tu đã mất linh khí nhiều quá rồi. Tuổi trẻ hướng về tình dục đã mất linh khí nhiều. Bây giờ tu, lo niệm Phật để cứu rỗi một phần thôi, chớ còn không có thể toàn diện tiến hoá được vì cơ thể lưng mà khòm là cơ thể không khoẻ, chỉ dùng ý niệm niệm Phật, lần lần nó giải được cái nghiệp. Mà khi nó giải được cái nghiệp rồi, chúng ta ý thức sự ngay thẳng là quan trọng, sự chất phác là quan trọng thì lúc đó thiền nó nghiêm chỉnh hơn. Không nên ngồi dựa rồi nghĩ tới Phật vô ích. Chúng ta ngồi dựa ngồi yên nhắm mắt niệm Phật tâm ngay thẳng, vì mấy chục năm đã gian dối tự gạt mình mới sanh ra yếu ớt. Còn người mà ở thế gian trực giác ngay thẳng tới già vẫn khoẻ mạnh, không có gì khó khăn. Cho nên người đời đã tự lường gạt quá nhiều, cho nên càng lớn tuổi thì càng ô trược, bên trong càng dơ dáy, nội bộ ruột thôi chúng ta đã phá hủy rất nhiều và không chịu thanh lọc thì làm sao cái bộ óc nó tốt được. Trật tự do sự thanh khí của trời đất an bài chớ không phải do lý luận an bài được, do sự cầu xin an bài được. Cho nên chúng ta thực hành từ trược tới thanh, từ động tới thanh tịnh là chúng ta sẽ lập lại quân bình của chính mình.

(10)- Vấn: *Làm sao đời đạo cho thật vẹn toàn?*
Đáp: Đời đạo song tu, tinh khí là quan trọng trong cơ thể. Tinh hoá khí, khí hoá thần, thần hoàn hư. Mà chúng ta không soi hồn, không trụ đảnh, không có trụ lên trung tim bộ đầu mà chúng ta cứ hướng dục hoang phí, cơ thể yếu ớt, làm sao nó trụ được cái tinh khí. Cái tinh khí chúng ta trụ, hoà hợp với tinh ba của vũ trụ mới kêu bằng đời đạo song tu, thể xác khoẻ mạnh, đạo sáng suốt. Đạo là không, quân bình mới kêu bằng sáng suốt.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV225 (LED104)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 103)

(11) - Vấn: *Còn mấy ĐH nữa là hết tổ chức ĐH?*
Đáp: Không nên học tiên tri. Mỗi người chịu tu là có ĐH vì chúng ta tu đạt sanh thanh tịnh muốn cho mọi người đạt thanh tịnh, muốn cùng hội với nhau để thấy nguyên lý của trời đất và thấy sự ban chiếu của Bề Trên và chúng ta mới thấy rõ đường đi về Thiên Quốc của chính mình cho nên ĐH không có ngừng đâu. ĐH là do người tu lập thành chớ không phải do người không tu. Người không tu lập ĐH thử coi, chỉ có cãi lộn không, không có làm được cái gì. Mà chúng ta im lặng nghe mở trí và khai sáng tâm thức của chúng ta và thấy rõ khả năng của chính mình ở mặt đất. Dũng mãnh lo sửa, lo tu, lo tiến, lấy nguyên khí của trời đất làm vốn về trời.

(12) - Vấn: *Kính thưa Thầy, kỳ ĐH này bđ VN không được tương hội Thầy và bđ thế giới về mặt hữu vi, có phải Thầy có ý nhắc nhở chúng con tu hành chưa đủ lực lượng hay là người tu Vô Vi lúc nào cũng nhịn nhục trước uy quyền thế gian?*

Đáp: Những người bị làm khó, những người đó là sẽ dũng mãnh hơn chúng ta. Chúng ta khổ chúng ta mới chịu tu mà trong lúc các bạn thiền rất khổ è ạch đủ chuyện mà cương quyết thiền cho nó thông suốt là các bạn trí sáng tâm minh, cũng nhờ cái khổ mà có, nhờ sự gây gổ chia cách của gia đình mà chịu tu rồi lần lần nó tái hợp lại, tái hội lại tình thương và đạo đức trong gia cang. Cho nên đừng có chê sự kích động. Sự kích động chúng ta lấy oán làm ân thực hành để đi đến. Cho nên bđ VN không có cơ hội dự ĐH là cũng vì sự trở ngại ở bên ngoài chớ bên trong họ không có bị mất mát. Họ càng dũng mãnh tu hơn, họ càng ý thức được những âm thinh của ĐH chúng ta đã bàn bạc lẫn nhau, tương lai họ sẽ nhận được, rồi họ sẽ thấy càng dũng mãnh hơn chúng ta ngày hôm nay.

(13) - Vấn: *Kính thưa Thầy, lúc chú Sáu Lung còn sống có nói ĐH ở Thailand chú sẽ đi, chú qua đời trước ĐH, như vậy phần hồn chú có đến dự không? Ông Nguyễn Phượng Yêm có nói rằng không đi được, như vậy ông Nguyễn Phượng Yêm biết trước là sẽ chết phải không?*

Đáp: Vì mỗi người có cái phần tu học, dốc lòng tu thì ĐH nào cũng có phần diện kiến tôi và tôi cũng xây dựng tiếp xúc được hết. Dưới người ta cũng ân xá cho được về thăm bđ và để xây dựng tình thương và ăn năn sám hối trở về làm việc tốt hơn ở nơi bị hành hạ. Cho nên ĐH không phải là làm 1 việc. Chúng ta làm việc nhiều lắm, kẻ quá khứ cũng được dự mà người hiện tiền cũng được dự, chúng ta mới làm. Nó có giá trị vô cùng trong ĐH. Mỗi người đều có gia đình, có anh em, bà con bị lìa đời mong đến đạo mà ngày nay chúng ta có đại hội thì chúng ta ban chiếu cho những phần linh thiêng đó được tái hội tốt đẹp và vui với chúng ta, không sao hết. Cho nên các bạn đi đại hội rồi về tâm thức thỏa mãn, không khổ đâu, vui, chúng tôi đi cửu huyền thất tổ cũng được thăng hoa vì trong giây phút đại hội tinh thần thanh tịnh hướng thượng tới người đã khuất. Đó là chứng minh sự tận độ cho những người liên hệ gia cang cuả chính chúng ta

(14) - Vấn: *Đi dự ĐH mà gặp bao điều trắc trở trục trặc, đó có phải Bề Trên muốn thử tâm thành của hành giả Vô Vi, hay vì hành giả còn đầy trược nên trược hút trược.*

Đáp: Nuôi trược thì bắt buộc phải hút trược. Nhưng mà trược là độ hành tiến hoá của tâm linh. Chúng ta gặp trở ngại chừng nào, Vô Vi gặp trở ngại chững nào sẽ vượt qua chừng nấy. Vượt qua rồi chúng ta mới thật sự dũng mãnh trong kinh nghiệm thực hành, chớ không dùng lý thuyết và cầu xin nữa, dứt khoát để tiến tới.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV226 (LED105)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 104)

(15) - Vấn: *Thưa Thầy, con nhận thấy làm khổ vợ con nhiều mà con vẫn bao lần sửa đổi nhưng con vẫn tái phạm, vậy con muốn xuống tóc con để ngăn ngừa lỗi lầm, xin Thầy cho minh giải, cám ơn Thầy.*

Đáp: Muốn xuống tóc là tự động, phải hiểu được tóc là cái gì. Tóc là trược, bã của máu, trược điển của máu tạo duyên ở thế gian mà thôi. Người cô gái để tóc dài có người thích ghẹo, mà anh trọc đầu đi ngang họ nhìn họ cũng nể một phần nào. Cho nên mình trọc đầu, và biết sửa cái đầu sạch, tâm phải sạch. Mỗi ngày trước kiếng Vô Vi nhìn mặt chúng ta mới ăn năn sám hối đêm hôm qua có làm gì sai không, đối với vợ con, với gia đình là Thượng Đế ấn định mà từ gia đình chúng ta lại có cơ hội học hỏi, nhịn nhục, chúng ta tu Vô Vi là nhịn nhục mới có cơ hội về Trời, thiếu nhịn nhục là chỉ ở lại thế gian tranh chấp rồi sai một ly đi một dặm xuống âm phủ, rồi từ âm phủ học biết bao nhiêu khổ, một triệu lần khổ hơn thế gian mới được ra khu bình dân rồi mới luân hồi trở lại làm người hay làm thú tùy theo cái luật nhân quả đã ấn định.

(16) - Vấn: *Con xin đảnh lễ ĐT, và con xin hỏi ĐT rằng con đang uống đậu đen để thanh lọc nhưng đã cả tuần rồi mà không có kết quả, vậy kính xin Thầy chỉ giúp cho con phải làm sao, con xin cám ơn ĐT. Nam MÔ A Di Đà Phật.*

Đáp: Kết quả về phương diện gì *(mất ngủ)*. Mất ngủ thì không phải đậu đen trị được đâu. Đậu đen trị về nhức mỏi thôi. Cái này là của một vị tám mươi mấy tuổi, đã bị nhức mỏi, uống thuốc tây không được, Ngài uống cái đó hết rồi Ngài mới truyền bá cho chúng ta. Chúng ta cứ thực thi về cái nhức mỏi mà nhức mỏi làm được thì chúng ta làm còn làm không được thì chúng ta ngưng. Cái này không có bắt buộc, không có tốn hao gì hết. Mà khi mà chúng ta bị nhức làm cho hết nhức cũng phải ngưng. Cái gì quá thì nó hư. Vừa đúng thì thôi là tốt.

(17) - Vấn: *Kính thưa ĐT, xin ĐT giảng thêm về như lai bản tánh. Con có ý nghĩ rằng như lai bản tánh là tánh trời sanh mỗi con người khi sanh ra đời mang theo như người ta thường nói Cha Mẹ sanh con Trời sanh tánh, nhưng nghe Thầy giảng lúc ban huấn từ khai mạc thì như lai bản tánh còn cao siêu hơn con nghĩ.*

Đáp: Như lai bản tánh là một ánh sáng mà thôi. Cho nên khi mà các bạn sanh đẻ một đứa con ra người mẹ chịu đầy đau khổ mới lọt lòng mẹ được mà khi lọt lòng mẹ rồi tắm rửa tươi sáng hưởng dưỡng khí của Trời Đất tự nó lớn lên. Nó lớn đó là cái duyên điển của Trời Đất chúng ta quý thương nó, khổ nhưng mà vui, mẹ đối diện với một đứa con thơ ngây như vậy, lo lắng

cho con, thương yêu con, âu yếm đứa con trong giây phút khổ cực. Cho nên tình mẹ con không có ai có thể dứt được. Đó là thiên tính, chứng minh là con người có thiên tính rõ ràng. Nói tới thiên tính ai cũng cảm thức được sự cảm động của Trời Đất mà tu. Cho nên chúng ta hiểu được ánh sáng chúng ta mới tiến tới vô sanh được, như lai được. Như lai của các bạn là ánh sáng. Cho nên các bạn để tự nhiên nhịn nhục thăng hoa tu nó cũng tiến. Như lai là quan trọng. Luồng điển của Thượng Đế ân ban xuống thế gian để phục vụ quần sanh và tiến hoá. Ngày hôm nay Vô Vi là phục vụ quần sanh để tiến hoá chớ không phải kích động phá người ta mà mình được cái gì. Bạn thử gia đình một chút thôi, gây gỗ một chút thôi, cả đêm các bạn không ngủ được, mà bạn còn mưu mô hại một số người là triền miên đau khổ, bệnh đủ thứ bệnh sẽ xảy đến. Cho nên người tu Vô Vi nó có đường hướng sửa mình, đầu óc sáng suốt, phục vụ xác thân ảnh hưởng người trần gian, đó là nhiệm vụ của người Vô Vi, tu mới có cơ hội ảnh hưởng. Trước kia có nhiều người bạn tự tu thôi, ngày nay ảnh hưởng được cha mẹ anh em tu, đó là do cái hạnh đức của mình tiến hoá tới thanh tịnh và sáng suốt trong nhịn nhục mới tận độ quần sanh ở chung quanh chúng ta.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV227 (LED106)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 105)

(18) - Vấn: *Trước tiên con có lời thăm sức khoẻ đến ĐT, sau đó con có câu hỏi: Con có bị phần âm theo con tu hành không được tiến bộ, rất nhiều chuyện khó khăn xảy ra, vậy con kính xin ĐT chỉ giúp con giải quyết vấn đề nêu trên. Thành thật cảm ơn ĐT. Nam Mô A Di Đà Phật.*
Đáp: Khi con biết được phần âm, con dại dột gì nuôi phần âm nữa. Con đã biết được phần âm thì con phải đem ánh sáng giải toả phần âm. Con thấy căn nhà con tối con bắc đèn cho nó sáng thì bóng tối nó phải đi, còn cái này là phương pháp Vô Vi là khôi phục hai luồng điển âm dương thì tâm thức con sẽ sáng, tà khí nó phải dang đi, đường lối rất rõ ràng, phải ý thức và chịu thực hành chứ đừng vì lẽ này lẽ nọ rồi thực hành một chút, buông bỏ, rồi chê pháp là mình mất cơ hội.

(19) - Vấn: *Kính thưa Thầy con đến nhà một cô bạn ở VN, cô bạn ấy nói chuyện thờ phượng những người khuất đi trong khi đó con ngồi niệm Phật, tại sao giữa lưỡi con bị tê, con cảm giác như ai châm vào lưỡi con vậy. Con cố niệm Phật một phút sau thì không còn nữa.*
Đáp: Khi mà thờ Phật thì một cái lư hương là một con ma, mà mười cái lư hương là mười con ma. Ở trong gia đình nó chễm chệ mà mình vô mình niệm Phật coi như mình đuổi nó ra, nó

không thích đâu, nó không thích người co lưỡi răng kề răng như chỗ ông lên bà xuống mà co lưỡi răng kề răng nó nói đừng có co lưỡi, không chịu đâu, vô không được. Khi mình co lưỡi răng kề răng là khối thần kinh của mình nó mạnh lên, phát sáng ra nó không vô được. Cho nên nó ghét những người co lưỡi răng kề răng. Còn mục đích của mình co lưỡi răng kề răng để mở cái thần kinh phát triển đi lên trên tự nhiên thoát thay vì nhờ đỡ. Bên kia nó hết áp phe thì nó giận. Vô nhà nào mà có thờ mà niệm Phật là nặng ngực hay là nặng sau ót, vô chỗ có ma quỷ nó nặng ngực hay nặng sau ót thì chúng ta bỏ đi chỗ khác hay hơn là ngồi đó tranh đấu với nó mệt thêm, không có lợi lộc.

(20) - Vấn: *Thưa Thầy, trước khi con đến dự ĐH vợ chồng con đã trải qua nhiều thử thách mà gần như đã tan vỡ, vậy đó là thử thách do nghiệp lực của chúng con phải không? Xin Thầy giúp con.*

Đáp: Thử thách do nghiệp lực, đúng như vậy bởi vì nghiệp lực trước kia lại cần phải âu yếm, bây giờ mọi người lập lại trật tự của chính mình thì nó có sự sai biệt và phản kích với nhau. Cái đó là đương nhiên phải có, mà nhờ cái đó chúng ta mới đặt được nền tảng nhịn nhục và xây dựng hạnh đức phục vụ cho nhau thì vợ chồng sẽ thương nhau, phải biết mình tu để xây dựng hạnh đức phục vụ cho nhau thì mọi sự nó yên.

(21) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi tâm linh báo trước một điều quan trọng cho gia đình người tu Vô Vi phải làm sao để tránh nạn, con cho ví dụ như con được báo trước cha con sắp lâm nạn nhưng con không tin, cho rằng đầu óc con lẩn quẩn nên con không có biện pháp đề phòng, kết quả là ba con bị té và đứt gân máu mà mất. Điều này làm con ân hận hoài.*

Đáp: Đó là cái vía con nhẹ được báo trước. Cái chuyện nó báo biết vậy chớ mình không có xác nhận được là đúng, nhưng mà cái vía nhẹ thường thường nó báo như vậy đó. Mà mình tin mới làm được, không tin làm không được. Những người mà thanh nhẹ báo trước họ tin họ làm họ thực hành để cản trở những cái sự tai nạn nó xảy tới, mà bên Vô Vi rất rõ ràng khi mình hiểu, thấy người ta bị tai nạn mình chỉ lo cho họ thôi chớ không cần nói cho họ biết. Nói cho họ biết là họ sẽ bị. Mình cứ lo cầu nguyện cho họ tai qua nạn khỏi, thay vì mình nói cho biết là tôi nằm chiêm bao tôi thấy chị đụng xe sắp chết. Cái đó mình không nói. Nói là nó bị. Mình cầu nguyện mình gởi cái từ trường tốt cho nó thì những cái phần âm không có tấn công được.

(22) - Vấn: *Con là Linda Phan, riêng cá nhân con con hy vọng ĐHVV Quốc Tế Kỳ 16 hay là 17 sẽ được tổ chức tại Úc Châu. Chính bạn đạo Úc Châu cũng mong muốn như vậy. Con cũng kính chúc ĐH thành công mỹ mãn. Con cũng cám ơn trưởng ban tổ chức rất xuất sắc. Con Linda.*

Đáp: Cầu nguyện cho có ĐH Úc Châu để chi? Để chở người ta đi chơi tốn xăng khổ thêm chớ ích gì. Tụi Vô Vi không có tiền. Cầu nguyện làm chi? Để tự nhiên. Mình cũng tham gia ĐH

thế giới, rồi cái tình thâm huynh đệ, nó hiểu với nhau, nó xây dựng cho nhau, rồi nó sẽ đến khu vực mình làm ĐH, khỏi lo, tu trong thanh tịnh mà lo làm chi, mắc công. Không cần đi ĐH, như bây giờ văn minh rồi có video coi cũng như chúng ta tham dự ĐH vậy.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV228 (LED107)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 106)

(23) - Vấn: *Kính thưa ĐT, đây là lần đầu tiên con đi dự ĐH, không hiểu sao khi bước lên máy bay là con đã quên hết tất cả cũng như là cơ sở làm ăn, lòng con cảm thấy bình thản và chỉ hướng về ĐH mà thôi.*
Đáp: Cái đó là mình có bà con quá khứ cũng sẽ đi ĐH, chết rồi họ vui với mình làm cho mình quên tất cả những chuyện làm ăn buôn bán so đo để cùng dự hội với họ, thiêng liêng đi theo mình chớ không có bỏ đâu, bà con của mình cũng đồng đi dự hội chớ không có bỏ, chồng mình cũng vậy thôi.

(24) - Vấn: *Kính thưa thầy, đang trong khi giải đáp câu hỏi của Thầy, con cảm thấy rung động toàn châu thân và cảm thấy một luồng điển rút thẳng trên đỉnh đầu, thoải mái và dễ chịu, đó là trạng thái tầng số điển quang nào?*
Đáp: Đó là chứng minh con thấy là con không phải nói chuyện với Thầy là người đời. Thầy dùng luồng điển để chuyển hóa sự việc mong muốn của mọi người để mọi người được an vui thanh nhẹ trong một ngày đầu năm của Tết Vô Vi.

(25) - Vấn: *Thưa Thầy, khi con về VN con thấy con rất dửng dưng trước tất cả mọi người dù cho họ rất tội nghiệp nhiều hoàn cảnh. Gặp hoàn cảnh như vậy ở bên Mỹ con rất là tội nghiệp và rấm rứt hoài ?*
Đáp: Làm sao dửng dưng?

(26) - Vấn: *Về VN thì cảm thấy dửng dưng trước tất cả mọi sự đau khổ của những người ở VN, nhưng mà ở bên Mỹ thấy những cái cảnh đó thì rất là tội nghiệp ?*
Đáp: Vậy là chứng minh sự tập quán của xã hội đó, người ta đã quen sống với cái cảnh đó mình cho là khổ, chớ họ đâu có thấy khổ. Còn bên Mỹ mình sống quen cảnh sướng thấy người ta khổ mình động lòng. Mình về VN là đồng đều như vậy, đâu có ai khổ đâu, họ cảm thấy sướng. Hồi trước bom đạn họ mới khổ, bây giờ họ đâu có khổ. Họ cũng ngày 2 buổi hay 1

buổi nó vui đủ, nó chung vui, họ tắm sông không có lọc nước hoá chất như chúng ta nhưng mà họ vẫn vui lội, đó là họ đã quen cuộc sống như vậy. Mà chúng ta chưa quen cuộc sống thành ra bỡ ngỡ như vậy, không có gì khác lạ đâu.

(27) - Vấn: *Kính thưa Thầy, ở VN khi cất nhà có treo một cuốn sách hay lá cờ bùa trên nóc nhà vậy cả nhà cùng thiền Vô Vi có nên bỏ lá cờ bùa đó không? Cám ơn Thầy, con Lâm Văn Mừng.*

Đáp: Cái đó là bùa Lỗ Bang để trấn cho gia cang bình an, tập quán của VN là đi ngược lại là kiếm ông thần giữ nhà cho mình để mình bình an, nhưng mà không bao giờ cho cơm ăn. Ông Thần nào cũng thờ hết mà không có cho cơm ăn cho nên cuối cùng gia đình loạn, không yên, không biết tại sao. Cho nên hồi giải phóng về có một bà bả nói: "Tôi thờ Phật kỹ lắm, tôi cúng kỹ lắm, mà sao ngày nay đất của tôi người ta lấy Ông Tám. Tôi nói "bà đêm đêm ngày nào bà cũng cầu Phật về, bây giờ Phật về thì Phật phải lấy chớ ai vô lấy, bà cứ giao cho họ là bà yên, bà không chịu giao cho họ là bà khổ. Cái bả nói thôi bả giao cho nó yên. "Chớ tương lai mà bà không giao, bà quỳ gối giao người ta không lấy đó. Bị đường lối của người ta mà. Mình bước vào đường lối mới mình phải thực thi theo đường lối mới, không sao hết, giao cho họ. Cho nên nhiều người thờ Phật thét rồi họ chán họ không có thờ, thờ mà không có phù hộ, nhà cửa bị tịch thâu hết, không có Trời Phật nào phù hộ. Tại mình không có đi đúng đường hướng của họ thì họ tịch thâu chứ có gì đâu.

(28) - Vấn: *Thưa Thầy, cách nay một tháng ban đêm con ngủ con thấy ĐT đến dạy con làm Pháp Luân Chiếu Minh và cách đây mấy tháng con ngủ con thấy ĐT và lúc đó điển con rút rất mạnh như vậy liên tiếp ba lần, xin Thầy chỉ dạy cho con.*

Đáp: Cái đó là phần vía nhẹ và hướng về con đường tu như tôi đang hành thì mới thấy tôi được. Đi một đường thì thấy được, thần giao cách cảm là vậy. Không có khó khăn đâu. Bây giờ computer nó cho hay tôi ngồi nói chuyện bên kia người ta bắt cũng ra hình tôi được. Thì mình thấy luồng điển từ trường mình nhẹ thì đâu mình cũng đi được. Tôi đứng tuốt đằng sau kia cũng được nữa, không có khó khăn hết đó.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV229 (LED108)

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 107)

(29) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trong 3 tuần con sống tại VN con chứng kiến cảnh cháu kêu con bằng dì ruột bị giựt kinh mạnh, sau cơn giựt bị mất trí nhớ và nhìn như người mất thần. Xin Thầy giải thích cho gia đình anh chị con tại VN, như vậy có phải con của anh chị con bị phần nào tá vào hành xác hay không. Xin Thầy chỉ dạy.*

Đáp: Không có, bên đó không có đầy đủ thuốc men giúp đỡ nó thôi. Nó chưa có đủ thuốc men để giúp đỡ nó, nếu đủ thuốc men giúp đỡ nó nó sẽ khôi phục được. Ở ngoài này cũng có những chứng bệnh đó nhiều, nhưng mà bác sĩ người ta cũng làm được. Mình phải tin người ta mới được. Người ta nghiên cứu cho mình hưởng. Nhiều người bác sĩ buồn, tôi học mười mấy hai chục năm mà tôi nói nó không tin, nó tin Thần Thổ Địa gì không, nó không tin tôi, rồi nó đổ thừa tôi .. tôi trị nó bệnh. Nhiều vị bác sĩ cũng than lắm, học khổ để phục vụ mà họ không tin mình, khó lắm.

(30) - Vấn: *Kính thưa Thầy, xin Thầy chỉ rõ hơn, niệm Phật 6 chữ thấy dễ mà làm sao con thấy khó quá. Con biết Thầy đã giao chìa khoá, bây giờ con tự mở lấy mà hơn mười năm con cố gắng mở mà mở chưa đúng ổ khoá, tại sao? Kính xin Thầy vui lòng giải thích.*

Đáp: Muốn niệm Phật mình phải bớt thị phi để cái lưỡi nó dịu lại mình co lưỡi mới được, mà vừa niệm Phật hai ba câu nói chuyện lẻo lẻo cả ngày nó chỉ có động thôi, rước động nhiều hơn tịnh làm sao khai mở được. Niệm Phật phải thành tâm niệm Phật, phải nhớ là ông Phật trước kia cũng nhờ luồng điển đó mới khai tâm mở trí. Bây giờ chúng ta thành tâm hướng về Ngài và thực hành như vậy thì chúng ta mới tiến triển tốt.

(31) - Vấn: *Kính thưa thầy, như Thầy nói ở nơi nào thờ phượng nhiều thì khó niệm Phật, vậy trong nhà con thờ ông bà cha mẹ thì sao?*

Đáp: Ông bà cha mẹ không có sao hết. Đừng có thờ lợi dụng hình Phật, hình Quan Âm, hình Quan Thánh, cái đó là mình có cái tinh thần lợi dụng, làm sao phát triển được. Thực thi nó phát triển, mà lợi dụng thì không bao giờ phát triển.

(32) - Vấn: *Kính thưa Thầy, tu thiền là dùng tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, một bạn đạo trẻ ở VN có hỏi con là tinh cứ bị xuất khi ngủ hoài vậy phải làm sao, con kính nhờ Thầy giải hộ, con thành kính cám ơn Đức Thầy. Con, Lâm Văn Mừng.*

Đáp: Mình làm Chiếu Minh nhiều, làm Pháp Luân nhiều nó mới đổi dời cái cơ sở đó. Soi hồn trung khí nó trụ thì nó hoà hợp với tinh ba của vũ trụ, nó mới dứt khoát cái tình dục được. Chớ cái tinh khí nó cứ luân lưu trong cơ thể thì phải tìm lối thoát, cái đó là đương nhiên rồi. Cho nên con trai lớn là phải lấy vợ, con gái lớn phải lấy chồng. Nhưng mà người tu nó có cái phương pháp để sửa ngược cái dòng đó thì nó ít có bệnh hơn người thường. Người thường huỷ hoại cơ tạng thì nó yếu ớt sẽ lâm bệnh, ngoại xâm được. Còn cái này là mình có cái đường lối khai mở như Pháp Luân Thường Chuyển là khai mở luồng điển, Soi Hồn trụ luồng điển. Đó, tinh hoá

khí, khí hóa thần, thần hườn hư, cần tinh khí để mà sống. Cho nên những người già bịnh cứ đòi uống thuốc bổ không hà. Mà không có tinh khí, uống sâm vô cái thấy khoẻ là khí. Thì tại sao chúng ta không lưu giữ cái luồng khí điển của chính mình đã và đang có hoà hợp với cả càn khôn vũ trụ càng ngày càng thanh tịnh và càng mạnh và càng khoẻ mạnh, không có bị yếu ớt như xưa. Người còn thiếu tinh khí trong mình, nằm vưà hít cái nó ngủ, mà nó đầy đủ nó không có ngủ, nó khoẻ ra, nó nhẹ nhàng ra và nó hăng say làm việc hơn xưa nữa. Chính tôi là đã chứng minh, tôi bỏ con đường đó là tôi càng ngày càng khoẻ. Tôi ngủ gì ngủ hai ba giờ khuya dậy làm việc từ ở VN cho tới bên này cũng vậy đó thôi. Tôi đi làm ở hãng người ta cho tôi 9 giờ, 10 giờ, 11 giờ tới cũng được, nhưng mà không bao giờ tôi đi giờ đó. Tôi 6 giờ là tôi đi tới bởi vì tôi dậy sớm quá, có dư thì giờ phục vụ nhưng mà tôi lợi dụng thì giờ đó phục vụ cho bạn đạo thơ từ khắp thế giới gởi về VN tôi phúc đáp rành rẽ. Sau đó tôi phục vụ chuyện đời làm việc. Mà hằng năm như vậy ông giám đốc hỏi tại sao anh không bịnh. Tôi nói tôi có cái gì buồn đâu mà bịnh. Tôi không có buồn. Tóc tôi cũng là cúp sát rồi tôi có cái gì đâu mà lo, không có cái gì lo là tôi không có bịnh. "Hằng ngày anh lo biết bao nhiêu công việc cho sở mà anh nói không có lo?" Tôi nói "làm việc trong trật tự như tôi không có làm. Anh thấy nhiều là tại anh làm biếng. Còn anh siếng năng như tôi anh thấy tôi làm không có bao nhiêu. Cho nên mình cần siêng năng trật tự thì mình làm được nhiều việc trong ngày. Một ngày 24 tiếng đồng hồ nhiều lắm. Nếu mà mình làm trật tự về điển năng mình làm nhiều lắm.

(33) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con có một câu hỏi. Ở trước cửa nhà trong bồn con có mua một tượng Phật để dưới gốc cây cho đẹp, vậy có được hay không?*
Đáp: Cái đó là đồ chơi, không có phải kính nể Phật mà để hình. Đồ chơi không có nghĩa lý gì hết. Chớ ông làm hình ổng lời chớ ông Phật không có lời.

(34) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con thường xuyên làm soi hồn mỗi ngày 3 lần, có lần thì hiện ra ánh sáng trắng, có lần thì không, nhưng đặc biệt vào ngày 25/12/96 gần đây con thấy ánh sáng ngày sáng hơn lúc ban trước và tầng số mạnh hơn và lâu hơn, sau đó ánh sáng trắng dứt thì ánh sáng vàng kế tiếp như thấy xa hơn ánh sáng trắng và cùng tầng số. Xin cám ơn Thầy.*
Đáp: Thì con nhắm mắt con sẽ thấy rộng hơn hồi xưa, chịu soi hồn nhắm mắt thấy rộng hơn hồi xưa và những chuyện khó khăn cuả con đối với đời lần lần nó xóa bỏ, ai cần gì con sẵn sàng giúp. Đó là đúng. Cho nên mới thấy rõ cái pháp Soi Hồn rất hữu ích, khai sáng tâm thức của chúng ta, trí tuệ chúng ta mở và tương lai làm việc rất nhanh chóng, bất cứ gì hỏi là trả lời không có phải khó khăn vì mình quen trong chỗ thanh nhẹ, bao trùm tất cả, ai động gì mình thấy đó, không có sao hết.

(35) - Vấn: *Kính thưa Thầy con đi dự Đại Hội được 4 câu thơ do Ông Tám cho mỗi bạn đạo tham dự Đại Hội. Mai mốt trở về T/Đ sẽ được 4 câu thơ Ông Tám cho mỗi bạn đạo ở T/Đ. Nếu 4 câu ở Đại Hội khác 4 câu ở T/Đ thì con nên lựa 4 câu nào?*

Đáp: Bốn câu nào thích hợp với mình thì mình sửa trong nháy mắt thôi, chớ ôm để làm cái gì. Khi mà mình đọc mình hiểu được là thấy trình độ mình bao trùm được lá thơ mình mừng cho chính mình. Mình thấy cái thơ này là khó khăn tôi làm không được là mình thấy còn yếu quá. Mình tu đứng đắn là nháy mắt mình làm được, không có cái gì khó khăn cả.

(36) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi hỏi đến phần hồn của bác Sáu Lung và huynh Nguyễn Phượng Yêm có được về dự Đại Hội không thì Thầy không trả lời.*

Đáp: Đã có trả lời. Những người đó tôi phải lo cho họ và họ cũng dự Đại Hội như chúng ta, không có gì khó khăn. Tôi nói hồi nãy rồi. Gia đình họ vui lắm. Gia đình họ không khổ đâu. Chỉ có người chống báng khổ thôi. Gia đình họ mà biết tu thuần túy như Vô Vi thì gia đình vui lắm. Vì họ thấy chồng con hay cha mẹ họ được chung vui hòa bình cả càn khôn vũ trụ, không phải chuyện tầm thường.

(37) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, trong mỗi bảng tên của chúng con đang mang có 4 câu thơ ở phía sau, vậy 4 câu thơ đó chỉ dành cho mỗi bạn đạo hay đó là giáo lý tu thiền mà Thầy muốn dạy cho chúng con?*

Đáp: Mọi người bạn đạo nào mà nắm được và ý thức được công chuyện mình ở trong đó là mình thức tâm nhắc cho mình cố gắng tu hơn.

(38) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con tu đã nhiều năm, quyết tâm tu, nhưng không bao giờ thấy ánh sáng và ấn chứng gì khác, như vậy có hành sai không?*

Đáp: Con phải kiểm điểm về đời, con lo nhiều hơn đạo. Nếu mà đạo chúng ta hành nhiều hơn thì chúng ta mới đạt ánh sáng. Mà đời lấn đạo thì không bao giờ có ánh sáng. Ma nhất trượng, Phật nhất xích, đâu có thấy. Mình khai sáng, Phật nhất trượng, ma nhất xích thì mình sẽ thấy sáng. Thực hành nhiều đi, không có hoang phí đâu. Trời cho sẵn vốn đầy đủ, lửa Trời đầy đủ ban chiếu thanh khí cho chúng ta thực hành, vui lên, hành, chúng ta nhận được những gì của Trời Đất miễn phí mà chỉ thiếu thực hành là tự hại mà thôi.

(39) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi con ngồi thiền, con soi hồn vừa 15 phút, nhưng tới thở Pháp Luân Thường Chuyển chưa đủ 6 cái con đã ngủ và con chưa nguyện xin đảnh lễ Phật để học đạo, vậy con phải làm sao?*

Đáp: Nếu ngủ là cơ thể nó còn thiếu những hoá chất gì, nó yếu trong người rồi, phải cần bồi dưỡng trong cơ thể đầy đủ, chớ nếu mà ngủ là đâu có thiền được, vô ngồi cái ngủ gục, nằm dài xuống luôn, người ta ngồi đứng đắn, làm pháp luân thường chuyển mới thấy cái nguyên khí

nó tràn ngập trong cơ tạng, rồi từ từ nó khai thông xương sống lúc đó chúng ta mới bật ra, thấy ánh sáng ngay trung tim chân mày, lần lần thấy ánh sáng hào quang của bộ đầu, lần lần thấy ánh sáng của toàn thân mới là tu, tu để hiểu chuyện mình tiến tới đâu. Chớ không phải tu để hiểu chuyện ông A ông B để làm gì, ổng tu cho ổng. Ông Phật Thích Ca vị trí của ông Thích Ca ổng tu cho ổng, ông Phật Di Lặc ổng tu cho ổng. Còn mình đây biết được Phật mà hồn mình chịu tu cũng là Phật, tại sao mình không biết. Tu để thanh nhẹ là Phật. Phật là vô danh, không phải đặt địa vị như thế gian. Ở thế gian sai lầm lấy quyền thế, đặt địa vị ông Phật Di Lặc lớn hơn ông Phật A Di Đà ví dụ như vậy, ông Phật Thích Ca lớn hơn ông Phật Như Lai như vậy, cái đó là sai. Một đường chân lý tiến hoá về thanh tịnh, vạn vạn ức ức Phật cũng một Phật mà thôi, thanh tịnh, sáng suốt, vô danh, bất diệt, hữu hình hữu hoại là vậy. Danh là danh giả, đàng là đàng tu, cố gắng tu đi. Mình sai chẳng có ai sai. Tại vì tu tới ngày nay chưa thanh nhẹ là mình sai, mình ôm chuyện đời nhiều quá, chuyện dục ở trong tâm thức cũng giải quyết chưa được thành ra làm sao thấy ánh sáng. Phải giải quyết được cái chuyện dục thì tự nhiên nó bừng sáng, âm dương hợp nhất, hai luồng điển nó hợp lại nó mới có cái bóng đèn sáng trong nội tâm. Mình cứ huỷ hoại 2 cơ giới đó thì không bao giờ tiến được. Trời cho một tài sản tốt đẹp cuối cùng, xác của các bạn là một tranh Trời rõ ràng, tham dục đủ thứ, mọi trình độ nó ẩn tàng ở trong đó. Lâu lâu xuất hiện một món mình thấy mình cũng hay, lâu lâu xuất hiện một món thấy mình cũng hay. Cho nên chúng ta thanh tịnh toàn thân chỉ thấy ánh sáng. Ánh sáng là như lai, như lai mới tận độ được.

(40) - Vấn: *Kính thưa Thầy, ngoài cái niệm Phật, thở Pháp Luân Thường Chuyển, còn cách nào để giải trược khí trong lúc con ở trong phố đi chợ hàng trong chỗ đông người?*
Đáp: Chỉ có Pháp Luân Thường Chuyển thì đem nguyên khí vô đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu thì thở cũng phải xẹp sát bụng cái hơi nó đem độc tố ra ngoài. Độc tố đem ra bởi hơi thì con người nó mới thanh nhẹ. Chỗ đông người đương nhiên mà nó phải có chỗ ngủ là cái chỗ đó mình làm được, tới giờ ngủ mình giải trược đi. Sáng mình phục vụ, càng phục vụ nhiều chừng nào, tâm thức càng dũng mãnh, thấy thương người hơn. Mình có khả năng hơn người ta mình phục vụ họ mình mới thương người. Còn mình không chịu phục vụ làm sao mình thương người được.

(41) - Vấn: *Trong khi thiền con ngủ 2, 3 tiếng. Nhưng gần đây con vẫn ngồi ngủ, nhưng khi tỉnh dậy con thấy con không còn ngồi trên gối mà ngồi dưới gối nhưng con vẫn tỉnh, không mệt mỏi gì hết. Kính xin Thầy giải cho con, lưng con thẳng.*
Đáp: Thì tốt lắm, cái đó là nguyên khí hoà hợp, con người nó khoẻ mạnh. Cứ tiếp tục như vậy mà làm, không sao hết. Đừng thấy bữa nay được, tôi như vậy là tôi đắc rồi đó. Ông Tám nói đúng tôi sẽ thành Phật rồi cái từ đó nó xuống luôn. Làm hoài nó đi tới nó mới yên, phải không?

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND
#TBVV231 (LED110)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 108)

(42) - Vấn: *Kính thưa Thầy, kính Vô Vi lâu ngày có bụi bậm, lau chùi cách nào đừng thất lễ Bề Trên, xin Thầy chỉ dạy?*
Đáp: Không có thất lễ. Mình muốn làm sạch miếng kiếng là tâm mình phải nghĩ tới Trời Phật để cho mình sạch, không có thất lễ. Miếng kiếng Vô Vi đem ánh sáng của bên ngoài tượng trưng sự thanh nhẹ cao cả của Bề Trên, mà biết săn sóc miếng kiếng là tức là săn sóc tâm thức của chính mình, kính nể Bề Trên, thực hành đứng đắn, không có sợ gì hết.

(43) - Vấn: *Kính thưa Thầy, càng thực hành thiền và niệm lục tự di đà con càng hay quên mọi việc, ngay cả công việc đang làm suýt chút nữa mất việc, vậy con phải làm sao?*
Đáp: Bởi vì mình làm việc là mình lấy cho lục căn lục trần làm việc, phải ghi chép, 10 giờ làm cái gì, 9 giờ rưỡi làm cái gì ghi hết, coi theo đó mà làm, không nên để trong óc. Mà nhiều người tu thiền ăn cho cố, cái ruột ở trên này nó cản cái nó quên hết hà, cho nên gần đây tôi chỉ cách thanh lọc rồi trí nhớ từ bao nhiêu năm từ hồi còn con nít cũng nhớ lại hết. Cái ruột nó sạch. Cho nên già chừng nào dơ chừng nấy, thanh lọc rồi nó bảnh bao như trai gái, không sao hết.

(44) - Vấn: *Con nghe băng khoá học Nhẫn Hoà, Thầy đã chỉ cho một bạn đạo ăn gừng để tự chảy nước miếng vì bao tử lạnh và Thầy có viết tên thuốc bắc để mua uống. Con xin Thầy cho con tên thuốc đó để con uống. Con ăn gừng miếng để bớt nước miếng chảy.*
Đáp: Ăn gừng là được rồi. Ăn gừng được rồi.

(45) - Vấn: *Trong gia đình có một người thân đang đêm ngủ bị sôi bọt rồi hôn mê bất tỉnh liền trong 6 tháng mới tắt thở, xin Thầy giải cho chúng con biết trong thời gian hôn mê đó phần hồn của bệnh nhân đã đi đâu.*
Đáp: Cái đó là nó bị động kinh rồi, hôn mê là bị động kinh rồi, phải biết trị về thần kinh mới giúp được. Bệnh của nó phải chịu theo luật nhân quả của nó, khi chết phải chịu theo luật nhân quả của nó, học và tiến trở lại. Trong lúc hôn mê phần hồn ở trong xác chứ đi đâu. Cái lúc tắt thở mới xuất ra ngồi trên đầu được.

(46) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trong băng gom lời Thầy giảng, Thầy nói ông Tư chỉ bắt tay bạn đạo mà biết chuyện người ấy, vậy ông Tư nhìn vào lòng bàn tay hay mu bàn tay?*
Đáp: Ông Tư nhờ phát triển cái luồng trung tim bộ đầu, trung tim chân mày của ông, ổng nhìn thấu triệt tất cả mọi việc mà chúng ta ở đây soi hồn thét rồi các bạn nhìn thấu triệt rồi các bạn sợ luôn tại sao tôi biết trước thằng cha nó như vậy, thấy không, biết trước thằng cha đó là xạo, không đúng, rốt cuộc là thấy nó xạo, không đúng. Cái tâm linh phát triển và trực giác của mình mở mình nhìn là biết rồi. Mình nhìn họ họ sợ họ khai hết tất cả những sự thật.

(47) - Vấn: *Thầy chỉ cần nhìn xuống đất mà thấy chuyện trên Trời, thưa Thầy, Thầy nhìn góc 45 độ hay 90 độ?*
Đáp: Cái nhìn của người tu Vô Vi không cần nói bao nhiêu độ. Nhìn bàn tay cũng thấy cả vũ trụ được, không có gì khó khăn, bởi vì cấu trúc từ siêu nhiên từ đó nó dẫn giải ra mình cứ đọc tới đọc tới nó mở ra biết liền, không có cái gì khó. Mà con người bây giờ làm được. Từ đây tới 2000 năm là làm được nhiều chuyện lắm. Cứ soi hồn đi là làm được nhiều chuyện, thấy rõ ràng hơn, không lệ thuộc nữa.

(48) - Vấn: *Có đoạn ông Tư nói Thầy cũng đánh nhau với khối trược, Thầy phóng điển đỏ trời. Con tưởng điển của Thầy điển của Thầy là màu vàng trắng mà sao lại màu đỏ cả Trời?*
Đáp: Đó là lúc tôi mới tu. Luồng điển anh hùng dũng chí của mọi thanh niên đều có, mà khi xuất ra ai chọc là mình chơi liền, không có để trễ, mà đánh hoài họ cũng không chết, mà họ bắn mình bắn hoài mình cũng không chết. Lúc đó mình mới chịu niệm Phật, thấy niệm Phật là hay, trước súng bắn gươm giáo tấn công mà mình chỉ niệm Phật tự nhiên nó tan. Lúc đó mình thấy cái Nam Mô A Di Đà Phật nó rất hay rất quý, lúc đó mới bằng lòng hướng về Phật mà tu. Chớ ban đầu tu ai cũng muốn tu sức khoẻ, tu để có tiền, tu để có địa vị, ai cũng muốn như vậy hết. Tôi hồi nhỏ tôi nói tôi theo ông già này tu để tôi xuất hồn vô nhà băng lấy tiền xài chớ đâu cần phải đi làm khổ lắm. Cái tâm nguyện của người thanh niên nó như vậy đó nhưng mà một thời gian rồi, mình bị đòn rồi mình thấy là giá trị của Nam Mô A Di Đà Phật nó vô cùng từ đó mới chắp tay niệm Phật, khi xuất đi đâu cũng chỉ có niệm Nam Mô A Di Đà Phật, không có làm gì hết.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND
#TBVV232 (LED111)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 110)

(49) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trong Lá Thư Vô Vi có bài chỉ số tuổi hợp hướng nhà. Hai vợ chồng tuổi kỵ hướng nhau, con làm hai cửa, mỗi người đi ra, vào một cửa có được không? Nếu không con phải làm như thế nào cho hợp vì chỉ có một người tu thì hướng của người tuổi nào?*

Đáp: Cái đó cũng được. Mà nếu mình còn giữ tâm đời thì mình làm hai cửa, còn nếu mình giữ tâm đạo có một cửa đi ra thôi. Người nào làm chủ căn nhà thì lấy hướng của người chủ thôi.

(50) - Vấn: *Tại sao nhiều người chồng đi về VN đều có vợ bé. Thưa Thầy giải thích dùm tại sao?*

Đáp: Bởi vì tánh của một người già hay người trẻ đều thích lấy le lắm, liếc người ta, người ta liếc họ là dính hà, có gì đâu. Mấy ông già thích yêu lắm à. Hồi còn nhỏ không biết yêu, lớn rồi thích yêu lắm, liếc người ta người ta liếc cái là ảnh dính hà. Nhẹ dạ, không biết làm chủ lấy chủ mình, lệ thuộc vào ngoại cảnh.

(51) - Vấn: *Kính thưa Thầy, mỗi đêm con bắt đầu thiền vào lúc 9 giờ tối và ngồi thiền khoảng 3 hoặc 4 lần mỗi đêm, cứ ngủ 1 giờ và thiền 1 giờ, vậy có đúng không? Hay ngồi 1 lần tới sáng là đúng? Xin cám ơn Thầy.*

Đáp: Cộng lại ngồi cũng được, cái đó là nhắc nhở mình tu. Mà nếu bộ đầu khai thông rồi ngồi một hơi hai, ba tiếng đồng hồ không nghĩa lý gì. Bên trên thông suốt, cơ tạng hoà hợp nó mới thông suốt đi lên ngồi lâu được. Cho nên tất cả các bạn mà ngồi lâu đó nhờ nó rút cái bộ đầu, rút được là ngồi lâu được. Mình thấy khoan khoái và không có bận tâm nữa.

(52) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con có gia đình người cháu hiện đang sống tại căn nhà ở VN. Căn nhà này chủ trước đã san bằng mộ bia, đổ xi-măng lấp nền và cất nhà. Từ khi về ở trong căn nhà này gia đình người cháu thường đau yếu và lộn xộn giữa vợ chồng. Kính xin Thầy chỉ dạy cách nào tốt cho các phần âm đang chôn ở nhà và tốt cho gia đình?*

Đáp: Coi cái hướng của nó hạp hay là không. Trúng cái hướng ngũ quỷ thì gia đình không bao giờ yên. Phải đổi cái hướng tốt thì nó may ra yên được nói về đời, còn đạo thì khác.

(53) - Vấn: *Gia đình người cháu nghèo không có tiền để bốc các mộ này đem đi thiêu và chôn nơi khác. Con cũng xin thưa thêm rằng khu vực này phần nhiều nhà cửa đều cất trên phần mộ bia san bằng, vậy khu vực này ra sao?*

Đáp: Thì cái khu vực đó là cái thi của người chết nó chảy cái trược khí thối. Nó chảy tới đâu thì luồng điển nó trược tới đó. *.....(nhảy câu, không thể đánh được)*

(54) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con về VN gặp một trường hợp của một người bạn bịnh nặng, bị bùa, tâm thần bại hoại, bị bịnh hoạn rất nhiều, tình hình bịnh rất là nguy hiểm. Con có gởi tặng một mặt dây chuyền 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật để được Thầy trụ điển. Như vậy có giúp được phần nào không?*

Đáp: Không có giúp được. Cơ thể nó bị parasite *(ký sinh trùng)* tấn công, ăn bậy từ nhiều năm rồi, bây giờ nó tấn công rồi, phải chấp nhận rồi đi tới chỗ là cancer *(ung thư)*, chết mà thôi. Cơ thể mà uể oải là bị vi khuẩn tấn công rất nhiều.

(55) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con có một anh bạn đã và đang thực hành phép Soi Hồn và Pháp Luân Chiếu Minh. Khi đang thở chiếu minh anh cảm thấy có 2 luồng điển lạnh chạy thẳng vô từ 2 đầu ngón chân cái, thẳng lên tới ngực thì ngừng lại và làm cho khó thở, anh phải ngừng lại và không thở tiếp được. Kính xin Thầy minh giải.*

Đáp: Trong người của ảnh bị âm khí nhiều quá. Ảnh phải đổi thức ăn tốt lại cho dương tính hoá bên trong thì tự nhiên nó nhẹ. Khi nó âm thì nó rước trược vào trong. Hít vô là thấy nó lạnh từ dưới chân lên trên rồi, dựa lên nói bậy nói bạ. Cái đó là âm khí bên trong nhiều, mình giải nó ra, nhưng mà bên VN đâu có đô-la nhiều mà mua thuốc Mỹ để thanh lọc. Ở bên này người ta thanh lọc ít ngày là hết hà, không có gì hết.

(56) - Vấn: *Kính thưa ĐT, tại gia đình con, chị con có làm 1 bàn thờ Đức Mẹ, nhưng con chỉ thích niệm Phật và không đốt đèn hay tưởng nhớ đến Đức Mẹ như ngày trước bởi vì con là người công giáo nhưng con lại không đi nhà thờ hay tưởng nhớ đến Chúa mà chỉ tưởng nhớ đến Nam Mô, đến Phật A Di Đà, như vậy con có lỗi đối với các đấng đó hay không?*

Đáp: Không có lỗi với ai. Tâm làm thân chịu. Trước kia đường lối mình đi theo Chúa, đi theo tình thương bác ái của Chúa và để xây dựng cho chính mình, cầu xin được bình an. Phải tiếp tục làm đứng đắn, không nên lật ngược tình thế. Lật ngược tình thế thì nó sẽ xảy ra những sự xáo trộn trong tâm thức. Còn niệm A Di Đà phải thật tâm thật tình niệm cái chấn động nó khai mở và đưa tâm thức trở về không, bớt chấp mê và thanh tịnh hơn.

(57) - Vấn: *Tại sao có những vị Thầy như đã mở huệ sáng suốt, thấy được đệ tử phản thầy và biết được kẻ đó đang lường gạt mình mà vẫn để họ làm mà không trách?*

Đáp: Người đó là người hướng về Thượng Đế mà hành sự. Thượng Đế bị gạt biết bao nhiêu nghìn năm nay mà Thượng Đế vẫn chiếu rọi tâm thức của mọi sanh linh tại thế. Chúng ta là người tu chân, không có chấp, không có mê và không có thù. Cho nên người tu còn yếu, hay thù, hay giận, hay hờn. Khi mà các bạn tu mà giận hờn các bạn đi đường nào? Tiến về con đường chánh trị lợi lộc cho chính mình chém giết người khác. Người tu Vô Vi không được quyền làm cái đó, chỉ sửa mình thăng hoa tiến hoá bởi vì chúng ta thấy chúng ta có một quốc gia vĩ đại thanh nhẹ tốt đẹp là Thiên Quốc. Chúng ta dốc lòng độ tha để tiến hoá thì chúng ta

không có cái thù hận lẫn nhau, xây dựng cho nhau, hy sinh cho nhau, nhịn nhục để tận độ cho nhau, người Vô Vi đã và đang làm. Làm những gì hữu hiệu cho đời và đạo mặt đất sẽ an vui, tâm đạo sẽ bừng sáng, Vô Vi làm.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV233 (LED112)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 111)

(58) - Vấn: *Dự Đại Hội xong chúng con về VN xin xây lại mồ mả ông bà chú bác được không? Xin Thầy cho biết?*
Đáp: Cái đó là tốt. Người tu phải có hiếu. Cái tâm hiếu khơi dậy tâm thức tu học. Khi chúng ta nhiều năm không về thăm mồ mả ông bà cha mẹ bây giờ chúng ta tu Vô Vi chúng ta biết hồn bất diệt ta về thăm mồ mả cha mẹ thì việc đó cũng cảm động lòng chúng ta và xây dựng luồng điển lên nhẹ hơn. Điển từ bi chúng ta sẽ được thăng hoa nhẹ nhàng hơn và dứt khoát an tâm lo tu, khi thăm được rồi an tâm lo tu.

(59) - Vấn: *Thưa Thầy, con về VN kỳ này rất vui mừng vì được thăm quê cha đất tổ và lễ mộ tổ tiên ông bà là một điều con cảm thấy thực tế. Mình đã nhìn về nguồn cội tuy rằng nguồn cội thế gian, nhưng bạn con lại bảo tu Vô Vi mà cúng lễ gì. Xin Đức Thầy minh xét cho.*
Đáp: Tiên học lễ hậu học văn. Cúng là lễ. Nhưng mà chúng ta lễ bằng cách nào đừng tạo mê tín quá, đừng nói tôi cúng rồi ông bà phù hộ. Không! Tôi cúng để thức tâm, tôi thấy cái chữ HIẾU là quan trọng, tôi hiểu có trước có sau, có gốc gác. Chớ con người không phải như con thú, trí óc thô thiển không hiểu được gốc gác. Con người khác hơn con thú ở chỗ đó. Phải biết cái hiếu, phải biết cha mẹ mình. Biết mẹ mình là biết quê hương mình. Tình yêu nó sẽ sống động hơn, âu yếm hơn và thực hành tốt hơn, tu tiến dễ dãi hơn.

(60) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi ngồi thiền trong mê có tỉnh, bàn tay bắt ấn tam muội tự nhiên có một luồng điển, một luồng ánh sáng từ trung tâm chân mày xẹt ra, cùng trong lúc đó giữa hai ngón tay cái cũng có một luồng ánh sáng xẹt lên trời chạm với luồng ánh sáng từ trung tâm chơn mày phát ra một tiếng nổ như pháo nổ, đồng thời hai ngón tay cái cũng bật ra. Con xin Đức Thầy chỉ dạy dùm cho con. Kính đội ơn Thầy.*

Đáp: Cái đó là cái luồng điển chúng ta hội tụ từ cơ tạng tới khối óc thăng hoa đi lên nhưng mà vẫn còn yếu cho nên bị dội trở lại thì chúng ta thấy rằng tôi hành tới ngày hôm nay được tiến tới một bước và tôi cố gắng hành nữa sẽ hoà tan với luồng điển bên trên và tôi sẽ đi được dễ dãi, không có gì khó khăn. Nên mừng đi, và thực hành tới, đúng pháp và tiếp tục như vậy nó sẽ hội tụ rõ rệt và phần hồn sẽ được ra đi một cách yên ổn không sao.

(61) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, có những lúc con nằm chiêm bao, con biết con đang chiêm bao và con niệm Phật thì cảnh trong chiêm bao biến mất. Có những lúc con chỉ dẫn những người trong chiêm bao niệm Phật thì họ niệm theo. Có những lúc con chỉ họ niệm Phật thì họ nói biết rồi Nam Mô A Di Đà Phật chớ gì, nói hoài. Xin Đức Thầy giải thích giùm cho con.*

Đáp: Niệm Phật của Vô Vi rất rõ ràng. Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật vạn sự trở về không là thanh lọc. Chiêm bao là luồng điển trong cơ tạng không đồng nhất mới biến thể nó thành chiêm bao. Nó đụng cái nó biến cảnh này, đụng cái nó biến cảnh kia, đụng cái nó biến cảnh nọ, mình tưởng là thật. Không phải vậy. Thật là trực giác phát triển, nhắm mắt thấy rõ ràng như vậy, ánh sáng thực chất của bên trong đi ra. Lấy cái gì tạo thành cơ tạng các bạn? Nguyên lý của Trời Đất là một luồng điển ánh sáng, thanh quang từ từ ban chiếu xuống thế gian hội tụ thành cơ thể tròn trịa, đó là điển thôi. Mà chúng ta làm sao lại có ánh sáng? Chúng ta mượn cái điển bên ngoài, làm Pháp Luân Thường Chuyển giải lần cái trược khí qua tiểu tiện đại tiện và lỗ chân lông nhiên hậu mới hội nhập với cái luồng điển của ngũ tạng hợp lại thành ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang...ánh sáng ra ngoài là gốc gác của ngũ tạng. Mà chúng ta chịu Soi Hồn thì tinh khí chúng ta trụ. Cho nên những người không có chồng, không có vợ mà biết tu thì khí tinh trụ, tinh ba càng ngày càng sáng suốt. Chớ ta nhờ luồng điển đó hình thành thành thể xác. Bây giờ luồng điển đó hướng thượng đi lên thì chúng ta hình thành cái gì? Phần hồn, rất rõ ràng, đi đứng nhẹ nhàng hơn thế gian và có thể bàn bạc với cõi trên rất tiện sau khi chúng ta hành đạo.

(62) - Vấn: *Tại sao con đối xử tốt người đó, làm đủ mọi chuyện cho người thậm chí luôn cả người làm của con cũng không nể nang con dù có đối xử lễ độ?*

Đáp: Nhiều khi mình tưởng lầm là mình đối xử người ta tốt vì trình độ của người ta mình chưa thấu hiểu. Mỗi người có một trình độ, người ở người làm nó có trình độ của người làm. Mình chỉ mở nó một chút xíu thôi trong thương yêu và xây dựng, bình đẳng đối đãi thì lần lần nó mới thức tâm nó mới tu. Còn nếu mình cứ lấy cái sự hiểu biết mình đập trên đầu, nó nghĩ lại bà này dữ quá, ông này dữ quá, không tốt. Là chính mình đã tạo cái chuyện không hay cho họ vì họ chưa có trình độ, bắt họ nhảy vô đó làm sao họ làm được, họ chịu không nổi thì họ phải bộc phát những lời lẽ bất mãn đối với mình. Nếu chúng ta biết thương họ, nhìn nhận sự phát triển của họ, từ ngày họ đến ở với chúng ta họ chưa biết nói một câu lễ độ mà ngày nay mình lễ độ bình đẳng đối xử họ, họ tự động phải nói câu lễ độ và bình đẳng. Mình nói câu chủ

tớ thì tự nhiên đối phương nó sẽ sẵng, nó giận. Cho nên VN trong một lúc nhiều người thích cộng sản là vậy. Là tư bản nhà giàu khinh thị người làm, coi thường người làm. Người làm nó thấy rõ tôi không làm, tôi không có làm bánh bà lấy gì có ăn mà bà ngồi chễm chệ chửi tôi, tức, thì nó kết hợp với nhau rồi nó thành cộng sản chống phong kiến. Cũng do con người tự tạo thôi mà chúng ta biết được Trời Phật thì chúng ta không có làm điều đó. Phật là người khổ mà chúng ta ở cái tâm trạng người khổ thì làm sao chúng ta làm khó người khổ được. Phải thương yêu người khổ, xây dựng họ tiến tới tốt hơn. Họ là người của chính ta mà nếu họ không phục vụ chúng ta không có cái áo sạch bận, chúng ta không có cái nhà tốt ở. Họ lau, họ chùi họ làm cho sạch sẽ, cái công ơn họ nhiều hơn. Đồng tiền nhỏ mọn của chúng ta nghiã lý gì. Chúng ta phải có tinh thần phục vụ họ, đối xử đối đãi bình đẳng thì người ở thành là người nhà trung tín, không bao giờ họ rời khỏi. Tôi đi khắp thế giới tôi thấy có gia đình của Ông Giao ở Manila rất tốt, đối xử với mọi người ở không bao giờ người ở xin nghỉ việc, làm chauffer làm tới già tới chết, người ở làm tới già tới chết ổng đi đưa đám thôi, mà rất thương yêu người làm, giúp đỡ cả gia đình của người làm. Vì Ông Trời cho chúng ta phước, chúng ta có tiền ngay trong gia cang chúng ta có người ở phục vụ, chúng ta phải thương người đó thì người đó không bao giờ loạn và rất trung tín. Cho nên khi ổng bịnh nặng cái là tụi nó đứng xung quanh cầu nguyện Chúa giúp cho Ngài thoát nạn. Vì nó không phải là bác sĩ, nó không biết trị, nhưng mà nó có tâm thương chủ nó thì cảm động tình Trời thì luồng điển sẽ giúp đỡ. Cho nên mọi năm tôi cũng mang ơn ổng nhiều vì trước kia tôi ở trong tại cải tạo ổng giúp đỡ người VN rất nhiều vì trước kia ổng cũng chạy cộng sản. Cộng sản Tàu khổ hơn cộng sản VN nhiều, cho nên ổng thương người tỵ nạn, xin gì cho nấy, đặc biệt mướn người lo phụ cho người tỵ nạn. Khi tôi cần cái gì là họ cho cái đó, cho nên tôi mang ơn ông, tôi phải giúp ông trừ khi tôi chết là tôi không đến thôi. Tôi còn sống là tôi phải đến thăm ông, lời nói tôi trước sau như một, thành ra sau cái Đại Hội này tôi phải đi thăm ông. Năm nay ông tới 96 tuổi, tôi đến mục đích để cầu nguyện Quan Âm hộ độ cho Ngài tăng thêm tuổi thọ. Già như ngày hôm nay chín mươi mấy tuổi nhưng mà luôn luôn sponsor cho nhà thương 20 cái giường, ai ngủ được giường đó là Ngài trả tiền hết. Cái tâm thức cao siêu tốt như vậy mà nhất định theo Phật chớ không có theo ai hết. Phật không có làm điều ác, tôi không làm điều ác, thương người là tôi làm. Có bao nhiêu mà hạnh đức của Ngài cao siêu và ngày hôm nay đi không được nhưng mà cũng vẫn có người phục vụ đầy đủ, vẫn khoẻ mạnh. Cho nên tôi khuyên những người ở đời nên phải biết thương người làm là mình làm phước ngay trong gia đình mình. Trời cho người làm đến phục vụ mình, nếu không có người làm nhà cửa mình mất trật tự hết. Họ lau họ chùi họ giặt từ cái áo cái quần cho mình, tại sao mình không biết thương họ? Mình phản lại tình Trời là mình không biết thương người nghèo. Thương người nghèo là thuận tình Trời, Phật nằm nơi đó, Thượng Đế nằm nơi đó mà chúng ta không chịu vụ người nghèo thì làm sao chúng ta đi về nguồn cội chỗ nào? Khi mà các bạn cứu được một người bệnh trong nhà thương hết bệnh rồi tâm thức các bạn bảo đảm nhẹ nhàng và mặt mày phấn khởi chớ không phải đồng tiền bỏ trong túi mà phấn khởi đâu. Sự

thật là giúp được người bệnh hết bệnh là chúng ta khoẻ khoắn. Cho nên cái khí giới tình thương và đạo đức là quan trọng.

(63) - Vấn: *Chú Sáu Lung nói bây giờ chúng con được thấy Thầy trong tầm mắt và được đối diện với Thầy, sau này ở cõi khác, tùy theo tầng số điển quang thấy Thầy từ xa có khi như con ngồi dưới đất chỉ thấy bóng Thầy trên mây xanh, có đúng như vậy không, thưa Thầy?*
Đáp: Cái đó là người tu người ta được thanh nhẹ người ta phân tách cái trược và cái thanh. Trược thì đụng trược mà thanh hòa thanh. Thanh rồi mới thấy thanh được. Cái ý của Sáu Lung nói khuyên người tu tới nhẹ mới thấy được cái chuyện nhẹ ở Bên Trên. Còn ngồi đó tưởng tượng không bao giờ có.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV234 (LED113)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 112)

(64) - Vấn: *Thầy từ bi thương yêu chúng con, không bao giờ phạt nếu chúng con phạm lỗi với Thầy, nhưng những hộ vệ của Thầy ở cõi vô hình khác sẽ thay Thầy trừng phạt, có phải vậy không, thưa Thầy?*
Đáp: Không phải trừng phạt mà nhắc nhở cho người thức tâm, cũng như thổ địa này kia kia nọ là nhắc nhở cho người thức tâm và những âm binh có thể xô ngã mình bất cứ lúc nào để mình đau đớn chính mình tạo mà hướng về thực tâm tu thay vì hỗn láo.

(65) - Vấn: *Thưa Thầy, trong cảnh chiêm bao con có nên niệm Phật lớn tiếng hay là niệm thầm trong ý?*
Đáp: Niệm trong thanh tịnh, càng thanh tịnh càng sáng, càng thanh tịnh càng nhịn nhục bất cứ ai phá, chặt đầu mình mình cũng thanh tịnh mà thôi là được tự cứu, không khác gì mình qua một đốm lửa bên kia là thấy có Phật đứng cười. Đừng sợ khổ, vượt khổ là tới Phật, không chạy đâu hết, vượt khổ mới tới Phật, dũng mãnh đi, không sao đâu.

(66) - Vấn: *Kính thưa Thầy, Thầy nói người Mỹ con không đồng ý, vì sao? Trước kia người Mỹ đã dùng tiền bạc để mua chuộc VN, sau đó đã dùng tiền bạc để bán đứng VN. Dân tộc VN hiện đang đau khổ vì sự phản trắc của người Mỹ, như vậy người Mỹ chỉ lo kiếm tiền và lợi dụng, thưa Thầy nghĩ sao?*

Đáp: Người Mỹ đã khổ nhiên hậu làm cái gì? Chỉ biết buôn bán thôi. Người Mỹ đi kiếm thị trường ở thế giới nhưng từ khi kiếm thị trường đó giúp đỡ lẫn nhau trong đó người Mỹ học không ít. Học cái phản động lực của các nơi và nghiên cứu rõ ràng để thực hành. Cho nên ngày hôm nay thấy người Mỹ khổ lắm, bị tai nạn bao nhiêu tỷ đô-la, nhưng mà người ta gom tất cả những tài liệu từ bao nhiêu năm giữ lại, nghiên cứu cho chung rồi cũng giải quyết được. Nếu xứ ta mà bị một cái nạn như người Mỹ, bao nhiêu tỷ đô-la làm sao mà giải quyết được? Cho nên những sự kích động và phản động đem lại hữu ích cho chung nếu chúng ta thanh tịnh và giữ lấy nó, học tiến, lấy oán làm ân. Người Mỹ luôn luôn bị chửi lấy oán, nhưng mà người Mỹ luôn luôn bắt tay những người chửi để cùng xây dựng cái thị trường để nó làm gì? Để cứu dân Mỹ có công ăn việc làm, chung vui hoà bình với các giới. Cho nên các bạn tới xứ Mỹ đều vui, không có ai buồn vì mọi người phấn khởi có sự tự do, có sự đóng góp của chính mình dù biết cái xứ nào nghèo mình gởi 1 đồng 5 cắc họ cũng viết cái thơ cảm ơn mình. Đâu đâu cũng có người phục vụ cho chung. Cái đó là cái tập quán tốt. Mình nói là tôi ghét người Mỹ, người Mỹ tới xâm chiếm xứ tôi. Nói sai, người Mỹ không có tới xâm chiếm xứ mình. Người Mỹ thấy cảnh đau khổ, trước kia người Pháp ở VN đã sống với người VN cũng như là họ hàng nhưng mà sau này vì sự tham, kẻ giàu người nghèo, người VN mới làm cộng sản để lật đỗ một chế độ độc tài, không biết thương người. Kế đó thất bại, người Mỹ mới chun vô giúp đỡ là giúp đỡ người Pháp cũng mục đích để tìm thị trường mà thôi, cho nên người Mỹ tới VN không phải là người đánh giặc, không phải là người thù với người VN. Người Mỹ kiếm thị trường buôn bán, nhất là khí giới. Người Mỹ càng nhiều thị trường càng mừng vì người dân sẽ có kinh tế dồi dào. Cho nên nhiều người không thấu hiểu bực tức nói người Mỹ xâm chiếm xứ sở. Nếu người Mỹ xâm chiếm xứ sở, trong 3 ngày lấy VN rồi. Khí giới họ dồi dào, nhân tài họ dồi dào. Nếu họ ác độc, 3 ngày lấy xứ VN rồi, không đợi đến ngày nay. Mà họ tốn biết bao nhiêu của cải, rốt cuộc họ lãnh hậu quả, chửi mắng đủ thứ hết. Họ vẫn nhịn nhục, nhờ sự chửi mắng kích động đó mà ngày hôm nay họ phát minh nhiều kỹ thuật mới tân tiến....*(băng hết)*

(67) - Vấn: *Con ở chung với một bạn đạo. Sáng nay chị ta thiền vừa Soi Hồn vừa ngáp nhiều và lớn tiếng ra, đầu xoay như chong chóng. Con phải giúp chị bằng cách nào?*
Đáp: Cái đó là trược, ở trong người trược. Những người đó nên cần thanh lọc hay là buổi sáng uống một ly nước chanh để giải bớt độc tố trong người thì thiền không có bị động.

(68) - Vấn: *Cháu con bị bịnh giựt kinh, con có thỉnh logo Vô Vi cho cháu con đeo để giải được phần nào nhưng sao có vài tháng mà mặt logo gị đen thui, như vậy là sao, xin Thầy chỉ dạy?*
Đáp: Thì chứng minh là trong mình cháu còn độc tố nhiều cho nên cần phải tiếp tục thanh lọc. Đêm hôm này tôi có trả lời 1 cái thơ mà cái thơ rất kỳ, viết thơ cho tôi không xưng danh, không có tên tuổi, không có địa chỉ, nhưng mà kể lể công chuyện gia đình không, chớ không nên làm như vậy. Tôi trả lời thơ rồi nhưng mà Bê sẽ tìm địa chỉ cho người đó và gởi cho người đó.

Người đó cẩu thả, không biết lễ độ, không biết đầu đuôi, viết thơ cho người, yêu cầu người ta trả lời mà không cho địa chỉ, hỏi chớ làm cái gì vậy? Tôi vẫn trả lời để người có cơ hội tự cứu, rồi đây rồi cô Bê sẽ tìm địa chỉ để gởi đi. Người nào thân với người đó phải cho người biết phải có lễ độ, gởi thơ cho tôi phải đàng hoàng, cho biết địa chỉ, cho biết danh xưng để tôi phúc đáp, chớ tôi không phải như người ta lợi dụng cái thơ đó bán ăn đâu mà sợ mất, không nên làm vậy. Mỗi đêm tôi trả lời mấy chục cái thơ chớ không phải ít đâu.

(69) - Vấn: *Con của em gái con nhà bị cất lên mồ mả nên bị phần âm đeo như vợ chồng, như vậy thưa phải làm sao để được giải?*

Đáp: Ở đó được bao nhiêu rồi mà. Ở quen rồi thôi, không cần phải giải. Tâm mình hướng thượng tu giải là chánh. Cái mồ là cái xác này. Cái hồn giam trong cái thể xác này bất minh là đang sống trong cái mả trong cái mồ. Tu thì nó khai sáng mở ra, chỉ có một chiều hướng đi lên mà thôi, thì không cần phải phá hủy những chuyện ở xung quanh. Ma nó cũng muốn sống với người. Nhiều người thành tâm tu và không có đá động ma quỷ rốt cuộc ma quỷ cõi âm nó có thể giúp đỡ mình một phần, có một nơi khang trang tốt đẹp ở tương lai. Họ có thể về báo mộng tôi sẽ giúp cho chị hay cho bà cho cô một cái nhà tốt hơn với giá rẻ. Trong Vô Vi cũng có những người đã được cái đó. Mà chúng ta sống mà thức hoà đồng không có, không biết thương yêu, không biết xây dựng, gặp đâu giết đó, gặp đâu phá đó. Chúng ta muốn về Trời thì ít nhất chúng ta phải biết cái cảnh thiêng liêng và thấy rõ ta là thiêng liêng chúng ta mới về trời được. Cái này gặp thiêng liêng là đánh túi bụi tưng bừng mà làm sao mà mình tiến được. Thức hoà đồng không có, tâm từ bi không có, khó về trời, bị giam hãm trong thể xác này. Người chưa minh giác là người trong thể xác tối tăm không có lối thoát. Nên mở thức hoà đồng với tất cả. Cuộc sống của chúng ta không phải là vỏn vẹn chính mình, vạn linh hợp tác. Mà vạn linh đồng nhất thể. Chúng ta biết vạn linh đồng nhất thể thì tất cả chúng ta sẽ chung tiến hoà bình và dẫn giải rõ rệt hơn. Không nên sợ ma sợ quỷ, không. Nếu chúng ta chết mà chúng ta muốn tới giúp một người nào người đó nói con ma con quỷ đánh mình, hỏi mình tức không? Cho nên con ma là ông bà tổ tiên của chúng ta cũng về baó mộng có thể giúp đỡ chúng ta được. Không nên nghĩ sai về những tâm linh đã và đang giúp đỡ chúng ta. Chỉ nghĩ về Thượng Đế là ánh sáng vô cùng đã đang ban chiếu cho chúng ta hành tiến đi để tự đạt.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV239 (LED118)

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 113)

*(70) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, chúng con thường được Thầy dạy về luật nhân quả, ai làm thì nhận quả đó, ông làm ông chịu, bà làm bà chịu, nhưng thưa Thầy hiện tại chúng con thấy trong nhiều gia đình cha làm bậy mà con nhận quả xấu như người đời thường nói cha ăn mặn con khát nước. Kính xin Thầy chỉ dạy cho chúng con được rõ?*

Đáp: Cái đó là nhân quả liên hệ với nhau, cha làm ác con hưởng cái của đó và hưởng cái giáo dục đó cũng tiếp tục ác như người cha, cha nào con nấy. Nhưng ở xứ Mỹ xã hội văn minh nó khác. Cha làm ác là chuyện của cha mà trường học không bao giờ dạy ác, xây dựng. Cha nó là trường học cho nên người VN đem con qua Mỹ, đi học với người Mỹ là phải tự do. Từ nhỏ là nó đã học làm tổng thống rồi. Về mà cha mẹ chửi trên đầu nó là tự nhiên là nó có luật lệ trong này nó chống trả. Cho nên nhiều người nói sao con tôi qua Mỹ bây giờ nó bất hiếu. Không phải. Mình cho nó học trong môi trường tự do phát triển mà mình phong kiến bắt buộc nó, mình thấy nó xấu với mình, chớ kỳ thật nó đang tiến. Môi trường học hành của nó là như vậy. Tại mình gởi nó vô đó nó phải học cái chiều hướng phát triển. Mỹ là tự do, cạnh tranh mới phát triển. Tự do cạnh tranh mới phát triển. Chớ không phải nói ông kia giàu quá rồi tôi sợ. Không cần biết. Nó giàu nó giỏi nó chế cái đó, tôi chế cái này hay hơn, tôi cạnh tranh với nó. Cho nên xứ Mỹ nó phồn thịnh hơn. Các bạn qua Mỹ thấy không? Rẻ hơn Đông Nam Á. Các bạn có đồng tiền mướn chiếc xe đi khắp xứ Mỹ, không ai cản ngăn và không ai hạch hỏi. Chỗ nào cũng chỗ phục vụ, trật tự an nghỉ, không có gì lộn xộn. Mà mình không quen mình chê Mỹ nói tụi này nó khó khăn. Không phải. Trật tự của người ta phải làm trật tự của xã hội người ta, không phải khó khăn. Mình khó khăn thì có, người ta không có khó khăn. Người ta lập lại trật tự cho mọi người hưởng. Con đường họ vẽ chữ cho thiệt lớn để mọi người thấy mà không thấy thì là nói làm chi đường lớn quá chạy khó khăn quá, mấy thằng Mỹ này ngu. Không phải như vậy. Mình ngu mình chửi người ta ngu. Cho nên phải xét lại mình. Cho nên quý vị đã qua Mỹ ở, trước kia trồng rau khổ cực ở VN trong phạm vi đất đai chút xíu, bây giờ qua đây lớn rộng lái xe hơi chạy ào ào, mấy bà đó chạy ào ào. Thằng nào mà qua mặt ẩu là ngừng xe dám gây lộn với người ta nữa. Hồi xưa đâu có vụ đó. Mình thấy văn minh và tiến bộ do nền tảng tự do của một người Mỹ đã từ trong khổ và tìm ra cống hiến cho mọi người cộng hưởng. Chúng ta phải hiểu cái hay của họ, từ trong khổ mà ra. Và chúng ta mới tới cái xã hội đó thì chúng ta phải chịu khổ. Khổ là tập quán, chúng ta chưa học hỏi được, chưa tiếp thu được, chưa nhận được, chưa hiểu được cái khổ của đối phương, thành ra chúng ta thấy nghịch, chớ kỳ thật là muốn có cái bàn tốt phải là học thợ mộc. Làm thợ mộc phải bào, phải dũa, phải đóng đinh này kia kia nọ nó mới thành cái bàn. Ngày hôm nay người Mỹ học cái gì cũng phải kỹ thuật ở trong trường phải tốt nghiệp, phải học trật tự mới làm cho cái xã hội tốt. Tất cả mọi người làm việc của Mỹ bây giờ phải học, phải có bằng cấp, đó là học cái trật tự mới phục vụ cho chung được. Mà chúng ta không học mà muốn làm chuyện này chuyện nọ rồi chửi tùm lum, cái đó là sai. Cho nên cái chỗ chậm tiến và cái chỗ văn minh của đời là vậy. Văn minh của đời là trật tự.

Văn minh của Trời là trật tự của thanh điển và ánh sáng phát quang thanh nhẹ. Mà chúng ta tu hoài không thấy sáng cũng trách ông Trời nữa. Bây giờ ở thế gian trách người Mỹ, bây giờ lên Trời trách luôn ông Trời nữa. Vậy rồi sau này chết rồi đi đâu? Chắc chắn đi xuống địa ngục. Trật tự làm cho mình hưởng, mình không hưởng rồi trách người ta, sai rồi. Chính cái óc mình không có trật tự. Cho nên tôi tu Vô Vi khuyên những người than thở đó nên nhìn nhận là chính tôi sai, chẳng có ai sai thì mới tiến. Học ngu đi để tiến, đừng có giỏi một chút nào hết. Tôi ngu, tôi học tôi mới tiến.

*(71) - **Vấn:** Chị bạn đạo nhờ con hỏi Thầy bây giờ người tu Vô Vi chết nên chôn hay đem thiêu, việc nào có lợi cho người tu Vô Vi?*

Đáp: Người tu Vô Vi có gia đình đông con, có đất đai thì nên chôn để các con đến chiêm ngưỡng quá trình của cha mẹ hay là ông nội bà ngoại tốt hay xấu trong cái giỗ để nó hiểu nó thức tâm. Vì người VN của mình là kính trọng ông bà cha mẹ chết đi, bằng lòng thờ thì có những ngày kỵ giỗ đó chúng ta mới bàn bạc quá trình ông nội tôi hút thuốc phiện làm sao, ông nội buôn bán đạo đức làm sao, nói chuyện. Cái đó cũng như nhắc lại để độ tha tại trần. Tốt thì họ học, xấu thì họ bỏ. Cho nên có cái tật mời cả nhà bà con tới ăn làm heo cúng quảy rồi nói chuyện ông nội không hà. VN có cái đó. Cái đó cũng hay. Cái đó cũng Thượng Đế chuyển cho sự học hỏi của quần chúng để dự lễ tiên học lễ, hậu học văn.

*(72) - **Vấn:** Kính thưa ĐT, con đi làm về tối khoảng 10 giờ thì khoảng 11 giờ con ngồi thiền luôn, con nguyện xong là điển rút liền trên bộ đầu. Hôm nào con về nhà ngủ 1 giấc đúng 12 giờ con dậy ngồi thiền thì con phải tập trung hơi lâu thì điển mới rút, cơ thể mệt mỏi mà sao ngồi thiền tốt, còn ngủ đầy đủ tại sao tập trung khó? Kính nhờ Thầy minh giải dùm cho con.*

Đáp: Ngủ đầy đủ là mê thì tập trung khó. Những người thiền lâu năm rồi họ chỉ nằm 5 phút là họ ngồi dậy được rồi. Họ có 5 phút ngủ 1 cái là họ ngồi dậy khoẻ ru, không có gì. Thì nhìn nhận rằng mình làm chưa đúng mức, còn phần trược lấn áp cho nên thấy mệt mỏi. Nếu không có phần trược không bao giờ mệt mỏi.

*(73) - **Vấn:** Phụ nữ có bầu có thể tập thiền được không: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định, Pháp Luân Chiếu Minh, những phương pháp nào ở trên người phụ nữ có bầu có thể làm được?*

Đáp: Phụ nữ có bầu, mẹ con âu yếm, phải co lưỡi răng kề răng tưởng tới Trời Phật mà niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà nghĩ tới cái thai là dạy con tu trong thai, cho nên lúc ra đời nó không giống những con nít của người mẹ không biết lo cho nó. Nó dễ thương lắm. Cho nên Vô Vi có nhiều người đã có thai và tôi chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật lưu ý cái thai lúc con nít ra, dễ thương, biết thương cha mẹ, quý trọng mọi người, không có phá quấy ai, học giỏi nữa.

*(74) - **Vấn:** Phụ nữ đang có kinh có thể làm những phương pháp trên hay không?*

Đáp: Có kinh không có liên hệ, không có sợ cái gì hết. Kinh ông Phật ông đâu có ngửi cái mùi kinh đâu. Ông ngửi cái mùi điển, ông nhận cái mùi điển của mình, mình thiền là thanh lọc bộ đầu, còn cái bộ đó là bộ sa thải, không có quan hệ gì hết. Mình làm đúng pháp nó sa thải nhanh. Cái ngày kinh mình như 10 ngày nó rút ngắn, 5 ngày 4 ngày, 3 ngày không biết chừng. Lần lần nó đi tới có nhiều người tu thét dứt kinh luôn, khoẻ mạnh, không có gì hết.

*(75) - **Vấn:** Thưa Thầy, đối với những người đã gạt con và gạt những người khác nhiều lần con không thích cộng tác với họ làm bất cứ việc gì dù là việc đạo, như vậy con có chấp không, xin cám ơn Thầy?*

Đáp: Mình có gì cho người ta gạt. Mình cũng con số không làm sao nói người ta gạt được? Cho nên khi người đời có tiền bị người ta gạt, chính tôi cũng bị gạt rất nhiều, bị gạt thì tôi nghĩ là tiền tôi làm gì có? Trời Phật cho tôi mới có, mà tôi thiếu nợ họ ngày nay họ đòi tôi khỏi kiếm. Họ gạt rồi tôi thấy tôi bình an, không có gì hết, tôi thấy tôi trả được nợ rồi thì tôi bình an. Còn tôi thấy tôi mất của tôi sẽ buồn phiền đó là tôi tự sát. Của trời đất mà, đâu phải của của chính mình. Mà người gạt đó là họ đã tạo tập quán xấu cho chính họ rồi. Mình cứu họ. Cho nên tôi đã nói quá trình tôi bị một người ở Chợ Lớn người ta gạt, bước vô nhà tôi hồi xưa định gạt 70 ngàn, bà Tám biết hết cái vụ đó. Bà biết coi tướng. Bà nói cái thằng này không được. Ông không nên tiếp xúc với thằng này. Nó tới nó có chương trình gạt ông. Tôi nói tôi hoan nghinh nó gạt, hỏi muốn gạt bao nhiêu? Thì bà nói nó dự định gạt 70 ngàn thì tôi đưa nó 70 ngàn. Bà hỏi tại sao ông điên vậy? Ông khùng hả? Ông tu thét rồi ông khùng hả? Tôi nói tôi đưa nó 70 ngàn thay vì tương lai nó gạt tôi 1 triệu. 70 ngàn là từ đây về sau nó không dám tới gạt nữa, tôi đóng cửa rồi, mà bà đóng cửa là nó tung vô nó gạt bạc triệu à. Tôi cho nó 70 ngàn từ đó về sau không bao giờ dám tới nữa. Nó mượn nó hứa ngày nào nó trả mà không trả, rồi sau tôi gặp nó tôi mời nó uống cà phê, tôi hỏi nó lúc này anh cần dùng tiền nữa không? Nó khóc, nói tôi chừng này tuổi tôi mới gặp anh, ở thế gian này không có người nào. Anh phải đánh tôi, anh phải đá tôi, anh phải đập tôi. Tại sao anh còn mời tôi uống cà-phê và anh còn hỏi tôi còn cần dùng tiền nữa không? Anh thấy tôi khóc không? Đời nào tôi thằng lường gạt mà làm sao tôi đi khóc mà bây giờ tôi khóc trước mặt anh. Anh nghĩ sao về việc đó? Tôi đau đớn, tôi khổ cực lắm, hơn anh đánh nữa. Tôi nói không, nhờ anh gạt bây giờ tôi kiếm tiền nhiều hơn thành ra tôi mới hỏi anh cần tiền không? Anh giúp tôi chớ tôi có giúp anh cái gì đâu. Nói thôi ông, tôi xá tôi lạy ông Phật, kêu tôi ông Phật, rồi đi luôn từ đó không dám tới gặp nữa. Mình lấy cái tâm từ bi khắc phục đối phương là cái tâm chánh. Mình lấy cái tâm nhỏ mọn làm sao khắc phục được đối phương? Không khắc phục được. Mình biết đâu tiền kiếp mình thiếu nợ người ta đó, bây giờ mình phải trả, khăng khăng trả cho đủ là mình yên, không có gì khổ đâu. Đám cỏ này mất còn đám cỏ khác. Trời sanh biết bao nhiêu đám cỏ. Cho nên ngựa hay không ăn cỏ cũ. Cho nên đừng có lo. Ngựa dở mới đòi ăn cỏ cũ.

*(76) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, đi tham dự ĐH là duyên thiện lành, nhưng đang trong thời kỳ dự ĐH có vài bạn đạo gặp phải tai nạn nhỏ hoặc sức khoẻ không tốt phải vô nhà thương như chị Long. Xin Thầy giải thích như vậy là duyên gì Thầy? Xin cám ơn Thầy.*

Đáp: Dự ĐH là may mắn, không sao, rủi có chết cũng không sao. Nhưng mà bây giờ văn minh quá, dự ĐH mà nó mửa máu này kia kia nọ cũng có nhà thương lo rồi, nhờ ĐH mà được cứu tôi, có dịp thấy tôi ăn ẩu không nhai, nuốt trọng, trầy bao tử, chính tôi hại tôi, có ai hại đâu, ĐH không có hại. ĐH cứu. Cho nên người đi ĐH bị bịnh và được cứu khoẻ mạnh rồi phải về lo biết thương yêu mình, giúp cơ tạng, không nên tiếp tục phá hủy cơ tạng của chính mình. Do đâu mới sanh ra bịnh? Có người phá hoại nó mới sanh ra bịnh. Chính mình là người phá hoại. Bộ răng không hợp tác với bao tử là bao tử phải trầy. Nhai nhanh quá. Những người đau bao tử là nhai nhanh không, không chịu cẩn thận, giúp đỡ cơ tạng. Bao tử chỉ bóp làm việc như vầy mà cứ để cục cục vô bóp thét nó trầy. Mình phải hiểu nguyên lý của cuộc sống. Bộ răng giúp cho bao tử và ruột. Nhai cũng không thèm nhai nữa, rồi làm được việc gì? Việc của chính mình không làm. Nhai cho nát thiệt nát nó mới là khỏe mạnh, không có sao.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV240 (LED119)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 118)

*(77) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, hôm lễ giỗ Tổ của đức Tổ Sư, thiền đường của chúng con khi cử hành lễ giỗ anh em bạn đạo có nhiều ý kiến không đồng nhất. Nhiều bạn cho rằng Đức Tổ Sư không thích đốt nhang, không thích nghi lễ, nhưng cũng có bạn muốn thể hiện lòng kính trọng hiếu thảo của mình đối với Đức Tổ Sư bằng cây nhang ngọn nến đảnh lễ quỳ lạy. Ý kiến của bạn này không đề cập đến việc làm mâm tiệc ăn uống. Kính xin Thầy minh giải cho chúng con một đường lối thích hợp để cử hành lễ giỗ cho Đức Tổ.*

Đáp: Đức Tổ lúc còn sống cúng ma Ngài mới thắp cây nhang. Bây giờ chúng ta biết người thật thoát tục đâu có cần cây nhang. Cúng ma mới thắp cây nhang. Người nào có ma trong mình là ông Đỗ Thuần Hậu thắp cây nhang để trước mặt, sắt cam rồi kêu ăn đi, ăn đi rồi khai công chuyện cho tôi biết. Đó, rồi một chập có người bịnh khai hết. Mời nó ăn cam, thắp cây nhang nó mới dám ăn. Cây nhang là cúng ma chớ đâu phải cúng Phật. Cho nên ông Tư đã xuất hồn giải thoát thì cần chúng ta tu, cần óc chúng ta sáng, cần sự lành mạnh tiến hoá của chính mình, dũng chí thăng hoa của chính mình, chớ không cần sự yếu hèn. Tôi cũng không cần sự

yếu hèn của các bạn. Tôi cần sự dũng mãnh, tấn công ông Tám nhiều chừng nào ông Tám cảm ơn. Bé Tám sẵn sàng phục vụ. Người tu thanh tịnh không sợ người đời tấn công.

*(78) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, Thầy có nói đường tôi đi là đường các bạn sẽ đi. Con rất thích con đường tự tu tự tiến và hạnh đức của Thầy. Nhưng con nhìn công việc của Thầy làm nhiều quá, mệt quá con có thể theo đường Thầy đi mà không bao giờ làm Thầy không?*
Đáp: Thì phải khổ công như Thầy mới giống Thầy làm việc nhiều được. Ban đêm ngủ ít tiếng, làm việc, trả lời nội thư, như con hỏi như vậy mà gởi đến Thầy thì phải trả lời tràng giang đại hải đời đạo song tu để cho con hiểu con tu. Thì con thấy cái khổ đó nó không phải khổ. Người hiểu phải phục vụ cho người không hiểu. Không có gì khổ. Người thanh tịnh phải giúp người động loạn tiến hoá tới thanh tịnh. Đó là tinh thần phục vụ hoà hợp và hội nhập với tinh thần của Thượng Đế để phục vụ quần sanh vậy thôi. Không có gì khổ đâu.

*(79) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, con nghĩ nhà con bị yểm, có ma vì con hay bị mất đồ, có người án mắt cho không thấy, nhưng sau đó thì tìm lại được và con ngồi thiền sau khi làm xong phép Soi Hồn thì con như bị nghẹt thở, nhảy mũi áp đảo, không làm tiếp Pháp Luân Thường Chuyển được. Nhưng nếu con ra sau vườn ngồi thiền thì được yên hơn là ngồi trong nhà. Vậy con có nên xông nhà bằng A-Quì để giúp cho gia đình bình an không?*
Đáp: Cái chỗ nào mà yên thanh tịnh được mình cứ ngồi đó mình tu thiền thôi, ráng tu thiền nhiều thì tự nhiên giải được. Tu thiền luồng điển mình thanh nhẹ liên hệ với thanh tịnh, thanh tịnh chiếu vô căn nhà mình thì nó yên. Chớ còn đi cúng Thầy thì Thầy này nói chuyện này Thầy kia nói chuyện này thét rồi mình cũng điên luôn, tiền mất tật còn, không ai cứu ai được hết.

*(80) - **Vấn:** Điều này làm con sợ quá, không dám cúng cha mẹ lúc giỗ. Kính thưa Thầy, con có nên cúng giỗ không?*
Đáp: Cái giỗ của gia cang cha mẹ mình cúng đâu có sao, nhưng mà những cái hình tượng thì hằng tuần phải hơ alcohol, lấy chiếc đũa bao bông gòn chấm alcohol hơ, chớ không có nên tận tín. Mình tận tín con ma nó lên nó ngự nó cũng có thể hoành hành mình được. Cho nên nhiều người thờ cúng dữ quá mà con điên khùng vì ma nhập là tại vì nó vô rồi, mình càng ngày càng cúng càng kính trọng, nó phá một chút là mình cúng dữ lắm thì nó ngự đó nó hại luôn, cái quan trọng là nó lấy được phần hồn, dẫn dắt đi nơi khác.

*(81) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, con là con một không có anh em và thân nhân nhưng lòng con thương người, mỗi lần con về VN đem quà về rất nhiều để cho người nghèo, nhưng họ không hài lòng vì có người được ít, có người được nhiều nhưng lòng con vẫn vui, như vậy con có nên tiếp tục giúp những người nghèo khổ hay không?*

Đáp: Giúp người bao nhiêu cho đủ. Ai cũng có lòng tham. Mình giúp phải giúp có trật tự, trong một cái hội đoàn, trong một số người người ta phân phối, nhất định 1 người 1 chai xì dầu là 1 chai xì dầu, không có đòi 2 chai. Còn mà chính mình đem đi tới đó rồi thấy người kia quen gục đầu mình cho 2 chai, cho người này 1 chai thì nó phải phân bì. Mình đưa trong trật tự, số người mà đi cứu trợ có trật tự thì họ đem mỗi người 1 chai. Họ tuyên bố mỗi người 1 chai chỉ tới đó lãnh 1 chai mà thôi. Còn mình đã cho người ta mà bị ghen ghét là tại mình không biết sắp trật tự mà thôi. Làm phước lúc nào cũng tốt. Cứu người đau khổ tâm mình bình an, vui hơn. Chính tôi tôi cũng được tình thương của bạn đạo, cho tôi tiền sợ tôi già đói chết cho tôi tiền để dưỡng già. Nhưng mà số tiền đó tôi đâu có giữ. Tôi cũng gởi về và nhờ người có trật tự phân phối gạo cho những người không duyên may bị nạn lụt, không cơm ăn áo mặc. Thì những người đó có trật tự biết làm, thành ra tôi ở đây tôi cũng như ở VN, tình thương của các bạn tôi cũng gởi về hết, tôi không có dấu đút trong người bỏ băng để làm lợi cho chính cá nhân, tôi không cần cái đó. Tôi, ngày mai chết tôi cũng chịu thôi. Những người đau khổ là Phật đó, chúng tôi giúp họ vậy thôi.

(82) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trong 1 cuộn băng Thầy có nói người tu phải với càn khôn vũ trụ là một thì mới là người tu. Nếu với càn khôn vũ trụ là 2 thì không phải là người tu. Con không rõ về vấn đề này.*

Đáp: Đúng như vậy, người tu Vô Vi tại sao làm pháp luân? Lấy khí trời nói đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu là bộ đầu phải khai mở hoà hợp với chấn động của càn khôn vũ trụ mới là người tu. Đó là mức tiến hoá vô cùng. Mà nếu là người tu chỉ có áo mão, xưng danh và áo mão, hạn hẹp trong cái cơ tạng tăm tối, không phải là người tu. Xuất phát đi lên mới thấy sự vô cùng của trời đất, mà dám hi sinh nhịn nhục tận độ quần sanh vì chúng ta đã được cái của thanh nhẹ bên trên chiếu độ rồi chúng ta mới dám làm những điều người thế gian không chịu làm.

(83) - Vấn: *Thế nào là từ bi? Làm được từ bi?*

Đáp: Thì bây giờ mình đang thấy 1 người trôi sông sắp chết mình nhảy xuống cứu họ là tâm từ bi sẵn có của chính mình phát triển. Mình thấy người đau khổ, mình chịu không nổi, mình giúp đỡ họ là tâm từ bi mình được phát triển. Mình thấy người bạn không có lối thoát mình cứu cho họ có lối thoát là tâm thân mình được an nhàn khoẻ mạnh. Chớ ôm của hưởng thụ sanh bệnh chết cũng không đem được cái gì, rốt cuộc phần hồn khổ thôi. Phát triển được tâm từ bi thì phần hồn lúc chết ra đi chư Thần báo cáo đầy đủ và chúng ta có phương tiện cũng như đi vô Immigration mà quen được người tốt họ dẫn mình đi đi luôn không có sao. Còn không có quen với ai và mặt mày không có xán lạn, tâm từ bi không có, họ hỏi gắt gao, họ hạch hỏi đủ chuyện rồi tới chỗ phạt tụng đủ chuyện khó khăn. Mà chúng ta bình thản, khi mà giúp được người cái tâm nó hân hoan lắm, vui lắm, giúp được người đau khổ, những người bịnh sắp chết

mà mình giúp họ sống được, vui biết bao nhiêu, vui cả tuần lễ, nhớ việc làm của mình thấy có đạo đức trong sự thương yêu thật sự.

(84) - Vấn: *Tại sao Thầy chọn Thailand cho đại hội kỳ này?*
Đáp: Thailand có cơ hội cho các bạn thấy Thailand xứ Phật. Hồi nào giờ Thái Lan dùng Phật là cuộc sống. Cái gì cũng học theo lễ độ theo Phật. Nhưng mà ngày nay biến cải tới cũng như chỗ văn minh mà các bạn đang ngự như là Mỹ Pháp ồn ào để cho các bạn hiểu giá trị của thanh tịnh, giá trị của Phật, giá trị của nền tảng văn minh động loạn bây giờ sẽ đi đến đâu. Các bạn thanh tịnh một chút các bạn sẽ đoán tương lai của xứ sở này đi đến đâu. Trước mắt của chúng ta có chuyện phải học. Chúng ta là người Đông Nam Á, trồng lúa, tưởng Trời Phật để có cuộc sống. Nhưng ngày hôm nay lên xe hơi chạy ồn ào thì tánh tình nó cũng đổi khác, cái niềm nhịn nhục nó tan biến lần lần. Có nhịn nhục mới có cõi thần tiên tốt đẹp. Mà ào ào như vậy là chỉ tạo khổ cho hạ tầng cơ sở nhiều, không tiến, mất sự thanh tịnh của xa xưa. Sự quý báu của xứ Phật là thanh tịnh. Nhưng mà thấy không có thanh tịnh. Các bạn sẽ đoán thấy chiều đi xuống và chiều đi lên, nó sẽ từ đâu phát khởi ra. Cho nên chúng ta càng tu nhiều hơn cần sự thanh tịnh, khai sáng chính mình để hoà hợp với chấn động văn minh của Thượng Đế còn hơn theo văn minh vật chất tranh đua của cải rồi cũng tay không ra đi, không tiến bước nổi.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV241 (LED120)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 119)

(85) - Vấn: *Kính thưa Thầy con ở nước ngoài về thăm VN trở qua dự tết ĐH Âu Á Tương Hội, hiện nay hai bắp chuối dưới hai chân bị đau, khi ngồi thiền rất đau. Xin Đức Thầy chỉ dạy cho con.*
Đáp: Cái đó là độc tố nó dồn, không nên ăn đường nhiều. Ăn đường nhiều là nó bị đau. Độc tố nó dồn. Mà nhiều khi cái chân đau phải kiểm soát coi thử có tiểu đường không. Phải kiểm soát lại, bớt sự ăn uống đi. Đi VN là thấy vui bà con mời là ăn đủ chuyện. Bây giờ ta về ta ăn ít ngày rau luộc cho nó giải bớt đi, uống nước chanh cho nó giải bớt đi thì đâu có chuyện đó. Độc tố, khi độc tố chạy tới đâu là đau nhức tới đó chứng minh là mình có độc tố trong người.

*(86) - **Vấn:** Hơn 4, 5 tháng nay con gia tăng soi hồn mỗi ngày 3 lần sức khoẻ gia tăng rất nhiều, điều đặc biệt là mỗi đêm thiền xong, con lên giường nằm ngay ngắn niệm Phật thì trên đầu nghe âm thanh xẹt xẹt giống như 2 cọng dây đàn chạm vào nhau. Trạng thái này kéo dài trên 4 tháng nay và càng ngày càng xẹt mạnh và nhiều lúc tê buốt bộ đầu liên tục cả tiếng đồng hồ. Xin Thầy cho con hiểu sao trạng thái này kéo dài như vậy?*

Đáp: Đó là chứng minh soi hồn có hiệu lực hai luồng điển bắt đầu giao cảm và hoà hợp với luồng điển của vũ trụ thì nó rút lên cái là sáng. Có nhiều người đi tới giai đoạn đó nó nổ bừng cũng như bom nổ là cái trược điển tan hết. Lúc đó mình mới thấy thanh thản, bình minh sáng suốt, lúc nhắm mắt thấy rộng chớ không bao giờ thấy hẹp.

*(87) - **Vấn:** Cách đây trên 10 năm sau khi thiền xong đi ngủ nhưng chưa ngủ thường thấy mình bay đi, có 1 lần dấy lên ý niệm bay đi luôn không muốn về bản thể nữa thì tức khắc thấy 1 bàn tay ụp xuống lật úp lại con thấy mình nằm trên giường. Sau này nghe băng của Thầy con hiểu rằng ý niệm đó là sai lầm và ý thức được nghiệp lực của chính mình còn nhiều và phải cố gắng tu nhiều hơn. Thưa Thầy con chỉ muốn biết bàn tay đó là ai? Rất cám ơn Thầy.*

Đáp: Bàn tay đó là ngũ tạng của mình. Khi mình mạnh dứt khoát nó đi lên. Còn mình mà còn sợ sệt thì nó hút trở lộn lại. Ngũ tạng của mình kim, mộc, thuỷ, hoả, thổ nó úp lại là mình phải chịu sống trong thể xác này. Do đó mình thấy cái phần vía nó nhẹ. Bây giờ chúng ta tu cho nó tiếp tục nhẹ hơn, gom gọn hơn, tiết ra ánh sáng thực chất, rồi từ ánh sáng thành ra thánh thai, biến thể thành cái hình cũng như 1 đứa baby đi chơi, lúc đó nó khoẻ hơn. Chớ cái xác gồ ghề này nó còn lệ thuộc về trong ngũ tạng. Cái bàn tay đó là ngũ tạng.

*(88) - **Vấn:** Con đang ngồi thiền trong phòng lúc Thầy đang minh giải thì con đang mê mê, con nhìn qua bên trái có 1 người đàn ông đến gần con lúc con đang ngồi mê con thấy mặc 1 bộ đồ tàu. Xin Thầy minh giải cho con.*

Đáp: Thì chúng ta cứ bình tâm niệm Phật, không nên ngó tất cả những chuyện xung quanh. Ở đâu cũng có ngũ hành, cũng có người qua lại. Chúng ta tu là tâm nó phải định mới khắc phục những người xung quanh của chúng ta. Nếu tâm chúng ta không định thì người ta sẽ phá mình được. Không nên lưu ý những cái hình ảnh, hữu hình hữu hoại. Tâm thức trở về với ánh sáng vô cùng là chánh pháp mà thôi.

*(89) - **Vấn:** Kính thưa Đức Thầy, không hiểu nên đã lỡ dùng bùa xây nhà, nay đã hiểu rồi muốn giải bỏ thì phải làm sao? Thành kính cám ơn Đức Thầy.*

Đáp: Cái bùa đó do đâu? Do lòng tham của mình, muốn bảo vệ căn nhà cho tốt. Bây giờ chúng ta tu diệt lòng tham trong nội tâm nội thức thì cái bùa đó nó là rác chớ có gì đâu. Phải cố gắng tu đi luồng điển nó phát triển. Do đâu nó sanh ra cái đó? Do lòng tham của chính mình. Bây giờ mình tu rồi lòng tham nó sẽ giải bớt. Trở về trật tự, không có tham nữa, thì cái bùa đó không

cần thiết. Mình cũng không cần phải gỡ, không cần phải kiếm Thầy mà tốn tiền. Sửa mình là chánh. Căn nhà tiểu thiên địa này là chánh, căn nhà mình đang ở đó phụ, không có ăn chung gì hết.

*(90) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, có 1 bạn đạo VN lớn tuổi cỡ tuổi Thầy, đang ngồi thiền bất chợt hướng tâm nghĩ đến những người quan tâm lo âu đến khó khăn của con cái thiếu nợ nần bạn đạo này nghĩ đến mua vé số buổi sáng thì buổi chiều trúng độc đắc trên 10 triệu, bạn đạo này đã toại ý nguyện và không bao giờ mua vé số nữa. Kính thưa Thầy giải thích hiện tượng này.*

Đáp: Đó là may rủi mà thôi. Cũng như bây giờ 4 người đi đánh roullette 1 người đặt 1 số thế nào cũng có người trúng. Thì đó là không nên tham, không nên lo chuyện của người khác. Lo chuyện của chính mình, tiến hoá nó mới thực tế hơn. Lo chuyện người khác là tạo động luồng điển trong nội tạng của chính mình. Mà lo không xong là cuối cùng sanh bịnh mà thôi. Không tin hỏi mấy bác sĩ thì biết.

*(91) - **Vấn:** Thưa Thầy, con tự giảm bớt chuyện ăn ngủ với vợ chồng con trong khi chúng con còn quá trẻ, như vậy có lầm lỗi cho người đối phương không?*

Đáp: Mình tham dục mình thấy tội nghiệp cho đối phương, chớ đối phương cũng muốn tu, muốn giải cái khổ cảnh lân la của đời. Thì mình phải xây dựng trí óc của mọi người, ta và người cùng tu cùng tiến để tự cứu thay vì tự hại. Dục là hại, phá hoại cơ tạng, và trí óc không có yên, hướng về con đường chật hẹp ích kỷ. Còn chúng ta hướng về con đường từ bi, giữ sức khoẻ cho nhau mới thật sự thương yêu nhau. Phá hoại sức khoẻ cho nhau không phải là thực sự thương yêu nhau. Tôi nói phải có bằng chứng. Chính tôi với bà Tám, trong lúc tuổi trẻ, tôi dứt khoát tôi ngủ riêng thì chị em của bà Tám tới gây gổ, trên đời này đâu ai kỳ cục như mầy, cưới vợ mà không ngủ chung với vợ, la um sùm, nhưng mà tôi vẫn làm thinh. Tôi thấy là ân sư đang tới dạy tôi, tôi ráng tôi tu mà thôi. Nhưng mà ngày hôm nay bà Tám lại cảm ơn tôi vì nhờ ông tôi mới có sức khoẻ tốt, bây giờ bả tay chân ấm áp, lúc nào cũng khoẻ mạnh, nhờ giữ được nguyên khí của trời đất lại khoẻ mạnh. Cho nên cái chuyện làm hữu ích phải có bằng chứng. Rồi nói vợ chồng, tôi phải dục lạc với bả để tôi sảng khoái mới thấy hạnh phúc. Không phải hạnh phúc. Cuối cùng một đêm lân la với nhau sáng là mệt mỏi, ngủ dậy không đúng giờ, làm việc lần lần nó mất trật tự, thần kinh nó suy yếu, không tiến được. Phá hoại mà làm sao tốt. Cho nên người ta sanh bịnh vì dục nhiều sanh bịnh. Ăn 7 ngày mới có giọt tinh rồi cứ đăm đăm nói sinh lý sinh lý rồi phá hoại hết, yếu ớt sanh bịnh, mặt mày không có hồng hào, xanh mét và hơi thở yếu. Tinh hoá khí, khí hoá thần, thần hoàn hư. Tinh hóa khí mà chất tinh xài quá, nói chuyện không có đủ hơi rồi sanh ra gây gổ, gia đình bất ổn chớ không ích gì. Người này bịnh thương nhau đổ thừa đủ chuyện. Người này bịnh thương nhau cũng đổ thừa đủ thứ. Hai

bên đụng nhau làm xảy ra những cái chuyện khác, gia cang bất ổn. Rồi đổ thừa ma quỷ phá, rước thầy bùa về còn hại thêm nữa.

(92) - Vấn: *Kính thưa Thầy, mẹ con đã chết năm 1994 vừa qua khi con về VN. Con xin kể lại, khi mẹ con phát bịnh trên đường chở thẳng xuống đến bệnh viện có người nhập vào lại xưng danh bà cố rồi cười lảnh lót nửa đêm khi mẹ con tới bệnh viện thở 1 mạch 1 hơi rồi ra đi. Con xin Thầy giải đáp dùm.*

Đáp: Cho nên tôi nói cõi âm đang hoành hành ở VN cho nên nó nhập xác con người bất cứ lúc nào. Thấy người kính trọng ông bà cha mẹ, nó nhập vô nó xưng ông bà cha mẹ rồi nó bắt cái phần hồn đi làm âm binh cho nó chớ không có ích gì.

(93) - Vấn: *Con kính xin Đức Thầy giải đáp cho vợ con thường hay cúng trong ngày rằm và mùng 1, tháng nào cũng cúng như vậy. Con không bằng lòng làm như vậy thì con phải làm sao?*

Đáp: Cái đó tâm thành. Rằm, mồng một tưởng Trời Phật là tâm thành. Luồng điển nó được đi lên nhẹ, không có sao. Rằm, mồng một không có sao. Là nó quý yêu Trời Phật cúng chớ không có cúng ma quỷ, tâm thức nó không có hướng về ma quỷ. Mà khi nó sợ là nó muốn cúng cho có tiền, cúng cho phù hộ trúng số là chỉ có ma quỷ thôi.

(94) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con là Nguyễn Thị Nho, cách đây 3 năm xin Thầy về VN Thầy không cho, Thầy nói con ráng tu chừng nào Thầy coi được thì Thầy cho về, nhưng con thấy có dịp ĐH thì con mới về, nhưng mà con không dám xin Thầy, con sợ thầy, con xin Thầy tha thứ cho con. Nam Mô A Di Đà Phật. Vì các bạn đạo nói tại sao không xin Thầy mà đi? Con nghe nói thì con sợ, xin Thầy tha thứ lỗi cho con.*

Đáp: Thì con ráng tu đi, chưa đủ đâu, về thét nó áp đảo thét rồi tinh thần xuống, không có tiến đâu. Về VN lúc này cũng như đi casino trở ra không còn xu nào rồi bận tâm khổ lắm. Ráng lo tu, cố gắng dành dụm 1 chút điển, lớn tuổi rồi, dùng phần điển đó mới có cơ hội tự cứu được.

(95) - Vấn: *Xin Thầy giải 4 câu thơ: Sống trong tình huống tâm dao động, Thể xác tâm linh tự tréo tròng, Quy hội không thành tâm độc ác, Tham sanh quý tử có cầu mong.*

Đáp: Đó là khuyến mình tu, không nên hướng ngoại, trở về với chính mình thay vì tạo sự độc ác và tự hại. Nếu mà nói về xâm thì đây là cái xâm hạ. Không phải xâm thượng.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

#TBVV242 (LED121)

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 120)

(96) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trước khi rời VN bạn đạo có nhờ anh Sơn đem cuốn băng sang đại hội, nhưng anh Sơn có nhờ con, con mạo muội nghe cuộn băng đó nói toàn là Vô Vi trong lúc bạn đạo ở VN đang gặp khó khăn không được đi dự nên con không dám mang theo, nhưng lương tâm con cứ ray rứt vì không làm tròn lời hứa với bạn đạo VN muốn gởi những lời nhắn nhủ và thăm hỏi Thầy, như vậy con có tội đối với bạn đạo VN không? Xin Thầy chỉ dạy. Con xin đa tạ.*

Đáp: Thì mình sợ sệt là cái tâm mình không có thành rồi đó. Nếu mình thành tâm giúp đỡ người thì vượt qua mọi tai nạn, không sao. Mình sợ ở tù, còn sợ. Người tu có gạt ai mà sợ ở tù? Không sợ. Dù nó có hỏi đi nữa nói tôi tu. Bây giờ ông nghe thử coi tôi có nói phá hoại ông không? Không có chỉ đường lối cho người ta giết ông không? Không có. Thì cái tâm mình thẳng cứ việc đi, không sao hết.

(97) - Vấn: *Kính thưa Thầy, cách đây 2 tháng con ngồi soi hồn xong, thở pháp luân thường chuyển xong con thiền định, con thấy bay qua, không cao, dọc theo con rạch con thấy có nhiều ông râu dài ngồi thiền theo rạch, con vừa bay vừa niệm, nhìn xuống rạch mà sợ té, quả thật con té một cái bịch giựt mình thức dậy bản thể thấy con ngồi và đau bụng. Xin Thầy minh giải.*

Đáp: Đó là phần vía nhẹ thôi. Khi mà đi tới đúng mức rồi cơ tạng nó hút trở lộn lại, không chạy đi đâu hết.

(98) - Vấn: *Kính thưa Thầy, trong lúc thiền thỉnh thoảng con nghe những tiếng nói nho nhỏ bên tai làm con giựt mình tỉnh thiền. Xin Thầy minh giải tiếng nói đó từ đâu có và con phải làm gì để không bị trường hợp đó. Xin cám ơn Thầy.*

Đáp: Bởi vì thần kinh nó có trược nó mới có những cái tiếng, nó thu hút cái trược nó thành ra cái tiếng nói. Nhưng mà chúng ta tiếp tục làm pháp luân thì nó hơi sáng. Làm pháp luân mạnh đi, không có sao hết. Đầy rún đầy bụng tung lên bộ đầu và soi hồn đứng đắn là nó giải hết hà. Pháp đó hay lắm mà nhiều người làm không có đúng rồi nghe nói cái sợ ở trong này nó hù nó nói ta là Quan Âm đồ này kia. Nói dóc. Không có Quan Âm nào mà xuống thể xác hôi thúi, không có vụ đó. Các bạn tin chắc là không có Quan Âm, không có Diêu Trì Kim Mẫu gì mà xuống thể xác hôi thúi nói chuyện bậy bạ, không có vụ đó. Mình chỉ tu đi lên đảnh lễ Ngài, Ngài mới phán một chút điển, tâm chúng ta hiểu liền. Cái đó là chơn chánh.

*(99) - **Vấn:** Thưa Thầy lúc trước con có bị tương tư, Thầy đã giải rồi, nhưng lúc con về VN bị bịnh lại rồi làm sao?*

Đáp: Cho nên yêu mình mà không biết yêu. Muốn yêu mình thì phải tu thiền. Yêu cha mẹ cũng phải tu thiền vì cha mẹ sanh thành mình. Muốn có cơ tạng tốt thì mình cho nó khai mở trật tự đó là yêu mình, nhiên hậu mới yêu Trời, yêu quý nhân loại, mà không chịu làm, đường lớn không chịu làm, chung vô ngõ hẻm thì phải chịu thôi. Yêu có một cô. Nhiều đứa nó đâu phải yêu tánh tình. Nó chưa yêu tánh tình. Nó thấy lỗ mũi nó yêu hà. Yêu lỗ mũi cô đó. Yêu lỗ tai cô đó. Yêu bộ tóc cô đó vậy thôi, rồi cưới về đánh lộn tùm lum. Cho nên ở thế gian không phải yêu đâu, không phải yêu thiệt, giả xạo thôi, không có sự thật. Mình tu mình có cái tình yêu sống động liên hệ với Trời Đất, tình yêu vô cùng sống động, không ai cắt đứt được, và liên hệ với cửu huyền thất tổ chúng ta, rất đầm ấm. Mà không biết yêu mà chạy đi yêu một cô nào là chỉ có khổ thôi. Cái nghiệp của cổ, cổ giải chưa được, mà nghiệp mình mình cũng giải chưa được, mình chun vô mình ôm thêm một cái nghiệp nữa, biết bao nhiêu công chuyện phải làm. Rồi rối trí, khổ. Nó có lý do hết đó.

*(100) - **Vấn:** Thưa Thầy con 80 tuổi rồi, nên ngồi thiền hay chỉ niệm Phật thôi?*

Đáp: Niệm Phật tốt hơn. 80 tuổi cần phải niệm Phật nhiều để nó giải cái nghiệp lúc ra đi nhẹ nhàng. Thiền sơ sơ cũng được rồi, mà nếu có khả năng hít thở nên hít thở để cho nguyên khí nó khôi phục vì đã sanh đẻ mất trung khí nhiều.

*(101) - **Vấn:** Thưa Thầy con tu đà 10 năm rồi mà không thấy tiến, có phải tại con không có căn tu hay không?*

Đáp: Xem lại cái trật tự của chính mình đã hành đúng hay là không. Hành chưa đúng thì nó không có tiến đâu. Bóng đèn muốn có sáng phải có cái máy phát điện. Cái máy phát điện phải xuất phát 2 luồng điển rõ ràng, âm ra âm, dương ra dương, hội tụ nó mới bộc ánh sáng. Thì cái phương pháp Vô Vi là làm lại trật tự hội tụ nó mới tới ánh sáng. Cho nên nói tôi tu 10 năm mà 1 ngày tôi tu bao nhiêu tiếng? Tôi nói chuyện 12 tiếng tôi tu 1/2 tiếng, cũng không có ăn chung gì hết. Nói chuyện ào ào, khẩu khai thần khí tán, làm lộn xộn cho chính mình mà lập lại trật tự cũng chưa có xong. Thầm tu thầm tiến những người đó họ đạt pháp. Hiện tại chúng ta hội trường này có nhiều người ở bên ngoài không vô được đây, không có cơ hội đến đây, họ cũng thầm tu thầm tiến vì hoàn cảnh đang giáo dục họ, khổ, như người đang ở VN, khổ lắm, muốn cái gì cũng không được, cho nên chỉ biết Trời Phật, chỉ biết ánh sáng, hướng về ánh sáng hành tiến thì họ cũng có cơ hội tự giải được.

YOU AND ME
ANH & TÔI
VOVILED MUSIC
PRODUCTIONS
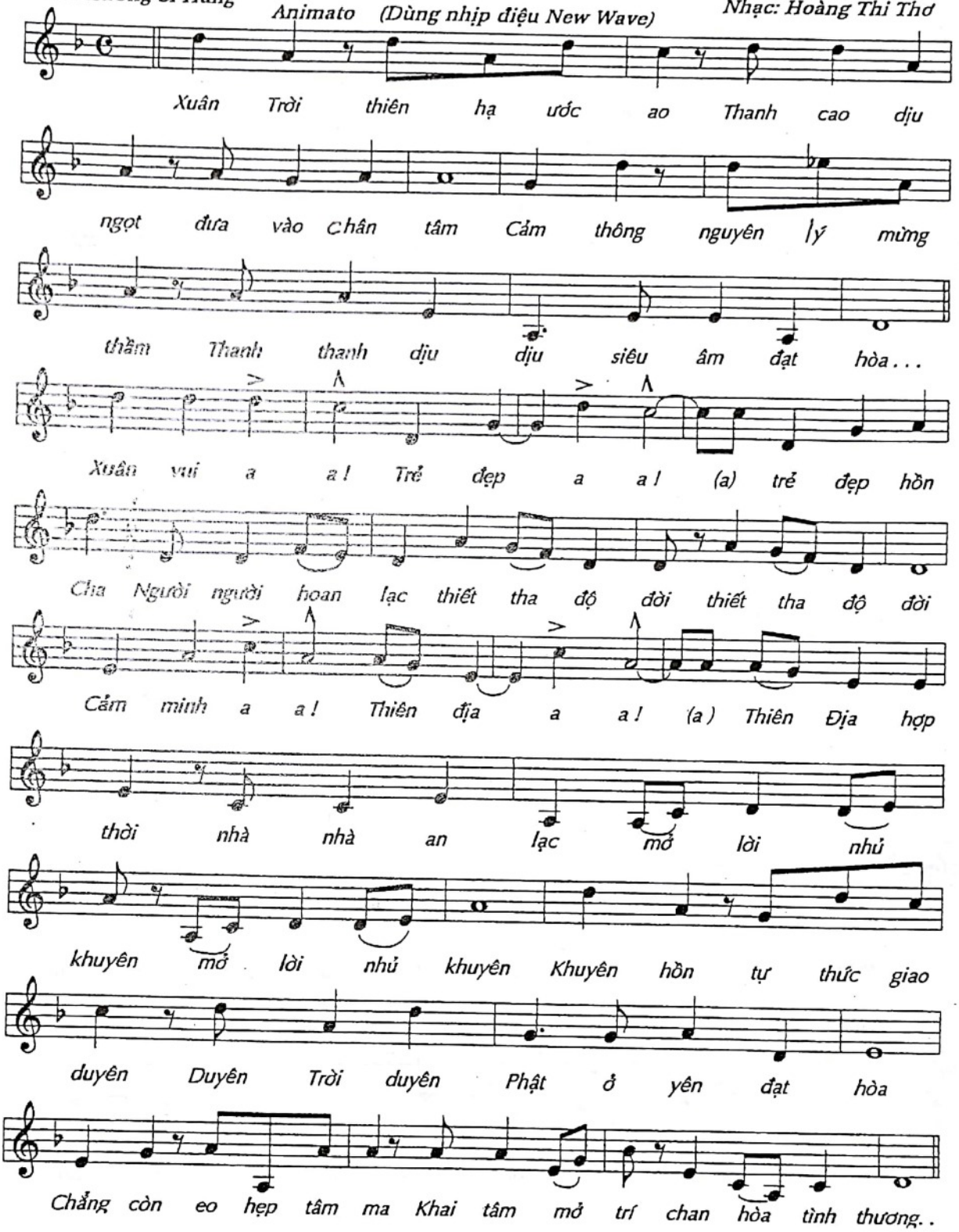
Xuân Trời

Moderate ♩=112

Thơ: Lương Sĩ Hằng
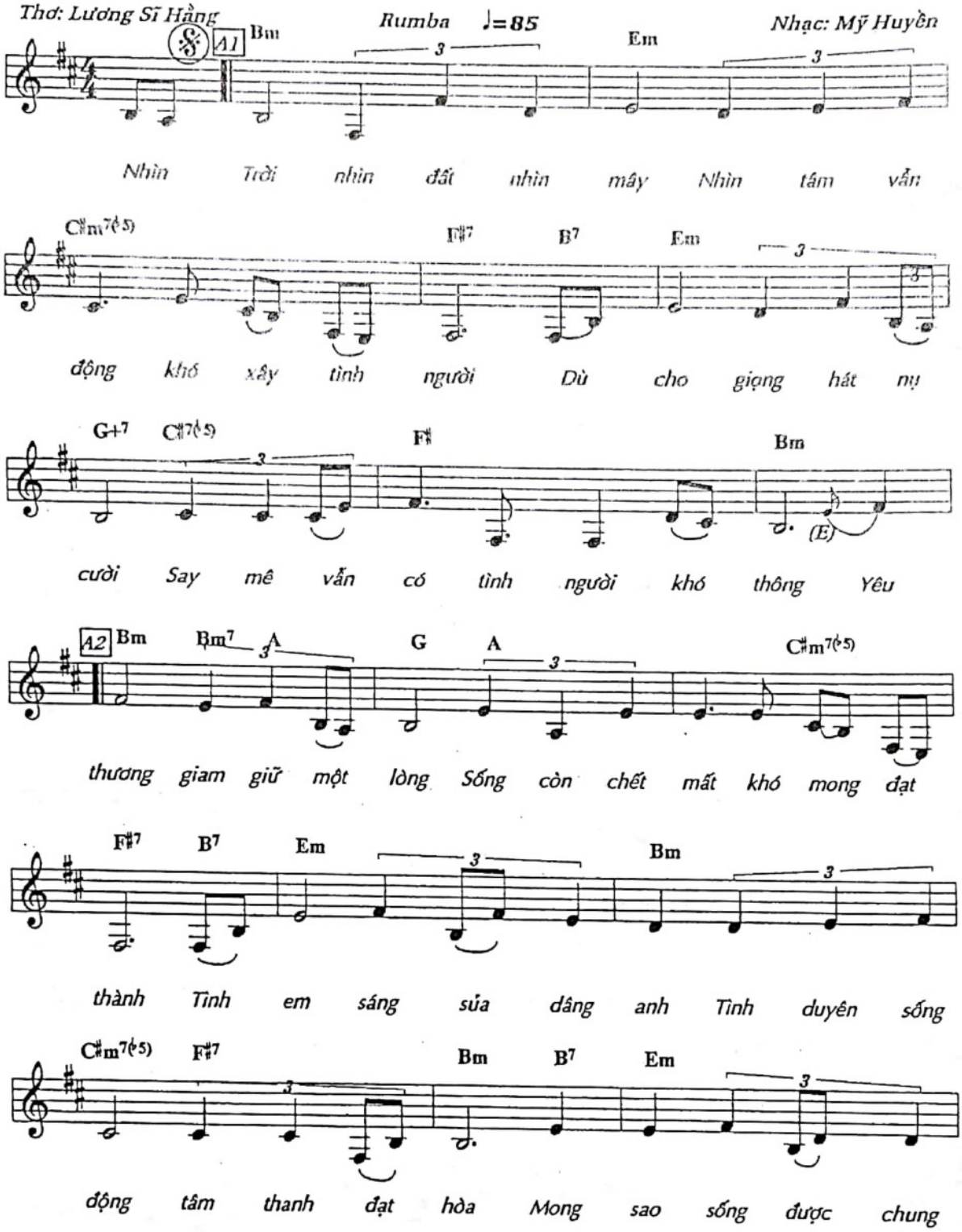
Animato (Dùng nhịp điệu New Wave)
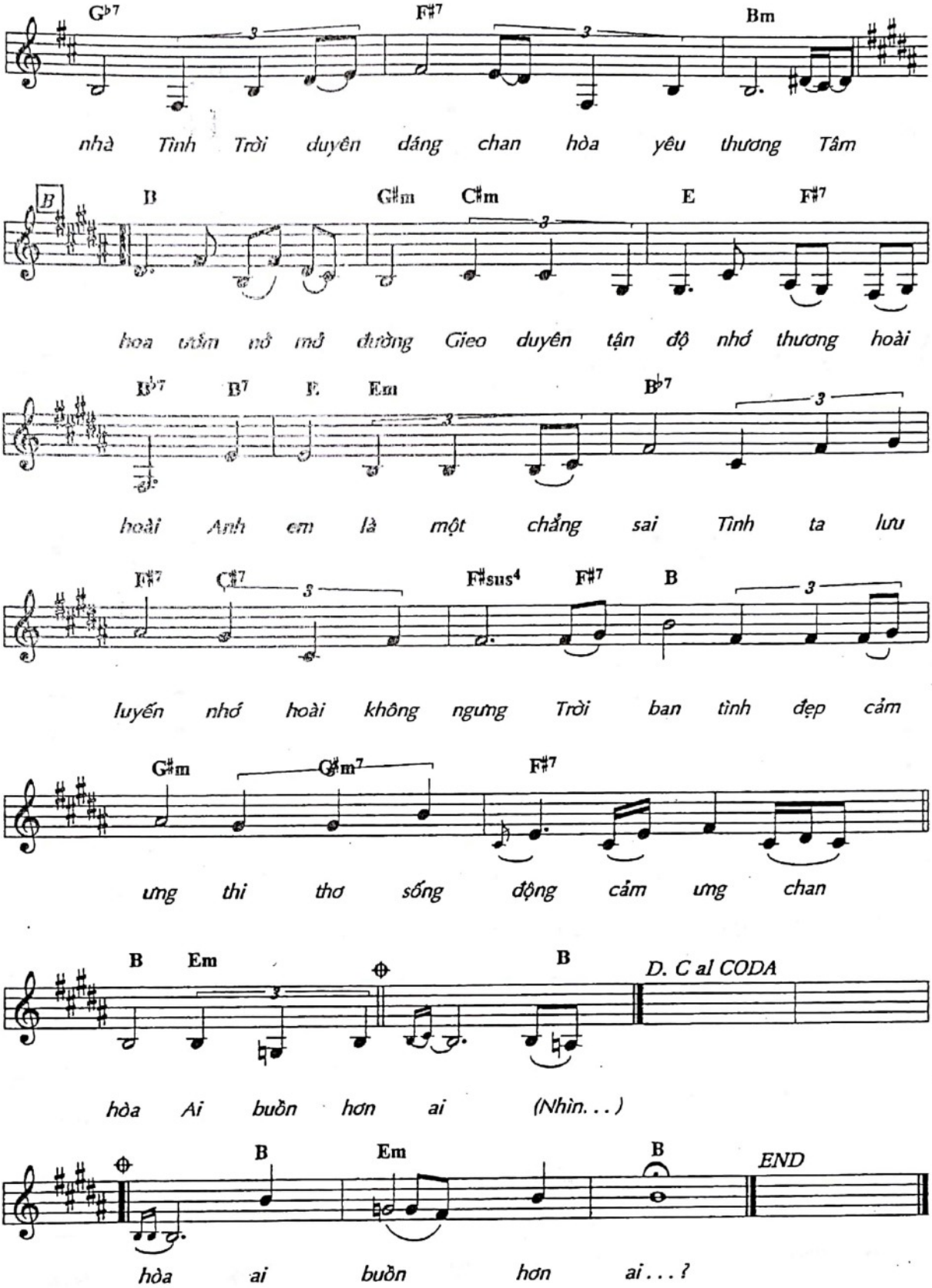
Nhạc: Hoàng Thi Thơ

Ai Buồn Hơn Ai ?
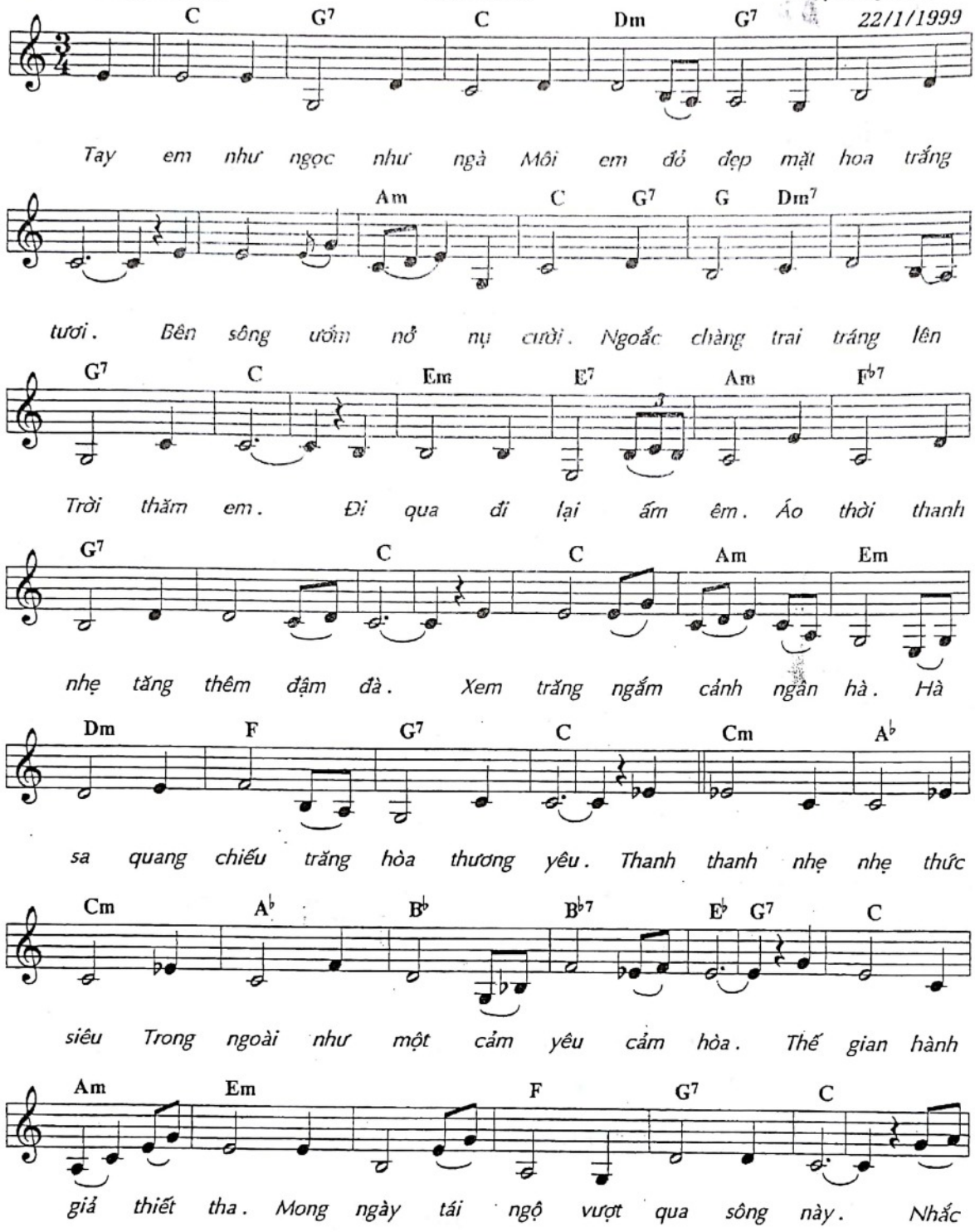
Thơ: Lương Sĩ Hằng — Rumba ♩=85 — Nhạc: Mỹ Huyền
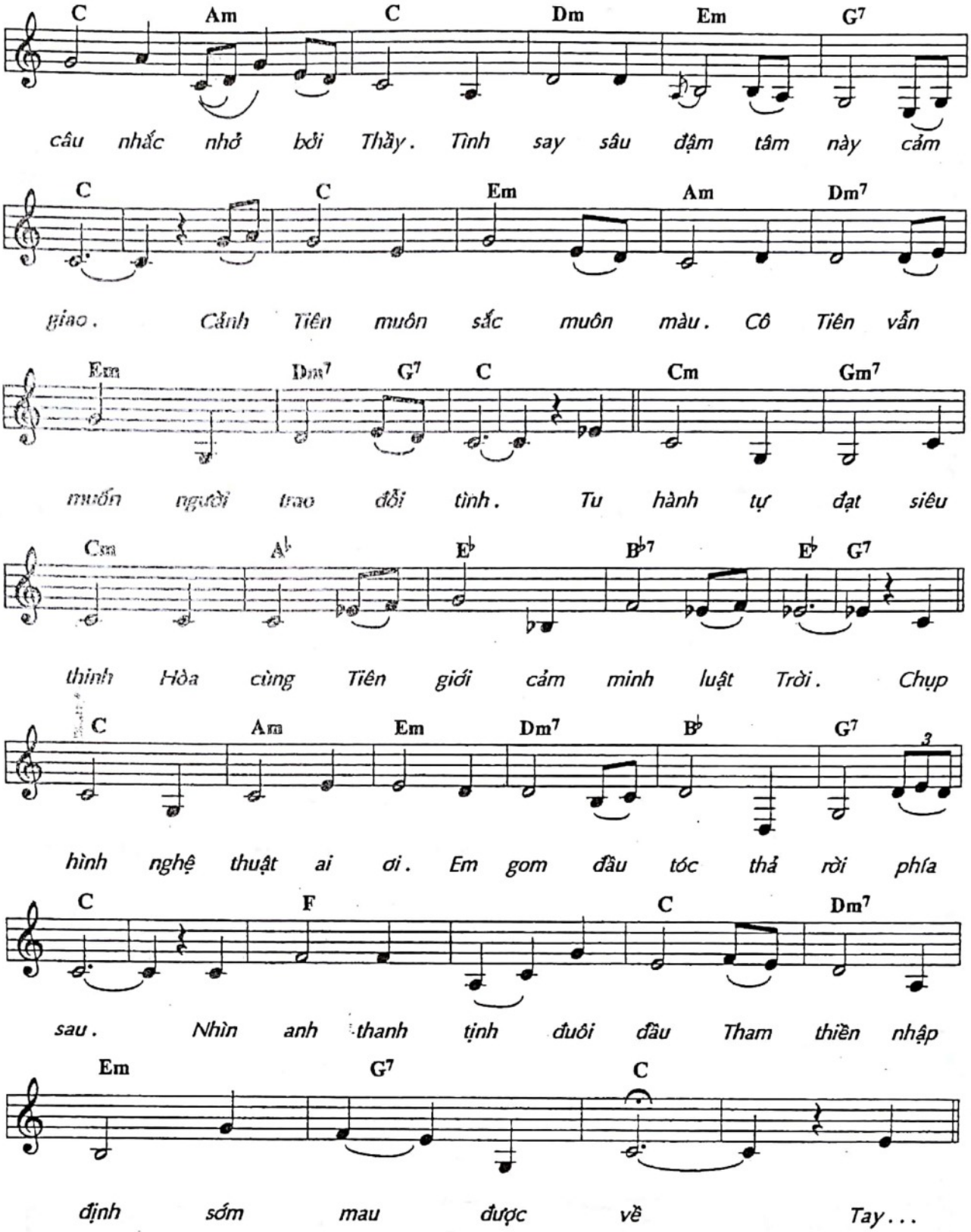

G♭7 F♯7 Bm
nhà Tình Trời duyên dáng chan hòa yêu thương Tâm
B B G♯m C♯m E F♯7
hoa thắm mở mở đường Gieo duyên tận độ nhớ thương hoài
B♭7 B7 E Em B♭7
hoài Anh em là một chẳng sai Tình ta lưu
F♯7 C♯7 F♯sus4 F♯7 B
luyến nhớ hoài không ngưng Trời ban tình đẹp cảm
G♯m G♯m7 F♯7
ưng thi thơ sống động cảm ưng chan
B Em B D. C al CODA
hòa Ai buồn hơn ai (Nhìn. . .)
B Em B END
hòa ai buồn hơn ai . . . ?

Cô Tiên

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Valse lente — Nhạc: Mỹ Huyền — 22/1/1999
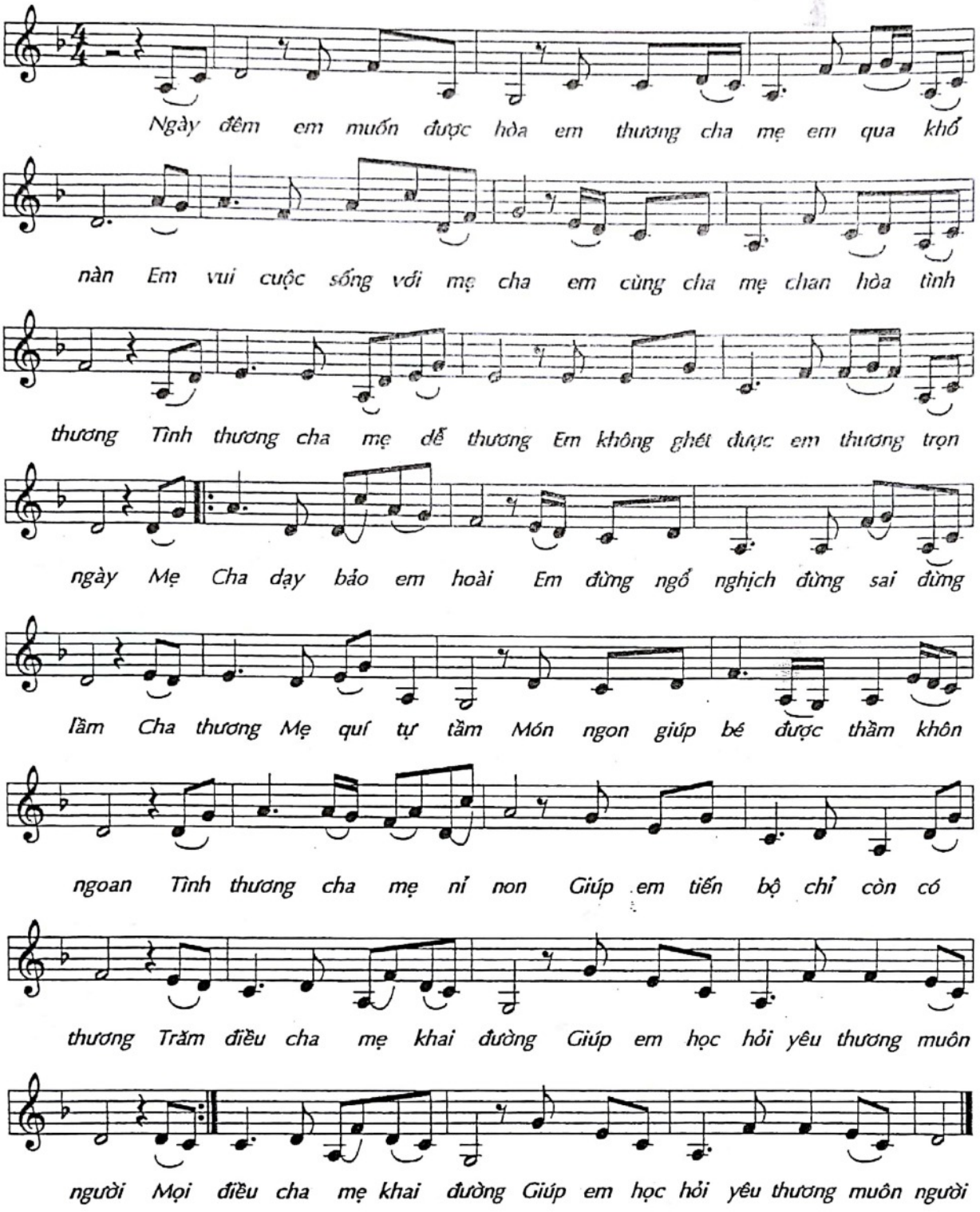

C Am C Dm Em G7
câu nhắc nhở bởi Thầy. Tình say sâu đậm tâm này cảm
C C Em Am Dm7
giao. Cảnh Tiên muôn sắc muôn màu. Cô Tiên vẫn
Em Dm7 G7 C Cm Gm7
muốn người trao đổi tình. Tu hành tự đạt siêu
Cm A♭ E♭ B♭7 E♭ G7
thinh Hòa cùng Tiên giới cảm minh luật Trời. Chụp
C Am Em Dm7 B♭ G7
hình nghệ thuật ai ơi. Em gom đầu tóc thả rời phía
C F C Dm7
sau. Nhìn anh thanh tịnh đuôi đầu Tham thiền nhập
Em G7 C
định sớm mau được về Tay...

Nhi Đồng

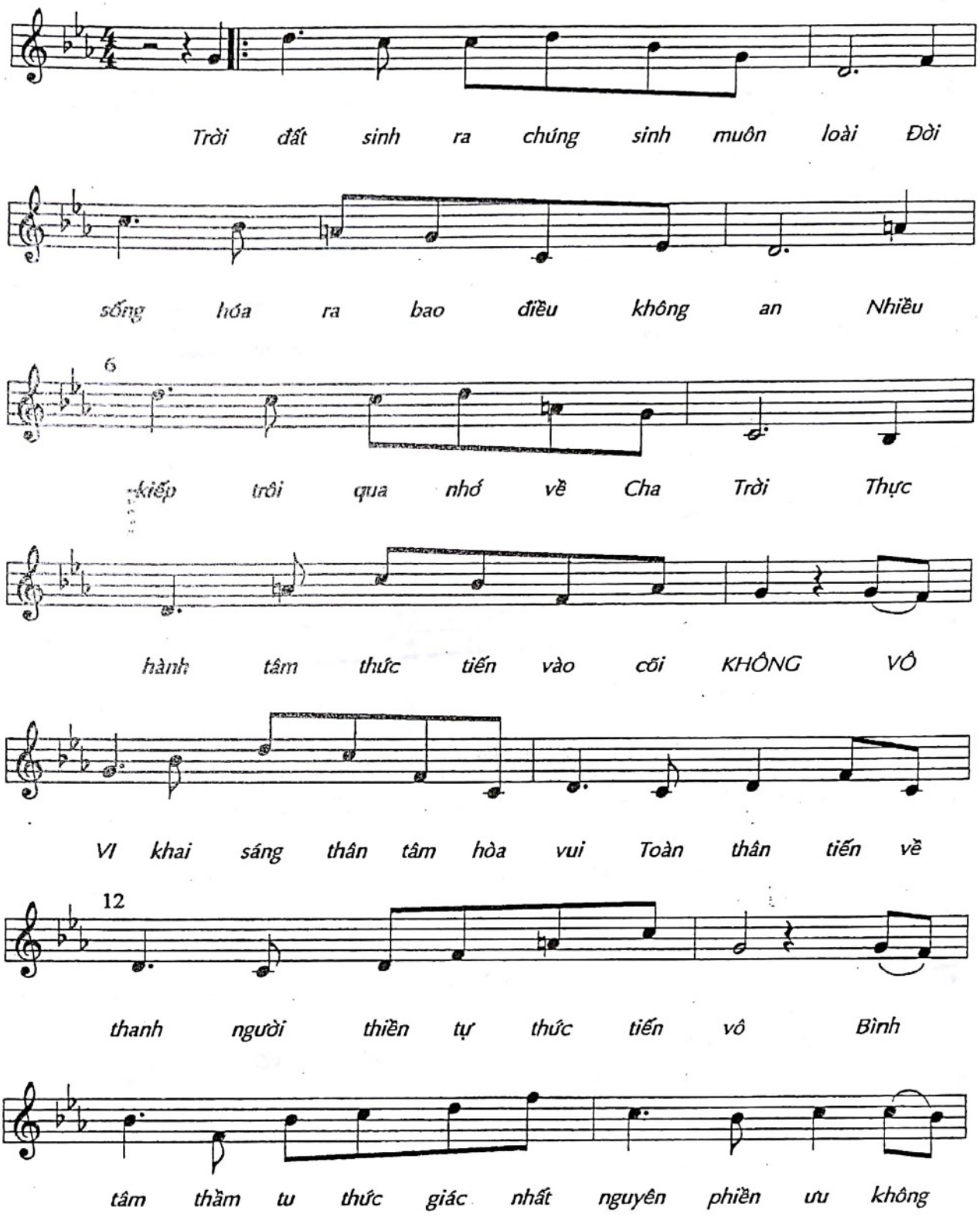
Thơ: Lương Sĩ Hằng
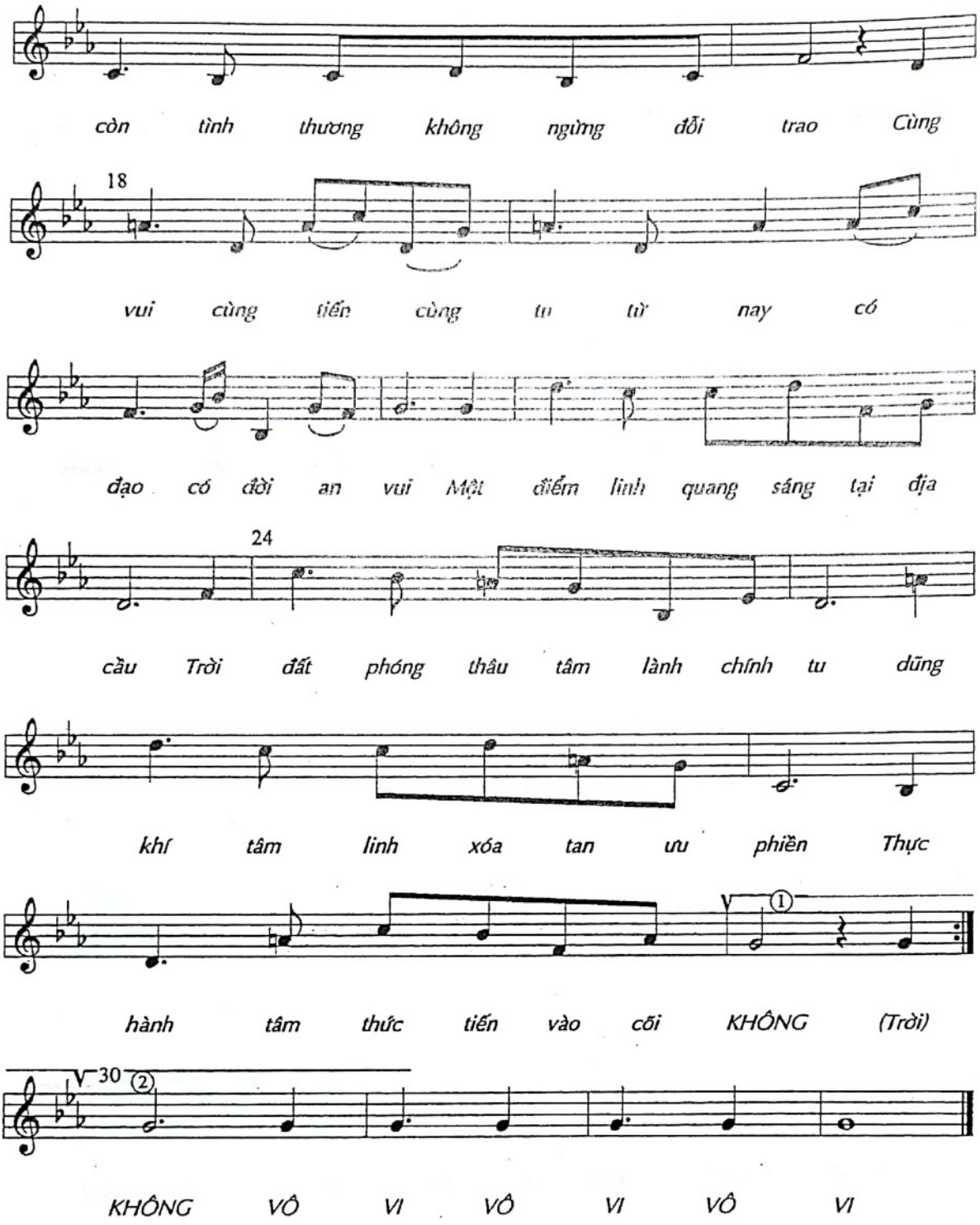
Nhạc: Phạm Đức Thành

Thực Hành

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Mênh mang, Tự tin — Nhạc: Phạm Đức Thành
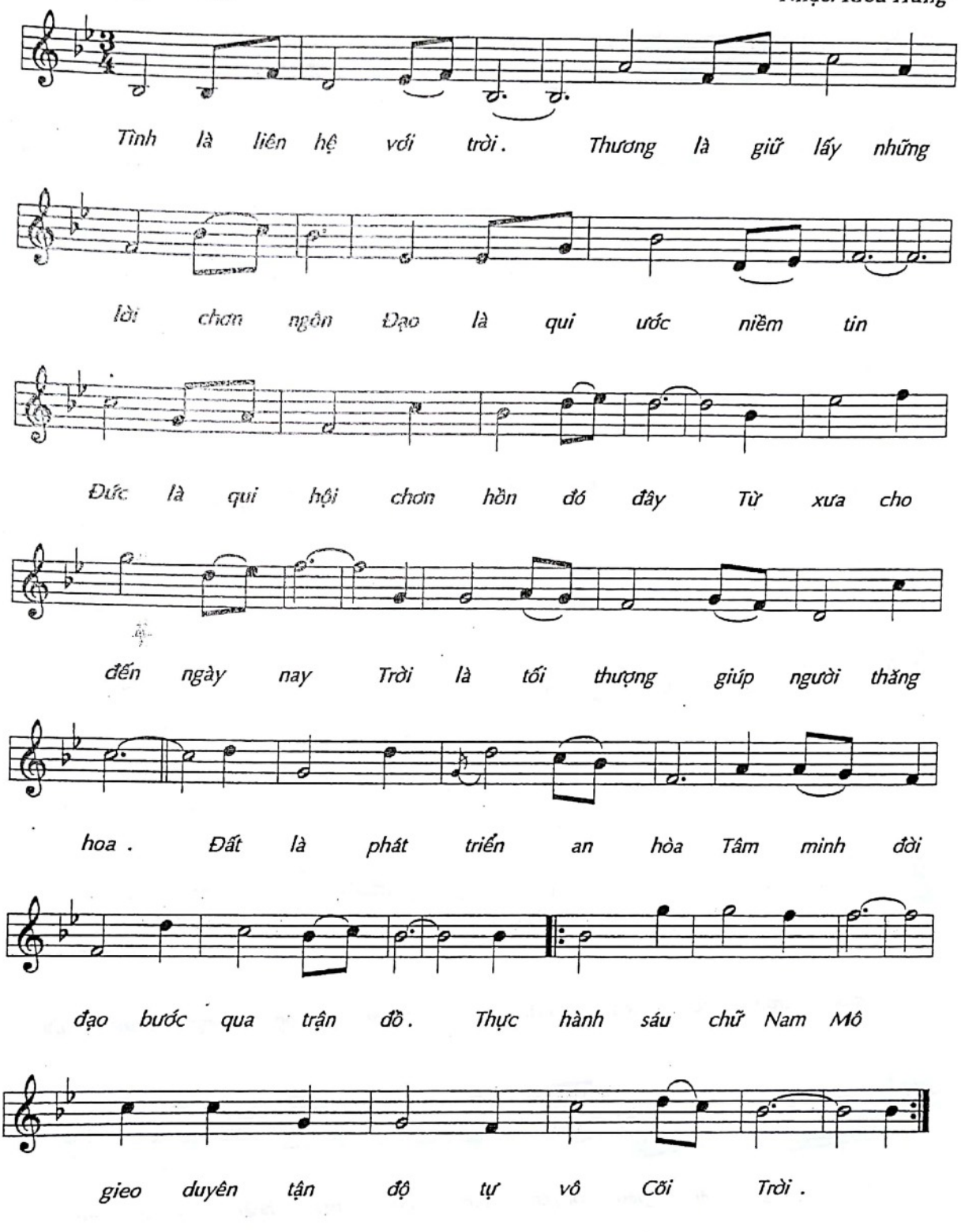

còn tình thương không ngừng đổi trao Cùng
18
vui cùng tiến cùng tu từ nay có
đạo có đời an vui Một điểm linh quang sáng tại địa
24
cầu Trời đất phóng thâu tâm lành chính tu dũng
khí tâm linh xóa tan ưu phiền Thực
1
hành tâm thức tiến vào cõi KHÔNG (Trời)
30
2
KHÔNG VÔ VI VÔ VI VÔ VI

Tình Thương Đạo Đức

Lời: Lương Sĩ Hằng
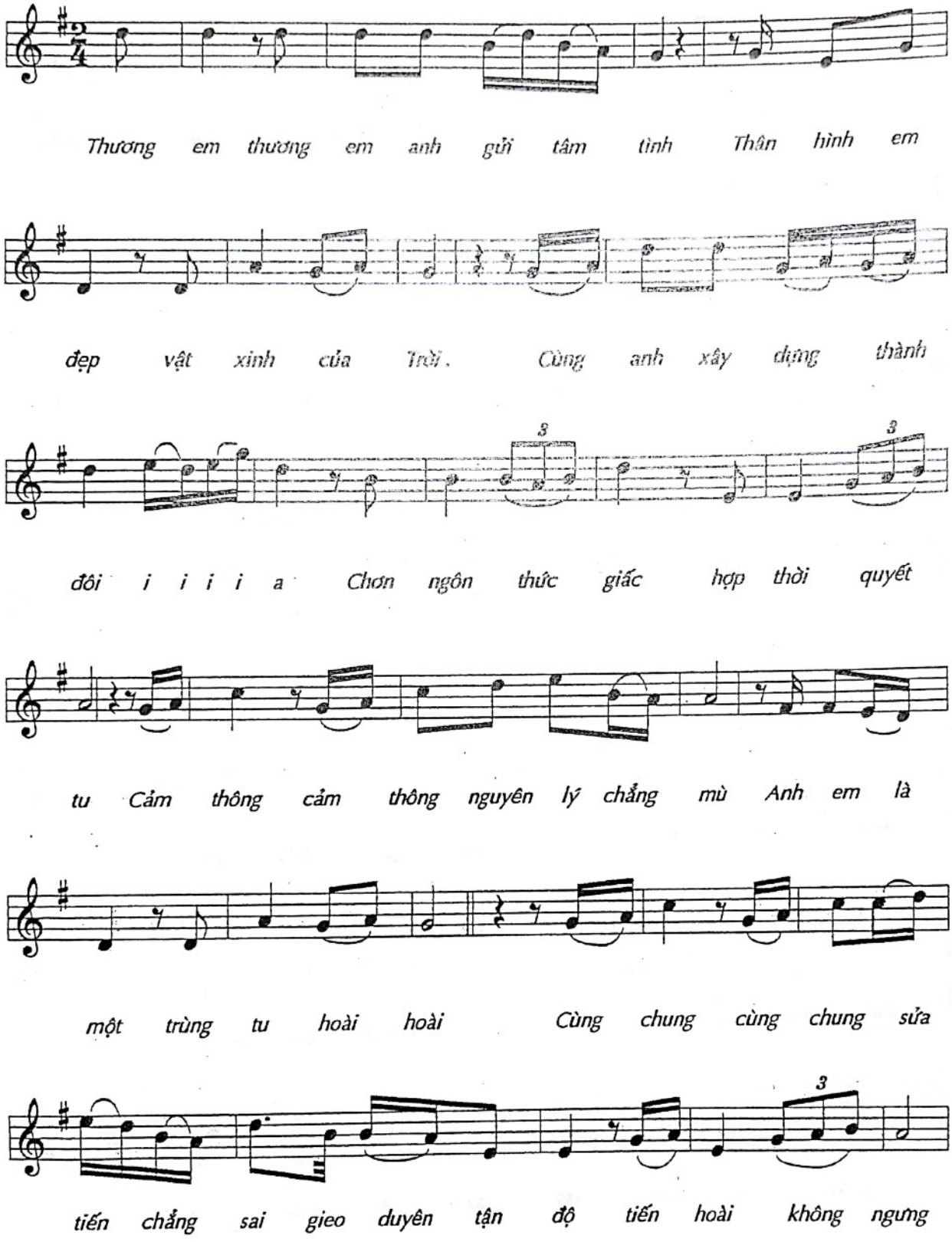
Nhạc: Kiều Hưng
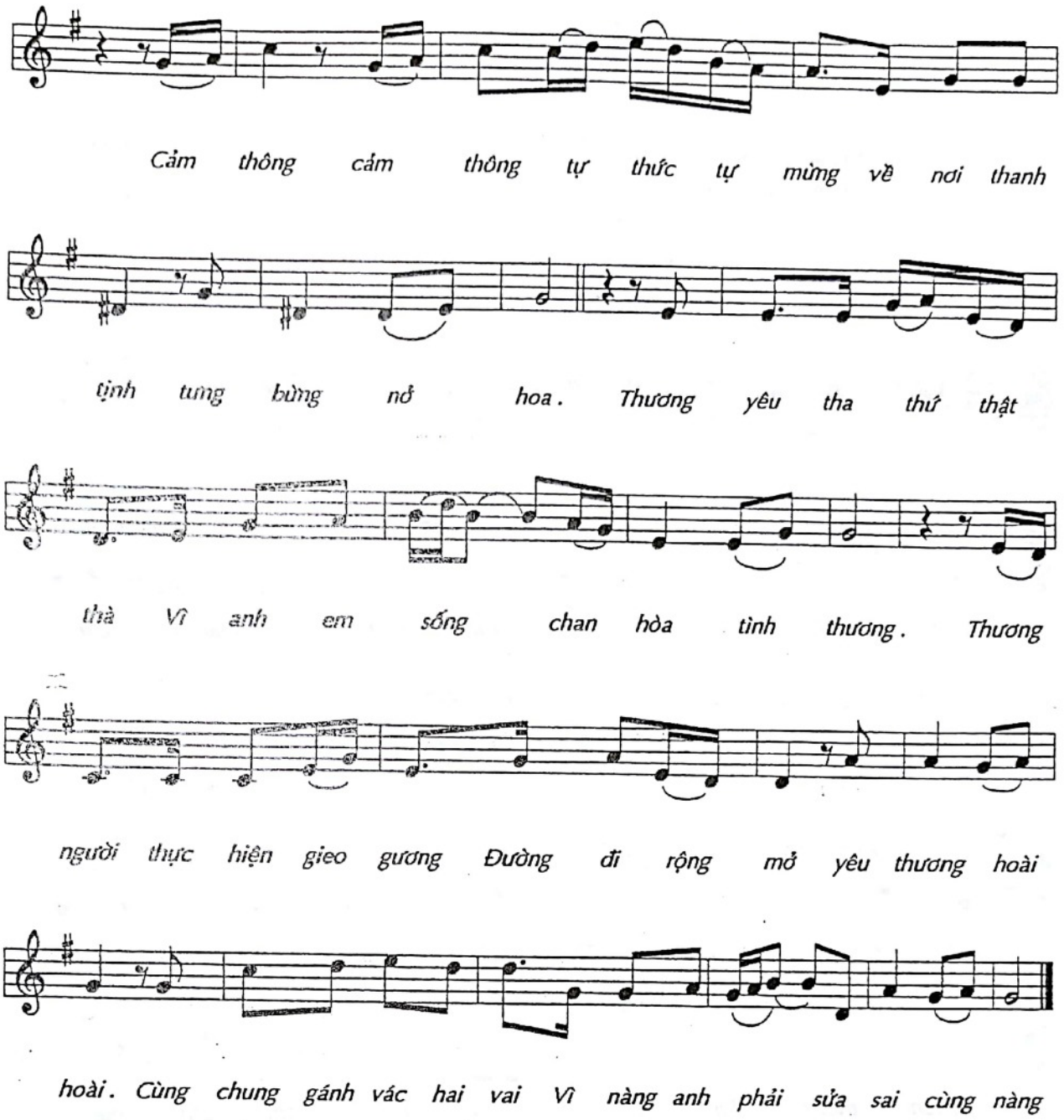

Vì Em

Thơ: Lương Sĩ Hằng

Nhạc: Kiều Hưng
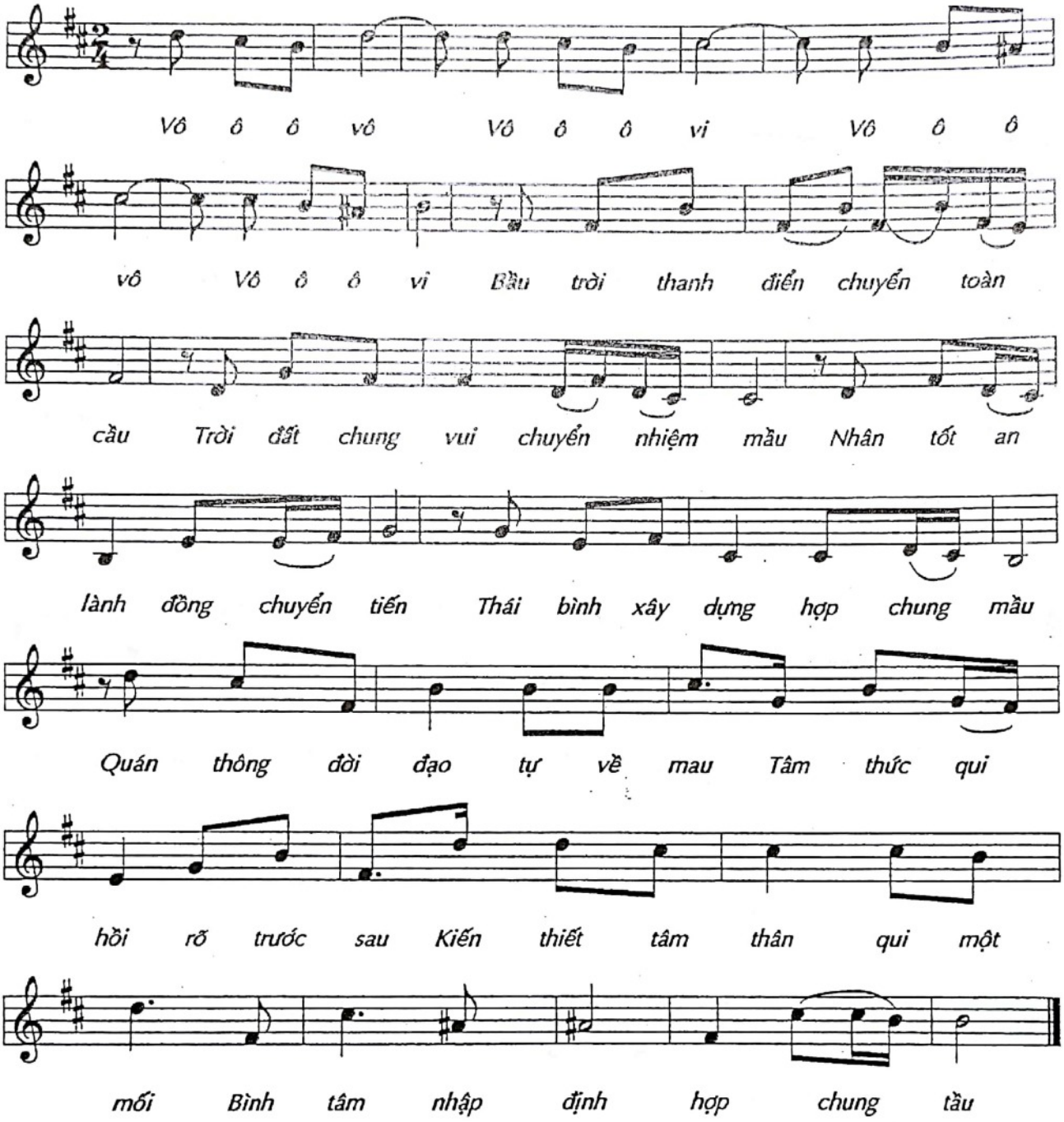

Cảm thông cảm thông tự thức tự mừng về nơi thanh
tịnh tưng bừng nở hoa. Thương yêu tha thứ thật
thà Vì anh em sống chan hòa tình thương. Thương
người thực hiện gieo gương Đường đi rộng mở yêu thương hoài
hoài. Cùng chung gánh vác hai vai Vì nàng anh phải sửa sai cùng nàng
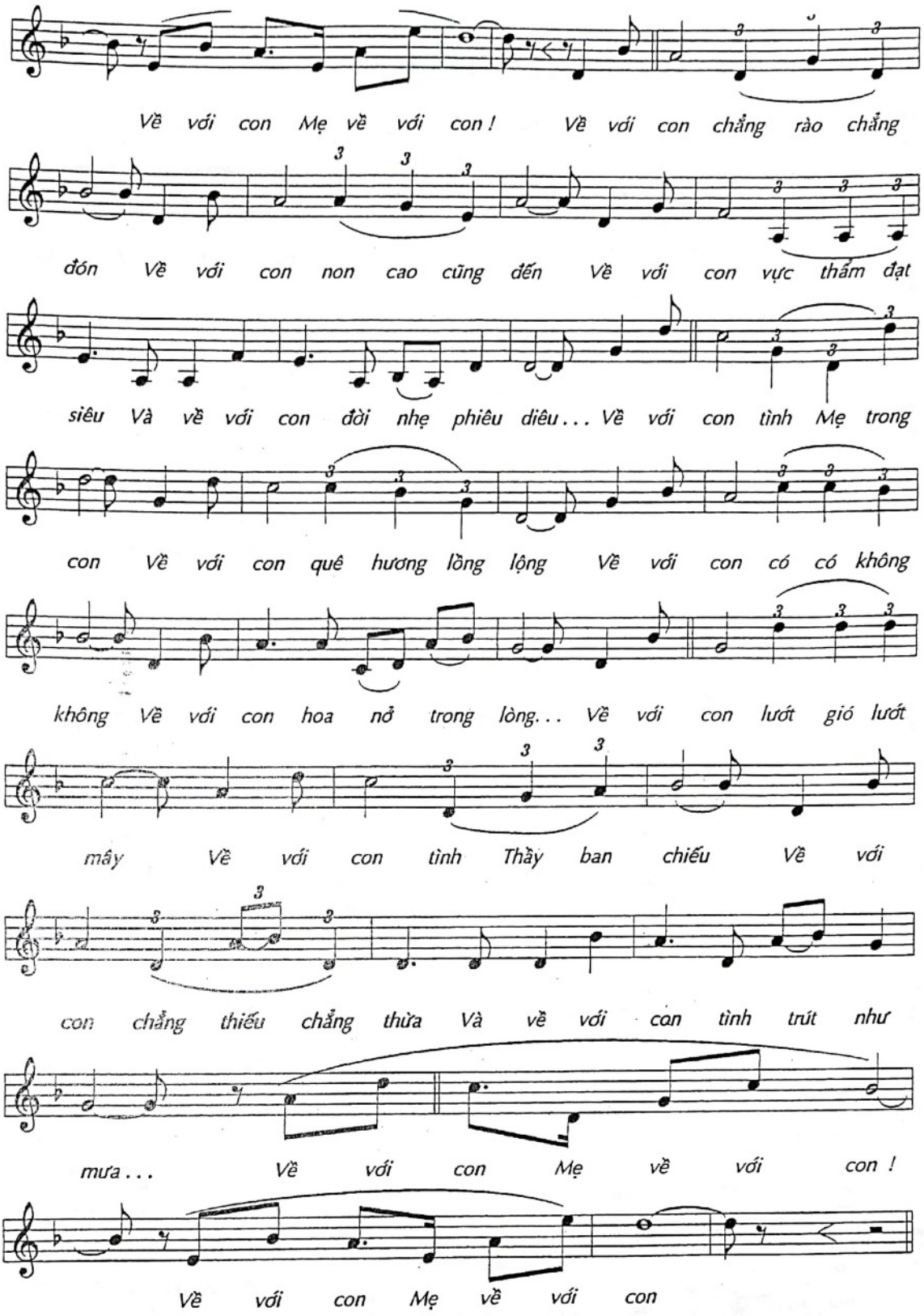
Vô Vi

Thơ: Lương Sĩ Hằng — Thiêng liêng, ca ngợi — Nhạc: Kiều Hưng
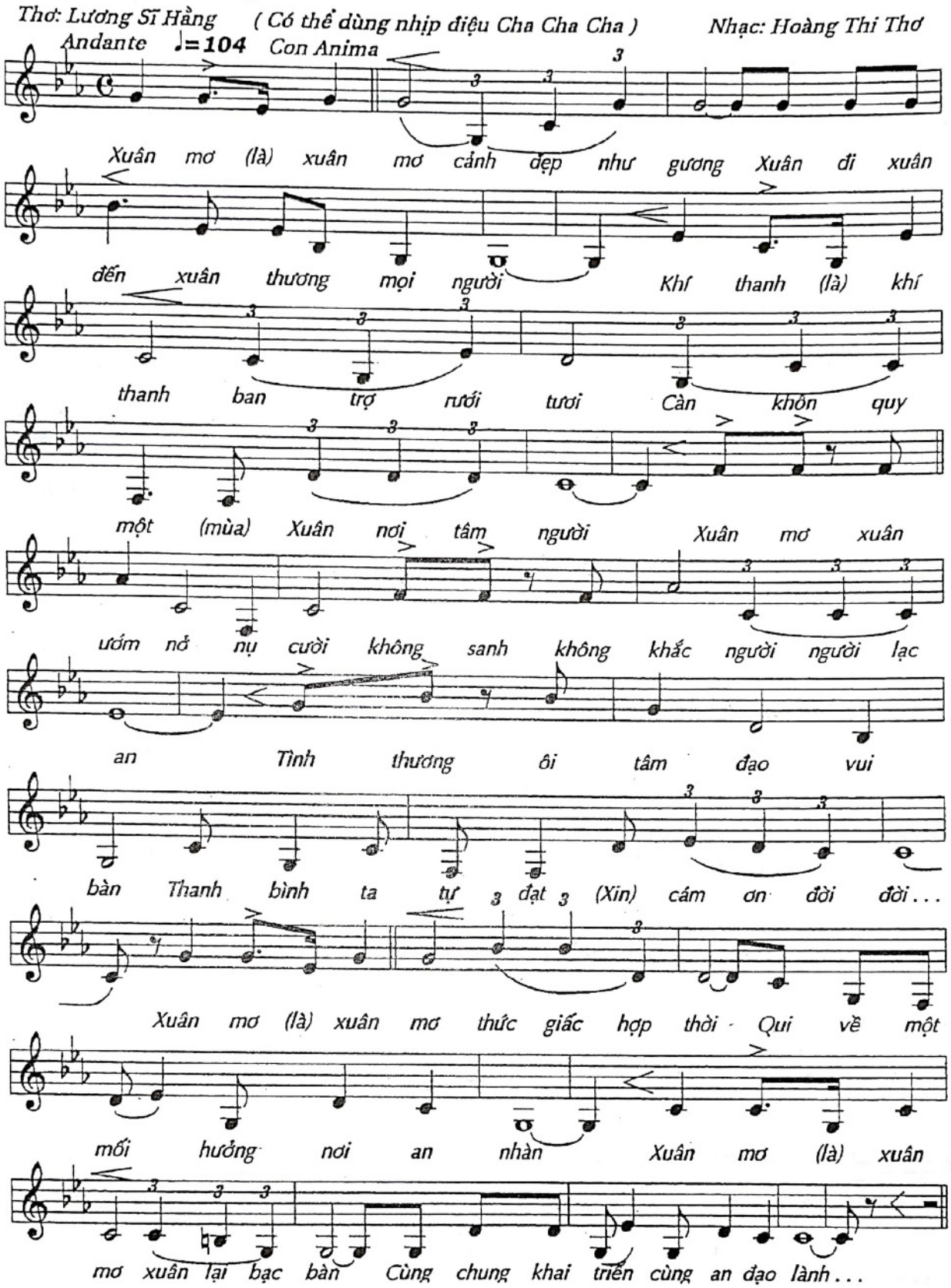
Heaven pure and vibrant energy inspires the world
When united, there are miracles we see
Good and healthy seed collectively evolves
Peace and servic bring us color and unity

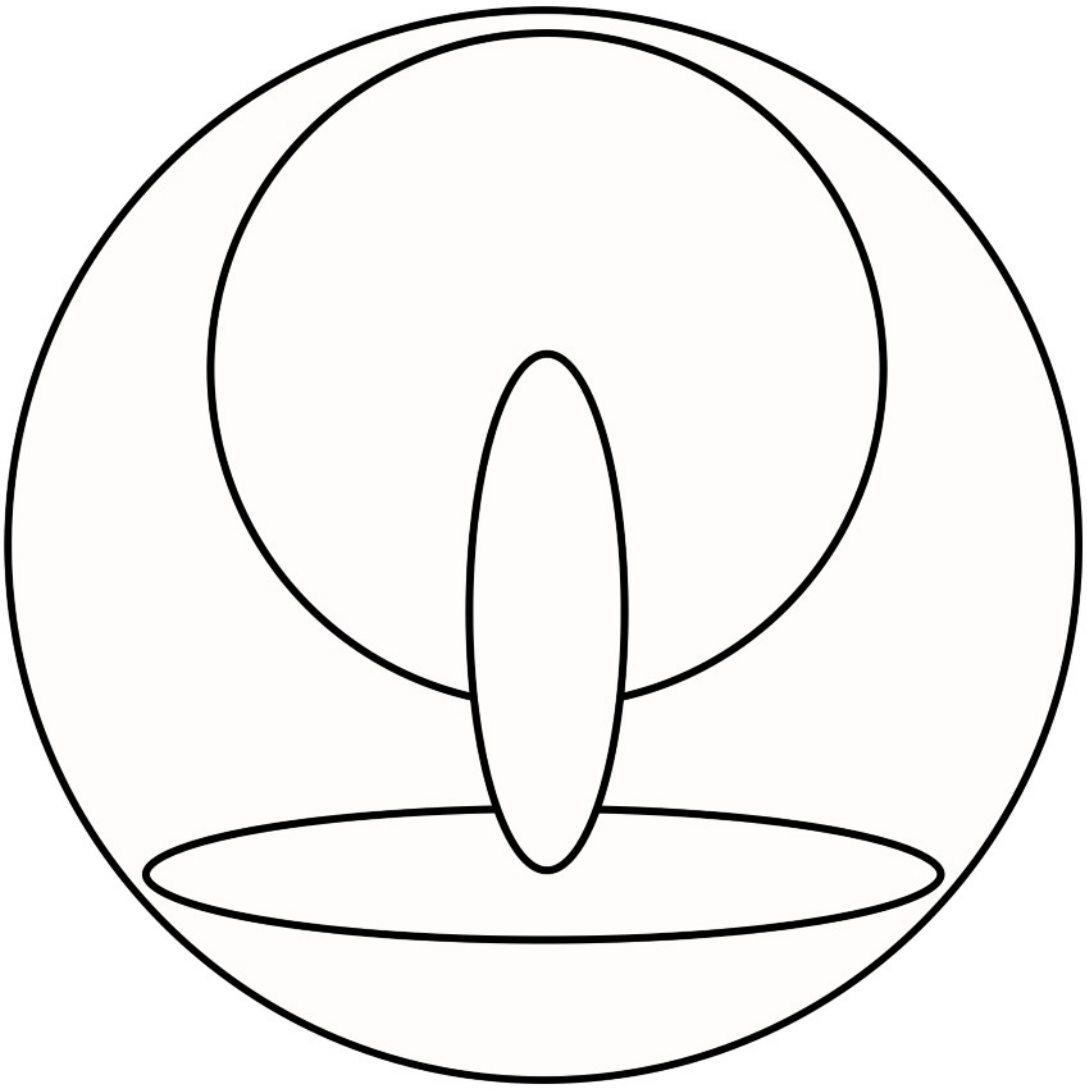
To know life, and its Way will help to bring us swiftly Home
Awakened, understanding comes easily
Nutured, mind and body fuse into the Source
Meditate, for universal harmony

Về với con Mẹ về với con ! Về với con chẳng rào chẳng
đón Về với con non cao cũng đến Về với con vực thẳm đạt
siêu Và về với con đời nhẹ phiêu diêu . . . Về với con tình Mẹ trong
con Về với con quê hương lồng lộng Về với con có có không
không Về với con hoa nở trong lòng . . . Về với con lướt gió lướt
mây Về với con tình Thầy ban chiếu Về với
con chẳng thiếu chẳng thừa Và về với con tình trút như
mưa . . . Về với con Mẹ về với con !
Về với con Mẹ về với con

Xuân Mơ . . .

Thơ: Lương Sĩ Hằng
(Có thể dùng nhịp điệu Cha Cha Cha)
Nhạc: Hoàng Thi Thơ
Andante ♩=104 Con Anima
Xuân mơ (là) xuân mơ cảnh đẹp như gương Xuân đi xuân
đến xuân thương mọi người Khí thanh (là) khí
thanh ban trợ rưới tươi Càn khôn quy
một (mùa) Xuân nơi tâm người Xuân mơ xuân
ướm nở nụ cười không sanh không khắc người người lạc
an Tình thương ôi tâm đạo vui
bàn Thanh bình ta tự đạt (Xin) cám ơn đời đời . . .
Xuân mơ (là) xuân mơ thức giấc hợp thời Qui về một
mối hướng nơi an nhàn Xuân mơ (là) xuân
mơ xuân lại bạc bàn Cùng chung khai triển cùng an đạo lành . . .

Thiền Viện Vô Vi Thế Giới

Thiền Viện Vĩ Kiên

22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pines Park, CA 92322
U.S.A.
Mailing Address:
P.O. Box 2045
Westminster, CA 92684-2045 - U.S.A.
Tel : (909)-338-6691

Thiền Viện Hai Không

392 Wayman Lane
Oroville, CA 96565
U.S.A.
Mailing Address:
P.O. Box 5234
Oroville, CA 95966 - U.S.A.
Tel : (530)-589-6972
Email : maioro@yahoo.com

Thiền Viện Nhẫn Hòa

4514 Gold Ridge Ln SW
Olympia, WA 98512 - U.S.A.
Tel : (360)-357-5675
Email : nguyenvg@comcast.net

Thiền Viện Quy Thức

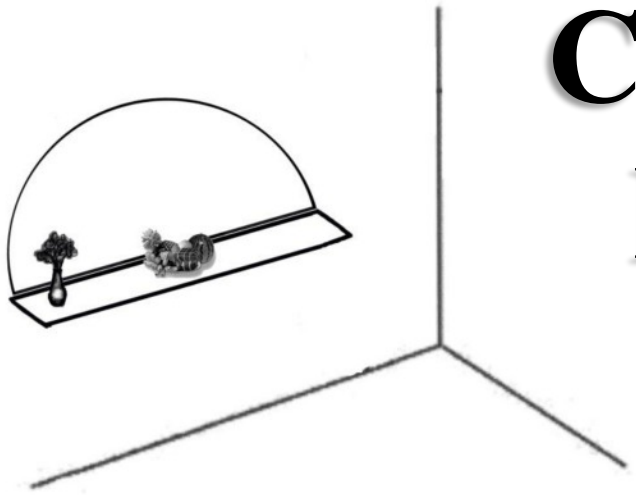
Lieu dit Le Senaillet Lot 220
Publier, 74500 - FRANCE
Tel : (045)-070-8355
Email : santelli.dominique01@tele2.fr

Thiền Viện Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road
Mareeba, QLD 4880
Australia

Thiền Viện Hội Tụ Tâm Linh Cùng Tiến Tới

2922 Jolicoeur
Montreal - Quebec
H4E 1Z3 , Canada
Tel : (514)-769-8799
Email : meditation.jolicoeur@primus.ca
http://tvjolicoeur.jimdo.com/

Cách Thượng Kính Vô Vi

Kính Vô Vi là biểu trưng cho thanh quang của Càn Khôn Vũ Trụ và cũng là biểu trưng cho lòng trung nghĩa.

1. Cách tốt là thượng kính Vô Vi trong phòng khách, hướng về cửa ra vào hay cửa sổ, nơi sáng sủa, khang trang, có nhiều ánh sáng chiếu vào. Kính nên dùng hình bán nguyệt *(nửa hình tròn)* vì hình bán nguyệt nhận ánh sáng mặt trăng dịu hơn. Ban ngày thì nhận ánh sáng mặt trời.

2. Chọn ngày mùng một hay ngày thứ mười lăm *(ngày rằm)* trong tháng âm lịch để thượng kính.

3. Kính Vô Vi khi gắn lên tường phải phủ vải đỏ cho đến khi làm lễ thượng kính.

4. Khi dâng hoa và ngũ quả (*năm loại trái cây tượng trưng cho ngũ tạng)* thì dùng hoa màu trắng (*tượng trưng cho huệ linh)* đặt phía bên trái *(từ ngoài nhìn vào kiếng)*. Đức Thầy có dạy phía bên trái mạnh hơn, ngũ quả thì đặt ngay chính giữa.

   Nếu làm ăn buôn bán thì nhớ dâng hoa mỗi ngày, còn không vào mồng một hay rằm thì dâng hoa và ngũ quả.

5. Đúng 12 giờ trưa, gia chủ đứng trước kính, chắp tay trước ngực và nguyện 3 lần: *"Xin Đức Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang chúng con được bình an, tu hành tinh tấn."*

6. Rồi ngồi trước kính trong tư thế thiền và tập trung ý trí lên trung tâm bộ đầu thầm niệm Nam Mô A Di Đà Phật liên tục từ năm tới mười phút. Xong rồi xá 3 lần.

7. Mỗi nhà chỉ nên thượng một kính Vô Vi thôi. Nếu bạn nào đã thượng kính rồi mà không phải hình bán nguyệt thì cứ giữ kính cũ.

Địa Lý Bát Trạch

1 – Bảng Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Canh Tý	190 0	Khảm	Cấn
Tân Sửu	1901	Ly	Càn
Nhâm Dần	1902	Cấn	Đoài
Quí Mẹo	1903	Đoài	Cấn
Giáp Thìn	1904	Càn	Ly
Ất Tỵ	1905	Khôn	Khảm
Bính Ngọ	1906	Tốn	Khôn
Đinh Mùi	1907	Chấn	Chấn
Mậu Thân	1908	Khôn	Tốn
Kỷ Dậu	1909	Khảm	Cấn
Canh Tuất	1910	Ly	Càn
Tân Hợi	1911	Cấn	Đoài
Nhâm Tý	1912	Đoài	Cấn
Quí Sửu	1913	Càn	Ly
Giáp Dần	1914	Khôn	Khảm
Ất Mẹo	1915	Tốn	Khôn
Bính Thìn	1916	Chấn	Chấn
Đinh Tỵ	1917	Khôn	Tốn
Mậu Ngọ	1918	Khảm	Cấn
Kỷ Mùi	1919	Ly	Càn
Canh Thân	1920	Cấn	Đoài
Tân Dậu	1921	Đoài	Cấn
Nhâm Tuất	1922	Càn	Ly
Quí Hợi	1923	Khôn	Khảm
Giáp Tý	1924	Tốn	Khôn
Ất Sửu	1925	Chấn	Chấn
Bính Dần	1926	Khôn	Tốn
Đinh Mẹo	1927	Khảm	Cấn
Mậu Thìn	1928	Ly	Càn
Kỷ Tỵ	1929	Cấn	Đoài
Canh Ngọ	1930	Đoài	Cấn
Tân Mùi	1931	Càn	Ly
Nhâm Thân	1932	Khôn	Khảm

Năm Âm Lịch	Dương Lịch	Nam	Nữ
Quí Dậu	1933	Tốn	Khôn
Giáp Tuất	1934	Chấn	Chấn
Ất Hợi	1935	Khôn	Tốn
Bính Tý	1936	Khảm	Cấn
Đinh Sửu	1937	Ly	Càn
Mậu Dần	1938	Cấn	Đoài
Kỷ Mẹo	1939	Đoài	Cấn
Canh Thìn	1940	Càn	Ly
Tân Tỵ	1941	Khôn	Khảm
Nhâm Ngọ	1942	Tốn	Khôn
Quí Mùi	1943	Chấn	Chấn
Giáp Thân	1944	Khôn	Tốn
Ất Dậu	1945	Khảm	Cấn
Bính Tuất	1946	Ly	Càn
Đinh Hợi	1947	Cấn	Đoài
Mậu Tý	1948	Đoài	Cấn
Kỷ Sửu	1949	Càn	Ly
Canh Dần	1950	Khôn	Khảm
Tân Mẹo	1951	Tốn	Khôn
Nhâm Thìn	1952	Chấn	Chấn
Quí Tỵ	1953	Khôn	Tốn
Giáp Ngọ	1954	Khảm	Cấn
Ất Mùi	1955	Ly	Càn
Bính Thân	1956	Cấn	Đoài
Đinh Dậu	1957	Đoài	Cấn
Mậu Tuất	1958	Càn	Ly
Kỷ Hợi	1959	Khôn	Khảm
Canh Tý	1960	Tốn	Khôn
Tân Sửu	1961	Chấn	Chấn
Nhâm Dần	1962	Khôn	Tốn
Quí Mẹo	1963	Khảm	Cấn
Giáp Thìn	1964	Ly	Càn
Ất Tỵ	1965	Cấn	Đoài

Hướng Tốt					Hướng Xấu			
Mạng	Thiên Ý	Phúc Đức	Sinh Khí	Phục Vị	Ngũ Quỷ	Lục sát	Họa Hại	Tuyệt mạng
Càn	Đông Bắc	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông	Bắc	Đông Nam	Nam
Khảm	Đông	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Tây Nam
Cấn	Tây Bắc	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Bắc	Đông	Nam	Đông Nam
Chấn	Bắc	Đông Nam	Nam	Đông	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Tây
Tốn	Nam	Đông	Bắc	Đông Nam	Tây Nam	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc
Ly	Đông Nam	Bắc	Đông	Nam	Tây	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc
Khôn	Tây	Tây Bắc	Đông Bắc	Tây Nam	Đông Nam	Nam	Đông	Bắc
Đoài	Tây Nam	Đông Bắc	Tây Bắc	Tây	Nam	Đông Nam	Bắc	Đông

Phụ Chú:

1. Trước khi dùng la bàn để định hướng, nhớ kiểm soát kỹ xem la bàn có chính xác không.
2. Hướng nhà là hướng cửa chánh vào nhà, không phải hướng cửa cổng, cũng không phải hướng mặt tiền nhà.
3. Một điểm cũng cần nêu rõ là chọn hướng nhà là một trong những điểm quan trọng trong vấn đề xem địa lý của cái nhà.

Phương Pháp Ấn Định Mạng Theo Bát Quái:

1. Cách định "Mạng" được tính theo vòng chu kỳ. Cứ mỗi 9 năm, vị trí "Mạng" lại tuần tự ấn theo thứ tự quy định (Xin Xem Bảng dưới).
2. Cách tính theo Âm lịch (Cũng theo vòng chu kỳ):
   - 10 Thiên Can: Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quí.
   - 12 Địa Chi: Tý, Sửu, Dần, Mẹo, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi.

   Thí Dụ: 1904 là Giáp Thìn, 1905 là Ất Tỵ, 1906 là Bính Ngọ…….

3. Năm Sanh phải căn cứ theo Âm Lịch, tức là ngày sinh sau ngày tiết Lập Xuân mới được xem là

Nam	Khảm	Ly	Cấn	Đoài	Càn	Khôn	Tốn	Chấn	Khôn
Nữ	Cấn	Càn	Đoài	Cấn	Ly	Khảm	Khôn	Chấn	Tốn
Năm Sanh	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908
	1909,1918	1910,1919	1911,1920	1912,1921	1913,1922	1914,1923	1915,1924	1916,1925	1917,1926
	1927,1936	1928,1937	1929,1938	1930,1939	1931,1940	1932,1941	1933,1942	1934,1943	1935,1944
	1945,1954	1946,1955	1947,1956	1948,1957	1949,1958	1950,1959	1951,1960	1952,1961	1953,1962
	1963,1972	1964,1973	1965,1974	1966,1975	1967,1976	1968,1977	1969,1978	1970,1979	1971,1980
	1981,1990	1982,1991	1983,1992	1984,1993	1985,1994	1986,1995	1987,1996	1988,1997	1989,1998
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016

Mục Lục

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi	Trang 2
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	3
Lá Thư Đặc San Vô Vi	4
Hình Đức Tổ Sư – Đỗ Thuần Hậu	6
Thơ "Du Hành Đạo Pháp"	7
Hình Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên	8
Bài Thơ Du Hành Đạo Pháp Bản Chép Tay Của Đức Thầy	9
Thơ "Đặc San"	10
Nguyên Lý Tận Độ - Kỷ Nguyên Di Lạc	11
Kỷ Nguyên Di Lạc	12
Nguyên Lý Tịnh Độ -Tình Thương Và Đạo Đức	13
Nguyên Lý Tận Độ - Nhận Định Cõi Phù Sanh	15
Thơ - Kính Gởi Bạn Đạo Năm Châu	16
Nguyên Lý Tận Độ - Mưu Mô	19
Thơ - Thực Hành Chất Phác	20
Diễn Văn Đại Hội "Du Hành Đạo Pháp 2018"	22
Kỷ niệm với bà Tám	26

Bạn Đạo Tâm Tình 31

Tâm Tình Các Cháu Tham Dự Đại Hội Vô Vi 33

Thơ - Cuộc Sống 35

Tâm sự với Đức Thầy tại Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019 38

Cảm Tưởng Về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 43

Thơ - Công Danh Phú Quý 44

Tâm Sự Cùng Bạn Đạo 45

Tỏ 47

Thơ - Đố Ai 48

Thơ - Vô Vi Thực Hành 49

Nhìn Lại Chặng Đường Quay Vào Bên Trong 52

Tình Thầy Tận Độ 53

Thơ - Vạn Vật Thái Bình 62

Hình Ảnh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2019 64

Viếng Thăm Mộ Tổ 2019 85

Sinh Hoạt Thiền Đường Hồ Văn Em 86

Hình Ảnh Khó Quên Giữa Thầy Và Bạn Đạo 87

Sinh Hoạt Trụ Sở Giác Thức Hà Nội 91

Gia Chánh 92

Đậu Đen và bệnh Tiểu Đường 98

Thư Từ Lai Vãng 100

Thư Đức Thầy Truyền Đạt Về Phương Pháp Công Phu 138

Nguyên Văn Thư Đức Thầy Trả Lời Về Bản Kiểm Phương Pháp Công Phu 139

Bản Hướng Dẫn Kiểm Soát Công Phu 140

Vấn Đạo 147

Tập Nhạc - Anh Và Tôi (Phần II) 184

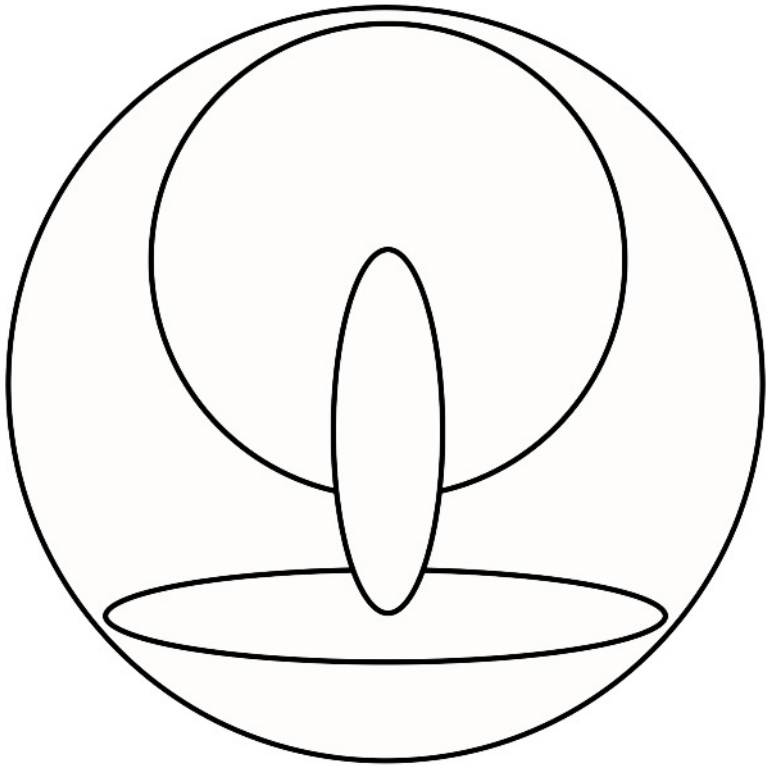
Thiền Viện Vô Vi Thế Giới 200

Cách Thượng Kiếng Vô Vi 201

Địa Lý Bát Trạch 202

Mục Lục 205

Liên Lạc 208

Thông Tin Liên Lạc

www.voviphatphap.org

www.vovinewyork.org

Voviphatphap@gmail.com

Vovinewyork@gmail.com

Kinhsachvovi@gmail.com

Tuanbaovovi@gmail.com

Vovidacsan@gmail.com

NOT FOR SALE

Biển Cho Lặng Mình Châu Mới Phát

Lòng Cho Riêng Mới Gọi Là Thần

Nam Mô A Di Đà Phật

Vạn Vật Thái Bình